

<http://researchspace.auckland.ac.nz>

ResearchSpace@Auckland

הצהרת זכויות יוצרים

העותק הדיגיטלי של עבודת הגמר הזה מוגן על ידי חוק זכויות היוצרים 1994 (ניו זילנד).

תזה זו עשויה להתייעץ על ידך, בתנאי שאתה עומד בהוראות החוק ובתנאי השימוש הבאים:

• כל שימוש שתעשה במסמכים או בתמונות אלה חייב להיות למטרות מחקר או מחקר פרטי בלבד, ואין להעמידם לרשות כל אדם אחר.

• מחברים שולטים בזכויות היוצרים של התזה שלהם. אתה תכיר בזכותו של המחבר להיות מזוהה כמחבר של עבודת גמר זו, ותינתן אישור ראוי למחבר במידת הצורך.

• תקבל את רשות המחבר לפני פרסום כל חומר מ
התזה שלהם.

כדי לבקש הרשאות, השתמש בטופס המשוב בדף האינטרנט שלנו. [feedback](http://researchspace.auckland.ac.nz/feedback)

<http://researchspace.auckland.ac.nz/>

זכויות יוצרים כלליות וכתב ויתור

בנוסף לתנאים שלעיל, המחברים נותנים את הסכמתם לשימוש בעותק הדיגיטלי של עבודתם בכפוף לתנאים המפורטים [בטופס ההסכמה לתזה של הספרייה ורישיון פיקדון](#).

מודלים של נוזל הגז
תגובת טרנססטרטיפיקציה
לייצר ביודיזל

SHIN TIEN HOH

עבודת גמר שהוגשה בהתאם לדרישות התואר של
דוקטור לפילוסופיה בהנדסת כימיה וחומרים
אוניברסיטת אוקלנד

2013

תקציר

טכנולוגיית התהליך הנפוצה ביותר לייצור ביו-דיזל היא הבסיס-תגובת טרנסאסטרופיקציה מזרזת של נוזל-נוזל. בשל אי-התערבות בין ה מגיבים -אלכוהול (בדרך כלל מתנול) ומקור טריגליצרידים (שמן צמחי מזוכך או שומן מן החי), תגובה זו איטית ומוגבלת על ידי העברת מסה. טמפרטורת התגובה היא מוגבל גם על ידי נקודת הרתיחה של האלכוהול (69°C) עבור מתנול). אלה הביאו בסך הכל קצב תגובה איטי. בנוסף, קינטיקה של תגובה דווחה בעבר עבור תגובת ההאסטרופיקציה עשויה להיות לא מדויקת עקב ההשפעות של העברת מסה. נוכחות של השפעות העברת המונים כאלה מוערכות אך מעולם לא בודדו או נכמתו ב ספרות לחקר ביו-דיזל.

תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל המתבצעת בכור ריסוס היא שיטה חדשנית לייצור ביו-דיזל שפותחה על ידי [1] Behzadi ו-Farid השיטה הזו משתמש בסידור גז-נוזל לעיבוד ביו-דיזל לראשונה בחקר ביו-דיזל. התנגדויות העברת מסה מופחתות באופן משמעותי עקב שטח פנים גדול לממשק נפח של טיפות השמן הקטנות, בעוד טמפרטורות תגובה גבוהות ניתן להשיג בגלל הם כבר לא מוגבלים על ידי נקודת הרתיחה של האלכוהול. ככזה, עד 99% - 97 המרה לביודיזל מושגת תוך כ-8 שניות לעומת 60 דקות באמצעות א סידור נוזל-נוזל. עם זאת, הקינטיקה של תהליך מהיר זה טרם נחקרה.

לכן, המטרה העיקרית של עבודת גמר זו היא לנתח ולדגמן את הקינטיקה של תגובת טרנסאסטרופיקציה של גז-נוזל בין טיפות שמן ואלכוהול אדים.

המודל המתמטי נגזר על סמך תהליך ספיגת הגז שאחריו על ידי תגובה כימית מסדר שני. למודל יש העברת מסה ותגובה עצמאית מונחי קינטיקה. זה מאפשר לבחון את התרומה של כל קדנציה ל- תהליך כולל. במילים אחרות, השפעת העברת המסה על תגובת ההאסטרופיקציה יכולה כעת להיות מבודדים ומכומתים בפעם הראשונה. בנוסף, הדגם בשילוב עם מדידות ניסוי מאפשרות גם חישוב של קבוע קצב התגובה "האמיתי". שאינו משלב כל אפקט של העברה המונית.

העבודה הניסיונית של תזה זו כוללת ייצור של טיפה פשוטה כור המסוגל לייצר טיפות שמן סויה בקוטר של 500 - 400 מיקרומטר. זה מקל חקר ספיגת הגזים ואחריו תגובה כימית. שמן סויה נבחר לשימוש ב תזה זו מכיוון שהיא חומר מזין נפוץ לייצור ביודיזל. מתנול אדים ו 1-פרופנול משמשים שניהם כאלכוהול כדי לחקור את השפעת מסיסות מגיב הגז על התהליך הכולל. למתנול יש מסיסות נמוכה משמעותית בשמן סויה כאשר בהשוואה ל-1-פרופנול. נתרן אלקוקסידי המתאימים משמשים כזרז הבסיס. ה קבוע קצב תגובה "אמיתי", אנרגיית ההפעלה וקבוע Arrhenius מדווחים עבור תגובות טרנסיפיקציה של גז-נוזל.

סימולציה של המודל מתבצעת גם כדי לחקור את השפעת הטמפרטורה, השמן גודל טיפות, טעינת זרז ומסיסות אלכוהול על טרנסיפיקציה של גז-נוזל תגובה הביצועים של המודל מאומתים על ידי הדמיית התנאים בתוך כור ריסוס של Behzadi i-Farid [2] והשוואת מדידות הניסוי שלהם של המרת שמן לתחזיות של המודל הנוכחי. בנוסף, הדגם גם מורחב לדמות תגובות גז-נוזל וכורים אחרים כדי להדגים את יישומו למקרים מלבד אלו של ביו-דיזל וכורי ריסוס.

ניתן להשתמש במודל המתמטי כדי לכמת את העברת המסה והתגובה תרומות הקינטיקה לתגובת ההאסטרופיקציה שלא הייתה בעבר נחקר נמצא כי הן העברת המסה והן קינטיקה של התגובה תורמים ל- תהליך טרנסיפיקציה של גז-נוזל, ומידת התרומות הללו משתנה עם תנאי תגובה כמו טמפרטורה וריכוז זרז; PR למעשה את האטה מודולוס (MH). במהלך תהליך ההאסטרופיקציה של גז-נוזל, תגובת השלב הנוזלי היא איטי מספיק כדי שהמגיב הגזי יתפזר לתוך כל טיפת הנוזל תוך כדי התגובה. עם זאת, התנגדות הסרט הנוזל אינה זניחה. זה סיפק תובנות לגבי המהיר תגובות טרנסיפיקציה של גז-נוזל שתהיה שימושית בהליכי הגדלה. ה הוכח גם כי מודל מתמטי הוא רב-תכליתי וניתן ליישום עבור גז אחרים תגובות וכורים נוזליים מלבד ליישומי ביו-דיזל וכורי ריסוס.

תודות

בראש ובראשונה, ברצוני להודות למנחה הראשי האקדמי שלי פרופסור מוחמד פאריד והמנחה-שותף פרופסור ג'ון צ'ן. יוצא דופן שלהם הדרכה, חזון, עצות ותמיכה אדיבה החזיקו אותי במסלול לאורך כל האתגר הזה מסע. אני מסור כלפי הנדיבות שלהם בשיתוף הניסיון והמומחיות שלהם מה שעזר לי מאוד בעבודה לקראת השלמת התזה הזו.

אני מאוד אסיר תודה על שנבחרתי כנמען של ניו זילנד הבינלאומי מלגת מחקר לדוקטורט. תודה ל-WeN Education Zealand שסיפקת לי הפרס היוקרתי הזה. ברצוני להודות גם למיטיבי לכת של ג'יני צ'ונג מלגת הזיכרון ומענק קרן לי, ומשרד העסקים של ניו זילנד, חדשנות ותעסוקה על מתן סיוע כספי נוסף במהלך כהונתי כסטודנט בינלאומי.

בשלב הבא, ברצוני להודות לצוות הטכני של האוניברסיטה: ריימונד, פיטר, פרנק, לורה ואלן על שסיפקו לי סיוע טכני מתמשך. מסירותם ו עבודה קשה לא תיעלם מעיניהם. אני גם רוצה להביע את הערכתי כלפי מנהלי מחלקות: ססיליה וג'סי על שתמיד היו מועילות.

תודה מיוחדת לעמיתי לעבודה במיוחד אלהם, רוז'ה, ג'ון, סם, שרותי וג'אן על הידידות, ההומור והעידוד. הנוכחות שלהם הפכה את שלי ימי האוניברסיטה צבעוניים ותוססים יותר.

לאמא שלי, לאחותי ולסבתא המנוחה, אני רוצה להודות להם על הבלתי נכשלות אהבה ותמיכה מוסרית מתמדת בכל מה שאני עושה. לקינלנג, אדלין, רינה, מגדה, מייק ולין, אני אסיר תודה שיש לי אותם בתור מערכת התמיכה המקומית שלי - "משפחת הקיווי" שלי.

אחרון חביב, אני רוצה להביע את תודתי הלבבית כלפי בן זוגי Yit Sing על היותו עמוד הכוח שלי והמניע הגדול ביותר שלי. אני אסיר תודה על כך שהוא תמיד שם בשבילי ונדיב תמיד לחלוק את חוכמתו ורעיונותיו המעשיים. תודה לך על האמונה בי והוציאה ממני את הטוב ביותר.

תוכן הענינים

ii	תקציר
iv	תודות
v	תוכן ענינים.....
xi	רשימת דמויות
xiv	רשימת טבלאות
xvi	כינוי.....
1	1. מבוא
1	1.1. רקע
2	1.2. אנרגיה מתחדשת
3	1.3. ביודיזל
6	1.4. מחקר נוסף.....
7	1.5. סקירת תזה
8	2. סקירת ספרות על עיבוד ביודיזל
8	2.1. מבוא
8	2.2. רקע
10	2.3. טכנולוגיית תהליך
10	2.3.1. תהליך מזרח בסיס
13	2.3.2. תהליך מזרח חומצה
51	2.3.3. תהליך מזרח אנזים
16	2.3.4. תהליכים לא קטליטיים
17	2.4. תכנון תהליך נוכחי
22	2.5. קינטיקה של תגובת טרנסאסטרופיקציה מזרחת בבסיס
22	2.5.1. מנגנון תגובה וסדר
27	2.5.2. פרמטרים קינטיים של תגובה
30	2.6. התפתחויות אחרונות בעיצוב תהליכים
32	2.6.1. תגובת טרנספיפקציה גז-נוזל באמצעות כור ריסוס.....
34	2.7. סיכום ומטרות תזה
36	פרק 3: שיקולי העברת טיפות והעברת המונים
36	3.1. מבוא

3.2	שיקולי טיפות	36
3.2.1	היווצרות טיפות נוזלים על ידי פירוק סילוני נוזלים	36
3.2.2	תנועה של טיפות נוזלים במדיום גז	42
3.3	שיקולי העברה המונית	54
3.3.1	מחזוריות פנימית בטיפות נוזלים	64
3.3.2	מחזוריות פנימית ביצירת טיפות נוזלים	74
3.3.3	מודלים להעברת מסה לטיפות נוזל	51
3.3.4	ביצועים של דגמי טיפות	53
35	סיכום	
4	המודל המתמטי	65
45	מבוא	
4.2	ספיגת גז ואחריה תגובה כימית	56
4.3	המודל המתמטי	61
4.3.1	גזירת המודל	61
4.3.2	חישוב פרמטרים של מערכת התגובה	36
4.4	מתאם למקדם העברת המסה של הסרט הנוזלי (kL) בתוך טיפה מעורבת היטב	
	פנימית	65
4.4.1	רקע ותיאוריה	65
4.4.2	ניתוח ודיונים	67
4.5	סיכום	77
5	שיטת ניסוי	78
5.1	מבוא	78
5.2	הגדרת ציוד	78
5.3	חומרים	38
5.4	אפיון טיפות שמן סויה	48
5.4.1	היווצרות טיפות שמן סויה	84
5.4.2	כיוול של זרימת שמן סויה	48
5.4.3	חישוב מספרים חסרי מימד	85
5.4.4	מדידת קוטר טיפות	58
5.5	תגובת טרנספורציית גז-נוזל	86
5.5.1	הכנת תמיסת זרז	86
5.5.2	נהלי הפעלה	87
5.5.3	תגובה ואיסוף דגימות	87

98.....	5.5.4 הליכי כיבוי.....
(GC-FID) 90	5.6 כרומטוגרפית גז של גלאי מיון להבה
FID.....91	5.6.1 כיוול של ה-CG-91.....
29.....	5.6.2 הכנת דגימת תגובה.....
93	5.7 סיכום.....
94	פרק 6: תוצאות ודיונים.....
94	6.1 מבוא.....
49.....	6.2 אפיון טיפות שמן סויה.....
49.....	6.2.1 כיוול של זרימה ומהירות סילון שמן סויה.....
97	6.2.2 משטר התפרקות סילון שמן סויה.....
101	6.2.3 ממדידת גדלים של טיפות שמן סויה.....
103	6.3 תגובות גז-נוזל טרנסיפיקציה.....
XB	6.3.1 ההמרה של שמן סויה, 103.....
106	6.3.2 מחקר קינטיקה של תגובות טרנספורציית גז-נוזל באמצעות מתנול.....
114	6.3.3 ניסויי טרנסיפיקציה של גז-נוזל באמצעות 1-פרופנול.....
Ea	6.3.4 אנרגיית הפעלה, 119.....
122	6.4 הדמיית מודל.....
123	6.4.1 השפעת הטמפרטורה.....
129	6.4.2 השפעת גודל טיפות.....
134	6.4.3 השפעת טעינת זרז.....
731.....	6.4.4 השפעת מסיסות אלוהול.....
241.....	6.5 אימות מודל.....
142	6.5.1 השוואה לתגובות טרנסיפיקציית גז-נוזל בכור ריסוס.....
[1, 2]	6.5.2 השוואה לתהליך של ספיגה כימית של פחמן דו חמצני באמצעות כור לולאה במגדל ריסוס.....
146	6.5.3 השוואה לתהליך של ספיגה כימית של פחמן דו חמצני באמצעות עמוד קיר רטוב.....
[117]	6.5.3 השוואה לתהליך של ספיגה כימית של פחמן דו חמצני באמצעות עמוד קיר רטוב.....
157	6.6 הגבלת הדגם.....
158	6.7 סיכום.....
162	7. מסקנות.....
162	7.1 המודל המתמטי.....
163	7.2 העברת מסה לטיפות מעורבות היטב.....
163	7.3 עיצוב ניסוי.....

461.....	7.4 קינטיקה של תגובת גז-נוזל טרנסיפיקציה
561.....	7.5 אימות מודל
661.....	7.6 המלצות
168	הפניות
281.....	נספחים
GC-FID	נספח א': עקומות כיול 183
185	נספח ב': צילומים של סילון נוזלי
197	נספח ג': מודלים של נתוני
199	נספח ד': מידע על זכויות יוצרים

רשימת דמויות

איור 1.1: הפקת נפט עולמית על בסיס שיעורי ייצור נוכחיים 1.....[3]	
איור 1.2: ייצורני ביודיזל בעולם 5.....[9]	
איור 2.1: ייצוג מבנה כימי של מולקולות טריגליצרידים וגליצרול.....9	
איור 2.2: תגובת ההאסטרופיקציה9	
איור 2.3: תגובה תלת-שלבית בטרנספיפקציה10	
איור 2.4: ייצור מינים קטליטיים בפועל - האניון אלקוקסיד 11 [8]	
איור 2.5: מנגנון של תגובת transesterification המזורזת הבסיס 11 [14]	
איור 2.6: תגובות סיבון והידרוליזה לא רצויות 12 [8]	
איור 2.7: מנגנון של תגובת transesterification המזורזת חומצה 14 [14]	
איור 2.8: אסטרופיקציה של FFA לאסטרים.....41	
איור 2.9: מנגנון של תהליך מזרז האנזים 16 [33]	
איור 2.10: דיאגרמת זרימת תהליך של תהליך הפקה בזרז בסיס מסחרי	
ביו-דיזל 18 [8]	
איור 2.11: פיזור של סבונים על ידי חומצה 19	
איור 2.12: טיפול מקדים בחומצה של חומרי גלם נפט עם כמויות גבוהות של חומצות שומן חופשיות 21. [8]	
איור 2.13: איור של פרופיל ריכוז עקומה סיגמואידית 25	
איור 2.14: תהליך ההאסטרופיקציה בין גז-נוזל באמצעות כור ריסוס 33 [1]	
איור 3.1: מבני גלי הפרעה אופייניים לאורך סילון נוזלי 38 [65]	
איור 3.2: איור של התפרקות סילון נוזלים עקב הפרעות באורך גל כפי שמתואר על ידי	
ריילי 39 [58]	
איור 3.3: תרשים אוהנסורגה (כפי שניתן לראות ב-[07]) 41	
איור 3.4: דפוס זרימה בתוך ומחוץ לטיפה כדורית מושלמת נופלת לפי: (א)	
תצפיות ניסיוניות, ו- (ב) תחזיות של Hadamard בהנחה של אידיאל	
הזרימה של סטוק 46 [81]	
איור 3.5: זרימה פנימית בתוך יצירת טיפות במהירויות כניסה שונות 49 [80]	
איור 3.6: סירקולציה פנימית של טיפות כפונקציה של מהירות הכניסה והצמיגות 50 [80]	

איור 4.1: איור של התפלגות המינים ליד ממשק גז-נוזל לפי ה	
תורת הקולנוע.....	57
איור 4.2: עלילה של גורם שיפור (E) כפונקציה של מודול הטה (MH) ו-ה-	
גורם שיפור אינסופי 58.....	(Ei) [44]
איור 4.3: פרופילי ריכוז אופייניים של מגיבים בתוך הסרט הנוזל 60.....	[44]
איור 4.4: שכבות גבול ליד המשטח החופשי של הסרט הנוזלי לפי לביץ' 68..	[71]
איור 4.5: השוואה בין משוואות 4.37, 4.38 ו-14.4 עם נתוני הניסוי	
של סריניוואסן ואייקן 73.....	[76]
איור 5.1: שרטוט סכמטי של מערכת הכור הטיפות בקנה מידה מעבדתי 97.....	
איור 5.2: צילום ממשי של מערכת כורי הטיפות.....	79
איור 5.3: מיכל ההזנה של שמן סויה 80.....	(T-01)
איור 5.4: תכנון כור טיפות בקנה מידה מעבדתי מנירוסטה 81.....	(C-01)
איור 5.5: מחמם האלמנטים החשמליים של 82.....	C-01
איור 5.6: (א) מחמם מתנול, (H-01) (ב) מעבה מתנול 83.....	(H-02)
איור 5.7: הגדרת ציוד לצילום תמונות של התפרקות סילון שמן סויה 86.....	
איור Shimadzu GC-FID ה-5.8: (דגם GC-17A) וממשק המחשב 90.....	
איור 6.1: מדידות של קצב זרימה נפחי סילון שמן סויה בטמפרטורות שונות 95.....	
איור 6.2: גרף כיול עבור קצב זרימה נפחי סילון שמן סויה 95.....	
איור 6.3: גרף כיול למהירות סילון שמן סויה 96.....	
איור 6.4: סילון נימי שמן סויה מונע על ידי לחץ מד של 98.....	55.2 kPa
איור 6.5: סילון נימי שמן סויה מונע על ידי לחץ מד 99.....	82.7 kPa
איור 6.6: איור של פירוק סילון נוזלי לפי (א) תחזיות ריילי ו-(ב)	
תצפיות ממשיות 100.....	[65]
איור 6.7: חלקות Arrhenius לתגובות טרנסיפיקציה בין גז-נוזל בין שמן סויה	
ומתנול תוך שימוש ב-0.5 גרם/ליטר נתרן מתאוקסיד כוז.....	109
איור 6.8: חלקות Arrhenius לתגובות טרנסיפיקציה בין גז-נוזל בין שמן סויה	
ומתנול תוך שימוש ב-5.2 גרם/ליטר נתרן מתאוקסיד כוז.....	110

- איור 6.9: חלקות Arrhenius לתגובות טרנסיפיקציה של גז-נוזל באמצעות 1-propanol
5.0 גרם/ליטר נתרן פרופוקסיד זרז. 116
- איור 6.10: השפעת התנגדות הדיפוזיה החיצונית על אנרגיית ההפעלה הנמדדת
121 [132]
- איור 6.11: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לקראת
טרנסיפיקציה של גז-נוזל באמצעות מתנול; $T = 80^{\circ}\text{C}$, $dd = 400$ מיקרומטר 124
- איור 6.12: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לקראת
טרנסיפיקציה של גז-נוזל באמצעות מתנול; $T = 130^{\circ}\text{C}$, $dd = 400\mu\text{m}$ 125
- איור 6.13: השוואה של התנגדות העברת המסה במהלך הגז-נוזל
טרנסיפיקציה באמצעות מתנול בטמפרטורות שונות; $dd = 400$ מיקרומטר. 127
- איור 6.14: השוואה של התנגדות הקינטיקה של התגובה במהלך הגז-נוזל
טרנסיפיקציה באמצעות מתנול בטמפרטורות שונות; $dd = 400$ מיקרומטר. 127
- איור 6.15: המרת שמן סויה (XB) כפונקציה של זמן (t) במהלך גז-נוזל
טרנסיפיקציה באמצעות מתנול; $dd = 400$ מיקרומטר 128
- איור 6.16: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לקראת
טרנסיפיקציה של גז-נוזל באמצעות מתנול; $T = 100^{\circ}\text{C}$, $dd = 100$ מיקרומטר 031
- איור 6.17: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לקראת
טרנסיפיקציה של גז-נוזל באמצעות מתנול; $T = 100^{\circ}\text{C}$, $dd = 1000$ מיקרומטר ... 130
- איור 6.18: השוואה של התנגדות העברת המסה במהלך הגז-נוזל
טרנסיפיקציה באמצעות מתנול עבור קטרים שונים של טיפות שמן; $T = 100^{\circ}\text{C}$. 131
- איור 6.19: המרת שמן סויה (XB) במהלך טרנסיפיקציה של גז-נוזל באמצעות
מתנול כפונקציה של זמן (t) עבור קטרים שונים של טיפות; $T = 100^{\circ}\text{C}$. 133
- איור 6.20: המרת שמן סויה (XB) במהלך טרנסיפיקציה של גז-נוזל באמצעות
מתנול כפונקציה של זמן (t) עבור קטרים שונים של טיפות; $T = 140$ מעלות צלזיוס. 134
- איור 6.21: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לקראת
טרנספורציית גז-נוזל באמצעות מתנול יחד עם טעינת זרז נתרן מתאוקסיד של 5.0 גרם/ליטר; $T = 100$ מעלות צלזיוס,
 $dd = 400$ מיקרומטר. 135
- איור 6.22: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לקראת
טרנספורציית גז-נוזל באמצעות מתנול יחד עם 2.5 גרם/ליטר נתרן
טעינת זרז מתאוקסיד; $T = 100$ מעלות צלזיוס, $dd = 400$ מיקרומטר. 135

איור 6.23: השוואה של התנגדות הקינטיקה של התגובה במהלך הגז-נוזל

טרנספיקציה באמצעות מתנול יחד עם עומסי זרז שונים; $T =$

100°C, $dd = 400$ מיקרומטר. 136

איור 6.24: המרת שמן סויה (XB) במהלך אסטרפיקציה של גז-נוזל באמצעות

מתנול יחד עם עומסי זרז שונים כפונקציה של זמן $T = (t);$

100°C, $dd = 400$ מיקרומטר. 137

איור 6.25: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לקראת

טרנספיקציה של גז-נוזל באמצעות מתנול; 5.0 גרם/ליטר נתרן מתוקסיד

טעינת זרז $T = 100^{\circ}\text{C}$, $dd = 400$ מיקרומטר. 138

איור 6.26: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לקראת

טרנספורציית גז-נוזל באמצעות 1-פרופנול; 5.0 גרם/ליטר נתרן פרופוקסיד

טעינת זרז $T = 100^{\circ}\text{C}$, $dd = 400$ מיקרומטר. 138

איור 6.27: השוואה של טווח ההתנגדות להעברת מסה במהלך הגז-נוזל

טרנספורמציה באמצעות מתנול ו-1-פרופנול יחד עם זרז של 5.0 גרם/ליטר

טעינה; $dd = 400$ מיקרומטר, 139 $T = 100^{\circ}\text{C}$.

איור 6.28: השוואה של התנגדות הקינטיקה של התגובה במהלך הגז-נוזל

טרנספורמציה באמצעות מתנול ו-1-פרופנול יחד עם זרז של 5.0 גרם/ליטר

טעינה; $dd = 400$ מיקרומטר, 140 $T = 100^{\circ}\text{C}$.

איור 6.29: המרת שמן סויה (XB) לתגובת טרנספיקציה של גז-נוזל באמצעות

אלכוהולים שונים והעמסת זרז של 5.0 גרם/ליטר כפונקציה של זמן $dd = 400$; $(t);$

מיקרומטר, 141 $T = 100^{\circ}\text{C}$.

איור 6.30: סימולציית מודל להזרקת שמן 200 (90°C מיקרומטר טיפות). 145

איור 6.31: סימולציית מודל להזרקת שמן 120 (120°C מיקרומטר טיפות). 145

איור 6.32: איור של מערכת לולאת לולאת הריסוס 148 [117].

איור 6.33: סימולציה של ספיגת CO_2 עם NaOH מימי; $\text{PA} = 24318 \text{ Pa}$, $\text{CB0} = 713$

mol/m^3 150

איור 6.34: סימולציה של ספיגת CO_2 עם NaOH מימי; $\text{PA} = 28371 \text{ Pa}$, $\text{CB0} = 588$

mol/m^3 150

איור 6.35: סימולציה של ספיגת CO_2 עם NaOH מימי; 151

$\text{PA} = 27358$, $\text{CB0} = 719 \text{ mol/m}^3$ 151

איור 6.36: עלילה של pseudo לעומת CB0 בטמפרטורות שונות כפי שחושבו באמצעות משוואה	
6.26	156
איור 6.37: עלילת Arrhenius עבור ערכי 1 ^a שהתקבלו ממשוואה 6.27 - Yoon et al. [133]	
איור A1: עקומת כיוול שטח ריכוז עבור מתיל אולאט (מתיל אסטרם, ביודיל) 381	
איור A2: עקומת כיוול שטח ריכוז עבור מונו-אולאט (מונוגליצריד) 183	
איור A3: עקומת כיוול שטח ריכוז עבור די-אולין (דיגליצריד) 184	
איור A4: עקומת כיוול שטח ריכוז עבור טרי-אולאין (טריגליצריד) 184	
איור B1: טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 80°C, Pdrive = 55.2 kPa	185
איור B2: טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 80°C, Pdrive = 82.7 kPa	186
איור B3: טיפות שמן סויה שנוצרו ב-T = 80°C, Pdrive = 110.3 kPa	187
איור B4: טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 80°C, Pdrive = 137.9 kPa	188
איור B5: טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 90°C, Pdrive = 55.2 kPa	189
איור B6: טיפות שמן סויה נוצרות ב-T = 90°C, Pdrive = 82.7 kPa	190
איור B7: טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 90°C, Pdrive = 110.3 kPa	191
איור B8: טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 90°C, Pdrive = 137.9 kPa	192
איור B9: טיפות שמן סויה נוצרות ב-T = 100°C, Pdrive = 55.2 kPa	193
איור B10: טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 100°C, Pdrive = 82.7 kPa	194
איור B11: טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 100°C, Pdrive = 110.3 kPa.....	195
איור B12: טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 100°C, Pdrive = 137.9 kPa.....	196

רשימת טבלאות

טבלה 1.1: צריכת אנרגיה מתחדשת גלובלית 3	[6]
טבלה 2.1: השוואה בין פרמטרי קינטיקה של תגובה לתגובת ההאסטרופיקציה	
דווח בספרות	28
טבלה 2.2: התפתחויות אחרונות בתכנון תהליך מזרז בסיס לייצור ביו-דיזל	
(כורים חדשניים).....	31
טבלה 4.1: מקדם חלוקה של מתנול בין אוויר לשמן פרתמי 64	[116]
טבלה 4.2: נתונים ניסיוניים של Srinivasan ואייקן 72	[76]
טבלה 5.1: סיכום התנאים לניסויי תגובה גז-נוזל תוך שימוש ב-0.5 גרם/ליטר	
טעינת זרז.....	98
טבלה 5.2: הגדרות ה-CG-91	FID.....
טבלה 5.3: זיהוי מינים בהתבסס על זמני השיא של הכרומוטוגרמה	92
טבלה 6.1: מספרים חסרי ממדים מחושבים של סילון שמן סויה	97
טבלה 6.2: קוטר סוטר ממוצע $(106 \times \text{מ}')$ של טיפות שמן סויה בטמפרטורות שונות	
ולחצי נהיגה	101
טבלה 6.3: שטח פנים גז-נוזל (m^2/m^3) של "a" של כור הטיפות במקומות שונים	
תנאים.....	102
טבלה 6.4: סיכום של XBN שנמדד ו-CB מחושב לתגובות גז-נוזל באמצעות	
מתנול ו-0.5 גרם/ליטר נתרן מתאוקסיד	104
טבלה 6.5: סיכום של XBN שנמדד ו-CB מחושב לתגובות גז-נוזל באמצעות	
מתנול ו-5.2 גרם/ליטר נתרן מתאוקסיד	105
טבלה 6.6: מודול הטה (MH) ומקדם ההשבחה (E) עבור גז-נוזל	
טרנספורמציה באמצעות מתנול	106
טבלה 6.7: קבועי קצב התגובה "האמיתיים" וה"נראה לעין" (k_1) ו- (k_1) של הגז-נוזל	
תגובות טרנספורמציה	108
טבלה 6.8: התרומות של מונחי קינטיקה של העברת מסה ותגובה (%) כלפי	
תהליך ההאסטרופיקציה של גז-נוזל באמצעות מתנול	112
טבלה 6.9: סיכום של XBN שנמדד ו-CB מחושב לתגובות גז-נוזל באמצעות 1-	
העמסת פרופנול ו-0.5 גרם/ליטר זרזים	114

טבלה: 6.10: מודול הטה (MH) ומקדם ההשבחה (E) עבור גז-נוזל	
טרנסאסטרופיקציה באמצעות 1-פרופנול	115
טבלה: 6.11: קבועי קצב תגובה עבור תגובות טרנספיפקציה של גז-נוזל באמצעות 1-	
העמסת פרופנול ו-0.5 גרם/ליטר זרחים	117
טבלה: 6.12: התרומות של מונחי קינטיקה של העברת מסה ותגובה (%) כלפי	
תהליך ההסתרה הכולל של גז-נוזל באמצעות 1-propanol	117
טבלה: 6.13: קבועי קצב תגובה "אמיתיים" עבור מתנוליה ופרופנוליה	118
טבלה: 6.14: אנרגיית הפעלה (Ea) וקבוע Arrhenius (Ar) עבור הגז-נוזל	
תגובות טרנספיפקציה	120
טבלה: 6.15: קריטריונים של טמפרטורה וקוטר טיפות עבור כלל הגז-נוזל	
תהליך ההאסטרופיקציה יהיה מבוקר העברה המונית	132
טבלה: 6.16: תנאים בתוך כור הריסוס של בהזדי 143	[2].
טבלה: 6.17: תנאים ממוצעים בתוך כור הריסוס של בהזדי 144	[2].
טבלה: 6.18: קבועי קצב תגובה מסדר שני (k1) לתגובה של CO2 עם AMPD	
דווח על ידי Yoon et al. 153	[133]
טבלה: 6.19: ערכי kL כפי שנמדדו על ידי Yoon et al. [133] בהשוואה ל	
חיזוי של תיאוריית החדירה של 155	Higbie [139]
טבלה: 6.20: קבועי קצב תגובה מסדר שני (k1) לתגובה של CO2 עם AMPD	
מחושב לפי משוואה 156	6.26.
טבלה: C1: תנאי הניסויים של Dimiccoli et al. 197	[117]
טבלה ג2: חישובי פרמטרים חשובים למידול הנתונים של דימיקולי	
et al. 197	[117]
טבלה ג3: תנאים ומדידות של Yoon et al. 198	[133]
טבלה ג4: סיכום פרמטרים מחושבים למידול הנתונים של Yoon et al. 198	[133]

מנוח

א	=מגיב גזי 'A' או אלוהול
Ar	=קבוע חוק Arrhenius לתגובות מסדר שני ($m^3 / mol.s$)
ארי	=מספר ארכימדס
א	=שטח פנים ליחידת נפח נוזל (m^2 / m^3)
כמו	=שטח פנים (מ"ר)
ב	=מגיב נוזלי 'B' או שמן
ג	=ריכוז מיידי (מול/מ"ק)
ד	=קוטר (מ')
d32	=קוטר ממוצע של Sauter (מ')
ד	=מקדם דיפוזיה של מומס בממס (m^2 / s)
ה, א'	=גורם שיפור וגורם שיפור אינסופי בהתאמה
Ea	=אנרגיית הפעלה (J/mol)
FFA	=חומצות שומן חופשיות
י	=תדר, s^{-1}
ז	=תאוצת כבידה $9.81 m/s^2$
HA	=קבוע חוק הנרי של ($Pa.m^3 / mol$) 'A'
ח	=חוזק יוני של תמיסה (מול/מ"ק)
k1	=קבוע קצב תגובה "אמיתי" ($m^3 / mol.s$)
k"1	=קבוע קצב תגובה "נראה לעין" ($m^3 / mol.s$)
ק"ג	=מקדם העברת מסה של סרט גז ($mol/Pa.m^2 .s$)
kL	=מקדם העברת מסה של סרט נוזלי (m/s)
קפ	=מקדם גר
ל	=אורך (מ')
מ	=מסת טיפה, ק"ג
MB	=משקל מולקולרי של 'B' (ק"ג/קמול) $850 =$ ק"ג/קמול
MH	=מודול הטה
MT	=מונח תאורטי (מ"ר)
NA	=שטף מולארי של 'A' (מול/מ"ר.ס)
	=לחץ חלקי של 'A' (Pa)
Pdrive	=לחץ נהיגה (kPa)
ר	=רדיוס, מ

	$\text{kg.m}^2 / \text{s}^2 . \text{mol.K}$ או $(\text{מול.K}) = 8.31434 \text{ J}$
	= קצב הספיגה או קצב התגובה של 'A' (מול/ס"מ ³ .s)
	= קבוצת אלקיל
	(מול.ש/מ"ק) = מונח קינטיקה של התגובה
ט	= טמפרטורה (K) או (°C)
ט	= זמן מגע/שהות או זמן תגובה (ים)
טיסה	= זמן טיסה ממוצע של טיפות נוזל (ים)
U	= מהירות (מ/ש)
Ut	= מהירות נפילה סופית (m/s)
V	= נפח (m ³)
	= קצב זרימה נפחי (m ³ /s)
Vb	= נפח טוחנת בנקודת רתיחה של 'A' (ס"מ ³)
VB	= נפח מולרי של 'B' (ס"מ ³ / מול) = 944 ס"מ ³ / מול
X	= ההמרה (%)
x	= מרחק מממשק גז-נוזל (מ')
ז	= קבוע סטוכיומטריה
אה	= מספר הבעלים
אדום	= מספר טיפה של ריינולדס
Rej	= מספר סילון ריינולדס מבוסס על קוטר הסילון
Reo	= מספר ריינולדס סילון מבוסס על קוטר פיית הפתח
מחיד"ש"	= מספר ריינולדס סילון מבוסס על קוטר הטיפות
Sc	= מספר שמידט
ש	= מספר שרוד =
WeG	= שלב גז מספר וובר
	= מספר ובר שלב נוזלי ^{WeL} אנחנו
	= גורם מספרי
β	= עצירת נוזלים או חלק מנפח הנוזל לנפח הכור

=תת שכבת דיפוזיה

=צפיפות (ק"ג/מ"ק)

=צמיגות דינמית (Pa.s)

=צמיגות קינמטית

=שכבת מערבולות דחוסה

=מתח פני השטח של שמן סויה 0.025 ק"ג לשנייה

=אורך גל הפרעה, מ

θ = "מידת מערבולת"

= 1+ יחס של שטח פנים מקסימלי למינימום

מנויים

= A, g, G גז/פאזה רציפה

= B, l, L שלב נוזלי/מפוזר

= טיפה

= אדי ה

= ממשק פנים

= סילון י

= מולקולרי מ

= זרבובית פתח o

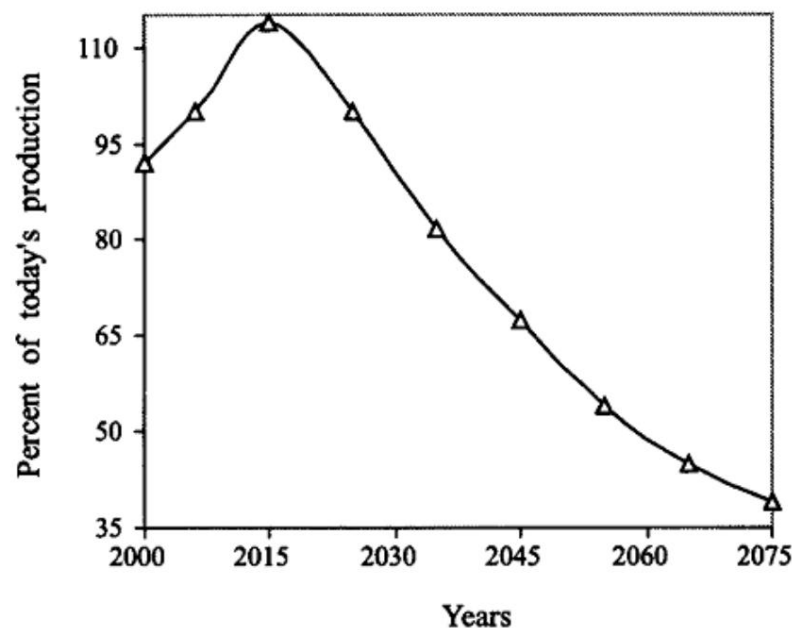
= אופטימלי לבחור

= ראשוני 0

1. מבוא

1.1. רקע

אספקת האנרגיה העולמית של היום תלויה מאוד בדלקים מבוססי מאובנים כגון שמני נפט וגז טבעי. שמני נפט גולמיים הם הדלק הנוזלי הנפוץ ביותר ו לכן הוא גם נמצא בסכנת היציאה הגדולה ביותר [3]. יחד עם הגדלת הצריכה של שמנים בשל ההתפתחויות המודרניות, זה רק עניין של זמן מתי הביקוש של שמנים אלה עולה על ההיצע שלו. מדווח כי הביקוש השנתי לנפט הוא פי 4 מכמות מאגרי נפט חדשים התגלו. בנוסף, הפקת הנפט יורדת ב-5% או יותר לכל שנה [4]. תחזית של אספקת הנפט העולמית מוצגת באיור 1.1 [3].

איור 1.1: הפקת נפט עולמית על בסיס שיעורי ייצור נוכחיים [3]

מספרים אלה מצביעים על כך שלא ניתן להשתמש בשמני נפט כדי להפעיל את המאה הבאה. זה גם אינדיקציה לכך שמחירי הנפט ימשיכו לעלות הרבה לפני שיגמר ההיצע שלו. בשל לכלכלה העולמית התלויה במידה רבה במחירי הנפט, כל עלייה משמעותית במחיר יגרום לאינפלציה דרמטית של מחירי המזון ושיבושים למערכת הגלובלית של ייצור והפצה של מזון. כתוצאה מכך, מיליוני אנשים, במיוחד מהשלישי מדינות העולם כמעט יגועו ברעב [4].

מנקודת מבט סביבתית, השימוש בדלקים מבוססי מאובנים במאה האחרונה הותיר אחריו השפעות מזיקות לכדור הארץ. פליטת יתר של גזי חממה כמו פחמן דו חמצני משריפת דלק מאובנים הובילו לעלייה ברמות הפחמן הדו חמצני ב אטמוספירה, שנטען כי היא גורמת להתחממות כדור הארץ. מומחים קראו ים עולה רמות עקב הפשרת קרחונים באנטארקטיקה, שיטפונות בזק ומזג אוויר קיצוני כמו טיטות או כמות גשמים גבוהה יותר כמעט מההשפעות המיידיות הרבות של ההתחממות הגלובלית. [5]

1.2 אנרגיה מתחדשת

התייחסות לעובדה ששמני נפט לא יוכלו לקיים אנרגיה מתמשכת הצרכנות בעתיד הקרוב והפוטנציאל שלה להביא לכאוס כלכלי, היא חיונית חפש מקורות חלופיים שהם מתחדשים וניטרלים פחמן. אמנם זה יכול להיות כמעט בלתי אפשרי להחליף באופן מלא דלקים מאובנים כמקור הדלק הגדול ביותר, התלות בו ניתן להפחית שמן נפט. חששות גוברים לגבי טביעות הרגל הסביבתיות שנותרו מאחור על ידי שימוש בדלקים מבוססי מאובנים תרם גם לפיתוח משמעותי לעשות שימוש במקורות מתחדשים לאנרגיה. מקורות שונים של אנרגיה מתחדשת כוללים כוח מים, ביומסה, גיאותרמית, שמש, רוח, גלים וגאות. [3]

טבלה 1.1 מותאמת ממהדורת יוני 2012 של BP Statistical Review of World אנרגיה. [6] יש לציין כי "אנרגיה מתחדשת" מוגדרת על ידי BP Statistical Review הדוח אינו כולל אנרגיית מים. מטבלה 1.1, צריכת אנרגיה מתחדשת ושלה התרומה לצריכת האנרגיה העולמית עלתה באופן ניכר לאחרונה עשור צריכת האנרגיה המתחדשת עלתה ב-7.062% לעומת 30.7% בלבד גידול בצריכת האנרגיה הכוללת בין 2001 ל-2011.

טבלה 1.1: צריכת אנרגיה מתחדשת גלובלית [6]

שנה	צריכת אנרגיה בעולם (מיליון טונות של נפט שווה ערך)	אנרגיה מתחדשת אנרגיה מתחדשת (מיליון טונות של נפט שווה ערך)
2001	9394.0	0.57 54.0
2002	9613.9	0.63 60.9
2003	9950.2	0.66 66.1
2004	10449.6	0.72 75.1
2005	10754.5	0.50 54.1
2006	11048.4	0.85 93.9
2007	11347.6	0.95 107.3
2008	11492.8	1.07 122.7
2009	11391.3	1.23 140.6
2010	11977.8	1.38 165.5
2011	12274.6	1.59 194.8

אחד המקורות העיקריים לאנרגיה מתחדשת הוא ביומסה. ביומסה מתייחסת לאורגנית חומרים שמקורם בכל החומרים החיים על פני כדור הארץ כולל צמחים, עצים, יבולים, אצות, בעלי חיים, פסולת חקלאית, פסולת עיבוד מזון ועוד רבים. "אנרגיית שמש בת קיימא מאוחסנת שכן צורות כימיות בתוך ביומסה הוא אחד המקורות היקרים והרב-תכליתיים ביותר על פני כדור הארץ". [3] דלק נוזלי המופק מביומסה ידוע בשם דלק ביולוגי. אחד משני הסוגים של דלק ביולוגי זמין מסחרית הם ביו-דיזל, המוקד העיקרי של תזה זו. הסוג השני הוא ביואתנול שלא נדון בתזה זו.

1.3 ביודיזל

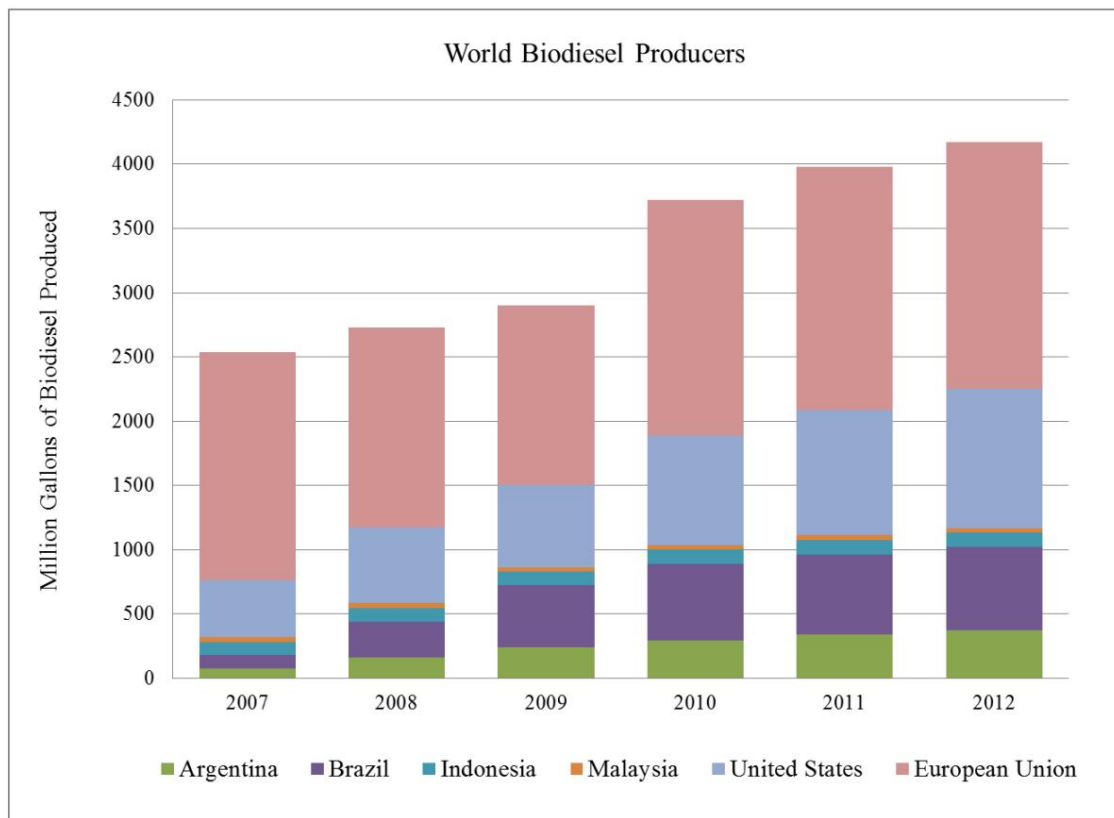
ביודיזל מורכב מאסטרים אלקיל חומצת שומן המופקים מהאסטרופיקציה של טריגליצרידים, שהם אבני הבניין של כל השומנים והשמנים, עם אלכוהול. מתנול הוא בשימוש נרחב ביותר לייצור מתיל אסטרים כביודיזל בגלל מחירו הנמוך. ביודיזל הוא א חלופה אטרקטיבית מאוד לדלק מאובנים מכיוון שהוא מיוצר מזמין שמנים צמחיים או שומנים מהחי, מתכלים, לא רעילים וניתן להשתמש בהם בדיזל מודרני

מנועים ללא שינוי. מחקרים הראו כי ביודיזל מייצר פחות כמויות של פליטת פליטה מזיקה (למעט תחמוצות חנקן) ובכך מוריד בריאות ו השפעות סביבתיות.

מחקר על מחזור החיים של ביו-דיזל מראה כי באופן תיאורטי, השימוש בביו-דיזל יהיה עוזר להפחית את השפעות ההתחממות הגלובלית בגלל תרומתה של 70% לפחמן דו חמצני פליטות (גז חממה). [7, 8] יש לו גם סיכה טובה יותר המובילה להארכת חיי המנוע ובעל תכונות הצתה טובות יותר. ניתן לראות את כל ההיבטים הללו כשהם טהורים ביודיזל - מסודר (B100) או מעורבב עם פטרודיזל - (B5 - B20) משמשים בדיזל מנועים. [4, 7, 8]

למרות שביודיזל יש 10-12% פחות תכולת אנרגיה בהשוואה לרגיל פטרודיזל, הירידה הנובעת ביעילות המנוע מקוזזת כמעט לחלוטין על ידי זה יעילות בעירה גבוהה יותר עקב תכולת חמצן גבוהה יותר. [4] יחד עם רבים היתרונות של שימוש ביודיזל כפי שתואר קודם לכן, אין זה מפתיע שתעשיית הביודיזל חווה צמיחה משמעותית בעשור האחרון. זה מודגם באיור. [4] 1.2

אירופה היא המובילה העולמית בייצור ושימוש ביודיזל, תורמת כ-5% לפחות מכלל ייצור הביודיזל בעולם. הרבה אירופאים מדינות מסחריות את המכירה והשימוש בתערובות ביודיזל (B10-B20) בכלל מכוניות ותחבורה ציבורית מאז אמצע שנות ה-90. [4, 7] האיחוד האירופי הוועדה גם הפרישה מספר מדיניות התומכת ישירות בביו-דיזל התעשייה, במאמץ להפחית את התלות ביבוא נפט. [4] במקביל, אזורים אחרים כמו ארצות הברית, דרום אמריקה ואסיה מדביקים את הפער בהתמדה יצרני ביודיזל. זה מודגם באיור. 1.2

איור 1.2: יצרני ביודיזל בעולם [9]

אמנם לביודיזל יש יתרונות רבים כדלק חלופי, אבל גם לא חסר חולשות. ביודיזל כיום עדיין אינו מסוגל להתחרות מסחרית בדלק מאובנים כפי שהוא הוא יקר יותר לייצור. הטכנולוגיה הנוכחית של סינתזת ביו-דיזל דורשת יקר שמנים צמחיים מזוקקים כחומר הזנה המהווים 70% - 85% מסך עלויות הייצור. [8] מצד שני, טכנולוגיית העיבוד הבסיסית הנוכחית לייצור ביו-דיזל היא תהליך יקר עם שלבי טיהור רבים. [7] בהשוואה לדלק מאובנים, לביודיזל יש גם תכונות של טמפרטורות קרות גרועות מאוד. לביודיזל יש מזיגה הרבה יותר גבוהה נקודה שגורמת לו להתמצק בטמפרטורות גבוהות יחסית מפטרודיזל. זה הופך את זה לא מתאים לפעילות חורף. [10]

השלכות נוספות הנובעות מהשימוש בביודיזל כוללות כריתת יערות עקב הצורך לפתוח אדמות חדשות למטעי גידולי מזון ביודיזל (למשל שמן דקלים וטירס), [4] ובעקבות כך אינפלציה של מחירי יבולי מזון מסורתיים עקב ביקוש ותחרות בין תעשיות מזון ודלק. [11] אחרון חביב, עליית הגליצרוֹל העולמי היצע, המיוצר כתוצר לוואי של תעשיית הביודיזל המשגשגת, פחת את הערך שלה מחיר מכירה זה פעם בעל ערך אולאוכימיקל נמצא בשימוש נרחב בעיבוד תרופות,

מוצרי קוסמטיקה, משחות שיניים, קצף אורטן, שרפים סינתטיים ומסטיקי אסטר וכן הטבק ותעשיות מזון. [8] עם זאת, בגלל עודף האספקה, גליצרוֹל הוא עכשיו יותר בזבז במקום מוצר לוואי בעל ערך מתעשיית הביודיזל.

1.4 מחקר נוסף

לסיכום, לביו-דיזל יש פוטנציאל רב כדלק חלופי לפטרוֹדיזל. יש הרבה מחקר מתמשך כדי לשפר ולחדד את עיבוד הביודיזל הטכנולוגיה ותכונות הטמפרטורה הנמוכה שלה. מחקרים קודמים הדגישו כמה חולשות של תעשיית הביודיזל שיש לטפל בהן כדי שהיא תתפתח כ- a מקור אנרגיה ריאלי לעתיד. אלה מסוכמים באופן הבא:

- שיפור כלכלת הביודיזל על ידי חיפוש אחר חלופה זולה יותר
- חומרי גלם (ניצול פסולת) [11, 12]
- שיפור טכנולוגיית העיבוד (הגברת היעילות) [13-16]
- שיפור תכונות הזרימה הקרה של ביוֹדיזל [10]
- ניצול של גליצרוֹל לייצור חומרי גלם בעלי ערך גבוה לייצור ביו-דיזל [71]

כל אחד מהנושאים שהועלו ראוי למאמץ מחקרי עצמאי ואינטנסיבי. של כל האמור לעיל, עבודת גמר זו נועדה לתת מענה לצורך בשיפור טכנולוגיית תהליך באמצעות שיפור קצבי תגובה ו/או מנגנון להגברת היעילות של הביודיזל הנוכחי שיטת עיבוד. על כך נדון ביתר פירוט בפרק 2.

1.5 סקירת תזה

פרק 2 מספק מידע רקע בנושא ביו-דיזל. זה נעשה על ידי הצגת סקירת ספרות על טכנולוגיות עיבוד ביו-דיזל הזמינות, קינטיקה של תגובת ההאסטרופיקציה, המגמות האחרונות בשיפורי תהליכים, וה-חידוש בתגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל. בסיכום הפרק, "פערים" ב הידע הנוכחי של חקר ביו-דיזל מזהה, ומטרות המחקר לכך תזות מפורטות.

פרק 3 הוא סקירת ספרות על מידע תומך הדרוש למידול עבודה, כולל התיאוריה של היווצרות טיפות, שיקולי העברת המונים וזמינים דגמי טיפות. פרק 3 מסתיים בסיכום בו הבחירות של הטיפה טכניקות היווצרות ומתאמים של העברה המונית מוצדקות בהתבסס על הספרות נבדק.

פרק 4 מתאר את הבסיס לניתוח של גז-נוזל טרנספיקציה תגובה ותיאור המודל המתמטי. הגזירה של מתאם חדש עבור מקדם העברת המסה בתוך טיפות נופלות מוצג גם.

לאחר שהמודל המתמטי נמצא במקום, מתבצעים ניסויים בפועל לאמת את זה. פרק 5 מתאר את החומרים והמתודולוגיה המשמשים לעבודת הניסוי בוצע בתזה זו.

פרק 6 מציג את הממצאים מהעבודה הניסיונית, בליווי דיונים. הוא כולל גם את התוצאות שהושגו על ידי הדמיית המודל והרלוונטיות דיונים.

לבסוף, פרק 7 מציג את המסקנות העיקריות שהוסקו מעבודת המחקר שבוצעה החוצה בתזה זו. הוא כולל גם המלצות למחקר עתידי. ביבליוגרפיה מלאה ואחר כך נספחים.

2. סקירת ספרות על עיבוד ביודיזל

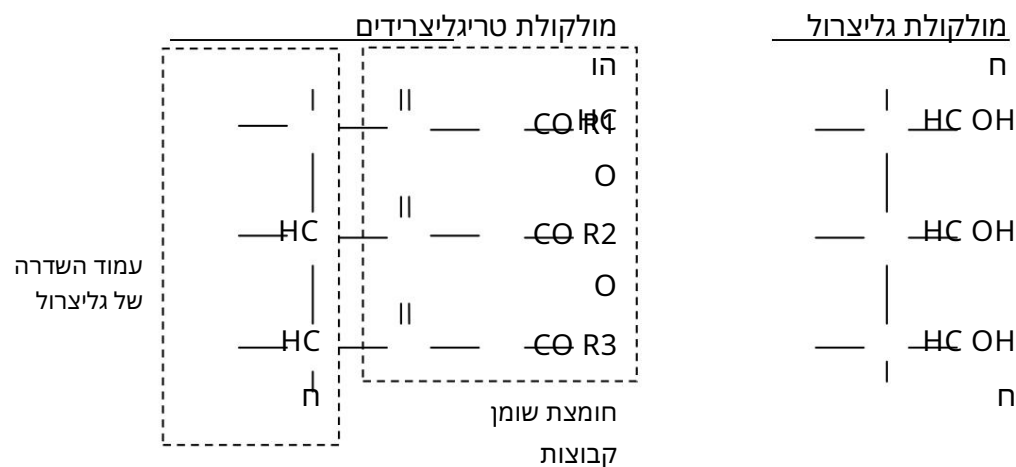
2.1 מבוא

כפי שצוין בסעיף 1.4, תזה זו נועדה לתת מענה לצורך בשיפור של טכנולוגיית עיבוד ביו-דיזל. לפיכך, הבנה מעמיקה של הרקע של שיטות עיבוד ביודיזל הן חיוניות. פרק זה מתחיל עם מידע רקע על תגובת ההאסטרופיקציה, ממנה מפיקים ביו-דיזל, וההשוואה בין טכנולוגיות התהליך השונות הזמינות. התהליך המזורז בבסיס הוא המסלול המשמש כיום לייצור ביו-דיזל, ולכן הוא נדון בהמשך הבא. סעיף, תוך הדגשת הבעיות והתחומים שזקוקים לשיפור. לאחר מכן, הקינטיקה מאחורי נידונה תגובת transesterification-המזורזת הבסיס, ושוב מדגישה את הבעיות מדווח בספרות הקיימת. לאחר מכן, סקירה של המגמות האחרונות והחדשנות במוצג עיבוד ביודיזל. עניין מיוחד מושם על הגז-נוזל טכנולוגיית תגובה של טרנספיפקציה בגלל החידוש שלה. הפרק נסגר באסיכום של נושאים שזוהו כדורשים מחקר נוסף, ובכך מוביל למתווה של מטרות ספציפיות של תזה זו.

2.2 רקע

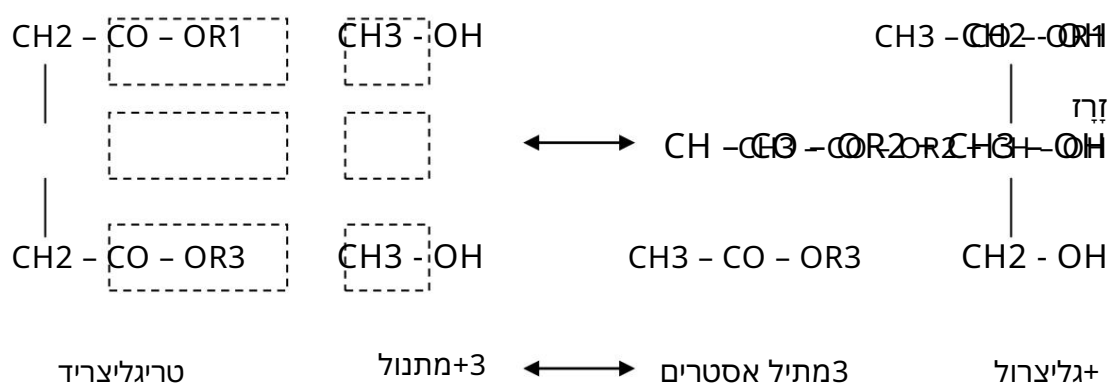
כל השומנים והשמנים הטבעיים מורכבים ממולקולות טריגליצרידים [18] שהן בעצם א עמוד השדרה של גליצרול מחובר לשלוש שרשראות חומצות שומן ארוכות שונות, כפי שמוצג באיור 2.1. ההרכב והשונות של שרשראות חומצות השומן החופשיות ($R_1 - R_3$) ייחודיים לסוג של שומן או שמן שיקבעו את תכונותיו הפיזיקליות כגון נקודת התכה וצמיגות.

בשנת 1900, רודולף דיזל הוכיח בהצלחה את היישום של שמן בוטנים כמו דלק נוזלי למנוע דיזל קטן בתערוכת פריז [8]. 1900 למרות שהוא בר השוואה יעילות ותפוקת כוח לדיזל נפט קונבנציונלי, שימוש בירקות ישרים שמנים כדלק הוכחו כלא מעשיים בגלל הצמיגות הגבוהה מאוד שלו, מה שמוביל לדלק גרוע אטומיזציה, בעירה לא שלמה, ותצהיר על חלקי מנוע [7].

איור 2.1: ייצוג מבנה כימי של מולקולות טריגליצרידים וגליצרול

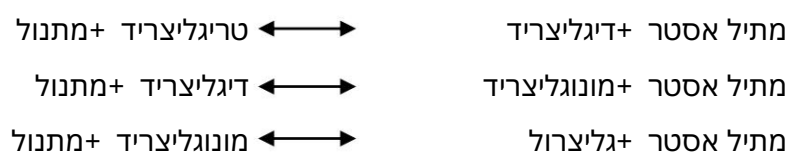
כתגובה למצוקה זו, בוצעו מחקרים רבים כדי לשנות אותה שומנים ושומנים טבעיים בתקווה לייצר נגזרת בעלת תכונות דומות לפטרודיזל. אחת התוצאות של מחקר כזה היא תהליך ההאסטרופיקציה. הטרנספיפקציה התגובה מפחיתה את צמיגות הטריליגליצרידים פי 10 עד 20 על ידי שחרור חומצת השומן קבוצות כאסטרים אלקיל חופשיים מעמוד השדרה של גליצרול באמצעות אלקוהול. [19] זה מומחש באיור 2.2 עם מתנול כאלכוהול לדוגמה.

איור 2.2: תגובת ההאסטרופיקציה

ביו-דיזל הוא בעצם אסטרים אלקיל המיוצרים על ידי טרנספיפקציה של טריגליצרידים עם אלקוהול מתנול הוא האלקוהול הנפוץ ביותר לייצור מתיל אסטרים ביו-דיזל בשל עלותו הנמוכה יותר והשפע שלו. [8] אלקוהול קצר שרשרת אחרים כמו אתנול, פרופנול ובוטנול נחקרו גם כדי לייצר אלקיל אסטרים לדלק [20, 21] ולחום יישומי אחסון. [22] לגבי הרלוונטיות ליישומי דלק, להלן נדון בטרנסאסטרופיקציה של טריגליצרידים עם מתנול לייצור מתיל אסטרים כביודיזל.

בתנאי סביבה עד מתונים (עד 165°C -1 אטמוספירה עבור מתנוליה), ה תגובת ההאסטרופיקציה חייבת להיות יזומה ומתמשכת על ידי זרז. הנפוץ ביותר הזרזים המשמשים הם זרזים בסיס וחומצה (זרזים כימיים). [7] השימוש בסוגים אחרים של זרזים אפשרי גם, כפי שיפורט בסעיף 2.3. הטרנספיקציה התגובה לייצור ביו-דיזל (מתנוליה) היא גם תהליך איטי יחסית בשל העובדה שהוא מורכב מסדרה של שלוש תגובות שלביות, המייצרות די- ומונוגליצרידים כמו חומרי ביניים כפי שמוצג באיור. [21] 2.3 כל שלב תגובה הוא הפיך ולכן, יש צורך בעודף של מתנול כדי להניע את התגובה קדימה כדי להגיע להשלמה. [21] ייתר פרטים על הקינטיקה ומנגנוני התגובה מוצגים בסעיף 2.5 מאוחר יותר.

איור 2.3: תגובה תלת-שלבית בטרנספיקציה

2.3 טכנולוגיית תהליך

טכנולוגיית התהליך המשמשת לייצור ביו-דיזל עשויה להיות מסווגת לפי סוג הזרז שבו משתמשים. תגובת ההאסטרופיקציה עשויה להיות מזרזת על ידי זרזים כימיים – בסיס או חומצה, או ביו-זרזים המורכבים מסוגים שונים של אנזימים. תגובת ההאסטרופיקציה עשויה להתקדם גם ללא כל זרזים אם ממס משותף או מופעלים תנאים סופר-קריטיים.

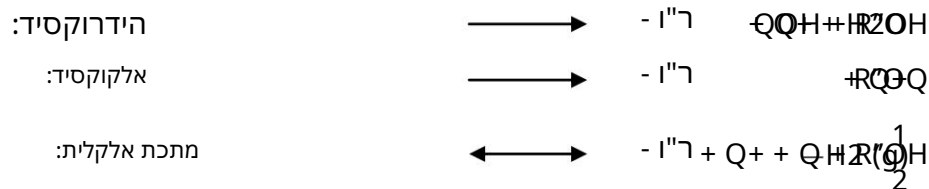
2.3.1 תהליך מזרז בסיס

תהליך הזרז הבסיס ההומוגני הוא טכנולוגיית התהליך הפופולרית ביותר עבור ייצור ביודיזל מסחרי. [7, 14] הסיבה היא: זה יעיל במתן גבוה שיעורי המרה ותגובה בתנאי סביבה קרובים בהשוואה לשני האחרים קטגוריות של זרזים. לכן טכנולוגיה זו היא כיום הכי כדאית מבחינה כלכלית להעסיק סוגים נפוצים של זרזי בסיס כוללים הידרוקסידים, אלקוקסידים של מתכות אלקליות כמו נתרן (Na) ואשלגן (K), והמתכות הטהורות עצמן. [7, 14]

הבסיס מומס באלכוהול לפני טרנספיקציה כדי לשחרר את המוצר בפועל

מינים קטליטיים, שהוא האניון אלקוקסיד. ($R''O^-$)

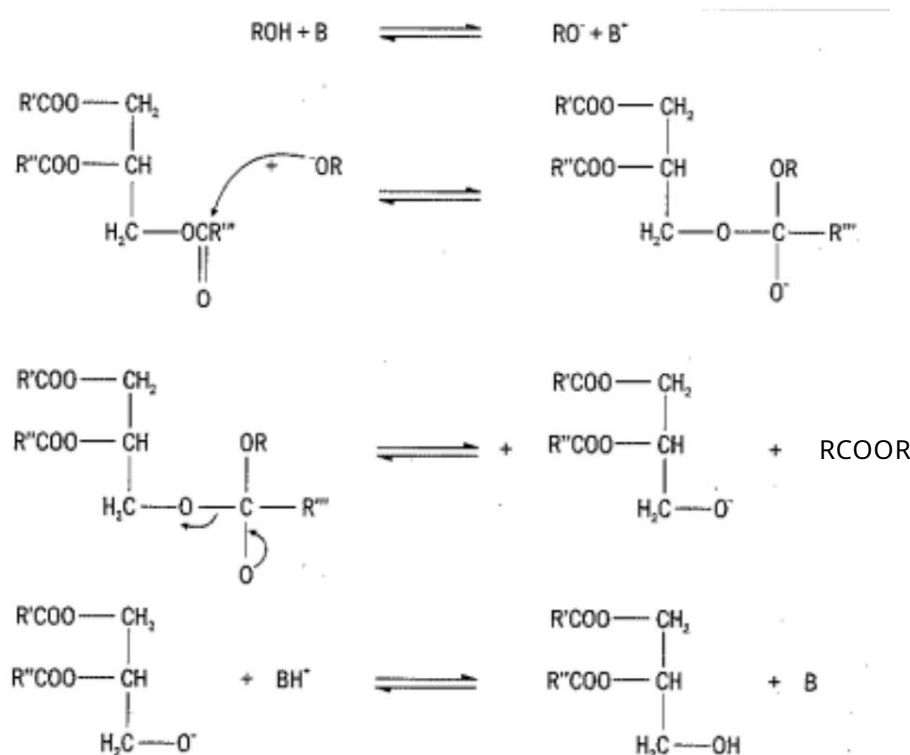
אלקוקסיד ומתכות אלקליות טהורות (Q) באלכוהול מוצגים באיור. [14] 2.4

איור 2.4: ייצור מינים קטליטיים בפועל - האניון אלקוקסיד [8]

תגובת ההאסטרופיקציה מתחילה עם התקפה נוקלאופילית של האלקוקסיד אניון על אטום הפחמן הקרבונילי של מולקולת הטריליצרידים, ויוצר טרהדרלית למען אללה. זה מלווה בפיצול של תוצר הביניים האמור לאסטר מתיל מולקולה (ביודיזל) והאניון של הדיגליצריד. אניון האלקוקסיד משתחרר שוב להתחיל מחזור קטליטי נוסף. דיגליצרידים ומונוגליצרידים מומרים על ידי אותו הדבר דרך לייצר אלקיל אסטרים ו/או גליצרו. מנגנון זה מודגם באיור 2.5

[14].

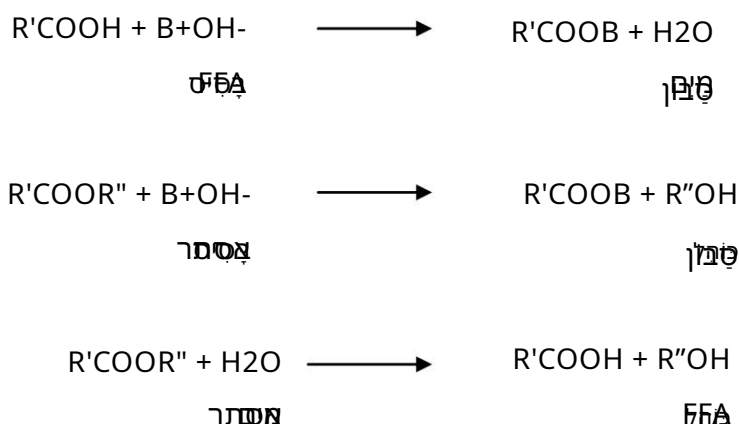

איור 2.5: מנגנון של תגובת transesterification-המזורת הבסיס [14]

תנאי התגובה האופטימליים לתהליך מזרז הבסיס מבוססים היטב, [13] כא, [23-26] בדרך כלל, הזרז הבסיסי מומס תחילה באלכוהול לפני ערבוב לתוך שמן או שומן ביחס מולרי של 1-6 (אלכוהול לשמן). עדיף לשמור על טמפרטורת התגובה קרובה לנקודת הרתיחה של אלכוהול (מתנולזה ב- 65°C בלחץ אטמוספרי. הסכום הזרז הדרוש הוא בדרך כלל בין 1.0% - 0.5 מממשקל השמן המשמש. תסיסה של תערובת המגיבים חיונית כדי לשמור אותה מעורבת היטב מכיוון שטריגליצרידים ומתנול בלתי מתערבים זה בזה. [27] שיעור ההמרה האופייני של שמן למתיל אסטר הוא יותר מ-59% בתוך 60 דקות. [7]

מתכות אלקליות והאלקוקסידים שלהן פעילים יותר ועולים על הידרוקסידים ב מזרז את תגובת ההאסטרפיקציה. [7] עם זאת, הידרוקסידים עדיין אפשריים מכיוון ניתן לפצות על פעילותם הנחותה על ידי הגדלת הכמות שלהם ב-1-2 מול% בלבד [7, 14]. בנוסף, הידרוקסידים זולים יותר, שופעים יותר ופחות מסוכנים בהשוואה ל השניים הראשונים בעלי תגובתיות גבוהה, עלולים ליצור גז מימן והם רעילים (איור 2.4) [7].

עם זאת, זרזי בסיס רגישים מאוד לשומן החופשי הקיים באופן טבעי חומצות בחומר הזנה המרעילות את פעילותן דרך הבלתי רצוי והבלתי הפיך תהליך השפיון. [28] הסבון לא רק מכלה את הזרז, הוא גם מייצר אותו סבונים אלקליים היוצרים אמולסיה בין שכבות האסטרים והגליצרול ובכך פוחתים תשואות ומסבכות תהליכי טיהור במורד הזרם. [7, 8] אותו דבר לגבי מים או תכולת לחות מכיוון שהיא גורמת להידרוליזה של האסטרים ומקדמת את הסיבון תהליך עם יצירת חומצות שומן חופשיות יותר [28, 29] (איור 2.6).

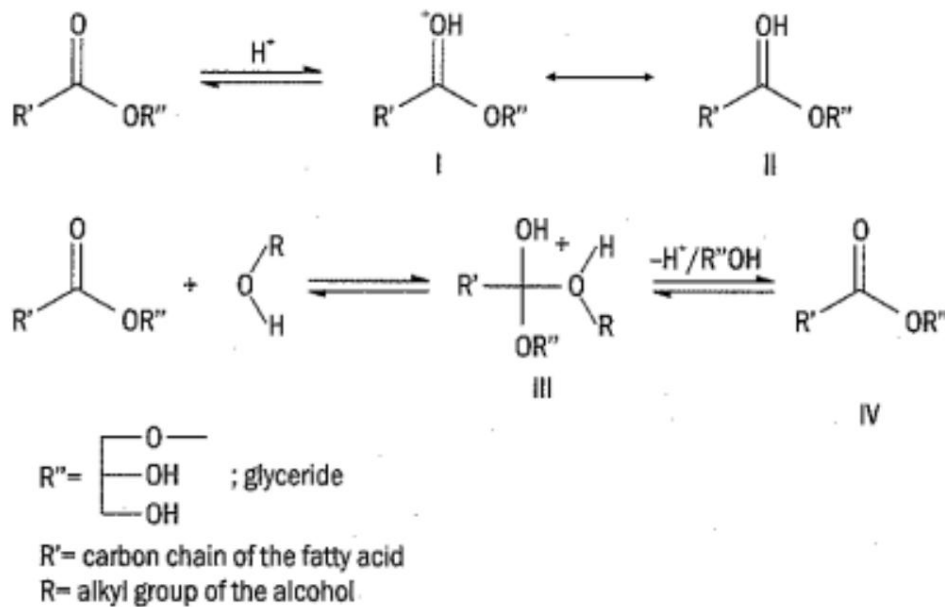
איור 2.6: תגובות סיבון והידרוליזה לא רצויות [8]

לכן רגישות לחומצות שומן חופשיות ולתכולת לחות מחייבת בהחלט אלכוהולים נטולי מים ושמן מזוקקים כאשר יש להשתמש בתהליך המזורז בבסיס להפקה ביו-דיזל שמנים צמחיים מזוקקים למאכל עם חומצות שומן חופשיות של מתחת ל-5.0% פועלים בצורה הטובה ביותר [30] בעוד שתכולת המים צריכה להישמר נמוכה ככל האפשר. [8] היקר יחסית חומרי הזנה מזוקקים הנדרשים לתהליך המזורז הבסיסי הוא הסיבה העיקרית לעלות הגבוהה של מוצר הביודיזל כאמור בסעיף. [4, 12] 1.3

2.3.2 תהליך מזורז חומצה

תגובת ההאסטרופיקציה עשויה להתקדם גם באמצעות זרז חומצה, בדרך כלל חומצות ברונסטד חזקות כמו חומצה גופרתית (H_2SO_4) או חומצות סולפוניות. [14] (SO_2OH) חומצה זרזים יעילים במתן תשואות גבוהות מאוד של אסטרים מתיל אך בהרבה יותר איטי קצב תגובה. [7] עם תנאי הסביבה המופעלים בתהליך המזורז בסיס 1 ($65^{\circ}C$) (atm), התהליך מזורז החומצה יצר המרה דומה של שמן לביו-דיזל בלבד עם יחס מולרי אלכוהול לשמן גבוה בהרבה (30:1) (זמני תגובה ארוכים 50 שעות). [30] ניתן להבחין בשיפור קל בשיעורי התגובה בטמפרטורות תגובה גבוהות יותר. [31]

בהתייחס לתרשים, [14] 2.7 מתחילה תגובת ההאסטרופיקציה המזורזת חומצה על ידי פרוטונציה של קבוצת קרבונל של מולקולת הטריגליצרידים היוצרת טטרהדרלית ביניים, ואחריו פרוטונציה של קבוצת הקרבונל האמורה לייצור קרבוקאטיון II. לאחר התקפה נוקלאופילית של האלכוהול, נוצר תוסף ביניים טטרהדרלי III ועם סילוק הגליצרול נוצר אסטר חדש בעוד שהזרז החומצי (H^+) הוא התחדש. [7, 14] מנגנון זה איטי בכמה גדלים מהקטליזה הבסיסית מנגנון (איור 2.5) ולכן יש לו קצב תגובה כללי איטי בהרבה. [31]

איור 2.7: מנגנון של תגובת transesterification-המזורזת חומצה [14]

למרות היותו הרבה יותר איטי, לתהליך מזורז חומצה יש יתרון על פני תהליך מזורז בסיס מכיוון שהוא לא יגרום לתגובת כינון (איור 2.5). אפילו ב נוכחות של ריכוז גבוה של חומצות שומן חופשיות. במקום זאת, חומצות השומן החופשיות הן מומרים לאסטרים (ביודיזל) גם באמצעות תגובת האסטרפיקציה (איור 2.8). זה היה דיווח שהתהליך מזורז חומצה יעיל יותר מהתהליך מזורז בסיס אם חומר הזנה של השמן מכיל חומצות שומן חופשיות של יותר מ-2% במשקל. [15] תוכן כל כך גבוה של חומצות שומן חופשיות קשורות לעתים קרובות לשמן חומרי גלם באיכות נמוכה כמו פסולת שמני בישול. לכן, לתהליך מזורז חומצה יש פוטנציאל לעשות שימוש בחלופות, כיתה נמוכה יותר וזול יותר עבור ייצור ביודיזל אפשרי.

איור 2.8: אסטרפיקציה של FFA לאסטרים

עם זאת, זרזים חומציים רגישים הרבה יותר לתכולת מים מאשר בסיס זרזים. נמצא כי די בתוספת של 0.5% תכולת מים לחומר הזנה של השמן להקטין את ההמרה מ-59% מתחת ל-9%. בתכולת מים של 5%, ההמרה היה רק 5.6% בלבד. [32] נוכחות המים מפריעה למנגנון המתואר ב

איור 2.7 דרך הידרוליזה של סוג הקרבוקאטיון II ליצירת חומצה קרבוקסילית במקום של המוצר אסטר. [7] בנוסף, היווצרות מים באמצעות תגובת האסטרפיקציה (איור 2.8) עשויה לעכב עוד יותר את התקדמות ההאסטרפיקציה.

עד כה, התהליך מזורז חומצה אינו בר ביצוע כטכנולוגיה יחידה למסחר ייצור ביו-דיזל בגלל הגורמים שהוזכרו לעיל. [31] בשל יכולתו של המרת חומצות שומן חופשיות לאסטרים במקום סבונים, מתבצע תהליך מזורז חומצה כשלב הטיפול המקדים במקום זאת, כדי להוריד את תכולת FFA-השל חומרי הזנה לדרישה לתהליך הבסיסי-מזרז, ($<0.5\%$) על מנת שימשיך ביעילות. [7] תהליך משולב מחומצה ובסיס איפשר את השימוש בחומר הזנה חלופי זול יותר בדרך כלל גבוהה בתכולת חומצות שומן חופשיות לייצור ביו-דיזל. עם זאת, ללא מים המגבילה עדיין עומדת.

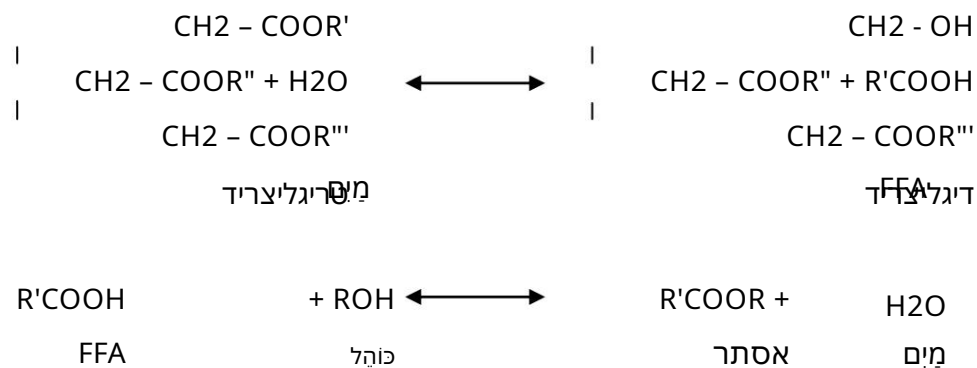
2.3.3 תהליך מזורז אנזים

תהליך מזורז האנזים הוא טכנולוגיה חדשה יחסית שטרם ממוסחרת פותחו מחקרים פעילים שונים נמשכים לחקור ולייעל תהליך זה עבורו ייצור ביו-דיזל. [16] בדיקות ותוצאות אחרונות הראו כי השימוש במשותף אנזימים הידרוליטיים (ליפאז) להמרת טריגליצרידים וכן חומצות שומן חופשיות לאסטרים מתיל אפשרי אם כי שיעורי התגובה והתשואות אינם נוחים כמו המזרז הבסיסי תהליך. [3, 7, 8, 14]

המנגנון של תהליך מזורז האנזים מורכב משתי תגובות הידרוליזה. ראשית, מולקולת הטריגליצרידים עוברת הידרוליזה ליצירת מולקולת FFA ודיגליצרידים. ה FFA-ההמתקבל הוא esterified עם אלכוהול ליצירת אסטרים של המוצר הסופי. גם המנגנון הזה חל על מולקולות מונו-דיגליצרידים בו זמנית. המנגנון מודגם ב איור. [33] 2.9

היתרון בשימוש בתהליך מזורז האנזים כולל את התגובה הקלה מאוד שלו תנאים, בדרך כלל באזורים הפושרים של 50°C - 30°C בנוסף, המוצרים המתקבלים אין צורך לטהר מסבונים או משאריות זרזים. זה אומר מוצר קל יותר הפרדה, ביטול בעיות מי שפכים ועלויות עיבוד זולות יותר במורד הזרם. [7] בנוסף, תהליך המזרז של האנזים אינו מושפע מחומצות שומן חופשיות (היווצרות של סבונים) או תכולת מים. למעשה, נדרשת תכולת מים מסוימת כדי להפעיל את האנזימים. זה

ניכר מאיור 2.9, חומר הזנה באיכות נמוכה עשוי להיות מומר לביו-דיזל שימוש בתהליך זה ללא טיפול מקדים.

איור 2.9: מנגנון של תהליך מזורז האנזים [33]

החיסרון העיקרי של תהליך מזורז האנזים הוא היעילות הירודה שלו המובילה אליו זמני תגובה ארוכים יותר ודרישות של ריכוזי זרז גבוהים יותר. [7] בשל העובדה שהביו-זרזים הללו יקרים משמעותית מזרזים כימיים רגילים, תהליך זה אינו בר ביצוע כיום לייצור מסחרי של ביו-דיזל. [33] אימוביליזציה של ליפאז לטרנספיפיקציה מאפשרת שימוש חוזר בזרזים אלו ועשויה לעזור להפחית את עלויות העיבוד שלו. [7]

2.3.4 תהליכים לא קטליטיים

ישנן כיום שתי טכנולוגיות תהליך שונות המאפשרות את תגובת טרנספיפיקציה להמשיך ללא כל זרזים. תהליך הממס המשותף של BIOX ותהליך המתנול העל-קריטי. [16, 34] היעדר זרז מרמז על הפחתה בעלויות עיבוד במורד הזרם המתחייבות על ידי הסרת זרזים שזורים. טיפול בשפכים חומציים או אלקליים.

תהליך הממס המשותף של BIOX משלב ממס משותף אינרטי כמו טרה-הידרופורן (THF) לתוך מערכת התגובה להומוגנית מגיבים לא מסיסים של אלכוהול ושמן וכתוצאה מכך שלב אחד עשיר בשמן. בלחץ אטמוספרי ובקרבת טמפרטורות הסביבה, המרה של שמן היא מעל 99% בתוך 10 - 15 דקות. הממס המשותף הוא אינרטי ולכן עשוי להיות נכסה מחדש ושימוש חוזר בתגובות הבאות. נקודת תורפה אחת של טכנולוגיה זו היא סכנות בטיחותיות פוטנציאליות עקב הרעילות של הממס המשותף בשימוש. זה גם נמצא

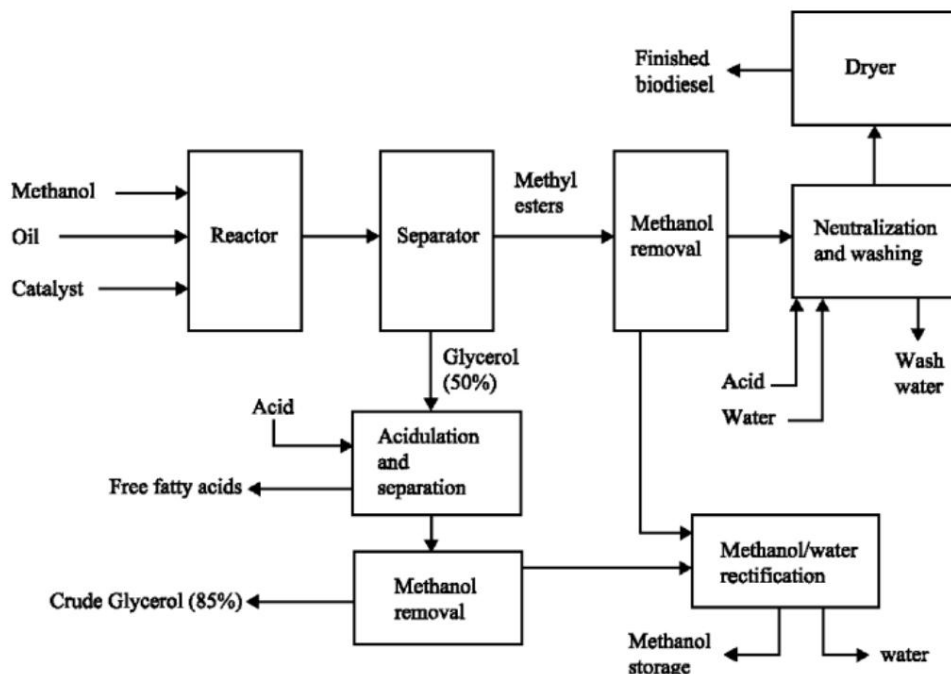
שחזור מתנול עודף היה קשה בגלל נקודות הרתיחה של THF ומתנול קרובים מאוד. מצד שני, תהליך זה מסוגל להמיר חומרי גלם באיכות נמוכה עם תכולה גבוהה של חומצות שומן חופשיות כמו פסולת שמן לטיגון ושומנים מן החי. [16, 34]

תהליך המתנול העל קריטי מתרחש בתנאים קיצוניים שבהם מתנול נמצא במצב העל-קריטי שלו, כלומר מעבר ל- 52°C ו- 53 aPM . [35] התהליך הזה מאוד המרות מהירות של שמן למתיל אסטר יותר מ-90% בדקה הראשונה. [3, 36] בכזה תנאים קיצוניים, הוא האמין כי מתנול מתנתק לתוך יון אלקוקסיד קטליטי ו יון מימן לכן אין צורך בזרזים נוספים (איור 7). [7] (2.4 עם זאת, א דרוש יחס מולרי גבוה יחסית של אלכוהול לשמן של כ-24 ל-1 במקום הרגיל של 6-1 בתהליך המזורז בסיס. בכל מקרה, חומצות שומן חופשיות מומרות לאסטרים תוך כדי תכולת המים אינה משפיעה על התהליך. החיסרון העיקרי הוא דרישת האנרגיה הגבוהה כדי לשמור על לחצים וטמפרטורות תגובה גבוהות במיוחד המובילות לעיבוד יקר הוצאות. [7]

2.4 עיצוב תהליך נוכחי

בהתבסס על סקירת טכנולוגיות התהליך השונות לייצור ביודיזל ב בסעיף 2.3, ברור שהתהליך המזורז בבסיס הוא עדיין המסלול האפשרי ביותר עבור ייצור בקנה מידה מסחרי. בעוד חוקרים רבים מפתחים כל הזמן אלטרנטיבה טכנולוגיות, [37] יש גם מאמץ מתמשך בניסיון לשפר את הבסיס הנוכחי- עיצוב תהליך מזורז, במיוחד במונחים של קצבי תגובה והפחתת סבונים הפקה

איור 2.10 הוא דיאגרמת זרימת תהליך טיפוסית לייצור מסחרי של ביו-דיזל באמצעות טכנולוגיית תהליך מזורז בסיס המופעלת כיום. [8] בדרך כלל, התהליך מחולק לארבעה חלקים עיקריים - סעיף ההאסטרופיקציה, מתיל אסטר מדור טיהור (ביודיזל), מדור טיהור גליצרול והחלמת מתנול סעיף. [19]

איור 2.10: דיאגרמת זרימת תהליך של תהליך הפקה בזרז בסיס מסחרי ביו דיזל [8]

קטע ההאסטרופיקציה מורכב מכור טנק בוחש אצווה שבו נמצא השמן חומר הזנה מעורבב עם כמויות נכונות של מתנול וזרז בסיס (מידע נוסף הוא מסופק בסעיף 2.5) ונסער כדי שהתגובה תתרחש בלחצים סביבתיים טמפרטורת תגובה קבועה של 65°C - 60°C למשך שעה. לתהליך מתמשך, א במקום זאת, ניתן להשתמש בכור טנק מעורבב רציף (CSTR) או בכור זרימת תקע (PFR) ככלל אצבע, תהליכי אצווה קלים יותר לשליטה ויעילים יותר עבור צמחים קטנים ייצור של 10,000 - 500 טון לשנה של ביודזל. למפעלים גדולים יותר המייצרים מעל 30,000 טונות לשנה של ביודזל, התהליך המתמשך הוכח כחסכוני יותר, אם כי יותר שלבי עיבוד וויסות מורכבים. [7]

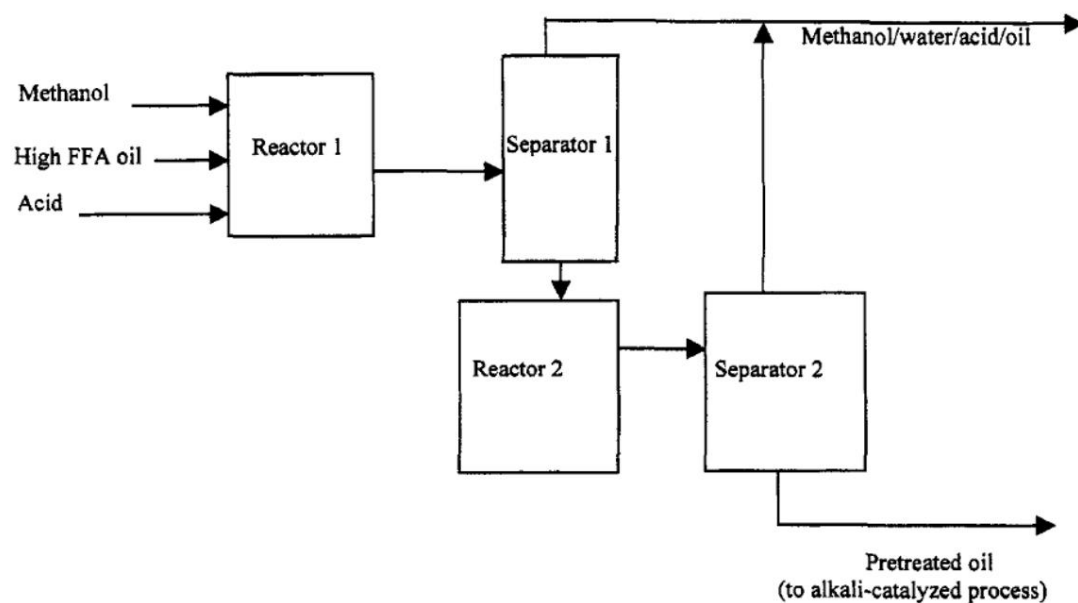
לאחר השלמת תגובת ההאסטרופיקציה, תערובת המוצר מכילה עודף מתנול, מתיל אסטר, תוצר הלוואי גליצרול, עודף זרז, סבונים וחלק של שמן שלא הגיב מופרד, בדרך כלל באמצעות דקנטר או צנטריפוגה. [19] הצפוף הרבה יותר לשלב הגליצרול מסיסות נמוכה בשלב המתיל אסטר ולכן הוא נוזל-נוזל פיזי שלב ההפרדה מספיק. למרות שהמתנול העודף נוטה לפעול כמייצב מאט את ההפרדה של שני השלבים, הסרתו לפני הפרדת הפאזות לא מומלץ מחשש להיפוך תגובת ההאסטרופיקציה. [8]

היווצרות אשלגן פוספט שיכול להימכר כדשן. [38] חומצות שומן חופשיות ניתן למחזר למדור ההאסטרופיקציה להמרה לאסטרים מתיל [8] (איור. 2.12)

לאחר מכן, מתנול העודף מוסר בקלות על ידי תהליך אידיי עקב הבדל גדול בנקודות הרתיחה של השניים. המתנול שהוסר מועבר להתאוששות הסעיף המוזכר קודם לתיקון ושימוש חוזר. טוהר הגליצרול משופר ל-58% עד עכשיו ועשוי להימכר כגליצרול גולמי לצורך זיקוק נוסף. הזיקוק התהליך מתבצע באמצעות זיקוק ואקום או חילופי יונים אשר מעלים את טוהרתו לדרגה פרמצבטית של. [8] 99.5 - 99.7%

כפי שהוזכר בסעיף 2.3.1, התהליך המזרז בבסיס דורש איכות גבוהה שמנים צמחיים עם תכולת חומצות שומן חופשיות מתחת ל-5.0% ועליו להיות יבשים ככל האפשר. [8] ניתן לסבול תכולת חומצות שומן חופשיות של עד 5% אם פיצוי על ידי תוספת של יותר זרז בסיס. עם זאת, במקרים בהם חומר הזנה של השמן מכיל כמויות גבוהות יותר של שומן חופשי חומצות, או כאשר המיחזור של עוד חומצות שומן חופשיות משלב טיהור הגליצרול הוא רצוי, עדיף שלב נוסף של טיפול מוקדם בחומצה. [8, 39]

שלב טיפול מקדים זה מוריד את תכולת חומצות השומן החופשיות על ידי הפיכתה למתיל אסטרים באמצעות אסטרופיקציה (איור. 2.8) לפיכך עם תכולת חומצות שומן חופשיות מופחתת, הבסיס-התהליך המזרז עשוי להתקדם ביעילות לאחר מכן. עם זאת, תגובת האסטרופיקציה הוא מייצר מים שעלולים להצטבר ולהרעיל את התהליך המזרז חומצה ובכך למנוע ההמרה המלאה של חומצות שומן חופשיות לאסטרים. [8] לכן מומלץ ש הטיפול המקדים בחומצה יתבצע בשני שלבים כפי שמוצג באיור. 2.12 מתנול ומים הוא מופרדים מתערובת השמן במפריד 1 כך שניתן להשיג השלמה בכור 2. שמן שטופל מראש עם חומצות שומן חופשיות נמוכות עשוי לעבור את התהליך המזרז בסיס כמו באיור 2.10 לייצור ביו-דיזל. [8]

איור 2.12:טיפול מקדים בחומצה של חומרי גלם נפט עם כמויות גבוהות של חומצות שומן חופשיות [8]

ניתן לסכם כאן את החסרונות העיקריים העומדים בפני תהליך העיצוב הנוכחי
[7, 8, 14]:

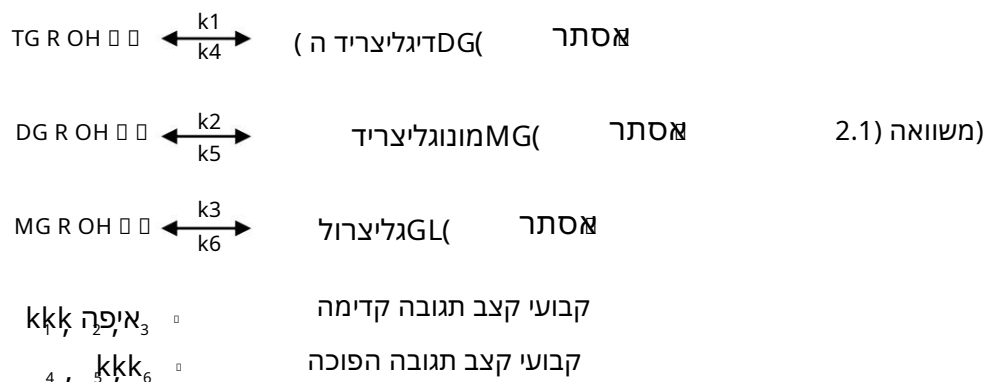
- תגובה איטית ולכן מחייבת זמני שהייה ארוכים (כ-06 דקות או יותר) ונפחי כור גדולים.
- בעיות סביבתיות הנוגעות לכמויות גדולות של חומצי, אלקליין או סבון מי שפכים (תחליב) שעלולים להיות כרוכים בתהליכי טיפול יקרים.
- תהליך יקר לטיהור מתמשך של עודפי מתנול לשימוש חוזר (עמודות זיקוק).

יש לציין כי מלבד הנקודה הראשונה, כל חסרון מזוהה המפורט לעיל קשור לעיבוד במורד הזרם של ייצור ביודיזל. במילים אחרות, איטי קצב התגובה קשור ישירות לטכנולוגיית "הליבה" עצמה. לפיכך, התייחסות לדרכים ל להאיץ את קצבי התגובה ולהפחית את זמני התגובה, מעניין יותר את רוב החוקרים שמנסים כדי לשפר את טכנולוגיית התהליך והעיצוב הנוכחיים. [37]למרות זאת, על מנת לעשות זאת, א הבנה טובה של קינטיקה ומנגנון התגובה של הבסיס-מזר יש צורך בתגובת טרנסיפיקציה. זה מוצג בסעיף 2.5.

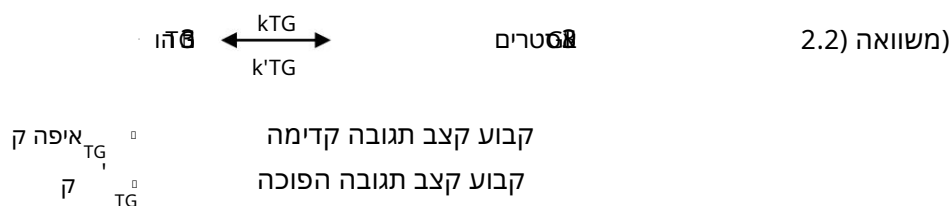
2.5 קינטיקה של תגובת טרנסאסטרופיקציה מזוהת בבסיס

2.5.1 מנגנון תגובה וסדר

Freedman et al. [21] היא אחת מקבוצות המחקר החלוצות לחקור את קינטיקה של טרנספיפקציה בין אלכוהול למקור טריגליצרידים (שמן סויה), ושלם העבודה נתנה את הטון לחקירות דומות בשנים מאוחרות יותר. Freedman et al. [21] בשימוש מתנול ובוטנול כאלכוהולים, והשוו בין זרזי בסיס וחומצה. תגובת טרנספיפקציה מוצעת להיות סדרה רצופה של שלושה שלבים הפיכה תגובות, שהוצגו בעבר באיור 2.3, והוצגו כאן שוב ביתר פירוט כמו (משוואה 2.1):

לכן, התגובה הכוללת עשויה להיכתב כך:

למרות שמבחינה סטוכיומטרית שומה אחת של טריגליצריד (שמן מזון) דורשת 3 שומות של אלכוהול לייצור 3 מולים של אסטרים ושומה אחת של גליצרול, עודף של 100% מול של אלכוהול (R-OH) מומלץ על ידי Freedman et al. [21] להניע את שיווי המשקל של משוואה 2.2 לכיוון צד ימין. לפיכך יחס מולרי של 1-6 אלכוהול לשמן, או יותר (נבחר להיות 30 עד 1 משמשים בעבודתו של Freedman et al. [21]).

הן לטרנספיפקציה מזוהת חומצה והן של בוטנול עם שמן סויה ב- 60°C - 20°C התגובות קדימה במשוואה 2.1 עוקבות אחר מודל התגובה של הסדר השני

כאשר נעשה שימוש ביחס מולרי של 1-6 אלכוהול לשמן (משוואה 2.3). כאשר עודף בוטנול הוא בשימוש (יחס מולרי של 30 עד 1 אלכוהול לשמן), ריכוז האלכוהול בתערובת התגובה הופך גבוה וקבוע, ובכך הופך ללא חשוב בקינטיקה של התגובה. זה התנאי נקרא על ידי Freedman et al. [21] בתור "פסאודו-ראשון" ביחס ל- ריכוז שמן סויה (משוואה 2.4):

— (משוואה 2.3)

— (משוואה 2.4)

כאשר $KTG = kTG.CR-OH$ קבוע.

Freedman et al. [21] ביצע גם טרנספיקציה של שמן סויה עם מתנול ב-60°C, 02 -מזורז על ידי בסיס או חומצה. ביחס של 30 עד 1 מתנול לשמן, ה קינטיקה תגובה דומה למה שנמצאה עבור הבוטנוליזה של שמן סויה, כלומר פסאודו- מסדר ראשון (משוואה 2.4). עם זאת, כאשר משתמשים ביחס מולרי של 6 עד 1 מתנול לשמן, Freedman et al. [21] ראה תגובה מהירה מאוד מסדר רביעי, עם היווצרות מהירה של אסטרים וקרוב לא זהו תוצרי ביניים. זה נקרא על ידי Freedman et al. [21] בתור ה"שאנט" תגובה (משוואה 2.5).

— (משוואה 2.5)

Freedman et al. [21] הסביר שבגלל שמולקולת המתנול קטנה יותר בגודלה מאשר מולקולת הבוטנול, 3 מולקולות מתנול יכולות לתקוף מולקולת טריגליצרידים אחת בודדת במקביל, כך התרחשות תגובת ה"שאנט" (משוואה 2.2). עם זאת, זה חייב יצוין כי Freedman et al. [21] השוו רק בוטנוליזה ומתנוליזה ב-6 ל-1 היחס המולרי בין אלכוהול לשמן, ולא התייחס לעובדה שלבוטנול ומתנול יש מאוד מסיסות שונות בשמן סויה, אשר עשויות לתרום לפער זה ב קינטיקה של תגובה גם כן. [25]

אף על פי כן, בהתבסס על התנאים המשמשים בעבודתם, Freedman et al. [21] נמצא שהתגובות ההפוכות של משוואה 2.1 הן מסדר שני, בעוד שקצב התגובה ההפוכה הקבועים (4-6k) קטנים משמעותית מעמיתיו לתגובה קדימה (1-3k) ב

בנוסף, קבועי קצב התגובה (k_1 - k_6) עבור התגובה מזוהת החומצה הם גם משמעותיים קטן יותר מאשר כאשר משתמשים בזרז בסיס.

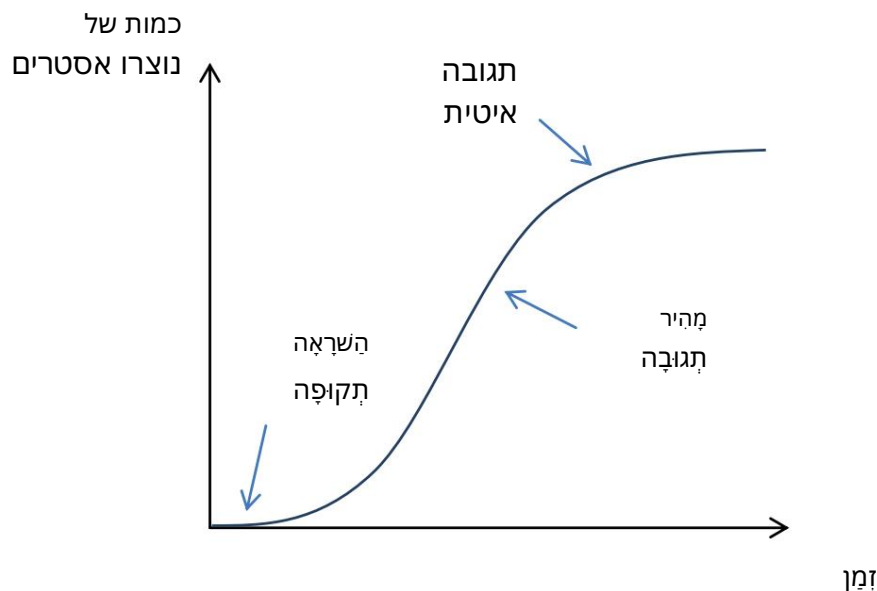
[25] Mittelbach ו-Trathnigg חקרו את הקינטיקה של אשלגן הידרוקסיד (KOH) טרנסאסטרפיקציה מזוהת של שמני חמניות ולפתת ב 25°C -קרוב לסטוכיומטרי תנאים של 1-3, 3.3-1, ו-3.3-1 יחס מולרי של מתנול לשמן. התוצאות שהתקבלו מהם עבודה ניסויית ביססה מחדש את ההתאמה של המודלים הקינטיים שהציע פרידמן et al. [21] (משוואות 2.1-3.2). מיטלברך וטראת'ניג [25] מצאו שהפורורד קבועי קצב התגובה של משוואה 2.1 יהיו בסדר של: $k_1 < k_2 < k_3$ לכן, המרה של טריגליצרידים (TG) לדיגליצרידים (DG) היא שלב קביעת הקצב עבור תגובת טרנספיקציה. זה מאושש מאוחר יותר על ידי הממצאים של דרנוקו וצ'ריאן [23]. I-Bambase Jr et al. [38].

בנוסף, [25] Mittelbach ו-Trathnigg צפו גם בתקופת אינדוקציה ב- שתי הדקות הראשונות של זמן התגובה לפני ההמרה החלו להתרחש. זה הוסבר על ידי חוסר ערבוב של שמן ומתנול בשלבים הראשונים של התגובה, כאשר שניים ניתן היה לראות שלבים שונים. נוכחות של DG ומונוגליצרידים (MG) נוצרה מאוחר יותר עזר לחלב את כל השלבים לתמיסה הומוגנית, וזה היה כאשר הומר התרחש במהירות. לאחר 10 דקות של זמן תגובה, קצב התגובה ירד באופן משמעותי שלטענתו מיטלברך וטראת'ניג [25] נובע מהיווצרות שכבת גליצרול. גליצרול אינו מסיס בשלבי השמן (MG, DG, TG) והאסטר, אך לזרז יש זיקה גבוהה יותר לגליצרול מאשר לשלב השמן, הגורמת לאובדן זרז לתגובה נוספת בשלב השמן. [25] Mittelbach ו-Trathnigg הדגישו כי גורמים אלה מסבכים את קינטיקה של תגובה ויש לקחת אותה בחשבון.

נוורדיני וג'ו [40] חקרו שוב את ההאסטרפיקציה המזוהת בבסיס קינטיקה של שמן סויה עם מתנול. השפעת טמפרטורת התגובה והערבוב עוצמה, המתוארת על ידי מספר ריינולדס בהתבסס על ממדי האימפלר, הוכנסו התמקדות היחס המולרי של 1-6 של מתנול לשמן נשמר קבוע, בעוד תגובות אחרות התנאים דומים. Fredman et al. [21] ומיטלברך וטראת'ניג [25].

תואם את הממצאים של [25] Mittelbach ו-Trathnigg, Nouredдини and Zhu [40] השיג פרופיל עקומה סיגמואלי עבור העלילה של היווצרות אסטרים עם הזמן, המציין תקופת אינדוקציה ראשונית לפני שמתרחשת התגובה (איור 2.13). לכן, ה

ההשערה היא שתגובת טרנספיפקציה מתחילה בהעברת מסה מבוקרת איטית אזור תגובה, ואחריו אזור תגובה מהיר מבוקר קינטית, ולבסוף איטי אזור תגובה לקראת הסוף כאשר מתקרבים לתנאי שיווי המשקל. [40]

איור 2.13: איור של פרופיל ריכוז עקומה סיגמואידית

הנתונים הניסויים של נוורדיני וג'ו [40] שוב מתיישבים היטב עם התגובה מודל הקינטיקה של Freedman et al. [21] (משוואות 2.1-3.2). עם זאת, נוורדיני ו [40] Zhu הראה שהתרחשות תגובת ה"שאנט" (משוואה 2.5) היא זניחה ו לא בהכרח כלול כדי לשפר את הביצועים של מודל התגובה המוצע של משוואה 2.3. מספר האימפלר הגבוה יותר של ריינולדס הוכח כמקצר את התקופה של אינדוקציה לפני ההמרה, ובכך מאששת את ההשערה המוקדמת שה- תגובת האסטרופיקציה בין שמן ומתנול היא תגובה מבוקרת העברת מסה [40]. עם זאת, ההשפעה של מספר האימפלר ריינולדס הופכת פחות בולטת כאשר גבוה יותר טמפרטורות, מה שמרמז שלטמפרטורה יש השפעה חזקה יותר על קצבי התגובה מאשר עוצמת ערבוב. [40]

בוקוק [41] et al. בדנו בסיבות מאחורי פרופיל העקומה הסיגמואידית של ה- ריכוז אסטרים (היווצרות) עם הזמן (איור 2.13) כפי שהתייחסו על ידי Mittelbach and Trathnigg [25] ונוורדיני וז'ו [40]. על מנת לבטל מגבלות העברה המונית זה עלול לסבך את מחקר הקינטיקה, תגובות טרנס-אסטרופיקציה מזרחות בבסיס ביניהן שמני מתנול, סויה וקוקוס בוצעו עם ממס משותף -טרה-הידרופורן.

הממס המשותף tetrahydrofuran שיפר את שיעורי התגובה באופן משמעותי עקב עלייה מגע מגיב. [41] בוקוק et. al [41] השיג המרה מקסימלית של שמן למתיל אסטרים (השלמת תגובה) תוך 7 דקות לעומת 30 דקות מאת Freedman et. al [21], 120 דקות על ידי [25] Trathnigg ו-Mittelbach ו-09 דקות על ידי [40] Nouredдини.

מצד שני, למרות שעלייה בריכוז הזרז האיצה את שיעורי תגובה באופן משמעותי, Boocock et. al [41] מצא שמידת התגובה לא לשפר הרבה אם ניתן מספיק זמן תגובה. בנוסף, נעשה שימוש בכמויות גבוהות יותר של זרז הביא ליבול מוצר נמוך יותר עקב היווצרות סבון (איור 2.6). השימוש בזרז כדי להגביר את שיעורי התגובה יש להשתמש במשורה בלבד. בוקוק et. al [41] בהמשך הסביר שירידה מהירה בקצב התגובה במהלך התגובה (ה) פרופיל עקומה סיגמואידית) נבע מירידה בריכוז הזרז והשפעת קוטביות כאשר מתנול קוטבי היה מעורב לשלב השמן הלא קוטבי (כלומר ערבוב לא יעיל).

לסיכום, transesterification-המזורז באמצעות בסיס בין מתנול לשמן המקור מורכב מסדרה של תגובות הפיכות כפי שמוצג במשוואה 2.1 מתחת ליד תנאים סטוכיומטריים (6 - 3) יחסי אלוהול לשמן, התגובה הקדמית היא מסדר שני (משוואה 2.3), ועבור יחסי אלוהול לשמן של כ-03, התגובה הופכת לפסאודו-מסדר ראשון (משוואה 2.4). יתרה מכך, ביחסים מולרים של 6 אלוהול לשמן או יותר, הפוך קבועי קצב התגובה (4-6) קטנים משמעותית מעמיתיהם לתגובה קדימה (3-1) לפיכך ניתן להניח בלתי הפיך. לשלב התגובה הראשון של משוואה 2.1 יש את קבוע קצב התגובה הנמוך ביותר (1) ולכן הוא שלב בקרת הקצב.

חוסר התערובת של שלבי מתנול ושמן הוגדל כדי להשפיע על קינטיקה של תגובה משמעותית. [25, 40, 42] עם זאת, עד כה אין מחקר על ניסיון זה להפריד ולכמת את "הגבלה של העברה המונית" זו. יש לציין כי הכמותית מחקר קינטיקה של תגובה על תגובת ההאסטרופיקציה המבוקרת בבירור בהעברת מסה רחוק בוצע על ידי התעלמות מהתרומה (השלילית) של השפעות ההעברה ההמונית. זו יכולה להיות הסיבה מאחורי חוסר העקביות הגדולות של קינטיקה של התגובה המדווחת פרמטרים לתגובת ההאסטרופיקציה, כפי שנדון בסעיף 2.5.2.

2.5.2 פרמטרים קינטיים של תגובה

משוואת חוק ארניוס מבטאת את התלות של קבוע קצב התגובה עם טמפרטורה, והוא משמש בהרחבה לתיאור הקינטיקה של תגובה מסוימת (משוואה : [43, 44] 2.6)

(משוואה 2.6) — — או

ניתן להגדיר את הפרמטרים הקינטיים של התגובה על ידי הגורם הפרה-אקספוננציאלי או Arrhenius constant (Ar) ואנרגיית הפעלה (E_a) יש לציין כי היחידות עבור גורם פרה-אקספוננציאלי תלוי ביחידה של קבוע קצב התגובה, אשר בתורו תלוי בסדר התגובה. חלק מהפרמטרים הקינטיים של התגובה עבור הבסיס-מזרז תגובת Transesterification-ההמדווחת בספרות מקובצת בטבלה 2.1.

טבלה 2.1:השוואה של פרמטרי קינטיקה של תגובה עבור תגובת transesterification-השדווחה בספרות

רפ.	זמן (דקות)	זמן (שעות)	טמפרטורה (°C)	מצב תהליך	חומרי מזון
[23]	58.8	3.38 × 10 ⁻⁵ m ³ /m ³	25 - 60	אווירה	שמן חמניות
[40]	55.2 (Re = 6200) 57.12 (Re = 12400)	3.95 × 10 ⁻⁵ m ³ /m ³ 2.96 × 10 ⁻⁶ m ³ /m ³	30 - 70	אווירה	שמן סויה
[38]	74		50 - 65	שניה	שמן דקלים
[21]	67.46	לא זמין	20 - 60	שניה	שמן סויה
[45]	84.1	2.21 × 10 ⁻¹ שניות	240 - 250	פסאודו-ראשון	שמן Jatropha
[46]	117.0	לא זמין	220 - 235	שניה	שמן סויה מתנול
[35]	2.67 × 10 ⁻³ s ³ /mol.s		270 - 350	שניה	שמן סויה מתנול
[47]	1-75		200 - 260	פסאודו-ראשון	שמן סויה מתנול
[48]	85.40	3.613 × 10 ⁻¹ שניות	200 - 250	פסאודו-ראשון	שמן לפתית מתנול
[49]	105.0	4.34 × 10 ⁻¹ שניות	200 - 400	פסאודו-ראשון	שמן דקלים מתנול

*ערכים מופקעים

טבלה 2.1 הצגה מגוון גדול של ערכים שונים שדווחו בספרות עבור פרמטרים קינטיים של תגובה של תגובת ההאסטרופיקציה. למעט מאת Ippolito et al. [35], אנרגיות ההפעלה והגורמים הפרה-אקספוננציאליים עבור העל-קריטי תהליך המתנול גבוה בהרבה מהטרנספיקציה קונבנציונלית של נוזל-נוזל תהליך.

כפי שנדון בסעיף 2.3.4, בתנאים סופר-קריטיים, transesterification-ה התגובה היא תגובה חד פאזי עם מגבלות מינימליות של העברת מסה ועשויה להמשיך עם או בלי זרז. עם זאת, תהליך ההאסטרופיקציה הנוזל-נוזל הקונבנציונלי (בלחץ הסביבה), נשלטת בהעברת מסה כאמור בסעיף 2.5.1. בתור שכזה, מגבלות העברת המונים במהלך ההאסטרופיקציה של נוזל-נוזל והיעדר כזה מגבלות במהלך התהליך העל-קריטי עשויות להיות הסיבה לרמה הגבוהה בעקביות ערכי E_a שדווחו עבור התהליך העל-קריטי בהשוואה לתהליך הנוזל-נוזל. עם זאת, מנגנון תגובה לא קטליטי שונה לחלוטין במהלך הסופר-קריטי תהליך (סעיף 2.3.4) עשוי להיות גם הסיבה מאחורי הפערים בערכי E_a .

במילים אחרות, פרמטרי התגובה שדווחו עבור הנוזל-נוזל לתגובת טרנספיקציה [21, 23, 38, 40] משולבות השפעות העברת מסה, ולכן הן מפוקפק. Santacessaria et al. [50] גם הביע ספקות דומים כלפי הקינטיקה פרמטרים שדווחו עבור תגובות טרנספיקציה שבהן זמן התגובה עולה על 20 פרטוקול

2.6 התפתחויות אחרונות בעיצוב תהליכים

חלק זה הוא סקירת ספרות על המגמות וההתפתחויות האחרונות של הבסיס-טכנולוגיית תהליכים מזרחית, בהתאם למטרה של תזה זו, שהיא לתרום לקראת שיפור תכנון תהליך הביודיזל הקיים. לפי סעיף 2.5.1, חוקרים מצאו אזור מבוקר העברת המונים ראשוני בשלבים המוקדמים של תגובת ההאסטרופיקציה של נוזל-נוזל, הנובעת מחוסר ערבוב של מתנול בשמן גורם זה השפיע באופן ניכר על קינטיקה של התגובה (טבלה 2.1).

אמנם עד כה אין מידע זמין שמכמת באופן ספציפי את המסה הזו התנגדות העברה וכיצד היא משפיעה על הקינטיקה, אולם ישנם מאמצי מחקר ש מכוון לשיפור העברת החום והמסה בין מגיבים כדי להעלות את קצבי התגובה, כך מצמצמים את זמן השהייה של הכור ואת גודלו. זה מושג באמצעות השימוש ב עיצובי כורים חדשניים. חלק מההתפתחויות האחרונות הללו מסוכמות בטבלה 2.2.

טבלה 2.2:התפתחויות אחרונות בתכנון התהליך המזרחי בבסיס לייצור ביו-דיזל (כורים חדשניים)

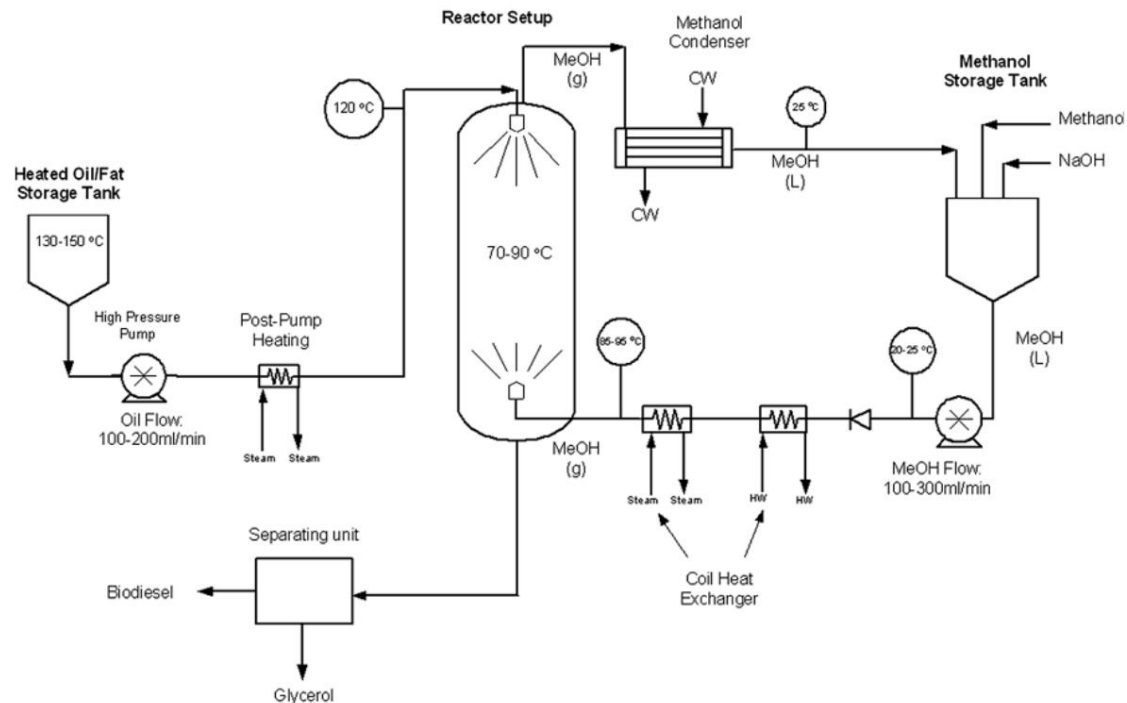
רפ.	המרת שמן המזרחי	זמן מגורים (פרוטוקול)	אלכוהול: שמן (יחס מולארי)	
[51]	92.2%; 97.5% מעבדה	5	טוראדו, 6:1 זרם משותף	שמן דקלים מזוקק
[50]	מעבדה 98.34%, 98%	0.5	צלחת גליות מחממות חלפן	שמן סויה
[52]	לא דווח; 98.9% מעבדה	1 - 2	טנק עורבב עם 6:1 חימום במיקרוגל	שמן סויה
[53]	99.6%; 99.2% > מעבדה	10	כורמה מתנודת 1.5:1	שמן לפתית
[54]	לא דווח; 97.3% מעבדה	0.72	מיסול ארוזה מסתובבת 6:1	שמן סויה
[55]	לא דווח, 98% מעבדה	3	כורמז צר 6:1	שמן קבולה
[56]	95.1%; 94.4% מעבדה	3	זיקוק טגובתי 4:1 עמודה (מגש).	שמן קבולה
[57]	לא דווח; 95% > מעבדה	10	כורמז צר עם 7.5:1 מתמר קולי	שמן דקל מזוקק
[1]	לא דווח; > 96%	8 שניות	כור ריסוס מז-נוזל חלב בקר אכיל 30 - 40 : 1 70 - 120	

טבלה 2.2 מציגת התקדמות טובה מאוד לקראת שיפור התהליך הנוכחי עיצוב לייצור ביו-דיזל באמצעות הגדלת קצבי התגובה והפחתת זמני התגובה (כפי שמודגש בסעיף 2.4, עמוד 21). יצוין כי עבודת בהזדי ו פאריד [1] בולט מהשאר בגלל סידור הגז-נוזל הייחודי שלו עבור תגובת טרנסיפיקציה (מתנול אדים וטיפות שמן מרוססות) בניגוד לנוזל-נוזל, שלא לדבר על זמן שהות התגובה הנמוך ביותר כפי שמוצג בטבלה 2.2. יתרה מכך, טכנולוגיית הגז-נוזל של בהזדי ופאריד [1] היא גם ללא ספק הראשונה שיכולה כדי להתגבר על שיעורי תגובה איטיים ובעיות הקשורות להתאוששות מתנול (סעיף 2.4, עמוד 21) בזמנית. עיצוב תהליך חדשני וטכנולוגיה זו מתוארים ב סעיף 2.6.1.

2.6.1 תגובת טרנסיפיקציה גז-נוזל באמצעות כור ריסוס

שיעורי התגובה בכור הריסוס של בהזדי ופאריד [1] הם עצומים השתפר עקב השימוש בטמפרטורות תגובה גבוהות יותר שאינן מוגבלות עוד על ידי נקודת רתיחה של מתנול (-65°C) לשלב השמן המרוסק יש גם ממשק גבוה מאוד אזור להעברה המונית. [1, 2]

איור 2.14 הוא ייצוג סכמטי של הרצף למחצה של בהזדי ופאריד [1] עיצוב תהליך. חלב בקר שחומם מראש מוזן דרך פיית ריסוס דלק לצורך אטומיזציה באמצעות משאבת לחץ גבוה. גודל טיפות השמן המרוסקות תלוי בטמפרטורה של השמן (צמיגות ומתח פני השטח). בטמפרטורות הזרקה של $21-190^{\circ}\text{C}$, בהזדי ופאריד [1] השיג טיפות עדינות בקוטר 200-021 מיקרומטר בהתאמה. הזרז נתרן הידרוקסיד (NaOH) מומס במתנול טהור ליצירת זרז של 5.0 גרם/ליטר במתנול פתרון. תמיסה זו מאידה ומוזנת מתחתית כור הריסוס כפי שמוצג ב איור 2.14.

איור 2.14: תהליך ההאסטרופיקציה בין-גז נוזל באמצעות כור ריסוס [1]

עם קצב זרימת שמן ומתנול של 10 ליטר לשעה ו-2.71 ליטר לשעה בהתאמה, המרת שמן מקסימלית של 96% מושגת תוך כ-8 שניות [2]. היחס המולרי של מתנול לשמן היה גבוה במיוחד ב-03 עד 1-740, אבל זה לא נחשב חולשה לתהליך מכיוון שניתן לשחזר את עודפי המתנול לשימוש חוזר ללא כל שלבי טיהור נוספים. [1, 2]

אופייני לכל תהליך טרנסאסטרופיקציה מזורז בסיס, בהזדי ופאריד [1] התגובה רגישה גם לחומצות שומן חופשיות ולחות, ולכן גם רגישה לסבון היווצרות (איור 2.6). עם תכולת חומצות שומן חופשיות מעל 1% משקל של שמן הזנה, לא התרחשה תגובת טרנסאסטרופיקציה [2]. בהזדי [2] דיווח גם כי טמפרטורת התגובה, טמפרטורת הזרקת שמן (המשפיעה על גודל הטיפות המרוסקות) וקצב זרימת המתנול (ולכן לכמות הזרז בכור) הייתה השפעה משמעותית על הכור ביצועים [2]. לאחר שטיפה עם מים חמים חומציים עדינים כמה פעמים, ביו-דיזל מטהר נבדקו דגימות שהופקו מכור הריסוס ונמצאה איכותו תואמת תקני ASTM D 6584 ו-EN 14103 עבור אסטרים מתיל כדלק [2].

למרות שהתוצאות של בהזדי ופריד [1, 2] הוכיחו שכור הריסוס הוא מסוגל לזרז את תהליך ההאסטרופיקציה המזורז בבסיס, חקירת ה

קינטיקה של תגובה ומנגנונים ממשיים המתרחשים במהלך התהליך המהיר עדיין לא קיימות נעשה. הסיבה לכך היא שהתנאים האיזותרמיים באמת בתוך כור הריסוס אינם מושגים עקב למערכות חימום לא יעילות בשימוש, ומכאן שמפריעות לביצוע עבודת דוגמנות מהימנה מאת בהזדי ופאריד [1, 2] בזמנו.

2.7 סיכום ומטרות תזה

לסיכום, בעוד ששיטת transesterification-המזורזת הבסיס כפופה ל- תגובה בלתי רצויה לסיבון, היא נותרה הדרך האפשרית ביותר לקנה מידה מסחרי ייצור ביו-דיזל בהשוואה לתהליכים חומציים, אנזימטיים ולא קטליטיים. שיפור נוסף לטכנולוגיה זו יכול להיעשות על ידי טיפול בכשלונות של זה תהליך. תזה זו מתמקדת בשיפור טכנולוגיית התהליך על ידי זירוז התגובה שיעורים באמצעות טמפרטורות גבוהות יותר; ועל ידי ביטול התנגדות העברת מסה אשר נובעת אי-התערבותם של המגיבים.

כצעד ראשון לקראת שיפור קצב תגובת ההאסטרופיקציה, התגובה שלו קינטיקה נחקרת. מסקירת הספרות, עולה כי הנוזל-נוזל תגובת טרנספיפקציה היא אכן תהליך מבוקר העברה המונית. חוקרים קודמים שילבו את ההתנגדות להעברת מסה זו בעת ביצוע מחקרים קינטיים ובכך התוצאות שהתקבלו מוטלות בספק. לפיכך, יש צורך לבודד ו/או לכמת את המסה העברת התנגדות כמונח עצמאי. זה לא דווח בקיים ספרות עד כה

יתר על כן, מזהה כי שיפור העברת המסה בין המגיבים הוא המפתח לשיפור קצבי תגובת ההאסטרופיקציה. זה בתורו משפר את הזרם טכנולוגיית תהליך ועיצוב, מטרת עבודת הגמר. בין הספרות שנסקרה, בהזדי ופאריד [1] פיתחו טכנולוגיה אטרקטיבית וחדשה שבה גז-נוזל מערכת תגובת טרנספיפקציה משמשת לראשונה בתולדות הביודיזל מחקר [1] Behzadi i-Farid השיגו המרה של 96% לביודיזל באיכות גבוהה ב-8 שניות באמצעות כור ריסוס גז-נוזל, בו טיפות שמן אטום מגיבות עם מתנול

קיטור

תגובת הגז-נוזל מהירה מאוד בגלל השימוש בטמפרטורת תגובה גבוהה שאינו מוגבל עוד על ידי נקודת הרתיחה של מתנול. (650°C) אזור ממשק גדול עבור מגע מגיב עקב הטיפות העדינות (200 - 120) מיקרומטר קוטר) שנוצרו הוא גם גורם תורם על ידי שימוש במתנול בשלב האדים, [1] Behzadi ו-Farid גם ביטלו את שלב ההפרדה והטיהור של מתנול יקר לעתים קרובות. עם זאת, חקירה למנגנון התגובה והקינטיקה של התהליך המהיר הזה עדיין לא להתבצע.

לפיכך, מטרת המחקר של עבודת גמר זו היא לחקור את הקינטיקה והמנגנון של טרנספורציית גז-נוזל של טיפת שמן בודדת עם מתנול אדים, מזרזת על ידי נתרן מתוקסיד. זה נעשה באמצעות ניתוח קינטיקה של התגובה באמצעות א מודל מתמטי המספק הבנה בסיסית לגז המזרז-בסיס-תגובת טרנספינקציה נוזלית. הדגם צריך להתאים לעיצוב ולהגדלה מטרות. בנוסף, מודל זה חייב להיות מסוגל גם לכמת את העברת ההמונים "תרומה" ומבטאים אותה כמונח מבודד ועצמאי. זה מאפשר את קביעת הפרמטרים הקינטיים של התגובה "האמיתיים" -קבוע קצב תגובה, הפעלה אנרגיה I- Arrhenius contant.

פרק 3: העברת טיפות והמונים שיקולים

3.1 מבוא

כצעד ראשון לקראת מודלים של תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל בין טיפות שמן עם אדי אלוהול, הבנה של טיפות נוזלים ושלו מאפיינים הידרודינמיים חיוניים. טיפות שמן בקוטר 200 - 100 מיקרומטר כמו בסם עבודתו של בהזאדי [1] וטיפות שמן בקוטר 500 - 400 מיקרומטר שנוצרו בעבודה זו הם מעניין פרק זה מציג מידע תומך עבור עבודת הדוגמנות אשר נוגע לטיפות נוזלים ושיקולי העברת המונים. זה כולל מידע על פירוק של סילוני נוזלים אשר מיושמת לעתים קרובות כשיטה הבסיסית ליצירת טיפות נוזלים. נדונה התנועה וההתנהגות של טיפות נוזל אלו הנופלות בתווך גזי הבא. לאחר מכן, מודלים ומתאמים עבור מקדם העברת המסה של הסרט הנוזל בתוך נפילה טיפות נדונות בחלק האחרון של הפרק.

3.2 שיקולי טיפות

3.2.1 היווצרות טיפות נוזלים על ידי פירוק סילוני נוזלים

סילון נוזל חופשי הנוסע בתווך גזי יתפרק או יישבר בעצם למעלה לטיפות. [58] התפרקות של סילון נוזלים נובעת משילוב של כוחות כלומר: אנרגיית פני השטח, אנרגיה קינטית וכוחות גזירה. כל אחד מהכוחות הללו ממלא תפקיד בהשפעה על אופן התפרקות סילון הנוזל. ככזה, ניתן לסווג פירוק סילון נוזלי כמה משטרים ייחודיים כפי שיפורט להלן.

נעשו ניסיונות מוקדמים לסווג את המשטרים השונים של פירוק סילון נוזלי מבוצע על ידי רבים. [59-61] מחקרים מוקדמים אלה קבעו כי המנגנון של סילון נוזלי הפרידה תלויה בתכונות ההידרודינמיות של סילון הנוזל. ארבעת המשטרים העיקריים ניתן לזהות את התפרקות סילון הנוזל לפי סדר הגדלת מהירות הסילון: [62, 63]

i. משטר מטפטף

ii. משטר פירוק סילון ריילי

iii. משטר פרידה ראשון בעקבות רוח

iv. משטר פרידה שני כתוצאה מרוח

נגד משטר האטומיזציה

במשטר הטפטוף, טיפוח נזול "נקרטות" ליד הזרבובית עקב כוח משיכה ומתח פני השטח. טיפוח הנוצרות בטפטוף הן כמעט פי שניים קוטר הזרבובית או יותר. יש לציין כי מהירות הנזול במשטר זה נמוך מדי להיווצרות מוצלחת של סילון נזלי. היווצרות של סילון נזול אפשרי רק כאשר הנזול עובר מעבר למהירות הזריקה המינימלית.

מהירות ההזרקה המינימלית מוגדרת כמהירות הנמוכה ביותר של הנזול היוצא מהזרבובית הנדרשת להיווצרות מוצלחת של סילון נזול במקום טפטוף. ה ניתן לחשב את מהירות הסילון המינימלית על ידי ביצוע מאזן אנרגיה סביב הסילון זרבובית חוק שימור האנרגיה דורש שקצב זרימת האנרגיה הקינטית מה-

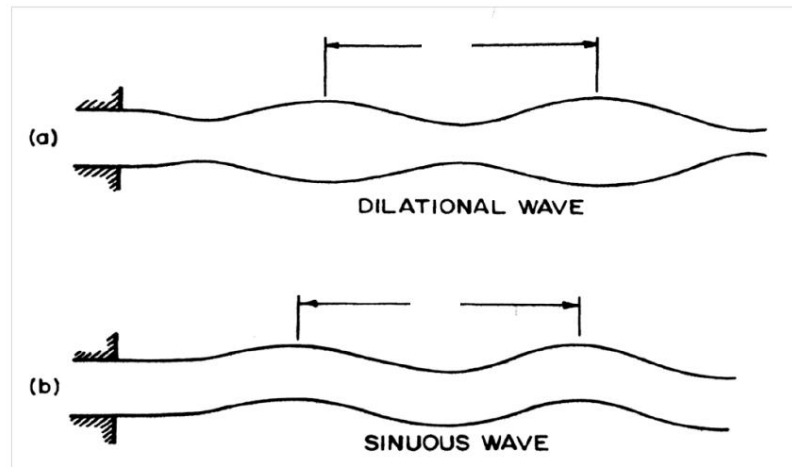
נזול לפני הופעתו חייב להיות שווה לסכום האנרגיה הקינטית של הנזול העולה □

סילון וקצב העלייה באנרגיית פני השטח להיווצרות משטח סילון חדשים מתמדת

להצליח ליצור סילון נזלי, חייב להיות גדול מ

(משוואה 3.1)

במשטרי הפרידה של ריילי ושל הרוח הראשונה, המצב של משוואה 3.1 נפגש וסילון הנזול שנוצר נתון להפרעות סימטריות של גל התרחבות (איור 1.3א). הפרעות אלו מובילות לצוואר לאורך הסילון ולבסוף להיווצרות של זרם טיפוח, כמתואר על ידי התיאוריה של ריילי [58] על אי יציבות סילון נזלים הבא.

איור 3.1: מבנים אופייניים של גלי הפרעה לאורך סילון נוזלי [65]

התיאוריה של אי יציבות סילון נוזל פותחה על ידי ריילי [58] בהתבסס על הניתוח של רמה. מישור (כפי שצוטט ב-[56]) הראה שסילון נוזל גלילי המוזרק לאוויר הוא כאשר אורכו עולה על הקוטר שלו אינו יציב כי שתי טיפות עם קטן יותר בשילוב במקום זאת ניתן ליצור שטח פנים. מצד שני, החלוץ של Savart (כפי שצוטט ב-[46]). חקירה של התפרקות סילון נוזלי הגיעה למסקנה כי: (i) עבור קוטר סילון קבוע, ה אורך התפרקות של סילון עומד ביחס ישר לשורש הריבועי של הראש המניע את הסילון, וכן (ii) עבור מהירות סילון קבועה, אורך ההתפרקות של הסילון הוא פרופורציונלי ישר לו קוטר.

התיאוריה של ריילי [58] לגבי אי יציבות סילון קובעת שסילון נוזלי חסר צמיג בעל אינסוף האורך נתון להפרעות באורך גל טבעי עקב אווירודינמיות ומתח פני השטח פעולות הצמיחה של הפרעות כאלה מובילה כתוצאה מכך לצוואר לאורך הסילון והוא מאוחר יותר הוא מתפרק לזרם של טיפות. איור 3.2 הוא המחשה מוגזמת של את התופעה הזו. אורך הפרידה, L (איור 3.2) הוא פי כמה מקוטר הסילון d (i) טיפות שנוצרות הן גדולות יותר או בסדר קוטר הסילון, אבל קטנות יותר אלו שנוצרו במשטר הטפטוף. [65]

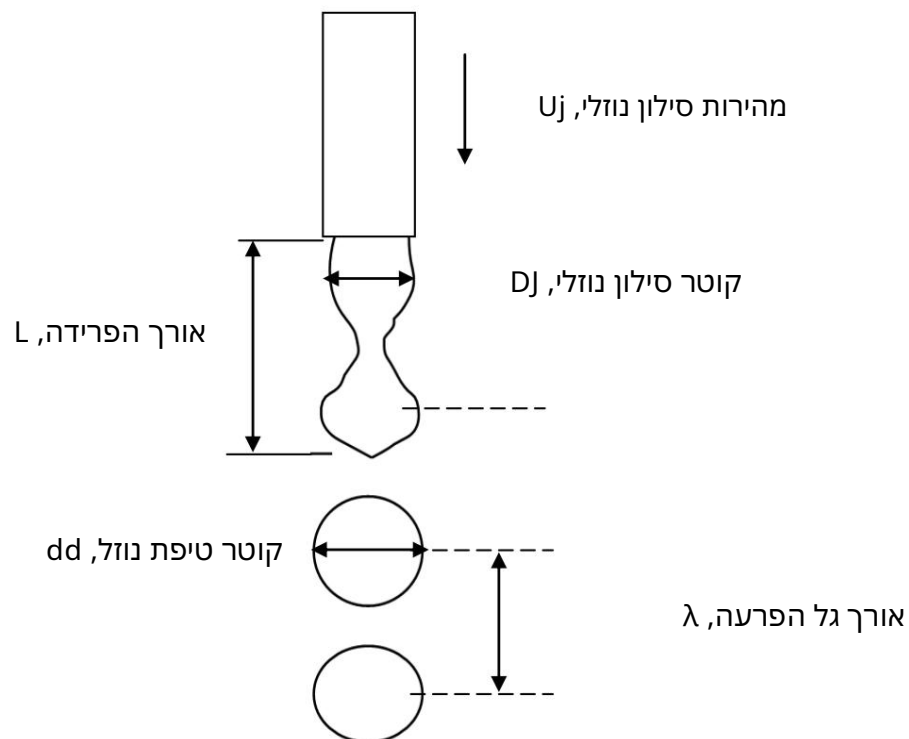
הניתוח המתמטי של ריילי [58] קובע כי בתנאי זרימה למינרית, כל אורכי גל ההפרעה שגדולים מההיקף של סילון נוזל לא צמיג לגדול סילון נוזלי נחשב למינארי אם זרימת הנוזל מיד לפני יציאת הזרבובית נמצא מתחת למספר ריינולדס קריטי (Rej; משוואה 3.6 של כ-0232). [66] עם זאת, אורך הגל ההפרעה עם קצב הצמיחה הגבוה ביותר שולט ובסופו של דבר שולט בפירוק הסילון לטיפות. על ידי התעלמות מההשפעות של צמיגות נוזל ו

האוור שמסביב, ריילי [58] השתמש בגישה ניתוח ליניארית כדי לחזות את המהיר ביותר אורך גל גדל הפרעה כלומר אורך הגל האופטימלי להתפרקות לטיפות (ומצא:

3.2) משוואה

משוואה 3.2 תקפה רק לתנאים למינריים ($Re_j < 2320$) וללא השפעה עקב צמיגות נוזל בהנחה שכל חלק של גליל הנוזל "4.51dj" יוצר בסופו של דבר אחד ירידה כדורית בודדת, נפח הגליל האמור מוגדר להיות שווה לנפח של a תחום להשיג:

3.3) משוואה

איור 3.2: איור של התפרקות סילון נוזלים עקב הפרעות באורך גל כפי שמתואר על ידי ריילי [58]

מתוך משוואה 3.3, התיאוריה של ריילי [58] חוזה היווצרות של טיפות נוזלים עם קוטר פי 1.89 מקוטר סילון הנוזל. יש לציין שהתעלמו מריילי [58] ההשפעות של צמיגות הנוזל והאוויר שמסביב. במילים אחרות, ריילי [58] הניתוח הוא על סילון נוזל לא צלול המוזרק לאוויר ואקום. אז, היווצרות טיפה המנגנון נובע מכוחות מתח פני השטח בלבד.

טיילר [67] צילם תצלומים של התפוררות סילון נוזל ומדד את תדירות היווצרות טיפה כפונקציה של אורך הגל של הפרעת סילון הנוזל. כספית, נבדקים סילוני מים ואנלין של $200 < Re_j < 7000$ (התוצאות שלו (משוואה 3.4) חושפות הסכמה קרובה עם תחזיות ריילי [58] (משוואה 3.3). ההסכם הקרוב הזה אימת את הגישה האידיאלית של ריילי [58] למרות שהנוזלים בפועל הם צמיגים ו ניתן להשפעות האוויר שמסביב (ועשויות להיות סוערות). [65]

(משוואה 3.4)

ובר [68] הרחיב גם את הניתוח של ריילי [58] כך שיכלול צמיגות נוזלית משפיעת תאורטיית סילון הנוזל:

(משוואה 3.5)

יש להשוואת 3.5 מניחים סילון נוזל לא צמיג (משוואה 3.2 של ריילי [58] הניתוח של ובר [68] מאומת על ידי ההסכמה הטובה שלו עם עבודתו הניסיונית של הנליין [60] באמצעות סילוני מים נוזליים, $\mu = 0.001 \text{ Pa.s}$ שמן גז, $\mu = 0.0084 \text{ Pa.s}$ גליצרול $\mu = 0.092 \text{ Pa.s}$ ו שמן קיק $\mu = 0.84 \text{ Pa.s}$. שמן סויה מחומם ($80 - 100^\circ\text{C}$) לשימוש בעבודה זו יש א צמיגות של $0.003 - 0.007 \text{ Pa.s}$.

המשטר המושרה השני מתרחש עם עלייה נוספת של מהירות הסילון, כאשר ה גלי הפרעה הופכים אקראיים וא-סימטריים יותר, וכך נוצרים גלים מתפתלים (איור 1.3.1.)). התפוררות מתרחשת בקוטר סילון רבים במורד הזרם ומייצרות טיפות כאלה קטנים מקוטר הסילון. עלייה נוספת של מהירות הסילון לאחר מכן מובילה למערבולת ולבסוף התפרקות אקראית ואלימה במשטר האטומיזציה. במשטר האטומיזציה,

ההתפרקות מתחילה ביציאה מהזרבובית ומייצרות טיפות קטנות בהרבה מהסילון קוטר. [65] טיפות חלב הבקר המותכות במגדל הריסוס של בהודי ופריד [1] הן מיוצר באמצעות אטומיזציה.

ההגדרה של משטרי פירוק סילון שונים מכירה בהתנהגות של סילון התפרקות תלויה מאוד בשילוב של כוחות: כבידה, פנימי, משטח מתח וכוחות צמיגים. כוחות אלו יכולים להיות מיוצגים על ידי בני הזוג ריינולדס, וובר ו מספרים: [69]

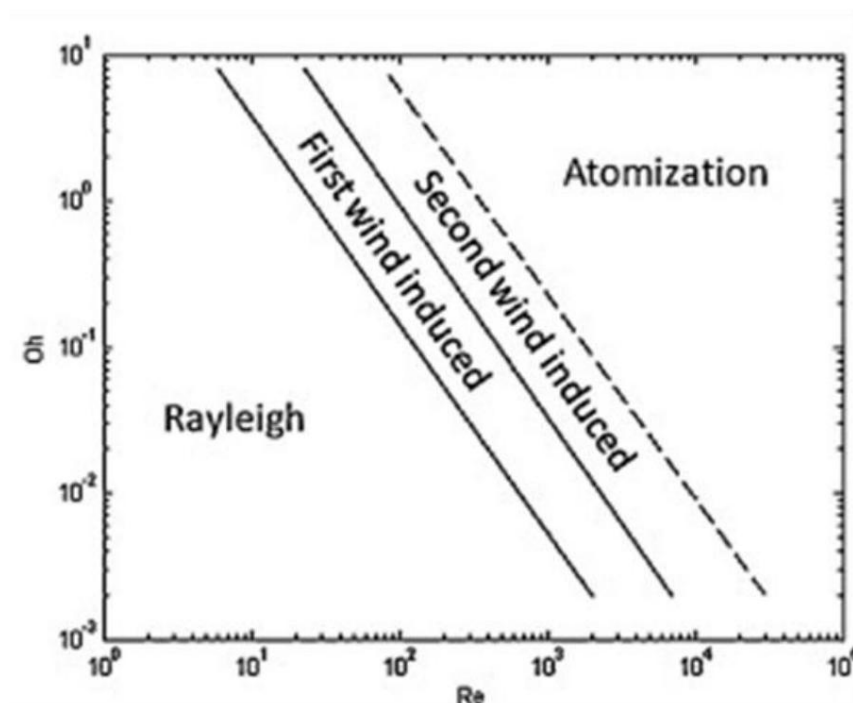
(משוואה 3.6) — מספר ג'ט ריינולדס,

(משוואה 3.7) — מספר וובר (שלב נוזלי),

(משוואה 3.8) — מספר ובר (שלב גז),

(משוואה 3.9) — מספר הבעלים,

תחילתם של משטרי פירוק סילון נוזלים שונים מוגדרת על ידי תרשים אוהנסורגה (איור 3.3), שפותח לראשונה על ידי Ohnesorge [59] אחר כך משוכלל על ידי Reitz [62] ו Miesse [61]

איור 3.3: תרשים אוהנסורגה (כפי שניתן לראות ב-[07])

לאחרונה קבעו לין וריץ [69] את הקריטריונים להתרחשות עבור השונה
משטרי פרידה במונחים של $hO-iWeG$, We , מה שמחמיא לתרשים Ohnesorge
(איור 3.3).

הקריטריונים למשטר הפרידה של ריילי:

$$WeG < 0.4 \text{ - } iWeL > 8 \quad \text{(משוואה 3.10)}$$

הקריטריונים למשטר הראשון המושרה ברוח:

$$1.3 + 3.41 Oh^{0.9} < WeG < 13 \quad \text{(משוואה 3.11)}$$

הקריטריונים למשטר השני המושרה ברוח:

$$13 < WeG < 40 \quad \text{(משוואה 3.12)}$$

הקריטריונים לאטומיזציה:

$$WeG > 40 \quad \text{(משוואה 3.13)}$$

כעת, כאשר מנגנון היווצרות הטיפות והמשטרים השונים של סילון
הפרידה הוגדרו, הסעיף הבא (סעיף 3.2.2) מתאר את ההתנהגות של
טיפות שנוצרות.

3.2.2 תנועה של טיפות נוזלים במדיום גזי

תנועת חלקיקי הנוזל (טיפות או בועות) נופלות או עולות בנוזל היא לעתים קרובות
מתואר באמצעות חוק סטוקס שבו מניחים זרימה זוחלת. חוק סטוקס לצמיג
זרימה מסוגלת לחזות את התנהגותם של חלקיקים נוזליים או מוצקים בעלי טיפת ריינולדס
מספרים קטנים מ-0.1: [71, 72]

$$\text{מספר טיפה של ריינולדס,} \quad \text{(משוואה 3.14)}$$

לתנועה של טיפות נוזל הנופלות בתווך גזי עקב כוח הכבידה, הסטוק'ס משטר הזרימה ישים רק לטיפות קטנות במיוחד. עם זאת, טיפות קטנות כאלה הן לעתים נדירות נתקלים בפועל בפועל. [72] במילים אחרות, טיפות נוזל הנופלות בגז בינוני ככל הנראה יש אדום. $1.0 > \text{אף על פי כן}$, בשל הצפיפות הגדולה שלו ביחס ל גז שמסביב, מניחים שהתנועה של טיפת נוזל בתווך גזי זהה לזה של כדור נוקשה בעל ממדים זהים ונופל במדיום דומה. [71]

צורת טיפת נוזל תלויה מאוד בגודלה (קוטר, ρ), ρ פני השטח שלה מתח (σ) וצפיפות (ρ). טיפות נוזלים שנופלות בגז הוכחו כשומרות על א צורה כדורית, צורה אליפסואידית (כמו שעועית) או תנועה סביב צורה כדורית. ה מצב שבו טיפות נוזל הנופלות בגזים עקב האצת כבידה (g) לשמור על צורה כדורית ניתן על ידי: [73]

(משוואה 3.15)

המהירות הסופית של טיפת נוזל נופלת חופשית נגזרת על ידי התחשבות באיזון של כוחות הפועלים עליו. במצב יציב, כוח הכבידה שווה לכוח הגרירה הפועל עליו טיפת הנוזל כפי שמוצגת במשוואה: [71] 3.16

(משוואה 3.16)

בהנחה שהטיפה שומרת על צורתה הכדורית (כלומר נוספה משוואה 3.15). מרצה; ניתן לקחת את מקדם הגרר כ-5.0, שהוא מקדם הגרר עבור קשיח כדורים לפיכך ניתן לכתוב את המהירות הסופית של הטיפה במונחים של קוטר הטיפה (dd) כפי שמוצג במשוואה 3.17. במקרה של טיפות מים נופלות באוויר, זה מתאים לטיפות בגדלים 1.0 - 0.2 מ"מ בקוטר. [71, 72, 74]

(משוואה 3.17)

לטיפות נוזל גדולות יותר שנופלות חופשיות שאינן עוד כדוריות לפי משוואה 3.15, מהירותה מפסיקה ללכת בעקבות משוואה 3.17. על פי חוק ברנולי, צפויה "השטחה" של הטיפה בגלל הפרש הלחצים בין הקדמי לאחור

חלקים מהטיפה, שהיא תוצאה ישירה של מהירותה היחסית לגז שמסביב.

לחץ נימי בתוך הטיפה פועל נגד הפרש לחץ זה ומונע עוד

דפורמציה מכאן הצורה אליפסואידית או דמוית שעועית. [71]

בהתחשב בכוחות ברנולי ובכוחות נימיים עקב מתח פני השטח,

נגזרת המהירות המשווערת של הטיפות המעט גדולות והאליפסואידיות הללו (משוואה

[71] 3.18).

(משוואה 3.18)

משוואה 3.18 מרמזת שמהירות הטיפה אינה תלויה כעת ב-

קוטר אבל עומד ביחס ישר לעוצמת הצפיפות שלו וגם למתח הפנים.

ככל שמהירות הטיפות גבוהה יותר, כך מידת העיוות שהיא חווה גבוהה יותר, המובילה אליו

יותר "השטחה" של הטיפה ובכך הגדלת שטח החתך (as)

לאחר מכן ההתנגדות ההידרו דינמית. בנוסף, טיפות עם מתח פנים חזק

יש דפורמציה פחות בולטת ולכן, מהירות הנפילה שלו עולה. שימוש בטיפות מים

נפילה באוויר, התחזיות של משוואה 3.18 קרובה לערכים ניסויים עבור טיפות גדולות יותר

בקטרים שבין 4.0 - 6.0 מ"מ. [71, 72] גאן וקינזר [74] מדדו טרמינל

מהירות של טיפות מים נופלות באוויר עומד בקוטר של 4.0 - 6.0 מ"מ להיות 9.2 - 8.8 ס"מ לשנייה

בעוד שמשוואה 3.18 חזתה 7.7 - 7.1 ס"מ לשנייה.

משוואות 3.15 עד 3.18 מתארות את התנועה וההתנהגות של טיפות נזל הנופלות ב

תווך גזי בגלל כוחות הגזירה הפועלים על פני הטיפה במהלך הנפילה,

לחוקרים רבים יש יותר תנודות ועיוותים אפשריים בצורת הטיפה

הכיר בנוכחות של זרימת דם פנימית בתוך טיפות נופלות. [75] פִּינִי

מחזור בתוך טיפות נופלות צפוי להשפיע על כל מעבר מסה לטיפות אלו. ה

הדיון בהעברת מסה לטיפות נזלים מוצג בהמשך בסעיף 3.3.

3.3 שיקולי העברה המונית

כמו במודל של כל פעולות גז-נוזל, חשוב קודם כל לקבוע השלב הקובע את התעריף, אם בכלל, של התהליך הכולל. בתרסיס [1] של בהזדי ופריד בכור, נעשה שימוש באדי מתנול טהור, ותגובת ההאסטרופיקציה של שלב הנוזל בתוכו טיפות השמן העדינות (קוטר 200 - 120 מיקרומטר) צפויות להיות מהירות כפי שמצוין על ידי גבוה המרה לביודיזל תוך זמן תגובה קצר מאוד של 8 שניות. בנוסף לעובדה שהפיצול של מין בשלב הגז לרוב גבוה לפחות בסדר גודל מאשר בשלב הנוזלי, [76] סביר להניח שהטרנספיקציה של גז-נוזל התגובה בין טיפות שמן במתנול אדים היא תהליך מבוקר סרט נזלי.

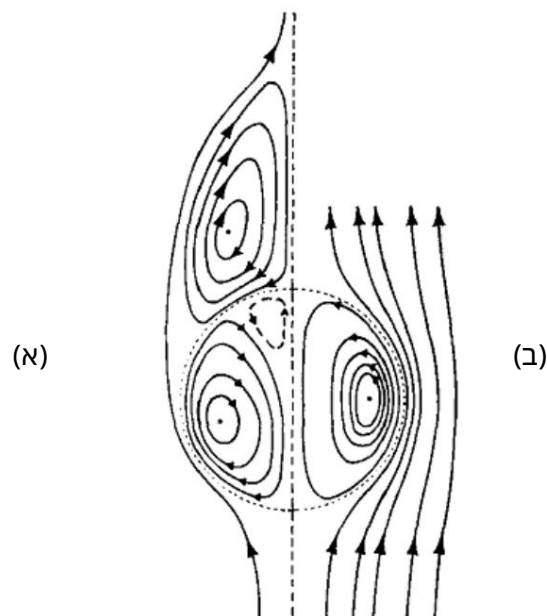
לפיכך, חלק זה מציג מידע על חקר העברת מסה (ספיגת גזים) בתוך טיפות נוזל נופלות שנוצרו על ידי אטומיזציה כפי שהתרחשה אצל בהזדי ופאריד [1] כור ריסוס. טיפות שמן סויה בקוטר 400-520 מיקרומטר מיוצרות על ידי ריילי גם הפרידה בעבודת הניסוי של עבודת הגמר הזו מעוררת עניין.

ישנם מספר דגמי דיפוזיה בסיסיים כגון הסרט, חדירה וחידוש פני השטח תיאוריות שניתן להשתמש בהן כדי לחזות מקדמי העברת מסה. [77] עם זאת, תוצאות אמפיריות עבור מקדם העברת המסה של הסרט הנוזלי בטיפות נוזל במהלך ספיגת גז פיזית לא תומכים בדגמים אלה. [78] עובדים רבים הבחינו כי מדד העברה המונית המקדמים גבוהים משמעותית. [73]

ההשערה המוקדמת ביותר נהגה להסביר פערים כאלה בין המציאות מדידות של מקדמי העברת המסה של הסרט הנוזל ותחזיות המודל הן נוכחות של תגובות כימיות בתוך טיפת הנוזל. עם זאת, גם עם השמטה ברורה בהסתברות לתגובות, עדיין שוררים שיעורי ספיגה גבוהים יותר. לכן, משהו אחר יש לחפש הסבר. הסיבה הסבירה ביותר היא של זרימת דם פנימית בתוך טיפת נוזל עצמה, מה שמשפר את חידוש פני השטח להעברת מסה. [73, 79] באחר מילים, לא ניתנה שיקול מספיק לקצב חידוש פני השטח עקב פנימי מחזור של טיפות נוזלים. סעיף 3.3.1 מתאר את התרחשות מחזור הדם הפנימי בתוך טיפות נוזל

3.3.1 מחזור פנימי בטיפות נוזלים

זרימת דם פנימית בתוך ירידה או עלייה של ירידת נוזל בנוזל אחר נגרמת על ידי כוחות גזירה המועברים על פני הממשק בזמן שהטיפה נעה. כוחות הגזירה האלה יוצרים מערבולת זורמת בתוך הטיפה. זה פורסם ומתואר לראשונה על ידי האמרד (כפי שצוטט ב [80]) (איור 3.4). זרימת דם פנימית מפותחת הוכחה כנוכחת דרך עדות צילומית של טיפות מים קטנות עד 355 מ', הנופלות במהירות סופית באוויר [81].

איור 3.4: דפוס זרימה בתוך ומחוץ לטיפה כדורית מושלמת נופלת לפי: (א) תצפיות ניסיוניות, ו-(ב) תחזיות של Hadamard בהנחה של זרימה אידיאלית של סטוק [81]

בנוסף, מחזור הדם הפנימי עשוי להיגרם גם מתנודות טיפה במהלך זמן קצר לאחר היווצרות מה שמוביל לחידוש מהיר של פני השטח בממשק הטיפה ו ייצור אפקט "ערבוב" המשפר את קצבי העברת המסה באופן משמעותי. [73, 80] ה הוכח כי שלב יצירת הטיפות ממלא תפקיד חיוני בקביעת מידת מערבולת בתוך הטיפות זמן קצר לאחר הניתוק ולאורך הסתיו. [73, 82-84] לכן, המחזור הפנימי ביצירת טיפות נדון ביתר פירוט בסעיף 3.3.2.

3.3.2 מחזור פנימי ביצירת טיפות נוזלים

דיקסון וראסל [82] חקרו את ההשפעה של גודל טיפות ויצירת טיפות פעמים על ספיגת פחמן דו חמצני על ידי טיפות מים. הם ייצרו טיפות של גדלים שונים (במונחים של נפח טיפות) תוך שימוש במגוון גדלים של קצה הזרבובית. טיפות בודדות נוצרים על ידי "טפטוף" או ניתוק מקצה הזרבובית (המשטר עם הנמוך ביותר מהירות כמוגדר בסעיף 3.2.1). הטיפות המיוצרות גדולות יחסית בטווח בקוטר שווה ערך של כ-9.3 6.1 מ"מ. נוכחות של מחזור בתוך טיפות מנותקות מתקדמת. [82]

קצב ספיגת הפחמן הדו חמצני נמדד גבוה יותר להיווצרות קצרה יותר פעמים של הטיפות (פחות משנייה אחת) ויורד בהדרגה לאחר מכן עם עלייה של זמני היווצרות, כמעט קבועים מעבר ל-4 שניות זמן היווצרות. [82] דיקסון וראסל [82] מצא גם שכמות הפחמן הדו-חמצני הנספגת במהלך טיסה בטיפות קטנה בהרבה מזה שנספג במהלך היווצרות טיפות.

לפי דיקסון וראסל, [82] שיעורי הספיגה הגבוהים שנצפו במהלך קצר זמני היווצרות נובעים מהסעה המעוררת על ידי הסילון המתעורר, ומפחיתה את ההתנגדות ל דיפוזיה או ספציפית את עובי הסרט היעיל, וקידום חידוש פני השטח. [85] מהתוצאות, הם הניחו כי סביר מאוד להניח שמדובר במערבולת הנובעת ממחזור הדם הפנימי במהלך היווצרות טיפות ימשך בשלבים הראשונים של נפילת טיפות, ולחות ב-a קצב שקשה לקבוע, כאשר הטיפה מתקרבת למהירות סופנית. בנוסף, זה המסקנה היא שמקדמי הספיגה של טיפות במהלך היווצרות הפוכים פרופורציונלי לזמן היווצרות ובפרופורציונלי ישר ל"מידת המערבולת" בתוך הטיפה – מושג שפותח במחקרם. [82]

"מידת הסערה" () נגזרת ומאמינים שהיא פשוט של גורמים רבים המשפיעים על דפוס הזרימה המסובך בתוך הטיפה. [82] בהנחה שכך מידת המערבולת תהיה תלויה בעיקר במהירות הסילון המגיח ו נפח הירידה (Vd), ומציאת נתוני הניסוי הטובים ביותר, דיקסון וראסל [82] מצא קשר ליניארי בין מקדם העברת המסה בשלב הנוזל (kL) ו היפוך הרדיוס (ro) של פיית הסילון (משוואה 3.19).

מידת המערבולת,	—	—
נתוני התאמת,	—	—
לכן,	—	
וגם,	—	

(משוואה 3.19)

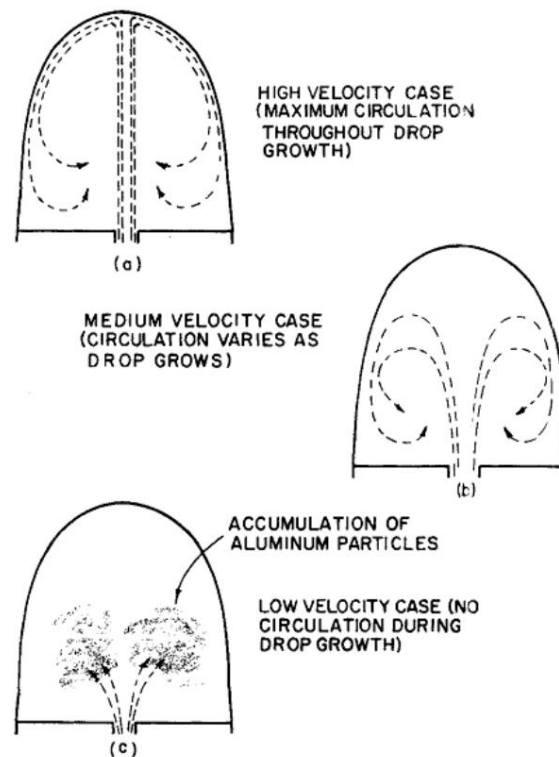
גודל הטיפות משתנה על ידי שימוש בגודל ותצורה שונה של קצה הזרבובית פעמים לכן, ניתן לייצר טיפות בודדות בגדלים קרובים לזהים באמצעות טיפים שונים. על פי משוואה 3.19, "מידת המערבולת" קבועה עבור גודל קצה הזרבובית נתון. דיקסון וראסל [82] הוכיחו שקצב הספיגה של פחמן דו חמצני היה ישיר פרופורציונלי ל"מידת המערבולת" על ידי הפקת טיפות בגדלים זהים באמצעות עצות שונות. במילים אחרות, בנפח קבוע של טיפות, טיפים בגדלים קטנים יותר ייצרו טיפות עם מחזור פנימי חמור יותר כלומר מערבולות. זה עדיף על העברה המונית [82] יש לציין כי ממצאים אלו תקפים רק עבור היקף הניסויים בוצע על ידי דיקסון וראסל [82] כלומר טיפות כדוריות של 0.12 - 0.03 מ"מ ל 6.1 - 3.9 מ"מ (מ) קוטר) ו"דרגת מערבולת" של 50 - 3 (קוטר פתיחת זרבובית סילון של 5.5 - 0.4 מ"מ).

Burkhart et al. [80] ניסו לכמת את היקף המחזור הפנימי בא יצירת טיפה על ידי גרימת הסעה מאולצת. מידת ההסעה הכפויה נשלטת על ידי ניהול מהירות הכניסה של הנוזל וצמיגות הנוזל ליצירת טיפת הנוזל. כך, מידת ההסעה הכפויה נמדדת במספר ריינולדס של זרימת הנוזל דרך פתח הזרבובית (משוואה 3.20).

(משוואה 3.20)

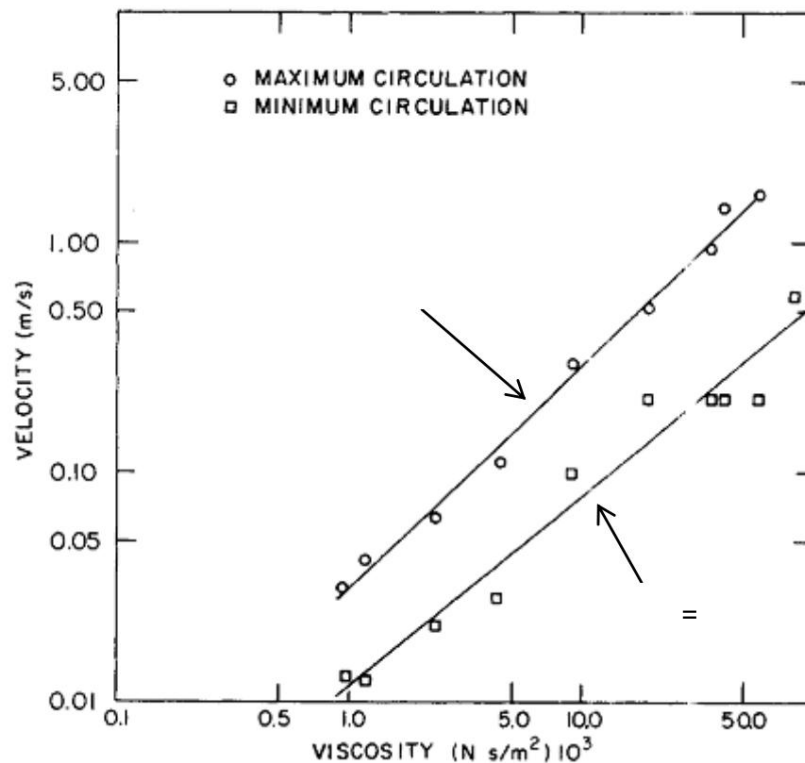
היקף המחקר מוגבל לטיפה אחת הגדלה בכיוון זקוף בקצה זרבובית של גיאומטריה קבועה ללא ניתוק (איור 3.5). הטיפה המתגבשת (פאזה מפוזרת) מורכבת מתערובת של שמן מינרלי ווורסול (נוזל דמוי נפט) ב- יחסי נפח שונים להשגת צמיגות נוזלים שונות. טיפת הנוזל נוצרת בא שלב רציף של מים מזוקקים רוויים בוורסול. לא מתבצעת העברה המונית בין שני השלבים הנוזליים. [80]

הדפוסים השונים של מחזור הדם הפנימי שנצפו מסווגים ומומחשים ב
איור 3.5. יש לציין כי הגבול של הטיפות המוצג באיור 3.5 הוא
עם הזמן וחלקיקי האלומיניום העדינים מאוד משולבים בתוך ההתרחבות
נוזל מוזרק לשמש כסמנים. נותנים לטיפות לגדול לגודל של כ-6.0 - 1.7
ס"מ בקוטר שווה ערך, בהנחה של צורה כדורית.

איור 3.5: זרימה פנימית בתוך יצירת טיפות במהירויות כניסה שונות [80]

תקציר של Burkhardt et. al. [80] מוצגות באיור 3.6. התוצאות הללו
כימת את תחילת מחזור הדם הפנימי עבור טיפות של צמיגות שונות במונחים של
מהירות כניסת סילון, שהתאימה Reo-לנמוכה כמו 10. כצפוי, לצמיג יותר
נוזלים, תחילת זרימת הדם הפנימית מתרחשת במהירות כניסה גבוהה יותר מאשר צמיגה פחות
נוזלים לא נצפה זרימת דם עבור טיפות עם $Reo < 10$ (איור 5.3 ג). מעבר לרו של
30, זרימה פנימית מלאה (איור 3.5 א) הקשורה לדרגה גדולה של מערבולות היא
צפוי להשפיע באופן ניכר על קצבי העברת המסה במהלך כל חיי הטיפה, כלומר לאחר מכן
ניתוק ובמהלך טיסה. ממצאים אלה מסוגלים להסביר את תוצאות הניסוי של
חוקרים בעבר [82, 85-87] על העברה המונית לטיפות יוצרות, ומדוע התוקף של
מודלים אמפיריים מסוימים היו גרועים במשטרים שונים של Reo [80].

איור 3.6: סירקולציה פנימית של טיפות כפונקציה של מהירות הכניסה והצמיגות [80]

הדיון בסעיף 3.2.2 עד כה מתמקד בטיפות במהלך היווצרותן שלב. בנוסף, היווצרות טיפות היא גם במשטר הטפטוף שבו נוזל המהירויות נמוכות ממירות הסילוק המינימלית (משוואה 3.1) היווצרות הטיפות התקופות גם ארוכות. אף על פי כן, הטיפות "הנוצרות בעדינות" הן עדיין תערוכה פנימית מאפייני מחזור הדם (מערבולת). Burkhardt et al. [80] קובע כי תחילתה של פנימי סירקולציה בתוך הטיפות היוצרות שלהם מתרחשת Reo-בשל בערך 10 כפי שמוצג באיור 3.6. עם זאת, יש לציין כי טיפות נוזל אלו נוצרות בנוזל שאינו ניתן לערבב סביבה (מערכת נוזל-נוזל) שבה גזירה משטחית גבוהה יותר מאשר בגז-נוזל מערכת.

טיפות השמן בכור ההתזה של בהזאדי ופריד [1] נוצרות במהירות במשטר האטומיזציה הנוזל המתעורר עם Reo מחושב של לפחות 360 מתפרק לתוך טיפות בעקבות משטר האטומיזציה (סעיף 3.2.1). זה סביר מסיקים שזה יצר טיפות עם מחזור פנימי חמור יותר, או במילים אחרות, מעורבב היטב מבפנים למרות גודלו הקטן בהרבה. סעיף 3.3.3 להלן מציג מודלים קיימים המתארים העברת מסה לטיפות עם מחזור פנימי.

3.3.3 מודלים להעברת המונים לטיפות נוזליות

ניתן לסווג מודלים המתארים העברת מסה לטיפות נוזלים טיפות שהן עומדות (דיפוזיה בלבד), עם מחזור פנימי יציב, ועם מחזור פנימי לא יציב או סוער. [78] סעיף 3.3.3 מציג את המודלים הללו שהם זמין בספרות בעוד שסעיף 3.3.4 דן בביצועים שלהם בתחזית ממצאים ניסויים.

[88] Kronig and Brink מודל לניבוי העברת מסת הסרט הנוזלי דגם בטיפות נופלות עם זרימה פנימית יציבה או למינרית. המודל ניבא שיעורי ספיגה של בערך פי 3.0 - 2.5 מממה שנחזה על ידי קצבי דיפוזיה מולקולרית (ירידה עומדת). זה נגזר תחת ההנחה של זרימה סטוקסיאנית (זוחלת) שבה אדום < 1.0 (משוואה 3.14). עם זאת, [89] Danckwerts הציע שניתן להשתמש במודל לחזות העברת מסה לטיפות עם אדום גבוה מ-0.1. גם ג'ונסון והמיילק [75] מצא את המודל לחזות את קצב העברת המסה לטיפות מים של < 2 אדום < 15 שנכנסות פנימה cyclohexane טוב למדי.

Handlos וברון [90] הכירו בכך שיתכן כי נפילות זמן קצר לאחר היווצרות עשויות להיות נתונות לתנודות הגורמות למחזור לא יציב ולערבולות. הם גזרו מודל אשר כולל השפעות אלו. המודל שלהם מנבא קצבי העברת מסה פי 5 עד 10 של דיפוזיה תעריפים. פריצ'רד וביסוואז [91] טענו כי הופעת תנודות בנוזל נופל טיפות נמצאות ב-eR בין 600 - 200 (משוואה 3.21). המודל של Handlos וברון הוא מוצג במונחים של מהירות הירידה (Ud) והצמיגות של המפוזר (שלבים רציפים [78, 90]) (משוואה 3.22).

(משוואה 3.21)

(משוואה 3.22)

רוקנשטיין [92] הניח שטיפת נוזלים מעורבת היטב בפנים ועמידה בפני מסה ההעברה מוגבלת לשכבת גבול נוזלית דקה בממשק. הדגם של רוקנשטיין

[92] נכתב כפונקציה של מהירות הטיפה (Ud), קוטר הטיפה (dd) והדיפוזיה מקדם: [78] (D)

(משוואה 3.23)

אנג'לו et al. [93] אימצה את תיאוריית החדירה למתיחת משטחים בדומה ל-a יוצרת טיפה כשהיא מתנתקת מהזרבובית. הם פרסמו דור של משטח חדש אזור כאשר הטיפה שהתנתקה לאחרונה מתנדנדת, ובכך מערבבת אותה לתוך נפח הנוזל, כלומר גם ההנחה היא להיות מעורבת היטב. מודל זה כולל את תדירות התנודה (f) ואת [78] על שטח פנים מקסימלי למינימום במהלך תנודה (

(משוואה 3.24)

ניתן לחשב את תדירות תנודת הטיפה באמצעות המשוואה שפותחה על ידי כבש [73] (משוואה 3.25). הביצועים של הדגם של אנג'לו נידונים בהמשך סעיף 3.3.4.

(משוואה 3.25)

מאיר א. אל. [94] המציא מודל מספרי למגדלי ריסוס המשמשים בגז פעולות ניקוי (ספיגת אלכוהול, קטונים ואלדהידים באוויר על ידי תרסיס מים). טיפות משלושה משטרים הידרודינמיים נחשבו במודל שלהם - הטיפה הנוקשה, טיפה עם זרימה למינרית וטיפה עם סירקולציה סוערת. השלב המפוזר מקדמי העברת מסה (טיפה) מתבטאים במונחים של שרוד (ש) ושמידט (Sc) (מספרים (משוואות 3.26 ו-72.3). ביטויים אלה שנראים מקבילים ל- מתאם העברת חום [95] Ranz-Marshall עבור כדורים מוצג בטבלה. [94] 3.1

(משוואה 3.26) מספר שרוד,

(משוואה 3.27) מספר שמידט,

טבלה 3.1: העברה המונית לטיפות במגדל ריסוס [94]

מספר הטיפות המונית	
$Sh = 1.6534 + 0.459 Re^{0.5} Sc^{0.33}$	קטן
$Sh = 2.277 + 0.529 Re^{0.5} Sc^{0.33}$	אמצעי
$Sh = 0.662 Re^{0.5} Sc^{0.5}$	גדול

עם זאת, היישום של המתאמים המוצגים בטבלה 3.1 קשה מכיוון לא מסופקת הגדרה מדויקת עבור Re על ידי Meyer et al. [94]. הביצועים של חלק מה מודלים המוזכרים בסעיף 3.3.3 נסקרים בסעיף 3.3.4.

3.3.4 ביצועים של דגמי טיפות

[78] Altwick and Lindjehm חקרו את הספיגה של פחמן דו חמצני למים טיפות בקוטר 0.6-2.1 מ"מ במהלך החיים המוקדמים של טיפה עם ניתוק <0.1 (זמן טיסה של שניות), תוך השמטה מכוונת של שלב הגיבוש. התוצאות הן בהשוואה לחלק מהמודלים הנדונים בסעיף 3.3.3 וגם לאלה של ירידה גדולה יותר גדלים מהספרות [73, 96], לכן, טווח גדלי הטיפות הנדון במאמר שלהם הוא בין 0.6 - 5.9 מ"מ. טיפות מים מפוזרות מונו הופקו על ידי פירוק מבוקר של א גדלי סילון נוזלים וטיפות טופלו על ידי שליטה בתדרים ידועים של הפרעות. משטר פירוק הסילון הוא במשטר ריילי. סיכום ממצאיהם מובא בטבלה 3.2.

בטבלה 3.2.

טבלה 3.2: מספרי שרוד (Sh) מחושבים באמצעות מספר מודלים של טיפות בהשוואה ל

מדידות ניסיוניות [97]

מספר הטיפות המונית	מספר הטיפות המונית		מספר הטיפות המונית	מספר הטיפות המונית	מספר הטיפות המונית	מספר הטיפות המונית
	מספר הטיפות המונית	מספר הטיפות המונית				
0.6	460	400			320 ± 80	[78]
1.2	565	489			370 ± 30	[78]
2.2	658	570			275-350	[96]
4.22	775	670			400 - 680	[93]
5.85	838	727			350 - 920	[93]

דגם [88] Kronig and Brink העריך פחות את הטיפות Sh בכל הגדלים נוצר על ידי [73] Garner and Lane ו- [78] Altwicker and Lindjehm לפחות ב-07%. [78] Altwicker and Lindjehm דנו בכך שהטיפות שנוצרו במחקר שלהם עשויות להיות מתנודדים ובעלי דפוסי זרימה פנימיים לא יציבים. עם זאת, האנדלוס והברון [90] המודל הרואה בהשפעות הללו גם מזלזל ב-S_h עבור טיפות של 2.2 מ"מ ומטה, אבל הוא חזה יתר על המידה העברת מסה לטיפות גדולות יותר בשל מהירותו הגבוהה יותר (אדום). ה מודל [92] Ruckenstein ניבא יתר על המידה Sh עבור כל גדלי הטיפות שנבדקו כפי שמוצג בטבלה 3.2

טבלה 3.2 מראה גם שהמודל של Angelo et al. [93] הוצג מבטיח יותר תוצאות כאשר הערך של הוא בין 0.3 – 0 (משוואה 3.24). תנודת הטיפה התדר (f) נקבע על ידי אלטוויקר ולינדג'הם [78] כמחצית מזה שחזה לאמב (משוואה 3.25). הניתוח של [98] Hsu and Shih מסכים עם הבחירה הזו של אַפּ'על פּי כֵּן, ניתוח הנתונים של [78] Altwicker and Lindjehm הראה שהערך הניסוי של היה למעשה בערך 0.09, ש מצביע על כך שתנודות הירידה הן מינימליות. [78] זה מראה על כך הדגם של Angelo et al. [93] עובד היטב גם עם טיפות שבקושי מתנודדות.

מטבלה 3.2 הסיקו [78] Altwicker and Lindjehm שטיפות מתחת ל-2.2 מ"מ קוטר מציג שיעורי העברת מסה גבוהים מאלה שחזו על ידי Handlos וברון [90] למרות שהם בקושי התנודדו. בנוסף, טיפות קטנות עד 0.6 מ"מ קוטר הדגימו גם ערכי L גבוהים בהרבה מאלה שחזו על ידי מודלים של מחזור יציב כמו קרוניג וברנק [78] Altwicker and Lindjehm. [88] הגיעו למסקנה שעבור גדלי טיפות בין 5.9 - 0.6 מ"מ קוטר, ערך L אאינו תלוי במהירות הנפילה. [78] זה מסכים עם הממצאים של Kaji et al. [96].

מצד שני, Srinivasan ואייקן [76] הסיקו מתאם להעברת המונים לתוך זרם של טיפות נוזל ($370 < Re < 790$) לפי משוואה (3.21) שנוצרו על ידי פירוק מבוקר של סילון נוזלי (משטר ריילי). המתאם שלהם מאומת באמצעות ניסוי במדידות של ספיגת גז פחמן דו חמצני לזרם טיפות המים. Santacesaria et al. [99] יישם בהצלחה את המתאם של Srinivasan ואייקן [76] למודל הביצועים של בולם תרסיס-כור. לכן, נראה שהמתאם שלהם הוא הגבוה ביותר מתאים ליישום התהליך של בהזדי ופריד [1] ועבודת הדוגמנות בכך עם זאת, הגזירה של [76] Srinivasan ו-Aiken נמצאה שגויה. [100] דיון מפורט יותר יוצג בסעיף 4.3.

3.4 סיכום

פירוק סילון נוזל הוא שיטה בסיסית ליצירת טיפות נוזלים. סעיף 3.2.1 דן במשטרים השונים של פירוק סילון נוזלי במונחים של ההידרודינמיות שלו מאפיינים: מספרי ריינולדס, וובר ואוהנסורג'. טיפות חלב בקר מותכות מ עבודתם של בהזאדי ופאריד [1] היא בקוטר של 200 - 120 מיקרומטר ונוצרת באמצעות האטומיזציה משטרי. בתזה זו, טיפות שמן סויה בקוטר 500 - 400 מיקרומטר נוצרו באמצעות התפרקות של סילון נוזלי (משטר ריילי) משמש למודל ההתנהגות של בשר הבקר המותך גבוה טיפות בעבודתם של בהזדי ופאריד. [1] סעיף 5.2 מתאר את הגדרת הציוד המשמשת יוצרים טיפות אלו בעוד שסעיף 6.2 מציג את המאפיינים ההידרודינמיים הנמדדים של ה- הפיק סילון וטיפות.

סעיף 3.3 הראה כי טיפות נוזל נוצרות על ידי התפוררות של סילון נוזל מפגין זרימה פנימית המשפיעה על קצבי העברת המסה. ככזה, דגמי העברה המונית עבור טיפות נוזל מפותחים על בסיס הרעיון של טיפות מעורבות היטב. סעיף 3.3.3 הציג מספר דגמי טיפה בודדים ידועים. סעיף 3.3.4 חשף כי דגם טיפה בודדת מתנדנד של Angelo et al. [93] מציג את התחזיות המבטיחות ביותר של מדידות ניסיוניות. אמנם, לזרם של טיפות כמו בתזה זו, או נחיל של טיפות כמו בתרסיס של [1] Behzadi ו-Farid המתאם של Srinivasan ואייקן [76] נראה מתאים יותר. עם זאת, הגזירה של Srinivasan ואייקן שגויה. [100] לפיכך, דיון מפורט יותר מובא בסעיף 4.4.

פרק 3 הציג מידע רלוונטי על היווצרות טיפות נוזל ו מודלים המתארים העברת מסה ישרה לטיפות הללו. הפרק הבא: פרק 4 מרחיב את הידע הזה למקרה של העברת מסה לטיפות נוזל ואחריהן נוזל תגובה כימית שלב. מושג זה מוביל לגזירת מודל מתמטי המסוגל לתאר את תגובת ההסתרה בין גז-נוזל, שהיא המטרה העיקרית של עבודת גמר זו.

פרק 4: המודל המתמטי

4.1 מבוא

פרק זה מספק מידע על התיאוריה והבסיס לניתוח ו מודלים של תגובת ההאסטרופיקציה בין גז-נוזל בין טיפות שמן ואלכוהול אדים המודל המתמטי מתקבל על סמך היסודות של ספיגת הגזים התהליך מלווה בתגובה כימית של שלב נוזלי, והוא מכיל העברת מסה ותגובה מונחי קינטיקה. ניתן לחשב תיאורטית את טווח העברת המסה של המודל. ה גזית מתאם למקדם העברת המסה של הסרט הנוזלי, (k_L) המאפשר את חישוב מונח העברת המסה במודל, מוצג בסעיף 4.4. זה מתאם ישים לטיפות נוזל נופלות הנוצרות על ידי התפרקות של סילון נוזל, ה טיפות הנחשבות בתזה זו (כפי שהוזכר בסעיף 3.4).

4.2 ספיגת גז ואחריה תגובה כימית

בהיעדר תגובה כימית כלשהי, הספיגה של גז לנוזל היא גרידא פיזי, נשלט על ידי התנגדויות להעברת מסה ושיווי משקל גז-נוזל (חוק הנרי). ב מצב יציב, קצב ספיגת הגז $(-RA)$ מתבטא במונחים של העברת המסה מקדמים והכוח המניע להעברת מומסים - לחץ חלקי ו/או ריכוז הבדל: [44, 101]

$$= \text{(משוואה 4.1)}$$

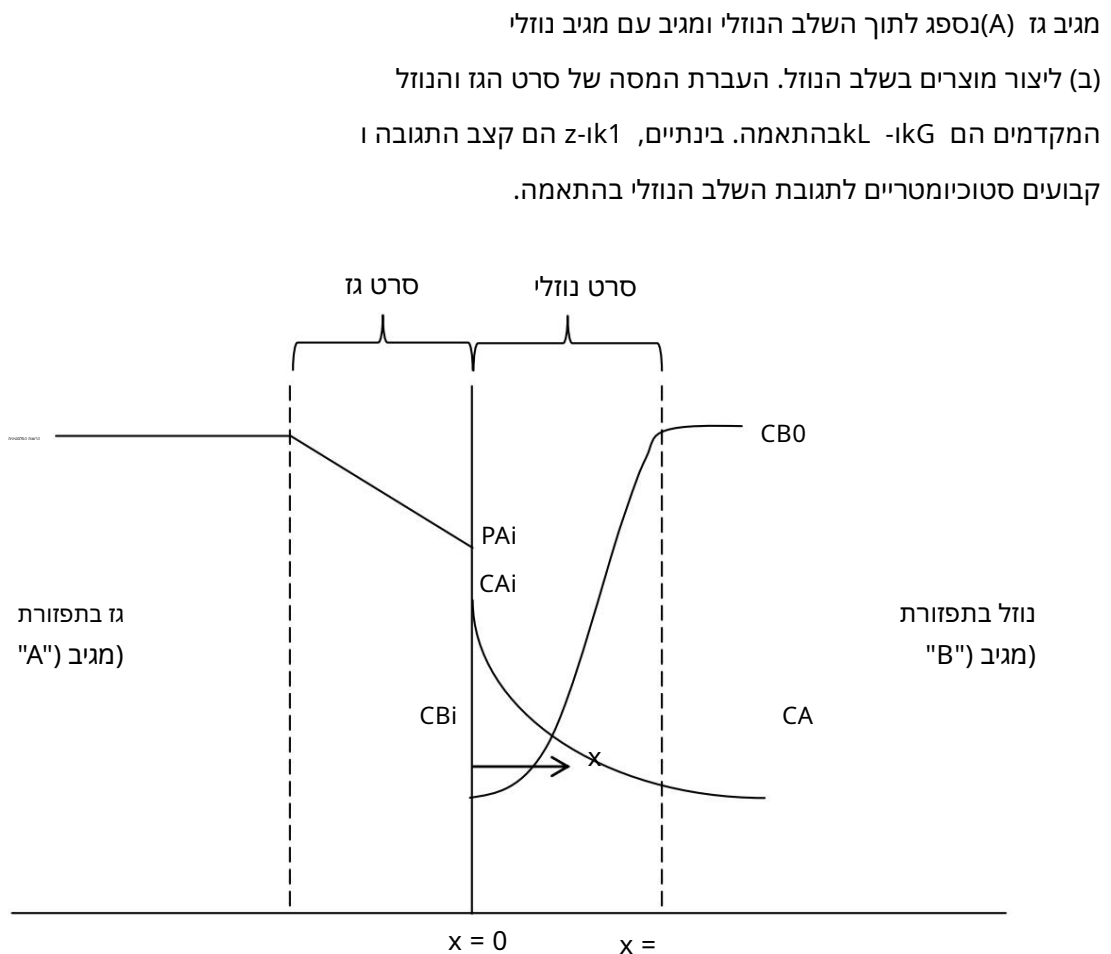
תהליך ספיגת הגז יחד עם תגובה כימית מצד שני, חייב שקול הן את העברת המסה והן את הקינטיקה של תגובה כימית בו זמנית - [101]. [108] בנוסף למונחי העברת המסה כפי שמתוארים במשוואה 4.1, הכימיקל גם מונח תגובה צריך להיכלל במודל.

סכמה כללית המדגימה תופעה זו מוצגת במשוואה 4.2. דמות 4.1 הוא ההמחשה הסכמטית לפי תורת הסרט.

→
ק"ג, $k_L E$

→
 k_1

(משוואה 4.2)

איור 4.1: איור של התפלגות המינים ליד ממשק גז-נוזל לפי תורת הקולנוע

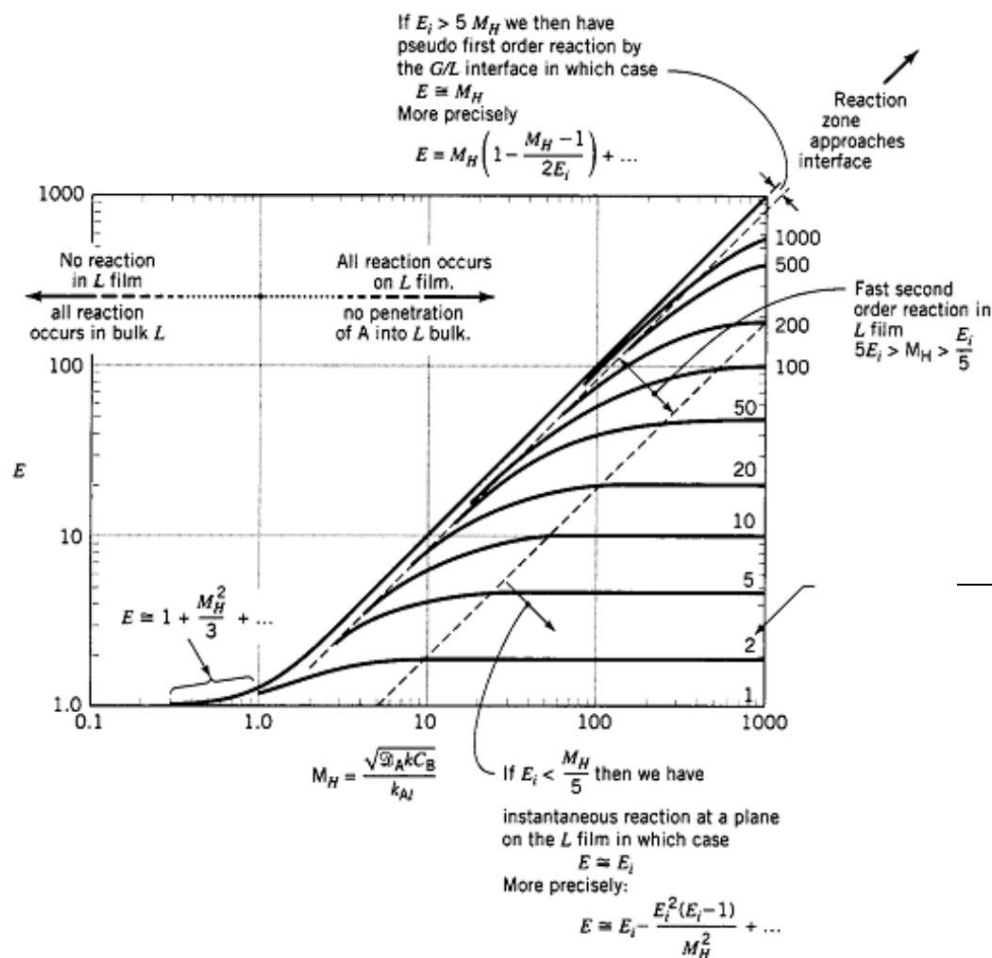
גורם ההשבחה E' הוא מונח הממחיש את ההשפעה שיש לנוזל תגובה כימית פאזה על קצב העברת המסה של A' על פני הסרט הנוזל (משוואה 4.1) [44, 77]:

(משוואה 4.3)

לפי משוואה 4.3, גורם ההשבחה הוא חסר מימד ולוקח ערך של 1.00 או יותר, ולכן מצביע על כך שגם תגובה כימית בשלב נוזלי תהיה להגדיל את קצב העברת המסה ($E > 1.00$) או לא להשפיע עליו בכלל ($E = 1.00$). באחר מילים, גורם השיפור הוא מדד לשיפור קצב העברת המסה ב- נוכחות של תגובה כימית בשלב נוזלי.

גורם השיפור עשוי להתבטא כפונקציה של מודול הטה (MH)

וגורם השיפור האינסופי (E_i) כפי שמוצג באיור 4.2.

איור 4.2: עלילה של גורם שיפור (E) כפונקציה של מודול הטה (MH) ו-

גורם שיפור אינסופי [E_i] [44]

פתרון מפורש עבור E כפונקציה של M_H על ידי DeCoursey [109]

מבוסס על מודל חידוש פני השטח של Danckwerts [79]. זה ניתן במשוואה 4.4.

ניתן להעריך את E באמצעות משוואה 4.4 אם מחושבים M_H ו- E_i .

(משוואה 4.4)

גורם ההשבחה האינסופי (E_i) הוא ה- E המקסימלי שניתן להשיג אם מהיר אינסופי תגובה קיימת בסרט הנוזל. במילים אחרות, זה הערך המגביל של E בהינתן הספציפי

תנאים של מערכת תגובה גז-נוזל מסוימת. ניתן לחשב את הערך של E_i לפי משוואה 4.5 [101].

(משוואה 4.5)

מודול הטה (MH) ידוע גם בתור פרמטר המרת הסרט. זה א מדידה של ההמרה הכימית המקסימלית האפשרית של מומס 'A' בסרט הנוזל בהשוואה לתחבורה המקסימלית דרך הסרט: [44]

(משוואה 4.6)

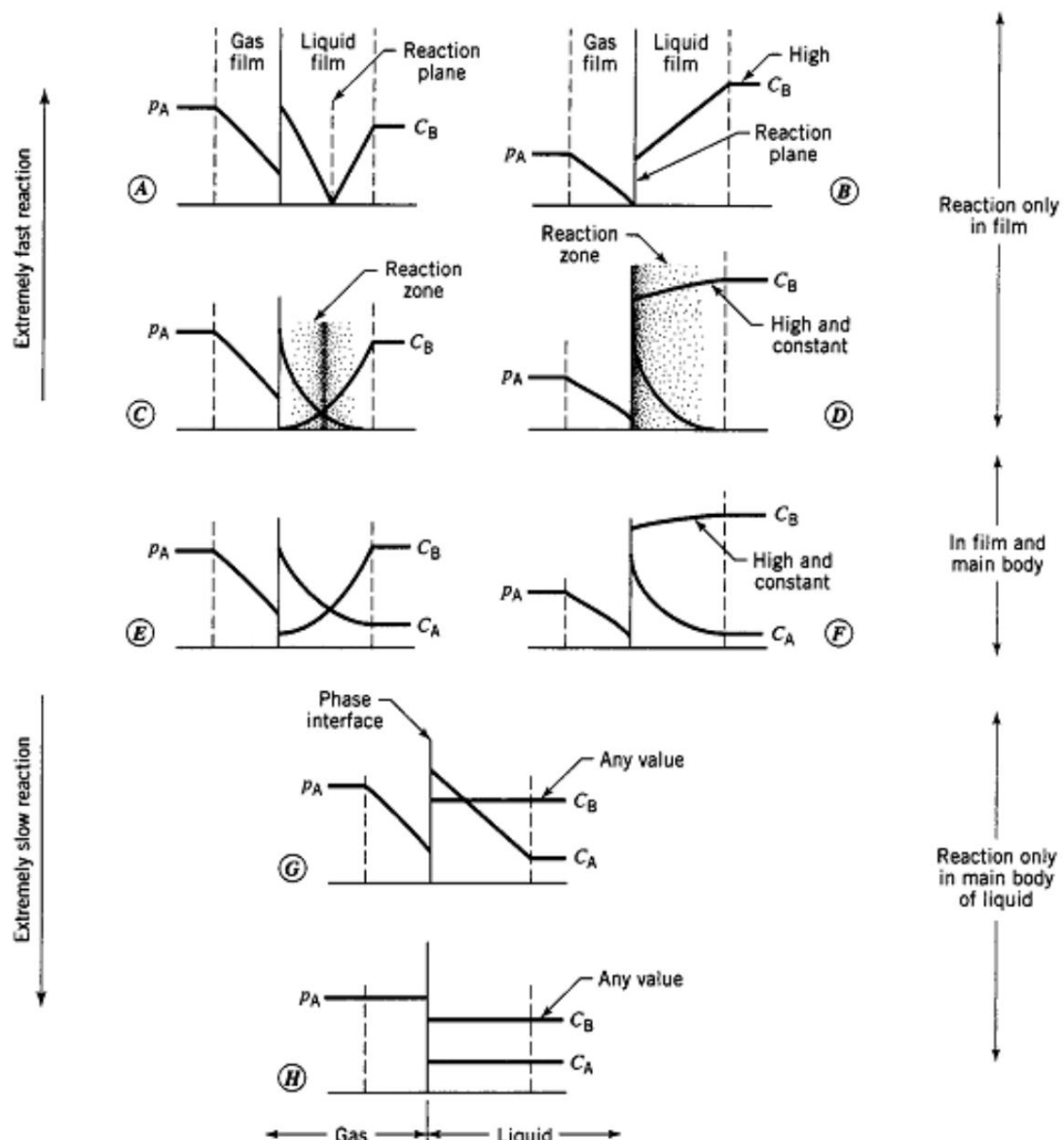
מודול הטה משמש גם לקביעת הסכימה של גז-נוזל מסוים תגובה ככלל אצבע, התנאים הבאים חלים: [44, 101, 110]

$MH > 2.0$: תגובות מהירות המתרחשות בתוך הסרט הנוזל; העברת המונים מבוקרת תהליך (מקרים א'-ד').
 $0.02 < MH < 2.0$: תגובות ביניים המתרחשות הן בסרט והן בתפזורת; שניהם מסה קינטיקה של העברה ותגובה תורמת לתהליך הכולל (מקרים F, G-I).
 $MH < 0.02$: תגובות איטיות ביותר המתרחשות בתפזורת נוזלית; תגובת שלב נוזלי תהליך מבוקר קינטיקה (מקרה H).

איור 4.3 מציג את ההמחשה של פרופילי ריכוז מגיבים בממשק עבור תוכניות תגובה שונות. סכימות תגובה אלו הן:

- מקרה א': תגובה מיידית בממשק עם CB נמוך
- מקרה B: תגובה מיידית בממשק עם CB גבוה וקבוע (פסאודו-ראשון להזמין)

- מקרה C: תגובה מהירה בסרט נוזלי עם CB נמוך
- מקרה D: תגובה מהירה בסרט נוזלי עם CB גבוה וקבוע (פסאודו מסדר ראשון)
- מקרה F-I: תגובות ביניים הן בסרט נוזלי והן בתפזורת
- מקרה G: תגובה איטית בתפזורת נוזלית עם עמידות לסרט נוזלי
- מקרה H: תגובה איטית בתפזורת נוזלית ללא התנגדות להעברת מסה

איור 4.3: פרופילי ריכוז אופייניים של מגיבים בתוך הסרט הנוזל [44]

קביעת ערכת התגובה גז-נוזל חשובה בתכנון של גז-כורים ותהליכים נוזליים. לדוגמה, אם $MH > 2.0$ אז התהליך הכולל של גז-נוזל הוא נשלט על ידי העברה המונית. לכן, כור הגז-נוזל צריך להיות מתוכנן למקסימום אזור הממשק של גז-נוזל. מצד שני, אם $MH < 0.02$ אז התהליך הכולל של גז-נוזל הוא נשלט על ידי קינטיקה של תגובת שלב הנוזל. כזו נפח גדול של נוזל או השימוש לזרז להגברת קצב התגובה של השלב הנוזלי יש חשיבות רבה יותר מהממשק אזור. [110] עבור $0.02 < MH < 2.0$ גם קינטיקה של העברת המסה וגם קינטיקה של התגובה משחקות תפקיד חשוב ויש לשקול בו זמנית.

4.3 המודל המתמטי

4.3.1 גזירת המודל

במקרה של תגובת טרנספיקציה של גז-נוזל, מגיב גז (A) של משוואה 4.2 הוא אדי מתנול והמגיב הנוזלי (B) הוא טיפות שמן הזנה (טריגליצרידים). המוצרים הם מתיל אסטרים (ביודיזל) וגליצרול. קבוע קצב התגובה עבור התגובת ההאסטרופיקציה בשלב הנוזל ניתנת לאחר מכן על ידי 1. k

תגובת ההאסטרופיקציה הפאזה הנוזלית היא הפיכה וניתן לכתוב אותה כ משוואה 4.7 [21, 25, 40].

קבוע סטוכיומטרי של משוואה 4.2, z =

(משוואה 4.7) $\longleftrightarrow$

עד כה, ניתוח של תגובת ההאסטרופיקציה לייצור ביו-דיזל (קדימה התגובה של משוואה 4.7) התבססה כולה על שיקול של קינטיקה כימית לבדו, אשר נקבע כסדר שני כפי שנדון בסעיף: [21, 25, 40] 2.5.1

(משוואה 4.8)

מכיוון שצפויה להשפיע להעברת מסה, קבוע הקצב במשוואה הוא 4.8 (1" k) ישלב אפקטים של העברת מסה ולכן אינו קצב התגובה "האמיתי". קבוע בזאת, יש לציין גם שמשוואה 4.8 מתארת מקרה H באיור 4.3 לתגובה איטית לאין שיעור והתנגדות להעברת מסה היא זניחה.

כמו במקרה של תגובת גז-נוזל טרנספיקציה, ביטוי קצב כללי יכול ייכתב: [44]

(משוואה 4.9)

איפה:

= מונח התנגדות לסרט גז

— = מונח עמידות לסרט נזלי

— = מונח קינטיקה של תגובה

מונח קינטיקה תגובה במשוואה 4.9 מכיל את קבוע קצב התגובה "האמיתי" של תגובת ההאסטרופיקציה שאינה משלבת השפעות העברת מסה. ה התנגדות להעברת מסה ניתנת בנפרד כהתנגדות לסרט הגז ולסרט הנוזל תנאים בהתאמה. המודל הקינטי לתגובת ההאסטרופיקציה בין גז-נוזל טיפות שמן ומתנול אדים של עבודה זו נגזרים ממשוואה 4.9 ומבוסס על ההנחות הבאות:

א. עמידות סרט הגז להעברת מסה היא זניחה מכיוון שאדי מתנול טהור הוא משמש כמגיב הגז.
ii. תגובת ההאסטרופיקציה הפאזה הנוזלית אינה הפיכה מכיוון שהיא מתמשכת אספקת אדי מתנול (עודף) זמינה.
iii. מושגים תנאים איזותרמיים.

בהתאם להנחה הראשונה, הערך של G אהופך גדול לאין שיעור ו לפיכך משוואה 4.9 מצטמצמת ל- $(z = \text{עם})$ -

(משוואה 4.10)

$$\frac{dG}{dt} = \frac{G}{\tau} - \frac{G}{\tau_0} \left(\frac{z}{z_0} \right)^n$$

ניתן להפיק את המודל הקינטי על ידי אינטגרציה פורמלית של משוואה 4.10:

(משוואה 4.11)

$$\frac{G}{\tau} - \frac{G}{\tau_0} \left(\frac{z}{z_0} \right)^n = \frac{dG}{dt}$$

סידור מחדש נותן:

(משוואה 4.12)

$$\frac{G}{\tau} - \frac{G}{\tau_0} \left(\frac{z}{z_0} \right)^n = \frac{dG}{dt}$$

שילוב עם תנאי גבול ויישום חוק הנרי :

(משוואה 4.13) — — — -

כעת ניתן לכתוב את הביטוי הקינטי המתקבל כמשוואה 4.14:

(משוואה 4.14) — — — -

4.3.2 חישוב פרמטרים של מערכת התגובה

המודל של תגובת ההסברה בין גז-נוזל מבוסס על משוואה 4.14.

המטרה העיקרית של עבודת המידול היא להעריך את ערכי E ואת קצב התגובה האמיתי

לקצב, (k_1) בנוסף לתרומת מונח העברה המונית

בהתאמה, לקראת תהליך הגז-נוזל הכולל — מונח קינטיקה של תגובה

מיוצג על ידי משוואה 4.14.

ראשית, מקדמי הדיפוזיה של מולקולות מתנול בטיפות שמן (DA) יכולים להיות

מוערך באמצעות Wilke-Chang (משוואה [111] 4.15) ושייבל (משוואה [112] 4.16)

מתאמים נלקח ממוצע של שני הערכים המחושבים באמצעות משוואות 4.15 ו-4.16 לשימוש בדגם.

(משוואה 4.15) — — — — —

איפה 1.0 = עבור ממסים לא קשורים, כלומר לא קוטביים.

(משוואה 4.16) — — — — —

ניתן להעריך את מקדם הדיפוזיה העצמית של מולקולות שמן סויה (DB) באמצעות א

מתאם שניתן על ידי: Dullien [113]

(משוואה 4.17)

הניסוי הידוע של סרט שמן מנבא את גודלה של מולקולת שמן להיות 2.0×10^{-9} מ'. [114]. בהנחה שהמולקולות נמצאות בגודל מולקולרי אחד בנפרד במצב נוזלי, ולכן קוטר המולקולה האפקטיבי, $d_m = 4.0 \times 10^{-9}$ מ'.

הצמיגות של שמן סויה זמינה בספרות. להלן ה

מתאם של צמיגות שמן סויה עם הטמפרטורה כפי שניתן על ידי Anand et al. [115]:

(משוואה 4.18)

הריכוז הראשוני של מגיב 'B' או טריגליצרידים (CB0) נגזר מצפיפות שמן סויה, הנמדדת ל-819 ק"ג/מ"ק. באמצעות משקל מולקולרי ממוצע לטריגליצרידים של 850 ק"ג/מול, אז CB0 מחושב להיות 1082.35 מול/מ"ק.

ריכוז הממשק של מתנול על פני השטח של טיפות שמן סויה (CAi) ניתן להעריך באמצעות קבוע חוק הנרי. עם זאת, חוק הנרי קבוע של מתנול בשמן סויה אינו זמין. מקדם החלוקה (ללא מימד קבוע חוק הנרי) של מתנול בין אוויר לנפט פרתרמי נוזלי כפי שנמדד על ידי Poddar and Sirkar [116] הוא מידע ההתייחסות הקרוב ביותר שניתן היה להשיג. זהו מוצג כאן בטבלה 4.1.

טבלה 4.1: מקדם חלוקה של מתנול בין אוויר לשמן פרתרמי. [116]

	$T (^{\circ}\text{C})$
30.0	0.132
40.0	0.144
49.8	0.145

מקדם החלוקה של מתנול בין אוויר לשמן סויה נחשב ל-51.0 בטמפרטורות גבוהות ($80 - 100^{\circ}\text{C}$) בעבודה הנוכחית הזו. כמו אדי מתנול טהור היה

בשימוש בעבודה זו, ניתן לחשב את ריכוז שלב האדים של מתנול (C_{Ag}) באמצעות חוק הגז האידיאלי (משוואה 4.19), כאשר הלחץ החלקי הוא 1 אטמוספירה.

(משוואה 4.19)

אזור הממשק של גז-נוזל (א) נחשב לשטח הפנים של שמן בודד טיפות ליחידת נפח נוזל. בהנחה של טיפות בצורת כדור, זה מוגדר על ידי שטח פנים ליחידת נפח של כדור, ונגזר באמצעות המדידה הנמדדת בניסוי מטגנים את הקוטר הממוצע של טיפות שמן הסויה. זה יידון בהמשך הסעיף 6.2.3. ככזה, גבול המערכת להתייחסות במודל של משוואה 4.14 הוא מוגבל לטיפת שמן אחת בודדת. לכן, עצירת הנוזל $\beta = 1.0$.

לספיגת גז לטיפות נוזלים, מקדם העברת המסה של הסרט הנוזלי (k_L) של ניתן להעריך טיפות הנופלות במדידה גזית באמצעות מתאם שלוקח בחשבון התחשב בסירקולציה הפנימית בתוך הטיפה, בנוסף לדיפוזיה. [73, 75, 78-81] זה נדון בעבר בסעיף [76] Srinivasan ו-Aiken [3.3]. גזרו מתאם עבור נפילת טיפות נוזל שנוצרו על ידי התפרקות של סילון נוזל, אשר ישים על עבודה בתזה זו: מודלים של טיפות שנוצרו על ידי פירוק סילון למינרי וריסוס אטומיזציה של בהזדי ופאריד. [1] יתר על כן, Santacesaria et al. ו-Dimiccoli et al. [99] אל. [117] גם יישם בהצלחה את המתאם של Srinivasan ואייקן [76] כדי לתאר את העברה המונית בכורי לולאה של מגדל ריסוס.

עם זאת, כפי שהוזכר בסעיף 3.3.3, הגזירה של Srinivasan ואייקן [76] פגום סעיף 4.4 הוא בחינה מפורטת של הניתוח שלהם ואחריו הגזירה של מתאם מוצדק יותר עבור k_L איצוין כי סעיף 4.4 הותאם פורסם בכתב העת. [100] Journal of Chemical Engineering Science

4.4 מתאם למקדם העברת המסה של הסרט הנוזלי (k_L) בפנים

טיפה מעורבת היטב פנימית

4.4.1 רקע ותיאוריה

Srinivasan ואייקן [76] חקרו את הספיגה של פחמן דו חמצני למים טיפות הנוצרות על ידי התפרקות מבוקרת של סילון נימי באמצעות הפרעה ידועה

תדרים הניתוח עוסק בהעברת מסה פנימית בשלב הנוזל של טיפות מיומנים הטיפול שלהם התבסס על מחקר של העברה המונית לסילונים סוערים מים מאת דייז וטינג [118] והניתוח של דייז [119] על התיאוריה של לביץ' [71] שכבות גבול ומערבולות ליד משטחים חופשיים. במילים אחרות, הטיפול שלהם מבוסס על דגם של טיפות מעורבות פנימיות היטב.

בסך הכל שמונה ריצות ניסוי בוצעו על ידי Srinivasan ואייקן [76] באמצעות טיפות חד-פזורות של ריינולדס מספרות בין 790 - 370 כאשר מספר ריינולדס מוגדר על ידי משוואה 4.20, U_j הוא זה של מהירות סילון הנוזל בזרבובית.

$$\text{Re}'' = \text{_____} \quad \text{(משוואה 4.20)}$$

לטיפות שנוצרות בכל הפעלה יש קוטר קבוע 82.4 (~) מיקרומטר) אבל עם מאפיינים הידרודינמיים שונים (על ידי שינוי קצב זרימה נפחי של הזנה ותדירות של הפרעה). בעבודה הנוכחית זו, מספר ריינולדס מבוסס על השלב הנוזלי מאפיינים (משוואה 4.20) משמשים כדי לייצג את התנאים ההידרודינמיים של הטיפות כך כדי להיות עקביים עם [76] Srinivasan ו-Aiken לצורך השוואה.

בעוד שסריניוואסן ואייקן [76] הראו הסכמה טובה ביניהם נתוני ניסוי והמתאם הנגזר שלהם, המבוסס על משוואת בלסיוס עבור זרימה סוערת בצינור חלק, יש לציין כי יש רק שמונה נקודות נתונים מספר ריינולדס צר מאוד המכסה טווח של 790 - 370 מבוסס על משוואה 4.20. כמו כן, יש לציין שמשוואה 4.20 אינה ההגדרה המקובלת של הטיפה מספר ריינולדס, אך מספר ריינולדס של הזרימה הפנימית של הנוזל בתוך הזרבובית עם הופעתה, המבוססת על מהירות הסילון בזרבובית, (U_j) צפיפות הנוזל צמיגות נוזל עם זאת עבור הממד האופייני, [76] Srinivasan ו-Aiken-ליש נעשה שימוש בקוטר הטיפות. (dd)

שימוש במספרי הטיפות הקונבנציונליות של ריינולדס כפי שמוצג במשוואה 4.21 אבל עדיין באמצעות מהירות הסילון, U_j הטווח של מספר ריינולדס הופך ל-50.02 -

$$\text{_____} \quad \text{מספר טיפה של ריינולדס, אדום} = \text{(משוואה 4.21)}$$

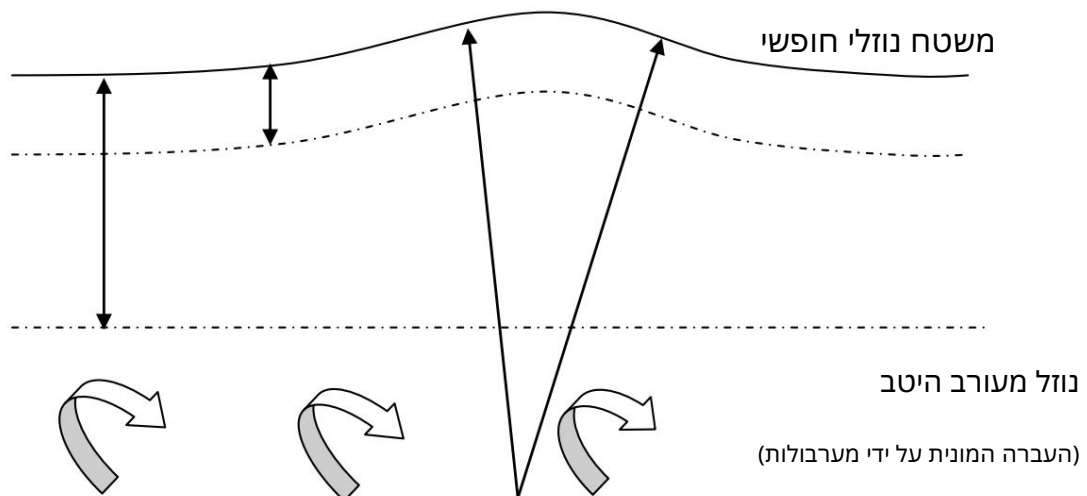
מספר כה נמוך של ריינולדס הצביע בבירור על כך שזרימה סוערת לא הייתה יכולה להיות התרחש. עבור כדורים קשיחים, זרימה סוערת מלאה מתרחשת באדום כפי שהוגדר במשוואה 4.21 של יותר מ-3 105 × בקירוב. [120] זרימה סטוקסיאנית מתרחשת באדום $1.0 <$ בעוד שה אזור הלמינרי יכול להיחשב כמתרחש באדום 1000. < עבור טיפות מים באוויר, Clift et al. [72] הראה שהתנהגות הגרירה באה בעקבות זה של כדורים מוצקים עד אדום של כ-0.001.

לפיכך, הטיפול Srinivasan-בואייקן [76] במספרים כה נמוכים של ריינולדס של 790 - 370 מבוסס על משוואה 4.20-02 50 - מבוסס על משוואה 4.21 באמצעות הטורבינה לא ניתן להצדיק משוואת זרימה. מטרת סעיף זה (סעיף 4.4) היא לבחון מחדש הניתוח של Srinivasan ואייקן [76] והצגת גזירה חלופית לנוזל מקדם העברת מסה של הסרט החל על התנאים הרלוונטיים להם נתונים ניסיוניים, ומתאימים להרחבה לעבודת המודל של עבודת הגמר הזו. סעיף 4.4.2 הוא ניתוח ביקורתי ודין בעבודתם של Srinivasan ואייקן [76].

4.4.2 ניתוח ודיונים

זיהוי קווי הדמיון הקינמטיים בין רכבת טיפות הנעה יחד וסילון גלילי של נוזל באותו קוטר, סריניוואסן ואייקן [76] השתמשו ב [71] Levich תורת מערבולות על משטחים חופשיים אשר שימשה בעבר על ידי דייזיס וטינג [118] כדי לתאר בהצלחה העברה המונית לסילוני מים סוערים. דייזיס וטינג [118] הציגו נתונים עבור סילונים למינרים וסוערים בעבודתם. עם זאת, רק מטוסים סוערים נשקלו בדיון שלהם, היכן למטוסים האלה יש מספרי ריינולדס שנעים בין 20,000 - 7000 באמצעות ההגדרה של משוואה 4.20.

לביץ' [71] הציע כי קרוב מאוד למשטח החופשי של סרט נוזלי נמצאת שכבה של מערבולות דחוסות () שבה זרמי מערבולת (או מערבולות) מהגוף הראשי של הנוזל מושפע משמעותית. מעבר לאזור זה, העברה המונית מתבצעת באמצעות מערבולות. בתוך אזור זה של מערבולות דחוסות היא תת-שכבת דיפוזיה או סרט משטח () כאשר העברת המסה מתבצעת על ידי דיפוזיה בלבד. סרט משטח זה הוא ההתנגדות העיקרית להעברת מסה ולכן מסה ההעברה על פניו נשלטת. סריניוואסן ואייקן [76] אימצו את התיאוריה של לביץ' [71] (איור 4.4) אל פני השטח של טיפה מעורבת היטב פנימית.

איור 4.4: שכבות גבול ליד פני השטח החופשיים של הסרט הנזל לפי לביץ' [71]

למחקר של תופעות מערבולתיות על ידי הצהרה כי

יש לפעול נגד דחף דינמי של מערבולות על ידי כוחות נימיים (מתח פני השטח, סובכך לשכך את המערבולת ולמנוע מזרמי המערבולת להתזז את הנזל מעבר משטח הנזל (משוואה 4.22); ובמקרה שניתח על ידי Srinivasan ואייקן [76], משטח טיפה.

(משוואה 4.22)

רדיוס העקמומיות של עיוות פני השטח עקב מערבול מתקרב (r) עשוי להיות מתבטא במונחים של עובי שכבת הטורבולנציה הדחוסה (δ) באמצעות מספרי גורם, אלפא: [118] (α)

(משוואה 4.23)

שטף העברת המסה (N) על פני תת-שכבת הדיפוזיה או סרט פני השטח עשוי להיות מבוטא כמשוואה [118] 4.24 כשהצמיגות הקינמטית כתובה כ- ν . קיומו של ν למעשה שכבת דיפוזיה מציינת שמונח ההסעה

(משוואה 4.24)

זיהוי הצורה הכללית להעברת מסה כפי שניתנה במשוואה 4.24, אמתאם עבור מקדם העברת המסה של הסרט הנוזלי (kL) עשוי להיכתב:

$$\text{—} \quad (4.25) \text{משוואה}$$

לביץ' [71] גזר במונחים של מקדם הדיפוזיה (D) ומהירות מערבולות (Ue) בשילוב עם משוואות 4.22-4.24, המונח הופך:

$$\text{—} \quad (4.26) \text{משוואה}$$

לכן, ניתן לשכתב את משוואה 4.25 כך:

$$\text{—} \quad (4.27) \text{משוואה}$$

לביץ' [71] לקח באופן שרירותי $0.5 =$ כדי להשיג משוואה 4.28 בעוד דייויס וטינג [118] לקחו $1.0 =$ כדי לקבל משוואה 4.29. סריניוואסן ואייקן [76] אימצו ערכו של לביץ' (משוואה 4.28) בניתוח העברת המסה לרכבת טיפות, אבל היה צריך לשלב גורם תיקון נוסף כדי להשיג התאמה לנתונים ניסיוניים.

$$\text{—} \quad (4.28) \text{משוואה}$$

$$\text{—} \quad (4.29) \text{משוואה}$$

על מנת ליישם את משוואה 4.28, יש להציג אותה במונחים של מדידה פרמטרים. ראשית, קשר בין מהירויות מערבולות (Ue) לבין מהירות הטיפות הממוצעת (Ud) נדרש. כך מספק לביץ' [71] (עמוד 34) לציין כי Srinivasan ואייקן לקח את מהירות הטיפות הממוצעת להיות שווה למהירות הנוזל היוצא מתוך פיית הסילון ($U_d = U_j$), לכן, כעת ניתן להציג את מהירות המערבולת במונחים של מהירות הסילון:

$$\text{—} \quad (4.30) \text{משוואה}$$

ניתן להעריך את גורם חיכוך הקיר () באמצעות נוסחת Blasius עבור למינרית זרימת גבול שכבה לאורך לוח שטוח. [121] חשוב לציין כי זרימה סוערת לחלוטין בתוך צינור חלק (משוואה 4.31) בדרך כלל מתייחסים למספר ריינולדס (משוואה 4.20) גדולה מ-0.0004. משוואה 4.32 היא משוואת האגן פויסול שהיא ישים אם הזרימה היא למינרית.

$$\text{(משוואה 4.31)} \quad \text{עבור } 105 < \text{Re} < 2100 \text{ (זרימה סוערת)} \quad = \frac{64}{\text{Re}}$$

$$\text{(משוואה 4.32)} \quad \text{עבור } \text{Re} < 2100 \text{ (זרימה למינרית)} \quad = \frac{64}{\text{Re}}$$

החלפת משוואה 4.31, הרלוונטית לתנאי זרימת צינור סוערים, לתוך משוואה 4.30, הדברים הבאים מתקבלים על ידי Srinivasan ואייקן [76]:

$$\text{(משוואה 4.33)} \quad -$$

משוואה 4.33 משמשת לאחר מכן כדי להחליף למשוואה 4.29 כדי לקבל:

$$\text{(משוואה 4.34)} \quad -$$

ובמונחים של מספרים חסרי מימד, כתיבה כפונקציה עבור השרווד מספר: (Sh)

$$\text{(משוואה 4.35)} \quad - \quad - \quad -$$

יש לציין שמשוואות 4.34 ו-4.35 מתקבלות באמצעות משוואה 4.31 ובכך יהיה תקף רק לזרימה סוערת בהתייחס לתנאי הנוזל בפתרון המקשה $4.34 \text{ Re}^{1.313}$ ההסכים היטב הנתונים הניסויים של [76] Srinivasan ו-Aiken שהראו $1.34 \text{ Re}^{1.34}$ מתאם של מספרים חסרי ממדים שהוא משוואה 4.35 אינו מייצג את האמת תלות של מספר שרווד במספר ריינולדס מכיוון שמספר וובר (אנחנו) מכיל איבר מהירות אשר בתורו משפיע על איבר מספר ריינולדס.

לכן, חשוב יותר לבטא את משוואה 4.35 במונחים של אוהנסורגה מספר שאין לו איברי מהירות (משוואה 4.36). המספר של Ohnesorge הוא רלוונטי לסילונים ומשמש באופן נרחב ליישומי פיזור, אטומיזציה וריסוס. [122]

$$\text{משוואה 4.36)} \quad \text{מספר Ohnesorge, Oh} = \frac{\text{מספר}}{\text{מספר}}$$

התלות האמיתית של מספר שרווד במספר ריינולדס ($Sh Re = 1.313$) היא ניתן על ידי משוואה 4.37 שיש לה את מספר אוהנסורגה:

$$\text{משוואה 4.37)} \quad -$$

בהתייחס למשוואה 4.37, ניתן לראות שהתלות החזויה של מספר שרווד על מספר ריינולדס יש ערך מעריך די גדול של 1.313. למרות שהתלות הזו קרובה לתלות הניסויית של $Sh Re = 1.34$, יש להדגיש אותה שוב שזה מבוסס רק על שמונה נקודות נתונים ניסיוניים על פני טווח צר מאוד טווח מספרים של ריינולדס של 790 - 370 (טבלה 4.2), שאינם במשטר הזרימה הסוערת.

משוואה 4.37 לא העריכה בצורה חמורה את מספרי שרווד שנמדדו בטבלה 4.2 כפי שמוצג באיור 4.5. Srinivasan ואייקן [76] טענו כי בגלל המתאם שלהם הוא נגזר על בסיס עבודתם של דייז וטינג [118] אשר פותחה עבור מטוסים סוערים של מים (לא טיפות); הם שילבו מקדם תיקון במשוואה 4.37 כדי לאפשר את זה בקשה למקרה של טיפות. עם זאת, Srinivasan ואייקן [76] לא הזכירו את העובדה שהנתונים שלהם אינם במשטר הזרימה הסוערת.

טבלה 4.2: נתונים ניסיוניים של Srinivasan ואייקן [76]

מהירות זרימת ריצה (מ/ש)	מספר ריני	לדס מספר שרווד (נמדד)		
100.4	374.4			
117.1	445.8			
150.6	514.8			
179.9	548.9			
188.2	610.2			
200.8	683.8			
251.0	720.8			
267.7	788.8			

מקדם התיקון היה בצורת גורם גיאומטרי המבוסס על המומנטום

הבדלים בין זרם טיפות לסילון נזל באותו קוטר. זה היה מחושב

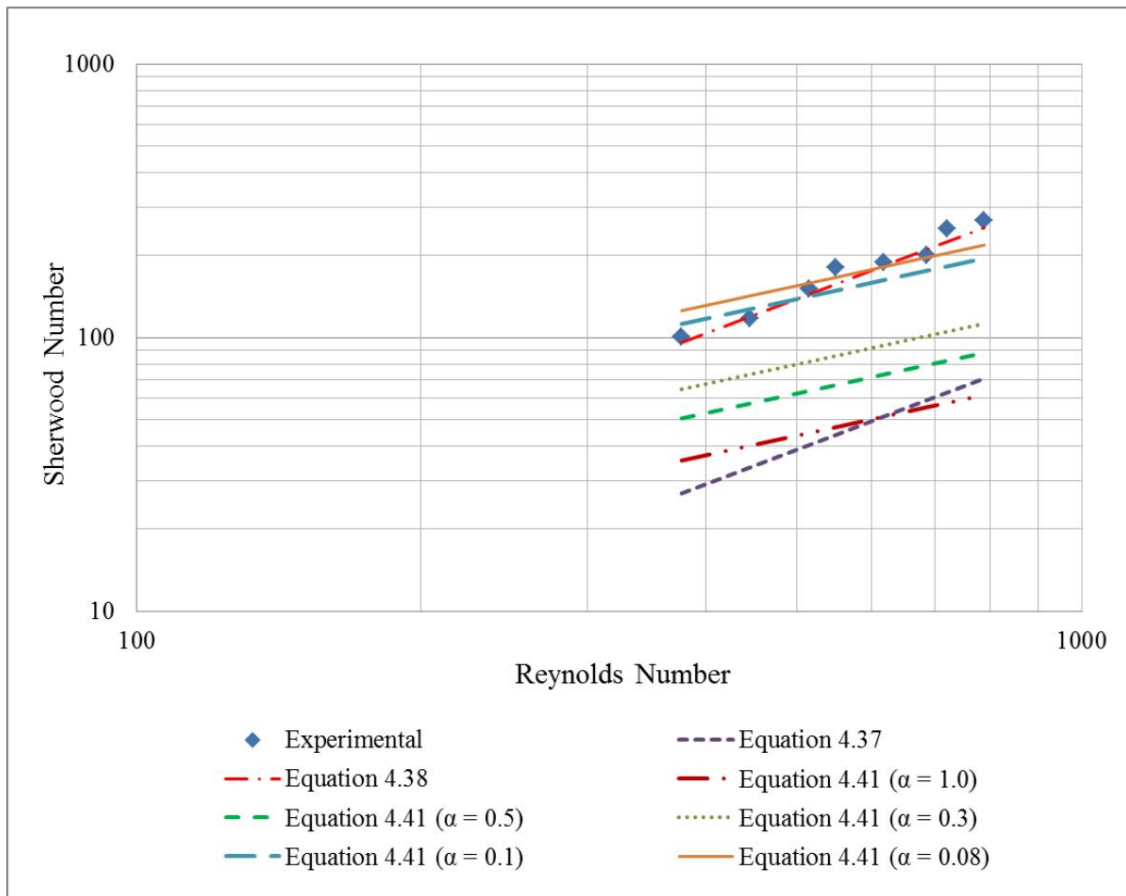
מאת Srinivasan ואייקן [76] להיות 3.59 וכאשר שולבו במשוואה 4.37, משוואה

התקבל. 4.38 משוואה 4.38 מייצגת היטב את הנתונים הניסויים המוגבלים כפי שמוצג

באיור 4.5.

-

(משוואה 4.38)

איור 4.5: השוואה בין משוואות 4.37, 4.38 ו-4.41 עם הנתונים הניסויים של סריניוואסן ואייקן [76]

עם זאת, כפי שהוזכר קודם לכן, מספר ריינולדס המדווח בטבלה 4.2 נמוך מדי שהזרימה תהיה במשטר הסוער ולכן השימוש במשוואה 4.31 לא יכול להיות מוצדק ניסיון להשתמש במשוואה 4.32 במקום זאת מוצג כאן כדי לחקור אם עוד ניתן לקבל מתאם מוצדק.

החלפת משוואה 4.32 החלה על זרימה למינרית לתוך משוואה 4.30 נותן:

(משוואה 4.39)

באמצעות משוואה 4.39, משוואה 4.27 הופכת כעת:

$$\text{(משוואה 4.40)} \quad \frac{\partial \phi}{\partial t} = -\frac{\partial \phi}{\partial x} - \frac{\partial \phi}{\partial y} - \frac{\partial \phi}{\partial z} \quad \text{וגם:}$$

מבחינת מספר אוהנסורגה:

$$\text{(משוואה 4.41)} \quad \frac{\partial \phi}{\partial t} = -\frac{\partial \phi}{\partial x} - \frac{\partial \phi}{\partial y} - \frac{\partial \phi}{\partial z}$$

בתנאים למינרים, הקשר בין מספר שרוד לבין ריינולדס (משוואה 4.41 לפי דיוויס וטינג, [118])^{0.75} מספר הופך "Sh Re ל- $1000 < Re < 4000$ נמדדו ודווחו כתלויים במספר ריינולדס בחזקת מעט גבוה מ-5.0. לכן, מעריך מספר ריינולדס של 0.75 במשוואה הוא 4.41 סביר יותר לתנאים למינרים בהשוואה ל-Srinivasan ולואייקן [76] 1.313 אינך משוואה 4.38.

ניתן גם לראות שניתן לשנות את הגורם המספרי של משוואה 4.41 מבלי לשנות את הקשר של Sh Re 0.75. ניתן לעשות זאת על ידי שינוי הערך של לפיכך, ניתן להסיק ששינוי הערך של (שהוא שרירותי) שווה ערך ל הגישה של Srinivasan ואייקן [76] לשילוב גורם תיקון (גורם גיאומטרי של 3.59) לתוך משוואה 4.37.

איור 4.5 מציג את התחזיות של משוואה 4.41 עם ערכים שונים של שרטוט על אותן רשתות עם התחזיות של משוואות 4.37 ו-83.4, כמו גם הניסוי נתוני טבלה 4.2 לשם השוואה. התאמה סבירה עם נתונים ניסיוניים מושגת על ידי משוואה 4.41 באמצעות 0.08 = נתון על ידי משוואה 4.42:

$$\text{(משוואה 4.42)} \quad \frac{\partial \phi}{\partial t} = -\frac{\partial \phi}{\partial x} - \frac{\partial \phi}{\partial y} - \frac{\partial \phi}{\partial z}$$

יצוין כי Srinivasan ואייקן [76] השתמשו בערך של 0.5 ואחריו מקדם תיקון גיאומטרי של 3.59. בניסיון לברר מה האפקט נטו, פשוט נוסחאות מתמטיות נכתבות כדי לייצג את הגורם המספרי של מספר שרוד ביטוי, (C') במונחים של הגורם המספרי של ביטוי מהירות המערבולת (B'):-

$$= - \quad (4.43) \text{ (משוואה)}$$

כדוגמה, עבור משוואה $C' = 0.16$ ו- 4.38 עבור משוואה $C' = 5.89$ ו- 4.42 על מצד שני, עבור זרימה סוערת (משוואה $B' = 0.2$ ו- 4.33 ולזרימה למינרית (משוואה 4.39), $B' = 2.83$.

על פי המתאם של Srinivasan ואייקן [76] (משוואה 4.38 עם $C' = 0.16$ ו- $B' = 0.2$) שהתבססה באופן שגוי על משוואת בלסיוס הסוערת ועם בחירה של 0.5 בנוסף למקדם גיאומטרי של 3.59 , משוואה 4.43 מציינת שזהו שחקן על 4.39 ניתן להשתמש במשוואה 4.43 כדי לוודא שמשוואה 4.42 היא תוצאה של בחירה (משוואה 4.39), ניתן להשתמש במשוואה 4.43 כדי לוודא שמשוואה 4.42 היא תוצאה של בחירה $= 0.08$.

בהתייחס למשוואה 4.23 , הערך של מייצג את היחס בין העובי של שכבת המערבולת הדלוחה () לרדיוס של עיוות פני השטח עקב התקרבות אדי (ר). ניתן להתייחס לערך של זכמדידה של גודל האדוות או הגלים המשטח החופשי. במילים אחרות, זה מסמל את מידת ה"חלקות" של המשטח החופשי וגודל המערבולת המתקרבת. מצד שני, ככל שהשכבה של ספוג עבה יותר מערבולות (), ככל שההתנגדות להעברת מסה גבוהה יותר על פניה.

לפיכך, ניתן לקחת את הערך של כאינדיקציה לרמת חידוש פני השטח. א ערך קטן של מצביע על רמה גבוהה של חידוש פני השטח מכיוון שהמערבולות הגדולות יחסית יכול להתקרב יחסית מתחת לפני השטח החופשי כדי "לטאטא" ולהחליף עם מומס טרי, ובכך שומר על שיפוע ריכוז טוב על פני הדק יחסית תת שכבת דיפוזיה להעברת מסה. במסגרת ניתוח זה, הערך של אלפא () עשוי להיות מותאם כדי לשפר את ההסכמה עם נתוני הניסוי.

לסיכום, Srinivasan ואייקן [76] השתמשו במשוואות זרימה סוערות כדי לתאר העברה המונית לטיפות במשטר הזרימה הלמינרית שאינה ניתנת להצדקה. אלטרנטיבה מוצגת גזירה באמצעות משוואת Haen Poiseuille (משוואה 4.32). מתאם להעברת מסה לטיפות שנוצרו על ידי פירוק מבוקר של סילון נימי, הרלוונטיים לנתונים של Srinivasan ואייקן [76] ניתן על ידי משוואה 4.42.

להעברת מסה לטיפות של מספר ריינולדס נמוך ^{0.75} מערכת היחסים "Sh Re או במשטר הלמינרי (משוואה 4.41) דומה לאלו שדווחו על ידי דייויס וטינג [118], כאשר התלות של מספר שרוד במספר ריינולדס היא בחזקת מעט גבוה מ-5.0 עבור סילוני מים למינריים. ($1000 < Re < 4000$) הערך של עשוי להיות מותאם כדי לשפר את ההסכמה עם נתונים ניסיוניים, דומה בגישה לזה של Srinivasan ואייקן [76] על ידי שילוב מקדם גיאומטרי של 3.59 שימוש ב- מתאם העברת מסה חדש המבוסס על תנאי זרימה למינרית, התאמה סבירה עם נתוני ניסוי התקבלו ב-0.80. לפיכך, משוואה 4.42 עם 0.08 = עשויה להיות מיושם ישירות על טיפות שמן הסויה שנוצרו על ידי התפרקות של סילון נוזל למינרי של העבודה הזו.

4.5 סיכום

מודל מתמטי לתיאור תגובת ההאסטרופיקציה בין גז-נוזל טיפות שמן ואדי אלכוהול מתקבלים בהתבסס על התיאוריה של ספיגת גזים בעקבותיו על ידי תגובה כימית. מודל זה ניתן על ידי משוואה 4.14. משוואה 4.14 מורכבת מכמה פרמטרים חשובים של מערכת התגובה שיש להגדיר כדי ליצור מודל של הגז-תגובת טרנספיפקציה נוזלית. הדבר נדון בסעיף 4.3.2. אחד מהפרמטרים האלה הוא מקדם העברת המסה של הסרט הנוזלי (k_L) לטיפות הנוצרות על ידי התפרקות למינרית של סילון נוזלי. מתאם מתאים נגזר בסעיף 4.4 בהתבסס על שכבת הגבול תורת לביץ' [71].

לאחר הגדרת הפרמטרים הנדונים בסעיפים 4.3.2-4.4, היחיד לא ידועים במשוואה 4.14 הם הריכוז המיידני של המגיב (CB) 'B' - קבוע קצב תגובה מסדר שני (k_1) ומקדם ההגברה (E). הערך של CB יכול ייקבע בניסוי כפי שיפורט בפרקים 5 ו-6. כתוצאה מכך, הניתן לקבוע את הערך של $E-k_1$ באמצעות משוואה 4.14 הבאה. כאמור בסעיף 4.3.1, k_1 של משוואה 4.14 הוא קבוע קצב התגובה "האמיתי" של תגובת ההאסטרופיקציה עם לא שולבו אפקטים של העברה המונית. החישוב של k_1 הוא אחת המטרות העיקריות של תזה זו (סעיף 2.7) והיא מאפשרת מודלים של קינטיקה התגובה של הגז-נוזל תהליך טרנספיפקציה.

5. שיטת ניסוי

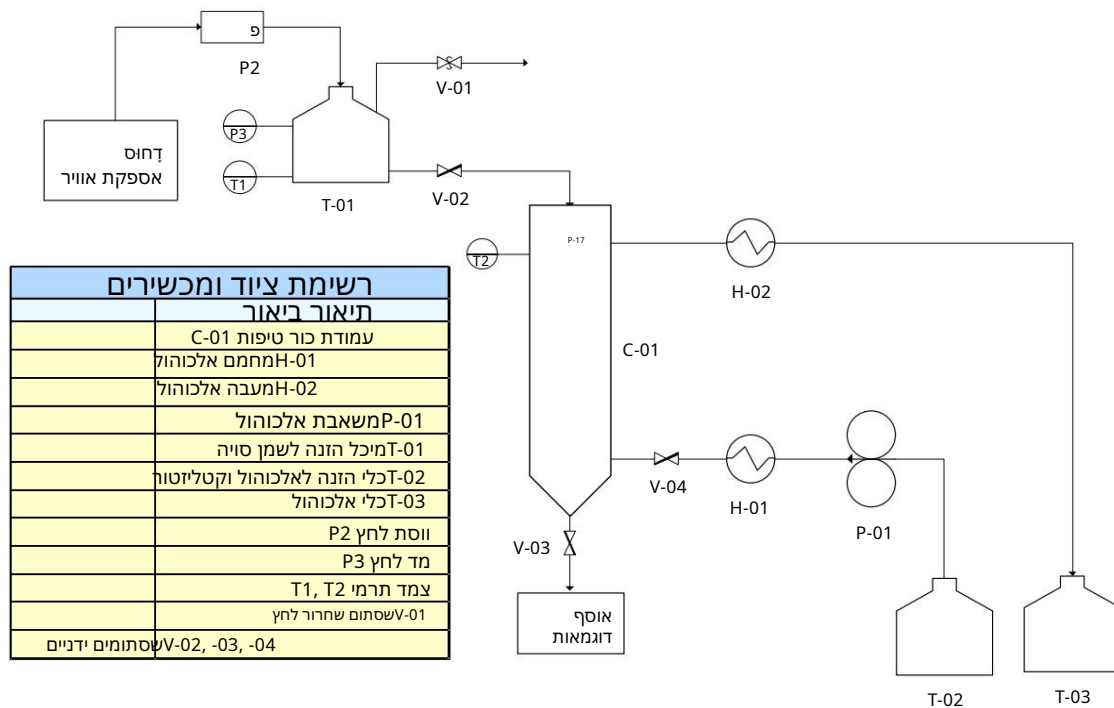
5.1 מבוא

בפרק זה, מערך הציוד עבור מערכת תגובה גז-נוזל במעבדה, מגיבים וחומרים, נהלים ניסיוניים ושיטות ניתוח דגימות ניסיוניות הם מוצגת העבודה הניסיונית מחולקת לשני חלקים עיקריים. החלק הראשון של עבודת ניסוי מתבצעת כדי לאפיין את התכונות ההידרודינמיות של טיפות שמן (סעיף 5.3), בעוד שהחלק השני הוא תגובת ההסתרה של גז-נוזל בפועל ניסויים (סעיף 5.4).

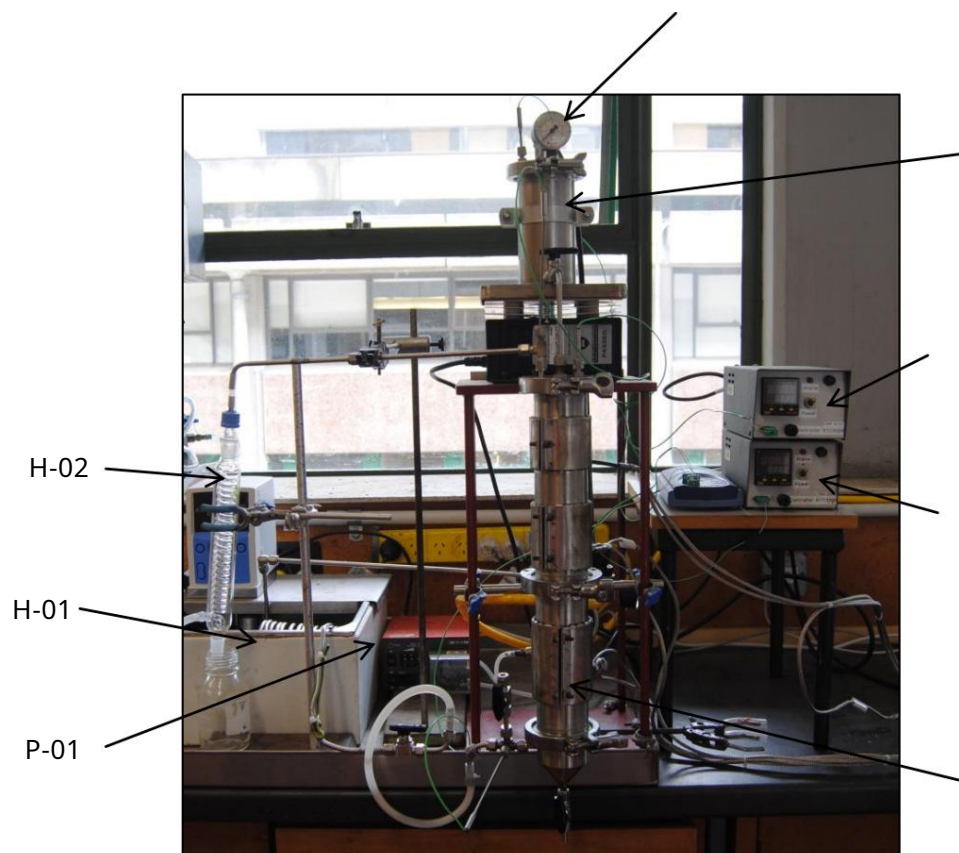
5.2 הגדרת ציוד

מערכת פשוטה של כור טיפות מעבדה פותחה בעבודה זו כך שה ניתן לחקור את האופי הבסיסי של טיפות נוזל בודדות שנוצרות. לאחר מכן, התוצאות שנגזרו מחקר ההתנהגות של טיפות בודדות יכולות לספק הבנה לתהליך תגובת ההסתרה בין גז-נוזל בקנה מידה פיילוט מגדל ריסוס [1], אחת המטרות העיקריות של תזה זו (סעיף 2.7).

איור 5.1 הוא ייצוג סכמטי של מערך הכור הטיפות של המערכת הסגורה בשימוש בעבודה זו. איור 5.2 הוא צילום ממשי של ההתקנה.

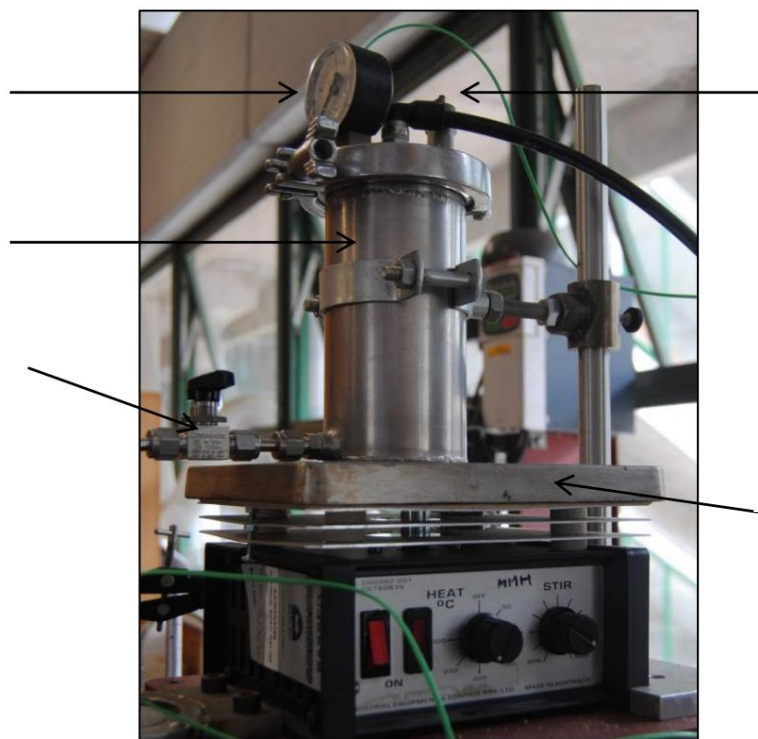

איור 5.1: ציור סכמטי של מערכת הכור הטיפות בקנה מידה מעבדתי

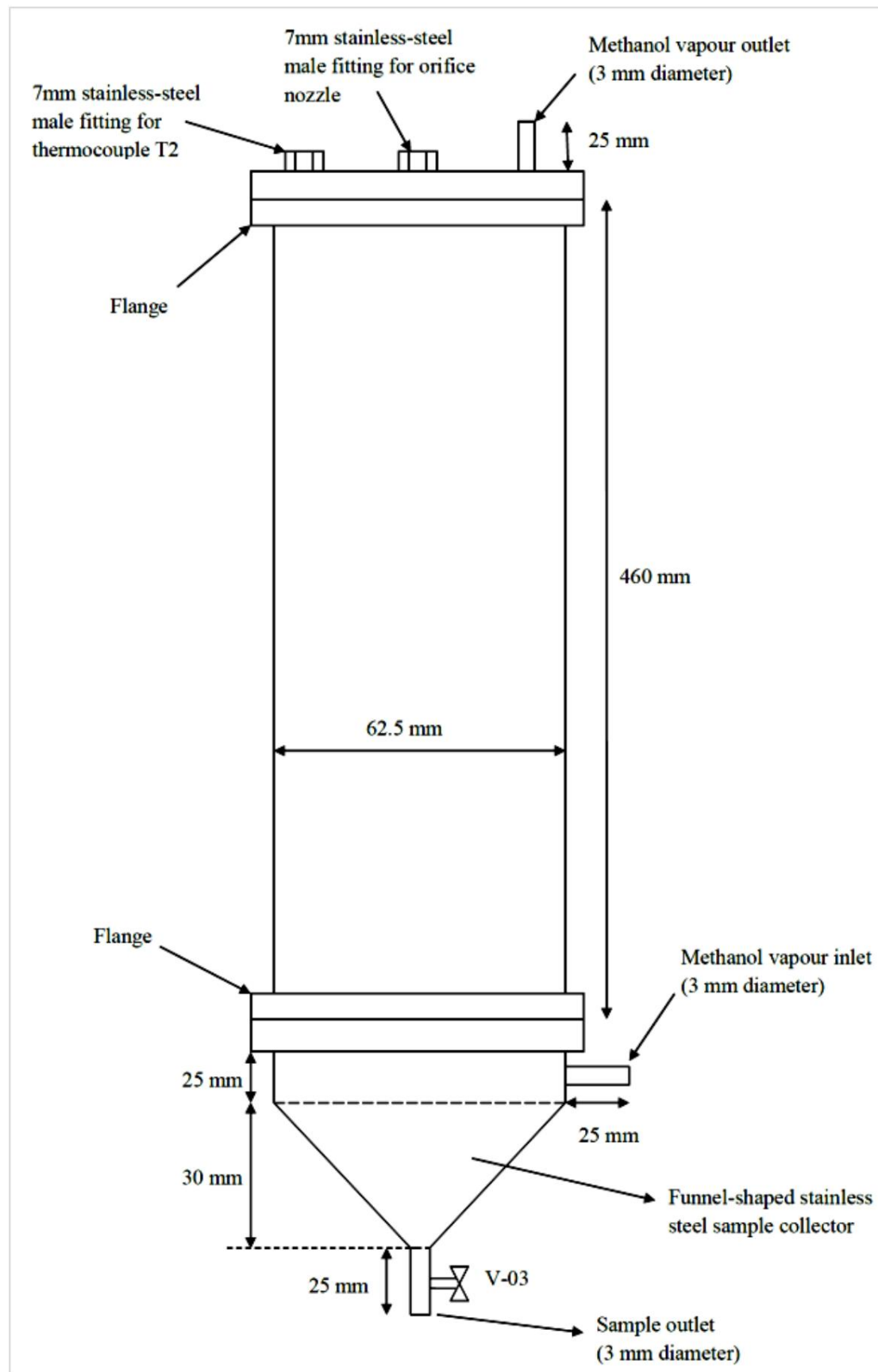
איור 5.2: צילום בפועל של מערכת כור הטיפות.

מיכל הזנת שמן סויה (T-01) וכור הטיפות (C-01) מיוצרים באמצעות נירוסטה המידות של T-01 הן קוטר 0.08 מ' 0.23 מ' גובה, עם תואם מכסה אוגן נירוסטה ומחומם על פלטה חמה (איור 5.3). T-01 וגם C-01 מצוידים עם צמדים תרמיים T-01 ו-T2 בהתאמה, והם מבוקרים בטמפרטורה. T-01 גם כן מצויד במד לחץ P3 ושסתום בטיחות להורדת לחץ. V-01

איור 5.3: מיכל הזנת שמן סויה (T-01)

C-01 מיוצר באמצעות אורך של 0.455 מ' של צינור נירוסטה סטנדרטי בגודל 2 אינץ' (0.625 מ' קוטר פנימי). C-01 מעוצב עם קצוות אוגן כך שניתן להסרה ממנו מערכת למטרות ניקוי. פיית פתח פתיחה בקוטר 0.34 מ"מ נרכשה מ Spraying Systems (NZ) Limited מחוברת בחלק העליון של C-01 להיווצרות טיפות שמן, בעוד החלק התחתון של C-01 מצויד באוסף דגימות מפלדת אל חלד בצורת משפך. איור 5.4 ממחיש את העיצוב של כור הטיפות C-01 ביתר פירוט.

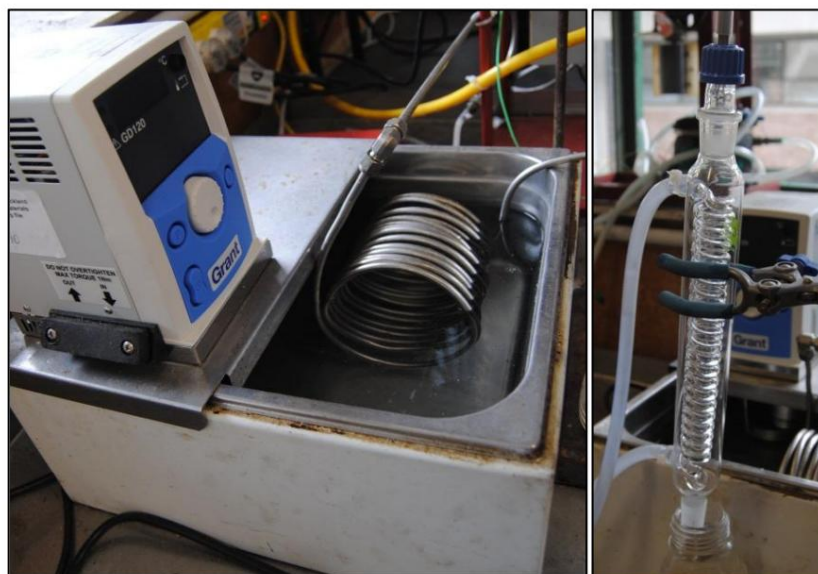

איור 5.4: עיצוב כור הטיפות בקנה מידה מעבדתי מנירוסטה (C-01)

C-01 מחומם על ידי גוף חימום חשמלי הניתן להסרה "להדק" בהתאמה אישית על ידי Hislop and Barley Electrical Limited להתאמה לאורך גוף העמוד לפיזור חום אחיד לאורכו של הכור (איור 5.5). משאבת המתנול (P-01) היא מעבדה משאבה פריסטלטיית. מחמם המתנול (H-01) מורכב מסליל צינורות נירוסטה שקוע באמבט מים חמים מבוקרת טמפרטורה המכילה 50% משקל אתילן גליקול (איור 5.6 (א)), בו נשאב מתנול, תוספת אתילן גליקול מעלה את נקודת הרתיחה של התמיסה ל-701°C ולכן טמפרטורת אמבט המים של עד 100°C הוא בר השגה. מעבה המתנול H-02 משתמש בזרימה רציפה של מי ברז קרים בתור נוזל קירור (איור 6.5 (ב)).

איור 5.5: מחמם האלמנטים החשמליים "להדק" של C-01

(א)

(ב)

איור 5.6: (א) מחמם מתנול, (H-01) (ב) מעבה מתנול (H-02)

5.3 חומרים

שמן סויה אכיל שנרכש מסופרמרקט מקומי (Taiping Trading Limited, ניו זילנד) נבחר כחומר הגלם לעבודה בתזה זו מכיוון שהוא נפוץ משמש כשמן הזנה למחקר ביו-דיזל. מתנול בדרגה טכנית ו-1-פרופנול (> 99.8% טוהר) נרכשים Sigma-Aldrich מומשמים כמגיבים. עבור גז-נוזל ניסויי טרנספורמציה באמצעות מתנול, אבקת נתרן מתאוקסיד בדרגת מגיב 95% (טוהר) שנרכש Sigma-Aldrich ממשמש כזרז. עבור גז-נוזל ניסויי טרנספיקציה באמצעות פרופנול, 1 נתרן פרופוקסיד משמש כזרז במקום זאת, זרז נתרן פרופוקסיד מוכן על ידי המסת כמויות ידועות של טהור מתכת נתרן שנרכשה Sigma Aldrich מב-1. propanol. הסיבה לכך היא שלא כמו נתרן מתאוקסיד, נתרן פרופוקסיד אינו זמין מסחרית. הכנת הזרז נהלים מפורטים בסעיף 5.5.1.

5.4 אפיון טיפות שמן סויה

החלק הראשון של עבודת הניסוי בתזה זו עוסק באפיון של טיפות שמן סויה שנוצרו בתוך כור הטיפות. C-01 אפיון של תכונות הידרודינמיות של טיפות שנוצרו לפני ביצוע גז-נוזל בפועל ניסויי טרנספורמציה חשובים כדי (i) לקבוע את משטר הזרימה של טיפות אלה והאם הם דומים לאלה המיוצרים בתרסיס של בהזדי ופאריד [1, 2] כור, וכן (ii) לאפשר חישוב של מקדם העברת מסה של סרט נוזלי בתוך השמן טיפות, k_L (משוואה 4.41) לשימוש במודל המתמטי (משוואה 4.14).

5.4.1 היווצרות טיפות שמן סויה

כפי שהוזכר בסעיף 3.4, השיטה ליצירת טיפות שנבחרה לשימוש בכך התזה היא באמצעות פירוק ריילי של סילון נוזלי. בהתייחס להגדרת הציוד ב איור 5.1, שמן סויה מחומם בתוך T-01 על גבי פלטה חמה עם ערבוב מגנט. כאשר V-02 סגור, אספקת אוויר דחוס (מד 137.9 kPa - 41.4 משמשת ללחץ על שמן סויה. סילון נוזלי נימי מיוצר כאשר שמן סויה בלחץ ומחומם נאלץ דרך פיית הפתח של 0.34 מ"מ המותקנת בחלק העליון של C-01. סילון הנוזל הזה נשבר אז למעלה לתוך זרם של טיפות.

5.4.2 כיול של זרימת שמן סויה

קצב הזרימה של סילון שמן הסויה תלוי בטמפרטורה ובלחץ בתוך T-01. מכאן כיול של קצב זרימת שמן הסויה כפונקציה של שני אלה פרמטרים חיוניים. הזמן הדרוש לאיסוף 50 מ"ל של שמן סויה שיוצאים מהשטח זרבובית הפתח נמדדת בקריאות טמפרטורה T של 100°C, 180°C, 90°C יחד עם קריאות לחץ מד P של 9.731 kPa, 41.37 kPa, 68.95 kPa, 110.32 kPa, 141.37 kPa, 170.64 kPa, 200.96 kPa, 231.27 kPa, 261.58 kPa, 291.89 kPa, 322.20 kPa, 352.51 kPa, 382.82 kPa, 413.13 kPa, 443.44 kPa, 473.75 kPa, 504.06 kPa, 534.37 kPa, 564.68 kPa, 594.99 kPa, 625.30 kPa, 655.61 kPa, 685.92 kPa, 716.23 kPa, 746.54 kPa, 776.85 kPa, 807.16 kPa, 837.47 kPa, 867.78 kPa, 898.09 kPa, 928.40 kPa, 958.71 kPa, 989.02 kPa, 1019.33 kPa, 1049.64 kPa, 1079.95 kPa, 1110.26 kPa, 1140.57 kPa, 1170.88 kPa, 1201.19 kPa, 1231.50 kPa, 1261.81 kPa, 1292.12 kPa, 1322.43 kPa, 1352.74 kPa, 1383.05 kPa, 1413.36 kPa, 1443.67 kPa, 1473.98 kPa, 1504.29 kPa, 1534.60 kPa, 1564.91 kPa, 1595.22 kPa, 1625.53 kPa, 1655.84 kPa, 1686.15 kPa, 1716.46 kPa, 1746.77 kPa, 1777.08 kPa, 1807.39 kPa, 1837.70 kPa, 1868.01 kPa, 1898.32 kPa, 1928.63 kPa, 1958.94 kPa, 1989.25 kPa, 2019.56 kPa, 2049.87 kPa, 2080.18 kPa, 2110.49 kPa, 2140.80 kPa, 2171.11 kPa, 2201.42 kPa, 2231.73 kPa, 2262.04 kPa, 2292.35 kPa, 2322.66 kPa, 2352.97 kPa, 2383.28 kPa, 2413.59 kPa, 2443.90 kPa, 2474.21 kPa, 2504.52 kPa, 2534.83 kPa, 2565.14 kPa, 2595.45 kPa, 2625.76 kPa, 2656.07 kPa, 2686.38 kPa, 2716.69 kPa, 2747.00 kPa, 2777.31 kPa, 2807.62 kPa, 2837.93 kPa, 2868.24 kPa, 2898.55 kPa, 2928.86 kPa, 2959.17 kPa, 2989.48 kPa, 3019.79 kPa, 3050.10 kPa, 3080.41 kPa, 3110.72 kPa, 3141.03 kPa, 3171.34 kPa, 3201.65 kPa, 3231.96 kPa, 3262.27 kPa, 3292.58 kPa, 3322.89 kPa, 3353.20 kPa, 3383.51 kPa, 3413.82 kPa, 3444.13 kPa, 3474.44 kPa, 3504.75 kPa, 3535.06 kPa, 3565.37 kPa, 3595.68 kPa, 3625.99 kPa, 3656.30 kPa, 3686.61 kPa, 3716.92 kPa, 3747.23 kPa, 3777.54 kPa, 3807.85 kPa, 3838.16 kPa, 3868.47 kPa, 3898.78 kPa, 3929.09 kPa, 3959.40 kPa, 3989.71 kPa, 4020.02 kPa, 4050.33 kPa, 4080.64 kPa, 4110.95 kPa, 4141.26 kPa, 4171.57 kPa, 4201.88 kPa, 4232.19 kPa, 4262.50 kPa, 4292.81 kPa, 4323.12 kPa, 4353.43 kPa, 4383.74 kPa, 4414.05 kPa, 4444.36 kPa, 4474.67 kPa, 4504.98 kPa, 4535.29 kPa, 4565.60 kPa, 4595.91 kPa, 4626.22 kPa, 4656.53 kPa, 4686.84 kPa, 4717.15 kPa, 4747.46 kPa, 4777.77 kPa, 4808.08 kPa, 4838.39 kPa, 4868.70 kPa, 4899.01 kPa, 4929.32 kPa, 4959.63 kPa, 4989.94 kPa, 5020.25 kPa, 5050.56 kPa, 5080.87 kPa, 5111.18 kPa, 5141.49 kPa, 5171.80 kPa, 5202.11 kPa, 5232.42 kPa, 5262.73 kPa, 5293.04 kPa, 5323.35 kPa, 5353.66 kPa, 5383.97 kPa, 5414.28 kPa, 5444.59 kPa, 5474.90 kPa, 5505.21 kPa, 5535.52 kPa, 5565.83 kPa, 5596.14 kPa, 5626.45 kPa, 5656.76 kPa, 5687.07 kPa, 5717.38 kPa, 5747.69 kPa, 5778.00 kPa, 5808.31 kPa, 5838.62 kPa, 5868.93 kPa, 5899.24 kPa, 5929.55 kPa, 5959.86 kPa, 5990.17 kPa, 6020.48 kPa, 6050.79 kPa, 6081.10 kPa, 6111.41 kPa, 6141.72 kPa, 6172.03 kPa, 6202.34 kPa, 6232.65 kPa, 6262.96 kPa, 6293.27 kPa, 6323.58 kPa, 6353.89 kPa, 6384.20 kPa, 6414.51 kPa, 6444.82 kPa, 6475.13 kPa, 6505.44 kPa, 6535.75 kPa, 6566.06 kPa, 6596.37 kPa, 6626.68 kPa, 6656.99 kPa, 6687.30 kPa, 6717.61 kPa, 6747.92 kPa, 6778.23 kPa, 6808.54 kPa, 6838.85 kPa, 6869.16 kPa, 6899.47 kPa, 6929.78 kPa, 6960.09 kPa, 6990.40 kPa, 7020.71 kPa, 7051.02 kPa, 7081.33 kPa, 7111.64 kPa, 7141.95 kPa, 7172.26 kPa, 7202.57 kPa, 7232.88 kPa, 7263.19 kPa, 7293.50 kPa, 7323.81 kPa, 7354.12 kPa, 7384.43 kPa, 7414.74 kPa, 7445.05 kPa, 7475.36 kPa, 7505.67 kPa, 7535.98 kPa, 7566.29 kPa, 7596.60 kPa, 7626.91 kPa, 7657.22 kPa, 7687.53 kPa, 7717.84 kPa, 7748.15 kPa, 7778.46 kPa, 7808.77 kPa, 7839.08 kPa, 7869.39 kPa, 7899.70 kPa, 7930.01 kPa, 7960.32 kPa, 7990.63 kPa, 8020.94 kPa, 8051.25 kPa, 8081.56 kPa, 8111.87 kPa, 8142.18 kPa, 8172.49 kPa, 8202.80 kPa, 8233.11 kPa, 8263.42 kPa, 8293.73 kPa, 8324.04 kPa, 8354.35 kPa, 8384.66 kPa, 8414.97 kPa, 8445.28 kPa, 8475.59 kPa, 8505.90 kPa, 8536.21 kPa, 8566.52 kPa, 8596.83 kPa, 8627.14 kPa, 8657.45 kPa, 8687.76 kPa, 8718.07 kPa, 8748.38 kPa, 8778.69 kPa, 8809.00 kPa, 8839.31 kPa, 8869.62 kPa, 8900.93 kPa, 8931.24 kPa, 8961.55 kPa, 8991.86 kPa, 9022.17 kPa, 9052.48 kPa, 9082.79 kPa, 9113.10 kPa, 9143.41 kPa, 9173.72 kPa, 9204.03 kPa, 9234.34 kPa, 9264.65 kPa, 9294.96 kPa, 9325.27 kPa, 9355.58 kPa, 9385.89 kPa, 9416.20 kPa, 9446.51 kPa, 9476.82 kPa, 9507.13 kPa, 9537.44 kPa, 9567.75 kPa, 9598.06 kPa, 9628.37 kPa, 9658.68 kPa, 9688.99 kPa, 9719.30 kPa, 9749.61 kPa, 9779.92 kPa, 9810.23 kPa, 9840.54 kPa, 9870.85 kPa, 9901.16 kPa, 9931.47 kPa, 9961.78 kPa, 9992.09 kPa, 10022.40 kPa, 10052.71 kPa, 10083.02 kPa, 10113.33 kPa, 10143.64 kPa, 10173.95 kPa, 10204.26 kPa, 10234.57 kPa, 10264.88 kPa, 10295.19 kPa, 10325.50 kPa, 10355.81 kPa, 10386.12 kPa, 10416.43 kPa, 10446.74 kPa, 10477.05 kPa, 10507.36 kPa, 10537.67 kPa, 10567.98 kPa, 10598.29 kPa, 10628.60 kPa, 10658.91 kPa, 10689.22 kPa, 10719.53 kPa, 10749.84 kPa, 10780.15 kPa, 10810.46 kPa, 10840.77 kPa, 10871.08 kPa, 10901.39 kPa, 10931.70 kPa, 10962.01 kPa, 10992.32 kPa, 11022.63 kPa, 11052.94 kPa, 11083.25 kPa, 11113.56 kPa, 11143.87 kPa, 11174.18 kPa, 11204.49 kPa, 11234.80 kPa, 11265.11 kPa, 11295.42 kPa, 11325.73 kPa, 11356.04 kPa, 11386.35 kPa, 11416.66 kPa, 11446.97 kPa, 11477.28 kPa, 11507.59 kPa, 11537.90 kPa, 11568.21 kPa, 11598.52 kPa, 11628.83 kPa, 11659.14 kPa, 11689.45 kPa, 11719.76 kPa, 11750.07 kPa, 11780.38 kPa, 11810.69 kPa, 11841.00 kPa, 11871.31 kPa, 11901.62 kPa, 11931.93 kPa, 11962.24 kPa, 11992.55 kPa, 12022.86 kPa, 12053.17 kPa, 12083.48 kPa, 12113.79 kPa, 12144.10 kPa, 12174.41 kPa, 12204.72 kPa, 12235.03 kPa, 12265.34 kPa, 12295.65 kPa, 12325.96 kPa, 12356.27 kPa, 12386.58 kPa, 12416.89 kPa, 12447.20 kPa, 12477.51 kPa, 12507.82 kPa, 12538.13 kPa, 12568.44 kPa, 12598.75 kPa, 12629.06 kPa, 12659.37 kPa, 12689.68 kPa, 12719.99 kPa, 12750.30 kPa, 12780.61 kPa, 12810.92 kPa, 12841.23 kPa, 12871.54 kPa, 12901.85 kPa, 12932.16 kPa, 12962.47 kPa, 12992.78 kPa, 13023.09 kPa, 13053.40 kPa, 13083.71 kPa, 13114.02 kPa, 13144.33 kPa, 13174.64 kPa, 13204.95 kPa, 13235.26 kPa, 13265.57 kPa, 13295.88 kPa, 13326.19 kPa, 13356.50 kPa, 13386.81 kPa, 13417.12 kPa, 13447.43 kPa, 13477.74 kPa, 13508.05 kPa, 13538.36 kPa, 13568.67 kPa, 13598.98 kPa, 13629.29 kPa, 13659.60 kPa, 13689.91 kPa, 13720.22 kPa, 13750.53 kPa, 13780.84 kPa, 13811.15 kPa, 13841.46 kPa, 13871.77 kPa, 13902.08 kPa, 13932.39 kPa, 13962.70 kPa, 13993.01 kPa, 14023.32 kPa, 14053.63 kPa, 14083.94 kPa, 14114.25 kPa, 14144.56 kPa, 14174.87 kPa, 14205.18 kPa, 14235.49 kPa, 14265.80 kPa, 14296.11 kPa, 14326.42 kPa, 14356.73 kPa, 14387.04 kPa, 14417.35 kPa, 14447.66 kPa, 14477.97 kPa, 14508.28 kPa, 14538.59 kPa, 14568.90 kPa, 14599.21 kPa, 14629.52 kPa, 14659.83 kPa, 14690.14 kPa, 14720.45 kPa, 14750.76 kPa, 14781.07 kPa, 14811.38 kPa, 14841.69 kPa, 14872.00 kPa, 14902.31 kPa, 14932.62 kPa, 14962.93 kPa, 14993.24 kPa, 15023.55 kPa, 15053.86 kPa, 15084.17 kPa, 15114.48 kPa, 15144.79 kPa, 15175.10 kPa, 15205.41 kPa, 15235.72 kPa, 15266.03 kPa, 15296.34 kPa, 15326.65 kPa, 15356.96 kPa, 15387.27 kPa, 15417.58 kPa, 15447.89 kPa, 15478.20 kPa, 15508.51 kPa, 15538.82 kPa, 15569.13 kPa, 15599.44 kPa, 15629.75 kPa, 15660.06 kPa, 15690.37 kPa, 15720.68 kPa, 15750.99 kPa, 15781.30 kPa, 15811.61 kPa, 15841.92 kPa, 15872.23 kPa, 15902.54 kPa, 15932.85 kPa, 15963.16 kPa, 15993.47 kPa, 16023.78 kPa, 16054.09 kPa, 16084.40 kPa, 16114.71 kPa, 16145.02 kPa, 16175.33 kPa, 16205.64 kPa, 16235.95 kPa, 16266.26 kPa, 16296.57 kPa, 16326.88 kPa, 16357.19 kPa, 16387.50 kPa, 16417.81 kPa, 16448.12 kPa, 16478.43 kPa, 16508.74 kPa, 16539.05 kPa, 16569.36 kPa, 16599.67 kPa, 16629.98 kPa, 16660.29 kPa, 16690.60 kPa, 16720.91 kPa, 16751.22 kPa, 16781.53 kPa, 16811.84 kPa, 16842.15 kPa, 16872.46 kPa, 16902.77 kPa, 16933.08 kPa, 16963.39 kPa, 16993.70 kPa, 17024.01 kPa, 17054.32 kPa, 17084.63 kPa, 17114.94 kPa, 17145.25 kPa, 17175.56 kPa, 17205.87 kPa, 17236.18 kPa, 17266.49 kPa, 17296.80 kPa, 17327.11 kPa, 17357.42 kPa, 17387.73 kPa, 17418.04 kPa, 17448.35 kPa, 17478.66 kPa, 17508.97 kPa, 17539.28 kPa, 17569.59 kPa, 17599.90 kPa, 17630.21 kPa, 17660.52 kPa, 17690.83 kPa, 17721.14 kPa, 17751.45 kPa, 17781.76 kPa, 17812.07 kPa, 17842.38 kPa, 17872.69 kPa, 17903.00 kPa, 17933.31 kPa, 17963.62 kPa, 17993.93 kPa, 18024.24 kPa, 18054.55 kPa, 18084.86 kPa, 18115.17 kPa, 18145.48 kPa, 18175.79 kPa, 18206.10 kPa, 18236.41 kPa, 18266.72 kPa, 18297.03 kPa, 18327.34 kPa, 18357.65 kPa, 18387.96 kPa, 18418.27 kPa, 18448.58 kPa, 18478.89 kPa, 18509.20 kPa, 18539.51 kPa, 18569.82 kPa, 18600.13 kPa, 18630.44 kPa, 18660.75 kPa, 18691.06 kPa, 18721.37 kPa, 18751.68 kPa, 18781.99 kPa, 18812.30 kPa, 18842.61 kPa, 18872.92 kPa, 18903.23 kPa, 18933.54 kPa, 18963.85 kPa, 18994.16 kPa, 19024.47 kPa, 19054.78 kPa, 19085.09 kPa, 19115.40 kPa, 19145.71 kPa, 19176.02 kPa, 19206.33 kPa, 19236.64 kPa, 19266.95 kPa, 19297.26 kPa, 19327.57 kPa, 19357.88 kPa, 19388.19 kPa, 19418.50 kPa, 19448.81 kPa, 19479.12 kPa, 19509.43 kPa, 19539.74 kPa, 19570.05 kPa, 19600.36 kPa, 19630.67 kPa, 19660.98 kPa, 19691.29 kPa, 19721.60 kPa, 19751.91 kPa, 19782.22 kPa, 19812.53 kPa, 19842.84 kPa, 19873.15 kPa, 19903.46 kPa, 19933.77 kPa, 19964.08 kPa, 19994.39 kPa, 20024.70 kPa, 20055.01 kPa, 20085.32 kPa, 20115.63 kPa, 20145.94 kPa, 20176.25 kPa, 20206.56 kPa, 20236.87 kPa, 20267.18 kPa, 20297.49 kPa, 20327.80 kPa, 20358.11 kPa, 20388.42 kPa, 20418.73 kPa, 20449.04 kPa, 20479.35 kPa, 20509.66 kPa, 20539.97 kPa, 20570.28 kPa, 20600.59 kPa, 20630.90 kPa, 20661.21 kPa, 20691.52 kPa, 20721.83 kPa, 20752.14 kPa, 20782.45 kPa, 20812.76 kPa, 20843.07 kPa, 20873.38 kPa, 20903.69 kPa, 20934.00 kPa, 20964.31 kPa, 20994.62 kPa, 21024.93 kPa, 21055.24 kPa, 21085.55 kPa, 21115.86 kPa, 21146.17 kPa, 21176.48 kPa, 21206.79 kPa, 21237.10 kPa, 21267.41 kPa, 21297.72 kPa, 21328.03 kPa, 21358.34 kPa, 21388.65 kPa, 21418.96 kPa, 21449.27 kPa, 21479.58 kPa, 21509.89 kPa, 21540.20 kPa, 21570.51 kPa, 21600.82 kPa, 21631.13 kPa, 21661.44 kPa, 21691.75 kPa, 21722.06 kPa, 21752.37 kPa, 21782.68 kPa, 21812.99 kPa, 21843.30 kPa, 21873.61 kPa, 21903.92 kPa, 21934.23 kPa, 21964.54 kPa, 21994.85 kPa, 22025.16 kPa, 22055.47 kPa, 22085.78 kPa, 22116.09 kPa, 22146.40 kPa, 22176.71 kPa, 22207.02 kPa, 22237.33 kPa, 22267.64 kPa, 22297.95 kPa, 22328.26 kPa, 22358.57 kPa, 22388.88 kPa, 22419.19 kPa, 22449.50 kPa, 22479.81 kPa, 22510.12 kPa, 22540.43 kPa, 22570.74 kPa, 22601.05 kPa, 22631.36 kPa, 22661.67 kPa, 22691.98 kPa, 22722.29 kPa, 22752.60 kPa, 22782.91 kPa, 22813.22 kPa, 22843.53 kPa, 22873.84 kPa, 22904.15 kPa, 22934.46 kPa, 22964.77 kPa, 22995.08 kPa, 23025.39 kPa, 23055.70 kPa, 23086.01 kPa, 23116.32 kPa, 23146.63 kPa, 23176.94 kPa, 23207.25 kPa, 23237.56 kPa, 23267.87 kPa, 23298.18 kPa, 23328.49 kPa, 23358.80 kPa, 23389.11 kPa, 23419.42 kPa, 23449.73 kPa, 23480.04 kPa, 23510.35 kPa, 23540.66 kPa, 23570.97 kPa, 23601.28 kPa, 23631.59 kPa, 23661.90 kPa, 23692.21 kPa, 23722.52 kPa, 23752.83 kPa, 23783.14 kPa, 23813.45 kPa, 23843.76 kPa, 23874.07 kPa, 23904.38 kPa, 23934.69 kPa, 23965.00 kPa, 23995.31 kPa, 24025.62 kPa, 24055.93 kPa, 24086.24 kPa, 24116.55 kPa, 24146.86 kPa, 24177.17 kPa, 24207.48 kPa, 24237.79 kPa, 24268.10 kPa, 24298.41 kPa, 24328.72 kPa, 24359.03 kPa, 24389.34 kPa, 24419.65 kPa, 24449.96 kPa, 24480.27 kPa, 24510.58 kPa, 24540.89 kPa, 24571.20 kPa, 24601.51 kPa, 24631.82 kPa, 24662.13 kPa, 24692.44 kPa, 24722.75 kPa, 24753.06 kPa, 24783.37 kPa, 24813.68 kPa, 24843.99 kPa, 24874.30 kPa, 24904.61 kPa, 24934.92 kPa, 24965.23 kPa, 24995.54 kPa, 25025.85 kPa, 25056.16 kPa, 25086.47 kPa, 25116.78 kPa, 25147.09 kPa, 25177.40 kPa, 25207.71 kPa, 25238.02 kPa, 25268.33 kPa, 25298.64 kPa, 25328.95 kPa, 25359.26 kPa, 25389.57 kPa, 25419.88 kPa, 25450.19 kPa, 25480.50 kPa, 25510.81 kPa, 25541.12 kPa, 25571.43 kPa, 25601.74 kPa, 25632.05 kPa, 25662.36 kPa, 25692.67 kPa, 25722.98 kPa, 25753.29 kPa, 25783.60 kPa, 25813.91 kPa, 25844.22 kPa, 25874.53 kPa, 25904.84 kPa, 25935.15 kPa, 25965.46 kPa, 25995.77 kPa, 26026.08 kPa, 26056.39 kPa, 26086.70 kPa, 26117.01 kPa, 26147.32 kPa, 26177.63 kPa, 26207.94 kPa, 26238.25 kPa, 26268.56 kPa, 26298.87 kPa, 26329.18 kPa, 26359.49 kPa, 26389.80 kPa, 26420.11 kPa, 26450.42 kPa, 26480.73 kPa, 26511.04 kPa, 26541.35 kPa, 26571.66 kPa, 26601.97 kPa, 26632.28 kPa, 26662.59 kPa, 26692.90 kPa, 26723.21 kPa, 26753.52 kPa, 26783.83 kPa, 26814.14 kPa, 26844.45 kPa, 26874.76 kPa, 26905.07 kPa, 26935.38 kPa, 26965.69 kPa, 26996.00 kPa, 27026.31 kPa, 27056.62 kPa, 27086.93 kPa, 27117.24 kPa, 27147.55 kPa, 27177.86 kPa, 27208.17 kPa, 27238.48 kPa, 27268.79 kPa, 27299.10 kPa, 27329.41 kPa, 27359.72 kPa, 27390.03 kPa, 27420.34 kPa, 27450.65 kPa, 27480.96 kPa, 27511.27 kPa, 27541.58 kPa, 27571.89 kPa, 27602.20 kPa, 27632.51 kPa, 27662.82 kPa, 27693.13 kPa, 27723.44 kPa, 27753.75 kPa, 27784.06 kPa, 27814.37 kPa, 27844.68 kPa, 27874.99 kPa, 27905.30 kPa, 27935.61 kPa, 27965.92 kPa, 27996.23 kPa, 28026.54 kPa, 28056.85 kPa, 28087.16 kPa, 28117.47 kPa, 28147.78 kPa, 28178.09 kPa, 28208.40 kPa, 28238.71 kPa, 28269.02 kPa, 28299.33 kPa, 28329.64 kPa, 28359.95 kPa, 28390.26 kPa, 28420.57 kPa, 28450.88 kPa, 28481.19 kPa, 28511.50 kPa, 28541.81 kPa, 28572.12 kPa, 28602.43 kPa, 28632.74 kPa, 28663.05 kPa, 28693.36 kPa, 28723.67 kPa, 28753.98 kPa, 28784.29 kPa, 28814.60 kPa, 28844.91 kPa, 28875.22 kPa, 28905.53 kPa, 28935.84 kPa, 28966.15 kPa, 28996.46 kPa, 29026.77 kPa, 29057.08 kPa, 29087.39 kPa, 29117.70 kPa, 29148.01 kPa, 29178.32 kPa, 29208.63 kPa, 29238.94 kPa, 29269.25 kPa, 29299.56 kPa, 29329.87 kPa, 29360.18 kPa, 29390.49 kPa, 29420.80 kPa, 29451.11 kPa, 29481.42 kPa, 29511.73 kPa, 29542.04 kPa, 29572.35 kPa, 29602.66 kPa, 29632.97 kPa, 29663.28 kPa, 29693.59 kPa, 29723.90 kPa, 29754.21 kPa, 29784.52 kPa, 29814.83 k

5.4.3 חישוב מספרים חסרי מימד

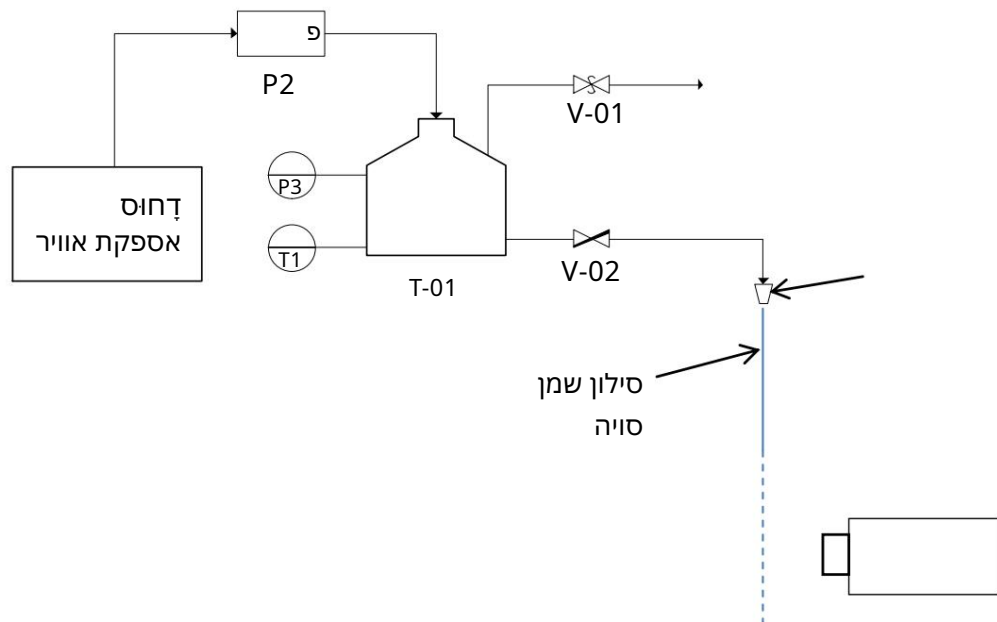
עם קצב זרימת שמן הסויה במקום, מהירות סילון שמן הסויה יכולה להיות מחושב באמצעות משוואה 5.1.

(משוואה 5.1)

מהירות סילון שמן הסויה מאפשרת אז את חישוב המספרים חסרי הממדים –מספר ריינולדס, מספר וובר ומספר אוהנסורגה המשמשים להגדרת תכונות הידרודינמיות ומשטרי זרימת נוזלים. אלה הוגדרו בעבר על ידי משוואה 3.6 עד 3.9

5.4.4 מדידת קוטר טיפות

מצלמת רפלקס דיגיטלית של Canon 450D (DSLR) עם תקן ISO 800, 1/50 שנייה מהירות תריס ועם הפלאש המובנה מופעל משמש לצילום התמונות של פירוק סילון שמן סויה בטמפרטורות ולחצים שונים כאמור בסעיף 5.4.2. יש לציין שגוף הכור C-01 מוסר כדי לאפשר תצפית ישירה על פירוק סילון נוזל (איור 5.7). התמונות של הסילון וההתפרקות של לאחר מכן לטיפות הם משמשים למדידה ישירה של קוטר הטיפות ולבסס את הקשר ביניהן גודל טיפות וטמפרטורת שמן סויה ולחץ הנעה. T-01

איור 5.7: הגדרת ציוד לצילום תמונות של התפרקות סילון שמן סויה

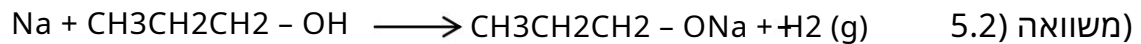
5.5 תגובת גז-נוזל טרנסיפיקציה

5.5.1 הכנת תמיסת זרז

הזרז הבסיסי הנבחר לתגובת ההאסטרופיקציה בתזה זו הוא אלקוקסיד של נתרן (מתכת בסיסית) בגלל פעילותו המעולה בהשוואה לאחרים סוגי זרז בסיס (סעיף 2.3.1). עבור מתנול, תמיסת הזרז נתרן מתאוקסיד הוא מוכן על ידי המסת כמות ידועה של נתרן מתאוקסיד זמין מסחרית אבקה במתנול טהור. בתזה זו נבדקות שתי עומסי זרז שונים: 2.5 גרם/ליטר ו 5.0 גרם/ליטר נתרן מתאוקסיד במתנול.

עבור 1-פרופנול, תמיסת הזרז נתרן פרופוקסיד מוכנה במעבדה על ידי המסת מתכת נתרן טהורה ב-1-propanol. הסיבה לכך היא שנתרן פרופוקסיד לא זמין מסחרית. במקרה זה, נעשה שימוש בתמיסת נתרן פרופוקסיד של 5.0 גרם/ליטר.

ראשית, ליטר אחד של 1-פרופנול נמדד לתוך בקבוק זכוכית. זה ממוקם על גבי א בוחש מגנטי ולשים מתחת לשמיכת חנקן רציפה במנדף אדים. חנקן השמיכה מיועדת למטרות טיהור מכיוון שהמסה (תגובה) של מתכת נתרן ב-1-פרופנול משחרר גז מימן לפי משוואה 5.2.

בינתיים, 5.0 גרם של קוביות מתכת נתרן טהורות נשקלים לתוך כוס המכיל -ה- Hexane אמור: (i) לשטוף עקבות של בנזין שממנו בלוקים מתכת נתרן מאוחסנים, ו (ii) למזער את החשיפה לאוויר אשר יגרום מהיר חמצון של נתרן. בעזרת אזמל, חותכים את גוש הנתרן הנשקל כ- 5.0 ס"מ חתיכות והוסיפו לתוך ה-1-פרופנול המוכן בהדרגה. ה-1-תמיסת פרופנול בוחשת מתחת לשמיכת חנקן עד שהנתרן ירד לחלוטין מומס

5.5.2 נהלי הפעלה

ניסויי תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל מתבצעים באמצעות ההתקנה המתואר באיור 5.1. ראשית, תמיסת הזרז שהוכנה בסעיף 5.5.1 מוזגת לתוך מיכל הזנת אלכוהול T-02. H-01 מופעל ונשמר ב-80°C. זרימה רציפה של ברז קר מים מסופקים ל-H-20. בינתיים, שמן סויה מחומם ונשמר ברמה מוגדרת טמפרטורה ב-T-10. תנור החימום C-01 מופעל גם הוא ונשמר בטמפרטורה מוגדרת שתאם את הטמפרטורה ב-T-10. לאחר שכל הטמפרטורות הגיעו למצב יציב, P-01 מופעל ותמיסת הזרז מתאדה ב-H-10, ולאחר מכן מתמלאת ב-C-10 ומתמצה ל-T-30. תמיסת הזרז מופצת במערכת עד הכל הטמפרטורות הגיעו שוב למצב יציב.

5.5.3 תגובה ואיסוף דגימות

וסת הלחץ P2 מותאם להשגת לחץ מוגדר (P3) בתוך T-01. ברגע ש-P3 יציב, V-02 נפתח ושלב שמן הסויה מגיח לתוך C-01 שהוא כעת מתמלא בשלב אדי זרז המתנול, ומתרחשת תגובת הגז-נוזל. מצב איזותרמי בתוך C-01 נשמר על ידי הבטחת T1-T2 לתת אותו דבר קריאת טמפרטורה בכל עת.

שמן סויה שהגיב מצטבר בתא הדגימה בתחתית C-01 (איור 5.4). לאיסוף דגימות תגובה, V-02 סגור ו-V-03 נפתח כדי לחלץ את שמן סויה הגיב. דגימות תגובה נאספות ישר לתוך מיכל מדגם מלא

עם 5 מ"ל של מים מזוקקים קרים, ומנערים כדי לעצור את התגובה על ידי הסרת החום ואת זרז מסיס במים ומתנול. יש לציין שזה גם מחלץ את הגליצרול הקוטבי, תוצר לוואי של התגובה. שלב האסטר/שמן נפרד אז משלב המים; מוביל להיווצרות של שתי שכבות נפרדות לאחר שהותירו להתיישב למשך חצי שעה. החלק העליון שמנוני לאחר מכן מופק השלב לניתוח כדי לוודא את הרכבו. ניתוח מדגם מפורט שיטה באמצעות כרומטוגרפיה גז מוצגת בסעיף 5.6.

ניסויי תגובת טרנסיפיקציה גז-נוזל מתבצעים בשעה שונה תנאים כסיכום בטבלה 5.1. ניסוי מס' 1 עד מס' 20 מתבצע באמצעות 5 גרם/ליטר נתרן מתאוקסיד במתנול. התנאים המפורטים בטבלה 5.1 חוזרים על עצמם בקבוצה אחרת של ניסויים באמצעות 2.5 גרם/ליטר של נתרן מתאוקסיד במתנול (ניסוי מס' 21 עד מס' 40). יש לציין שכל ניסויי תגובה גז-נוזל (ניסויים מס' 1 עד מס' 40) משוכפלים 3 פעמים כל אחד.

טבלה 5.1: סיכום התנאים לניסויי תגובה גז-נוזל תוך שימוש ב-0.5 גרם/ליטר

טעינת זרז

מספר סימוכין		מספר סימוכין	מספר סימוכין
מספר סימוכין		מספר סימוכין	מספר סימוכין
80 מעלות צלזיוס	#1	55.19	55.19
	#2	82.74	82.74
	#3	110.32	110.32
	#4	137.9	137.9
85 מעלות צלזיוס	#5	55.19	55.19
	#6	82.74	82.74
	#7	110.32	110.32
	#8	137.9	137.9
90 מעלות צלזיוס	#9	55.19	55.19
	#10	82.74	82.74
	#11	110.32	110.32
	#12	137.9	137.9
95 מעלות צלזיוס	#13	55.19	55.19
	#14	82.74	82.74
	#15	110.32	110.32
	#16	137.9	137.9
100oC	#17	55.19	55.19
	#18	82.74	82.74
	#19	110.32	110.32
	#20	137.9	137.9

5.5.4 הליכי כיבוי

לאחר השלמת תגובות גז-נוזל, ודגימות תגובה מופקות, הציוד החימום הבא נכבה לראשונה: (i) פלטה (ii) T-01, דוד חשמלי, C-01, וכן (iii) מחמם אמבט מים. H-01 לאחר מכן כל מקורות הכוח מנותקים ומנתקים. וסת הלחץ P1 מותאם כך ש-T-10 כבר לא בלחץ. לאחר מכן, P-01 מוחלף כבוי מי הברז הקרים ממשיכים לזרום ב-H-20 עד שלא מתעבה יותר מתנול לתוך T-03. מערך הניסוי נשאר להתקרר עד ש-T-1 ו-T-2 מצביעים על טמפרטורות נמוכות

מספיק לטיפול בטוח, כלומר 40°C ומטה. לאחר מכן מנקים את מערך הציוד השתמש ביסודיות במי סבון חמים והניח לייבוש מלא באוויר לשימוש הבא.

5.6 כרומטוגרפיית גז של גלאי מיון להבה (GC-FID)

דגימות התגובה כפי שנאספו בסעיף 5.5.3 מנותחות כדי לקבוע את שלהן הרכב. המכשיר המשמש לניתוח דגימות אלו הוא Shimadzu (דגם GC-17A) מכונת כרומטוגרף גז של גלאי מיון להבה (GC-FID) עם ממשק מחשב (איור 5.8). FID -CG- מצויד בעמודת MXT-Biodiesel TG (0.32 מ"מ פנימית קוטר 15 מ"מ אורך) נרכש מחברת Restek (ארה"ב), המתאים לניתוח של מינים הקשורים לחקר ביו-דיזל.

איור 5.8: Shimadzu GC-FID (דגם GC-17A) וממשק מחשב

תוכנית ההגדרות והטמפרטורה המשמשת ל-FID -CG- פותחה בבית במיוחד עבור יישומי מחקר ביו-דיזל, והוא מסוכם בטבלה 5.2. לפני שניתן לנתח את דגימות התגובה, יש לצייל תחילה את ה-FID -CG- באמצעות פתרונות סטנדרטיים, כמתואר בסעיף 5.6.1.

טבלה 5.2: הגדרות GC-FID

	גלישה		
	מצב הזרקה Splitless		
	זמן 45		
	זרימה למקלות		
	זרימה "עמוקה"		
	פיצול		
	מהירות לינארית 41.7 ס"מ לשנייה		
	מזרק 275 מעלות צלזיוס טמפרטורה		
	גלאי 310 מעלות צלזיוס טמפרטורה		
			זמן החזקה בטמפרטורת המפרטורה
	1	-	טמפרטורה
	2	דקה/Co31	תכנית
	3	20 מעלות לדקה	10 דקות

5.6.1 כיול של GC-FID

ה-CG-FID מכיל באמצעות פתרונות סטנדרטיים של מינים כימיים טהורים הצפויים להיות נוכח בדגימות התגובה של עבודה זו, כלומר: מונו-, די-וטרילצירידים, ומתיל אסטרים (ביודיל). דרגת כרומטוגרפית GC של מונו-אולאין בטווח גבוה (מונוגליצירידים), די-אולאין (דיגליצירידים), טרי-אולאין (טריגליצירידים) ומתיל אולאט הם נרכש מסיגמא אלדריץ'. (NZ) כל אחד מהמינים הללו נשקל ומכנים אותם ריכוזים ידועים של 10.0 - 4.0 מ"ג/מ"ל, באמצעות דילול עם n-Hexane בדברגה GC (סעיף 5.6.2). התמיסות המוכנות מועברות לאחר מכן לבקבוקונים של 1.5 מ"ל להזרקת GC אנליזה

עם הזרקה לתוך GC-FID וניתח באמצעות התוכנית המסוכמת בטבלה 5.2, מופקת כרומטוגרמה עם מראה של שיא המתאים לכל מין. הווה זמן השמירה של כל פסגה כפי שהוא מופיע בכרומטוגרמה ייחודי גם למינים שונים. לפיכך זיהוי של מינים על סמך זמן השמירה של פסגות על

כעת אפשרית כרומטוגרמה. זמני השמירה של פסגות התואמות לאסטרים מתיל, מונו-די וטריגליצרידים, המתקבלים מעבודת הכיול של עבודת גמר זו מסוכמים בטבלה 5.3.

טבלה 5.3: זיהוי מינים בהתבסס על זמני השיא של הכרומטוגרמה

זמן שמירה	שיא בכרומטוגרמה
מתיל אולאט (מתיל אסטרים)	6.0 - 8.5 דקות
מונו-אולאין (מונוגליצריד)	10.5 - 12.5 דקות
די-אולאין (דיגליצריד)	14.5 - 17.0 דקות
טרי-אולאין (טריגליצריד)	17.5 - 20.0 דקות

בנוסף, ניתן למדוד את מספר יחידות השטח מתחת לפסגות באמצעות ה-Shimadzu GC, תוכנת ובקורלציה לריכוזים הידועים של התמיסות הסטנדרטיות מוזרק איורים A1 עד A4 בנספח א' הם עקומות הכיול של ריכוז השטח עבור כל מין שהתקבל לעבודה זו.

5.6.2 הכנת דגימת תגובה

מכיוון שה-FID -CG מכיל באמצעות תמיסות סטנדרטיות שהוכנו בריכוזים בין 4.0 - 10.0 מ"ג/מ"ל, דגימות התגובה שנאספו מתגובת גז-נוזל יש להכין ניסויים (סעיף 5.5.2) לריכוזים שנופלים ביניהם טווחים גם כן. עבור כל ניסוי, השכבה השמנונית העליונה ביותר מופקת ו-04 מ"ג נשקל לתוך בקבוק נפח של 5 מ"ל. לאחר מכן ממלאים את הבקבוקון הזה ב-5 מ"ל של n-הקסאן, ומעורב; יצירת תמיסה לדגימה של 8.0 מ"ג/מ"ל. יש לציין שה-5-mL לבקבוק נפח שנרכש מסיגמא-אלדריך יש סמן קו המציין את רמת 5-נפח מ"ל של נוזל ברמת דיוק של ± 0.04 מ"ל.

לאחר מכן יוצקים תמיסה מוכנה זו לתוך בקבוקון GC של 1.5 מ"ל מוכן להזרקה ה-FID -CG לניתוח. לכרומטוגרמה המתקבלת צפויים שיאים התואם לכל המינים כמפורט בטבלה 5.3. שימוש בעקומות הכיול באיורים A1, A4, לכעת ניתן לכמת את הרכב דגימת התגובה.

5.7 סיכום

מערכת מעבדה פשוטה לכור טיפות פותחה לעבודה ניסיונית של התזה הזו. מערכת זו (איור 5.1) מאפשרת ייצור של טיפות נוזלים באמצעות Rayleigh-ה התפרקות של סילון נוזלי. החומרים והריאגנטים המשמשים לעבודת הניסוי הם גם המובא בסעיף 5.3. לאחר מכן, התכונות ההידרודינמיות של זרימת סילון שמן סויה ו ניתן למדוד את טיפות השמן שנוצרו לאחר מכן באמצעות ההליכים המפורטים בסעיף 5.4. המאפיינים ההידרודינמיים של זרימת הסילון והטיפות מגדירים את החשיבות מספרים חסרי מימד: $hO-iRej$, WeL , Sc (משוואות 3.6 עד 3.9) ולאחר מכן מקדם העברת מסה של סרט נוזלי, kL (משוואה 4.41).

ניסויים בתגובת טרנספיקציה של גז-נוזל בין טיפות שמן סויה לבין אדי אלקוהול יכולים להתבצע באמצעות ההליכים המפורטים בסעיף 5.5. התגובה דגימות שנאספו מניסויים אלה מנותחות באמצעות GC-FID. בסעיף 5.6 הסביר כיצד ניתן לכייל את ה-FID -CG כדי לזהות ולכמת מינים חשובים צפויים להיות נוכחים בדגימות התגובה: אסטרים מתיל, מונו-, די-טריגליצרידים. לאחר מכן, ניתן לקבוע את הרכב דגימות התגובה. זה מאפשר חישוב של המרת שמן סויה של דגימות התגובה (XB) כפי שיהיה הנדון בסעיף 6.3.1.

לסיכום, סעיפים 5.4, 5.5-6.5 מתארים את הנהלים עבור הניסוי מדידות של kL - XB אשר ישימות ישירות לשימוש במשוואה 4.14. דגם את תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל. המדידות הניסיוניות ו תוצאות המידול הבאות מוצגות בפרק 6.

פרק 6: תוצאות ודיונים

6.1 מבוא

פרק זה מציג את הממצאים מעבודת הניסוי שבוצעה בכך תזות, מלוות בדיונים. מתודולוגיית הניסוי הוצגה בעבר בפרק 5. בפרק זה, תוצאות הניסוי והדיונים הנלווים אליהם מאורגן לארבעה חלקים:

- i. מאפיינים של טיפות שמן סויה
 - ii. ניסויים בתגובת טרנספיקציה של גז-נוזל
 - iii. ההדמיה מודל
 - iv. אימות מודל באמצעות נתוני ספרות קיימים.
- לאחר מכן נסגר הפרק בסיכום הממצאים העיקריים.

6.2 אפיון טיפות שמן סויה

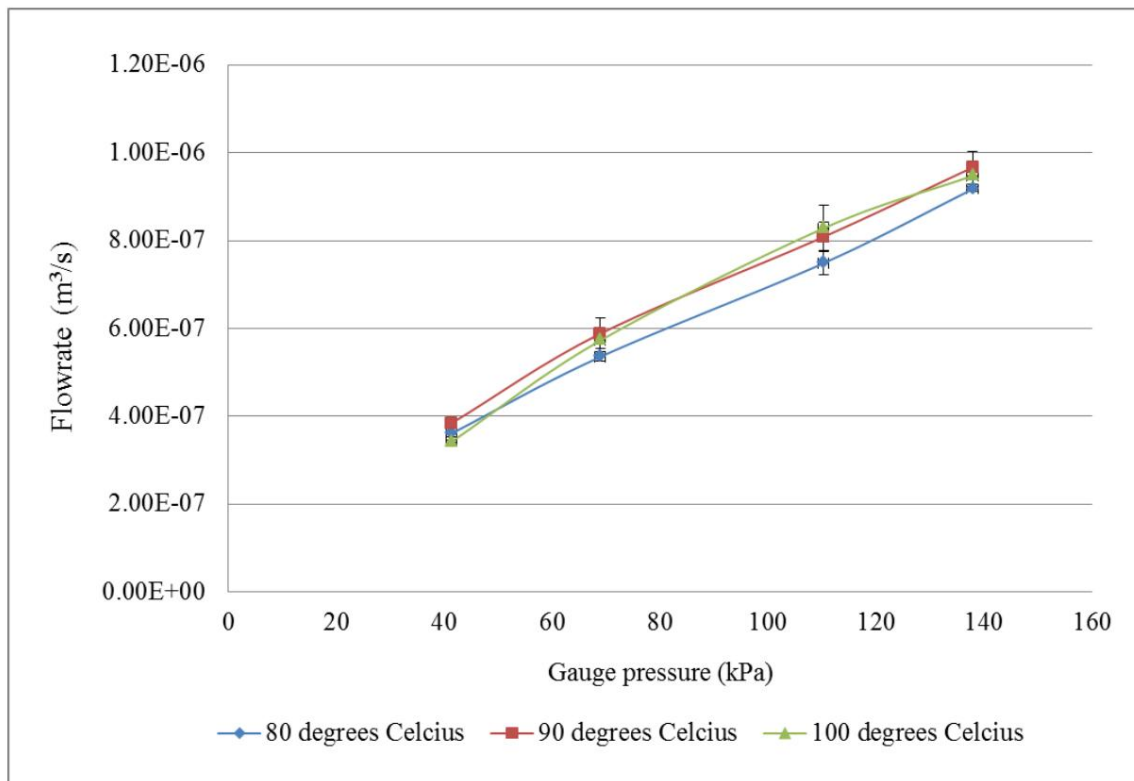
6.2.1 כיוול של זרימה ומהירות סילון שמן סויה

קביעת קצב הזרימה הנפחית של סילון שמן סויה ולאחר מכן שלה מהירות כפונקציה של הטמפרטורה ולחץ הנסיעה חשובה בעבודה זו. זה בגלל שמהירות סילון שמן הסויה מאפשרת חישוב של חשיבות מספרים חסרי מימד המזהים את התכונות ההידרודינמיות שלו כפי שנדון ב-6.2.2. סעיף 6.2.2. לחץ הנהיגה הוא הלחץ של אוויר דחוס המשמש להנעת שמן סויה מחומם ב-10-T (איור 5.1) דרך פיית הפתח, ויוצר סילון נוזלי אשר מאוחר יותר מתפרק לטיפות כמתואר בסעיף 5.4.1.

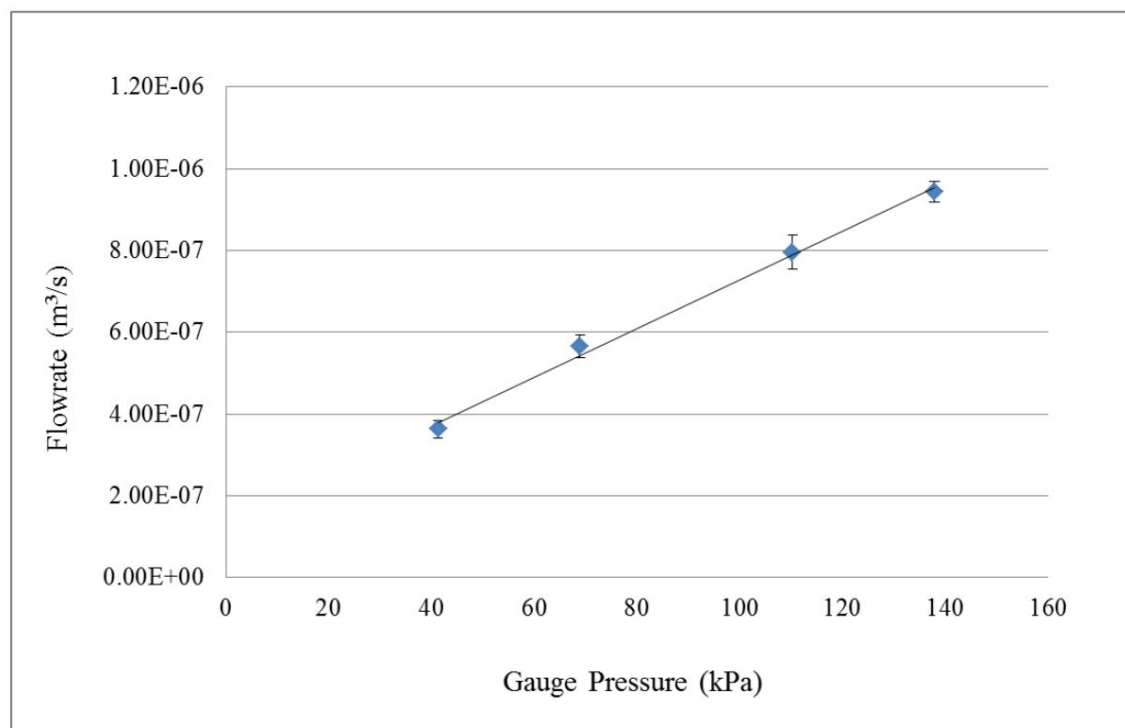
איור 6.1 מציג את המדידות של קצב זרימת שמן סויה בטמפרטורות שונות ולחצי נהיגה. לפי איור 6.1, נמצא לטמפרטורת שמן הסויה השפעה לא משמעותית על קצב הזרימה הנפחית של הסילון. ככזה, צפיפות שמן הסויה היא הניח קבוע מכיוון שהשונות שלו עם הטמפרטורה ($20 - 30^{\circ}\text{C}$) ידועה כפחות מ-1.4% [123]. עם זאת, זה לא המקרה עם צמיגות שמן סויה כפי שנדון בהמשך. לפיכך, קצב הזרימה הנפחי הממוצע של שמן סויה נקבע בזאת כפונקציה של

לחץ הנהיגה בלבד. גרף הכיול הסופי עבור זרימת סילון שמן סויה מוצג ב

איור 6.2.

איור 6.1: מדידות של קצב זרימה נפחי סילון שמן סויה בטמפרטורות שונות

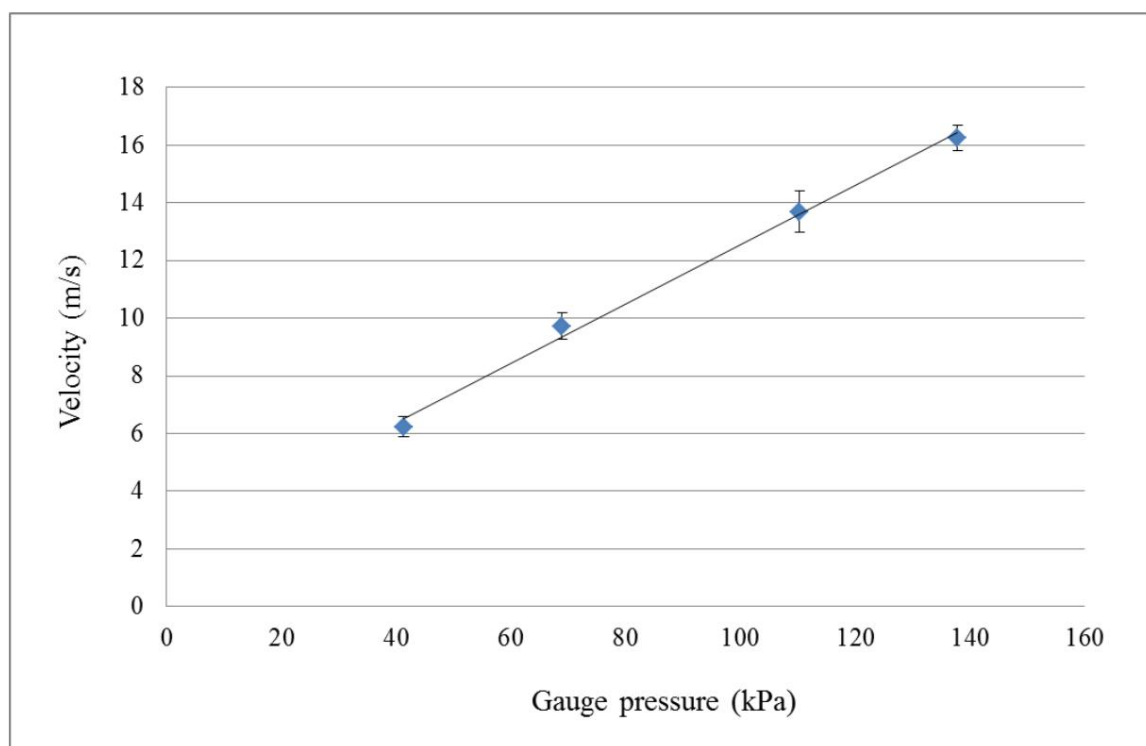

איור 6.2: גרף כיול עבור קצב זרימה נפחי סילון שמן סויה

מתוך איור 6.2, הקשר הליניארי בין קצב הזרימה הנפחי של שמן סויה ולחץ ההנעה מתקבל כמשוואה 6.1. יש לציין שמשוואה 6.1 היא תקף רק בין לחצי נהיגה של 40 - 140 kPa.

(משוואה 6.1)

מדידה של קוטר סילון שמן סויה שנתפס בתמונות צילום הראה כי קוטר סילון הנוזל קרוב מספיק לקוטר פיית הפתח (0.034 מ"מ) ולכן הם נחשבים זהים. ככזה, מהירות שמן הסויה ניתן לקבוע סילון באמצעות משוואה 5.1. קביעת מהירות סילון פולי הסויה היא נדרש על מנת לחשב מספרים חסרי ממדים המשמשים להגדרת תקנות הסילון פרידה כפי שנדון בסעיף 6.2.2.

איור 6.3: גרף כיול למהירות סילון שמן סויה

איור 6.3 מציג את מהירות סילון שמן סויה כפונקציה של לחץ ההנעה. קשר ליניארי זה מוצג כמשוואה 6.2:

(משוואה 6.2)

6.2.2 משטר התפרקות סילון שמן סויה

התקנות של פירוק סילון נוזלי הוגדרו בסעיף 3.2.1. חשבו מספרים חסרי מימד המאפשרים אפיון של משטר פירוק סילון שמן סויה ולאחר מכן הטיפות שנוצרו ניתנות על ידי משוואות 3.6 עד 3.9 כלומר: ריינולדס, מספרי וובר ואוהנסורגה.

מספר סילון פולי הסויה של ריינולדס (Re_j) מחושב באמצעות משוואה 3.6 למרות השונות של צפיפות שמן סויה עם הטמפרטורה נחשבת זניחה כאמור בסעיף 6.2.1, צמיגות שמן הסויה אינה. ניתן לכתוב את הצמיגות של שמן סויה כפונקציה של הטמפרטורה, וניתנת על ידי משוואה [115] 4.18 לפי משוואה 4.18, הצמיגות של שמן סויה יורדת ב-05% ככל שהטמפרטורה מוגברת מ -80°C ל- 100°C הצמיגות של שמן סויה בטמפרטורות שונות מחושבות באמצעות משוואה 4.18 כדי לאפשר את החישוב של Re_j ולאחר מכן $hO-iWeL$, WeG (משוואות 3.6-3.9) כפונקציות של טמפרטורה ולחץ נסיעה. כאמור, צפיפות שמן סויה היא נלקח כקבוע.

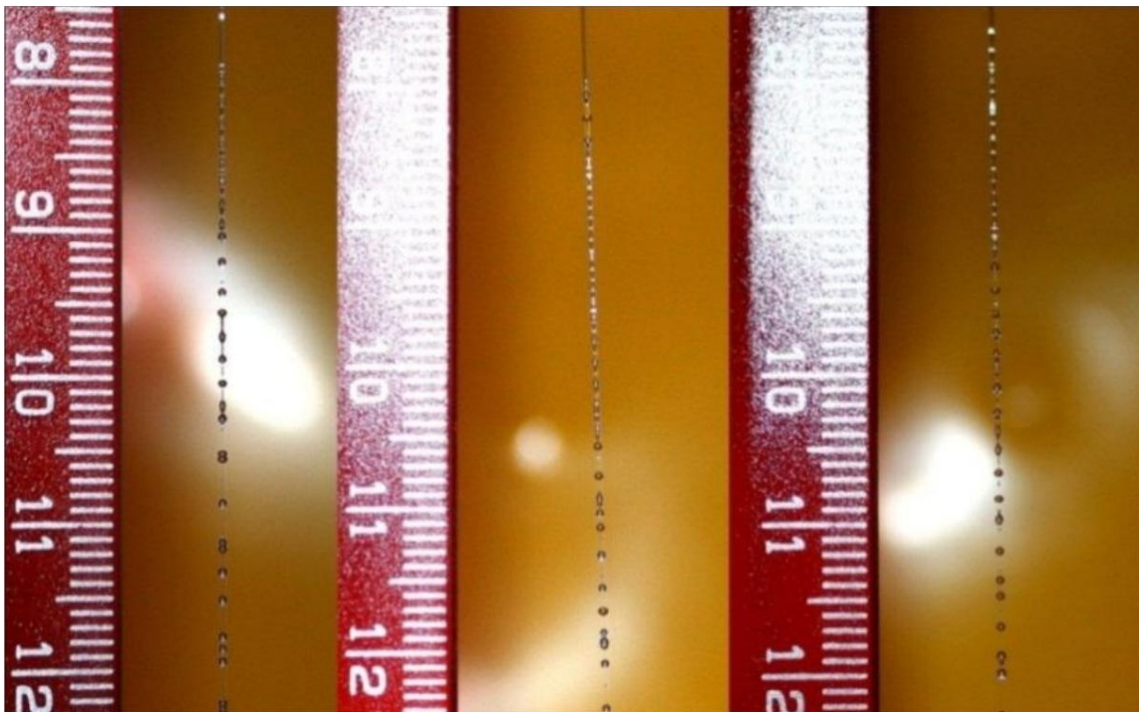
טבלה 6.1 היא סיכום של התכונות ההידרודינמיות של סילון שמן סויה במונחים של מספרים חסרי ממדים רלוונטיים.

טבלה 6.1: מספרים חסרי ממדים מחושבים של סילון שמן סויה.

			P_{drive} (kPa)
			82.7130.9
			$Re_j = 180-788.9$ מטעלות צלזיוס
			$WeL = 49.7-1250.8$ אח $= 0.077$
			$WeG = 2082.002$
			$Re_j = 180-788.9$ מטעלות צלזיוס
			$WeL = 49.7-1250.8$ אח $= 0.051$
			$WeG = 2082.002$
			$Re_j = 180-788.9$ מטעלות צלזיוס
			$WeL = 49.7-1250.8$ אח $= 0.035$
			$WeG = 2082.002$

טבלה 6.1 מראה שבטווח של לחצים וטמפרטורות נהיגה בשימוש, ה-
לסילוני נוזלי שמן הסויה במחקר זה יש מספר ריינולדס מרבי (Rej) של 1068.5 זה כן
דיווח כי סילון נוזל נימי עובר שינויים גיאומטריים משמעותיים המצביעים על
תחילתם של תנאים סוערים $Rej = 3500$ בבקירוב [124]. לכן, שמן סויה
סילונים המיוצרים בעבודה הנוכחית נמצאים במשטר הלמינרי. ככזה, המתאם נגזר
במשוואה 4.41 עבור מקדם העברת המסה של הסרט הנוזל לטיפות מעורבות היטב (kL) הוא
מתאים לשימוש בעבודה זו.

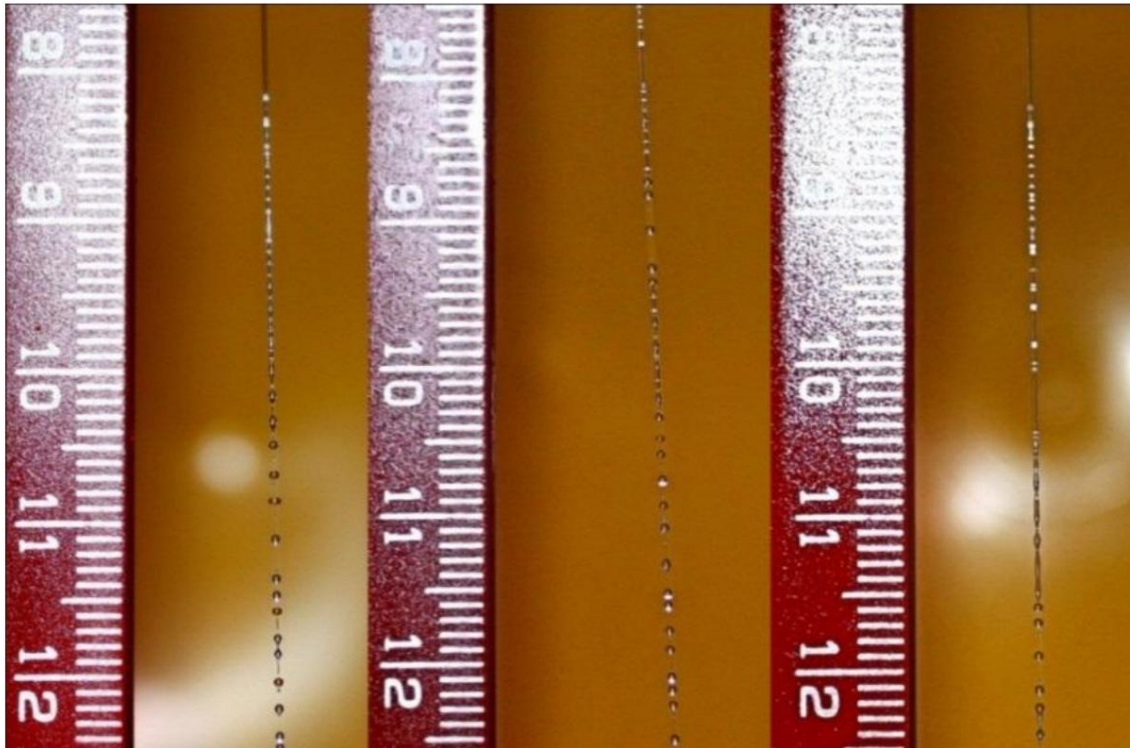
במונחים של משטר פירוק סילון נוזלי, הקריטריונים שנקבעו במשוואות 3.10 עד 3.13
מצביעים על כך שסילוני שמן הסויה בטבלה 6.1 מתפרקים במשטר הראשון המושרה ברוח. זה
נתמך על ידי תרשים Ohnesorge המוצג באיור 3.3. איורים 5.6 ו-6.4 הם חלק מהתמונות
תמונות בפועל של התפרקות סילון שמן סויה בטמפרטורות ולחצי נהיגה שונים
שהושגו בעבודה זו. תמונות אלו נלכדות בהתאם להליכים המפורטים ב
סעיף 5.4.4.

(א) 80 מעלות כלזיוס

(ג) 100°C

איור 6.4: סילון נימי שמן סויה מונע על ידי לחץ מד של 55.2 kPa

(א) מעלות צלזיוס

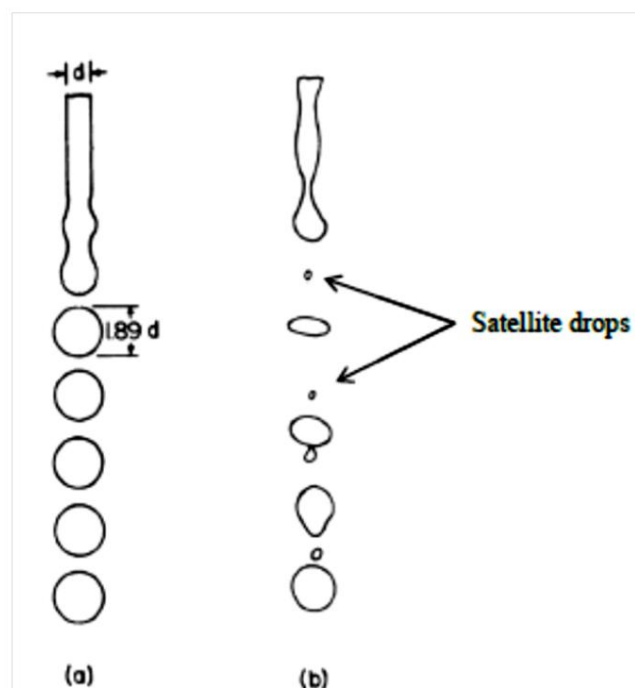
(ג) 1000g

איור 6.5: סילון נימי שמן סויה מונע על ידי לחץ מד של 82.7 kPa

איורים 5.6-6.4 מראים שהתפרקות סילון שמן סויה התחילה קוטרי סילון רבים במורד הזרם של פיית הפתח וגודל הטיפות שנוצרו נראה לפי הסדר של קוטר הסילון. במילים אחרות, איורים 5.6-6.4 מציגים גם הסכמה עם מאפיינים של סילון נוזלי המתפרק במשטר הראשון המושרה ברוח. לפיכך, הסילון ניתן להשתמש בתיאוריה של ריילי [58] (סעיף 3.2.1) כדי לתאר את ההתנהגות של סילוני שמן הסויה שהופקו בתזה זו בצורה סבירה. ההבדל הפיזי בין סילוני שמן הסויה כפי שמוצגים באיורים 5.6-6.4 אינם ברורים. עם זאת, בפועל מדידות מראות שהטיפות המיוצרות קטנות יותר בטמפרטורות גבוהות יותר. ממשי מדידות של קוטרי הטיפות נדונות בסעיף 6.2.3.

מצד שני, טיפות שמן סויה שנוצרות בעבודה זו אינן מפוזרות חד-פעמיות ונצפה היווצרות של כמה טיפות לוויין קטנות. זוהי סטייה מה- תופעות של פירוק סילון של ריילי [58] אשר חוזה היווצרות של גדלים רגילים. טיפות בקוטר של פי 1.89 מפתח הפתח (איור 6.6 ומשוואה 3.3). עם זאת, עזיבה זו תואמת מחקרים קודמים שבהם עשו גם חוקרים ראה התפרקות סילון נוזלי בפועל כדי לסטות מהתחזיות של ריילי. [65, 125, 126] זאת בשל העובדה ששיעורי גדילה טבעיים של הפרעות לאורך סילון נוזלי ממשי הם

לא ליניארי בניגוד לניתוח ליניארי של ריילי. [58] סילוני נוזל בפועל כפופים הפרעות אקראיות מהסביבה אשר מובילה לאחר מכן לדפוס פרידה לא סדירים ו כתוצאה מכך עזוב את התחזיות של ריילי. [65]

איור 6.6: פירוק סילון נוזלי לפי (א) תחזיות ריילי ו-(ב) תצפיות בפועל [65]

היישום של פירוק סילון נוזלי ליצירת טיפות בגודל ננו נמצא בתעשיית הדפוס והיווצרות של טיפות לוויין ואי פיזור של טיפות היא בעיה [127]. מחקר רב בוצע כדי להבין תופעות של היווצרות לוויינים במקווה למזער את התרחשויות. [124, 126, 128, 129] עם זאת, בגדר זה תזה -שמתרתה מודל התנהגות של טיפות שנוצרו בתרסיס של בהזדי ופאריד [1] כור -המונו-פיזור של טיפות סויה הוא בעל חשיבות נמוכה. זה בגלל ש משטר האטומיזציה כמו בכור הריסוס של בהזדי ופאריד [1] מייצר טיפות עדינות וגם במגוון גדלים שונים (כלומר לא מונו-פיזור).

עבור ניתוח העברת מסה בתזה זו, אזור הממשק הכולל של גז-נוזל הוא של משמעותי יותר ממידת הפיזור המונו של הטיפות שנוצרו. סעיף 6.2.3 מפרט את מדידת טיפות שמן הסויה שנוצרו בתזה זו ואת הבחירה של גודל טיפה מייצג מתאים. לאחר מכן, זה מאפשר את חישוב הגז-אזור ממשק נוזלי המיוצר בכור הטיפות של עבודה זו.

6.2.3 מדידת גדלים של טיפות שמן סויה

התקריב של תמונות בפועל של טיפות שמן סויה משמש למדידה ישירה

קוטר טיפות שמן הסויה. תמונות אלו שנלכדו בשמן סויה שונה

טמפרטורות ולחצי נהיגה מוצגים בנספח B כאיורים B1 עד B12.

קוטר סאוטר הממוצע (משוואה 6.3) נבחר כטיפה המייצגת

קוטר בגלל הרלוונטיות שלו ליישומי העברת מסה ותגובה רב-פאזית. [65]

קוטר Sauter הממוצע מחושב באמצעות מדגם של עשרה קוטרי טיפות שנמדדו

ישירות מכל אחד מהאיורים B1 עד B12 כפי שמוצג בנספח ב'.

(משוואה 6.3) — קוטר סוטר ממוצע טיפה, d_{32}

טבלה 6.2 היא סיכום של d_{32} המחושב של טיפות שמן סויה המיוצרות על ידי

התפרקות סילון בטמפרטורות ולחצי נהיגה שונים.

טבלה 6.2: קוטר סוטר ממוצע ($\times 10^6$ מ') של טיפות שמן סויה בטמפרטורות שונות

ולחצי נהיגה

טמפרטורה (oC)			110.3 kPa	137.8 kPa
80			439.3	422.3
90			422.6	410.5
100			408.3	408.3

לפי טבלה 6.2, טמפרטורת שמן הסויה ולחץ ההנעה משפיעים על

קוטר של טיפות שנוצרו, כאשר טמפרטורות גבוהות יותר מעדיפות היווצרות של טיפות קטנות יותר.

הסיבה לכך היא שכאשר טמפרטורת שמן הסויה עולה, הדבר מקטין את מספר הסילון וובר

(WeL, משוואה 3.7) ניתקן להבחין באותה השפעה על WeL כאשר יש עלייה ב

לחץ הנעת הסילון (כלומר מהירות הסילון). עלייה WeL במצביעה על כך שהיחס של

כוחות פנימיים למתח פני השטח הפועלים על הסילון הולכים וגדלים כפי שניתן לראות ב

משוואה 3.7. במילים אחרות, כוחות מתח פני השטח מופחתים (ש"מחזיק" גוף נוזלי

יחד) ביחס לכוחות הפנימיים הפועלים על סילון שמן הסויה עקב התגברותו

כתוצאה מכך, המהירות מעדיפה פירוק לטיפות קטנות יותר.

בהתייחס לתמונות באיורים B1 עד B12, ראו לטפל גם בשמן הסויה טיפות שנוצרו בעבודה זו ככדוריות. לפיכך שטח הממשק של גז-נוזל ליחידה לאחר מכן ניתן לחשב נפח של טיפה בודדת על סמך זה של כדור בודד (משוואה 6.4).

$$\frac{V}{A} = \frac{4}{3} \pi r^3 / \pi r^2 = \frac{4}{3} r$$

(משוואה 6.4)

טבלה 6.3 מציגה את שטח הממשק של גז-נוזל (א) ליחידת נפח של יחיד טיפות שנוצרו בתזה זו בטמפרטורות שונות של שמן סויה ולחצי תנועה שונים. אלה יחולו ישירות על המודל המתמטי הנגזר כמשוואה 4.14.

טבלה 6.3: שטח פנים גז-נוזל (m^2 / m^3) "a" של כור הטיפות בתנאים שונים

טמפרטורה (°C)	55.2 kPa	82.7 kPa	110.3 kPa	137.9 kPa
80	11583	13565	13639	14197
90	13435	13777	14197	14627
100	14659	14659	14695	14674

6.3 תגובות גז-נוזל טרנספיזיקציה

6.3.1 ההמרה של שמן סויה, XB

תגובות ההאסטרופיזיקציה של גז-נוזל מתבצעות כמתואר בסעיף 5.5. דגימות תגובה מנותחות באמצעות GC-FID (סעיף 5.6) והרכבו (מסה) שברים של מתיל אסטרים, טרי-, די- ומונוגליצרידים) נקבעים באמצעות הכיול עקומות של איורים A1 עד A4 בנספח א'. ההמרה של שמן סויה (XB) היא אז מחושב על ידי הפחתת שבריר המסה של מיני טריגליצרידים (או מינים ("B" ב- דגימת תגובה מחלק המוני של טריגליצרידים בשמן סויה המגיב המקורי, המורכב מטריליגליצרידים 100%) מינים. (B) הריכוז הסופי של טריגליצרידים לאחר מכן ניתן לגזור (CB) ממשוואה 6.5 [44].

(משוואה 6.5)

טבלה 6.4 מציגה את ה-BX הנמדד וה-CB המחושב של טרנספיזיקציה של גז-נוזל ניסויים שבוצעו לפי התנאים של טבלה 5.1. התואמים את השימוש של 5.0 גרם לליטר נתרן מתאוקסיד לליטר מתנול (ניסויים מס' 1 עד מס' 20). טבלה 6.5 היא סיכום התוצאות של ניסויים מס' 21 עד מס' 40. התואם את השימוש ב-5.2 גרם/ליטר של זרז נתרן מתאוקסיד במתנול. לחץ הנהיגה (Pdrive) הוא הלחץ של אוויר דחוס המניע את סילון שמן הסויה כפי שהוסבר בסעיף 6.2.1.

ההמרה של הנפט המדווחת בטבלאות 5.6-6.4 נמוכה מאוד בגלל ערכים אלו נמדדים על סמך זמני השמירה הקצרים מאוד של הטיפות בכור הטיפות. על פי מדידות, זמני החזקת הטיפות הם רק בין 0.0274 - 0.0567 שניות בכור באורך 0.455 מ'. לא ניתן להשיג בזמני שהייה גבוהים יותר בכך עבודה כי זה יוביל לאורך נרחב של הכור. הערכים של CB כפי שדווחו בטבלאות 5.6-6.4 ישימים ישירות לשימוש במשוואה 4.14 למודל של הגז-תגובת טרנספורמציה נוזלית כפי שהוזכרה בסעיף 4.5, ועכשיו מורחבת לסעיף 6.3.2 להלן.

טבלה: 6.4: סיכום של X² שנמדדו - CB מחושב לתגובות גז-נוזל באמצעות

מתנול ו-0.5 גרם/ליטר נתרן מתאוקסיד

T (°C)				Repeatability (°C)
80 מעלות צלזיוס				1008.82 ± 5.19
				1016.45 ± 2.22
				1009.53 ± 0.19
				1018.08 ± 3.78
85 מעלות צלזיוס				979.03 ± 5.66
				979.69 ± 2.28
				998.76 ± 0.12
				1006.98 ± 2.21
90 מעלות צלזיוס				952.67 ± 2.67
				958.48 ± 2.63
				998.83 ± 0.21
				998.23 ± 3.72
95 מעלות צלזיוס				922.08 ± 2.26
				930.08 ± 2.23
				952.22 ± 0.89
				979.78 ± 3.96
100°C				893.28 ± 2.14
				908.57 ± 2.08
				942.80 ± 0.95
				962.64 ± 3.27

טבלה: 6.5: סיכום של XBN שנמדדו - CB מחושב לתגובות גז-נוזל באמצעות

מתנול ו-5.2 גרם/ליטר נתרן מתאוקסיד

T (°C)				($\rho_{\text{calc}}/\rho_{\text{exp}}$)
80 מעלות צלזיוס				10195184+50.29
				10205472+87.23
				10205620+106.20
				10235544+117.55
85 מעלות צלזיוס				9997981+52.29
				10076790+87.20
				10185381+101.32
				10205571+109.78
90 מעלות צלזיוס				9868357+51.29
				99481145+87.33
				99284311+101.59
				10007.63+113.82
95 מעלות צלזיוס				9700236+51.59
				9928728+87.20
				99481115+101.32
				99384251+113.58
100°C				9482863+51.58
				9681290+87.25
				9650084+101.39
				9759191+109.97

6.3.2 מחקר קינטיקה של תגובת טרנספורציית גז-נוזל באמצעות מתנול

סעיף 4.3.1 הציג את המודל המתמטי שנגזר למודל הגז-נוזל תגובת טרנספיקציה (משוואה 4.14, משוואה 4.14 מורכבת ממסה עצמאית

התגובה

4.3.2 פרמטרים למערכת התגובה שמן סויה-מתנול מוגדרים בסעיף

כעת, לאחר שהוגדרו פרמטרי מערכת התגובה והמרת פולי סויה שמן מדווח בטבלאות 5.6-6.4, הלא ידוע היחיד במשוואה 4.14 הוא קצב התגובה קבוע (k_1) וגורם שיפור (E). לפי משוואות 4.4 עד 4.6, אלה פרמטרים קשורים זה בזה ולכן לא ניתן לקבוע אותם באופן עצמאי. בתזה זו, ה פונקציית "חיפוש מטרה" Microsoft Excel-במשמשת כדי למצוא את $E-k_1$ אשר עמדו במשוואה 4.14 ומשוואות 4.4 עד 4.6. טבלה 6.6 מציגה את הערכים של E-MH שהתקבלו עבור הגז-תגובות טרנספיקציה נוזלי באמצעות מתנול (מתנוליה) כפי שבוצעו בתזה זו.

טבלה 6.6: מודול הטה (MH) ומקדם ההשבחה (E) עבור גז-נוזל

טרנספיקציה באמצעות מתנול

T (°C)	טעינות זחול של 5.2 גרם/מטר			
	MH			
80				0.1000
85				0.1000
90				0.1000
95				0.1000
100				0.1000

מטבלה 6.6, מודול הטה (MH) עבור כל תנאי הניסוי נופל ב-טווח של $0.05 < MH < 0.01$ כפי שנדון בסעיף 4.2, מצביע על כך שהשלב הנוזלי קצב התגובה איטי עד בינוני ביחס לקצב העברת המסה על פני הסרט הנוזל (משוואה 4.6). כאשר $0.02 < MH < 2.0$ זה מתאים למקרים E, F או G. עבור גזים אלה-סכימות תגובה נוזלית, תגובת השלב הנוזלי איטית מספיק עבור המגיב הגזי 'A' להתפזר דרך טיפת השמן כולה בזמן שהוא מגיב, אבל הסרט הנוזל העברת מסה התנגדות עדיין קיימת [44]. לכן, גם העברת המסה וגם קינטיקה של התגובה

יש לשקול תרומות בו זמנית. כאשר $MH < 0.02$, מזה מתאים ל מקרה H שבו תגובת שלב הנוזל איטית לאין שיעור והתנגדות להעברת מסה היא זניח. [44]

טבלה 6.6 מראה גם כי מקדם ההשבה מחושב להיות 1.0 והוא קבוע עבור כל המקרים הנחשבים בעבודה זו (משוואה 4.4). מזה מצביע על כך שהנוזל תגובה כימית שלב אינה משפרת את קצב העברת המסה על פני הסרט הנוזל (משוואה 4.3) מכיוון שלפי ערכי MH, קצב העברת המסה על פני הסרט הוא גבוה מקצב התגובה בתוך הטיפות. בנוסף, לאחר הערכת כי גורם ההגברה שווה ל-0.1 וקבוע, תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל יכולה יתואר על ידי מקרה G של איור 4.3 ולא במקרים E או F כאשר $0.02 < MH < 2.0$. לפי Levenspiel [44], F-I יש גורמי שיפור יעילים ($E > 1.0$) שאינם המקרה להאסטרופיקציה של גז-נוזל כפי שמוצג בטבלה 6.6. לפיכך, המודל של ניתן לצמצם את משוואה 4.14 עוד יותר ל- (עם: $E = 1$ ו- $\beta = 1$)

(משוואה 6.5)

יש לציין כי בהנחה שהתנגדות העברת המסה בוטלה, בהזדי ופאריד [1] שוקלים למעשה מקרה H (איור 4.3) שבו השלב הנוזלי התגובה איטית לאין שיעור ביחס לקצב העברת המסה (כלומר אין העברת מסה).

שלושת גורמים אלו, טווח העברה המונית

משוואה 4.10 לובשת צורה של משוואה 6.6 במילים אחרות, קצב התגובה קבוע שדווח על ידי Behzadi [2] שווה ערך ל- k'' של משוואה 4.8, אשר מתייחסת רק ל תרומות של קינטיקה כימית בלבד. במציאות, קירוב זה אינו רחוק מדי סימן כפי שהתגלה בבדיקה המפורטת של טבלה 6.6, במיוחד נקודות הנתונים עבור ה- טווח טמפרטורות נמוך בו $MH < 0.02$. מזה יוצג מאוחר יותר בטבלה 6.8.

ניתן לחשב את קבוע קצב התגובה "לכאורה" על ידי שילוב משוואה 4.8 עם תנאי הגבול הבאים כדי לקבל משוואה 6.6

תנאי גבול: $t = 0$, $CB = CB_0$,

$t = t$, $CB = CB$

$CA = CA_i =$ קבוע

לכן:

(משוואה 6.6)

שימו לב שמשוואה 6.5 לובשת צורה של משוואה 6.6 כאשר המסה מועברת

ואז ניתן להשוואות 6.5 ו-6.6 משמשות שתיהן לחישוב

קבועי קצב תגובה "נכון" (k_1) ו"לכאורה" (k''_1) בתזה זו. התוצאות מוצגות

בטבלה 6.7.

טבלה 6.7: קבועי קצב התגובה "האמיתיים" וה"נראה לעין" (k_1) ו- (k''_1) של הגז-נוזל תגובות טרנספיקציה.

T (°C)	טעינת זרז נתרן 5.0 גרם/ליטר		טעינת זרז 2.5 גרם/ליטר	
	k_1 (m ³ /mol.s)	k''_1 (m ³ /mol.s)	k_1 (m ³ /mol.s)	k''_1 (m ³ /mol.s)
80	0.0289 ± 0.0009	0.0241 ± 0.0008	0.0068 ± 0.0007	0.0221 ± 0.0007
85	0.0401 ± 0.0006	0.0301 ± 0.0005	0.0050 ± 0.0005	0.0276 ± 0.0005
90	0.0550 ± 0.0008	0.0375 ± 0.0010	0.0047 ± 0.0010	0.0344 ± 0.0010
95			0.0429 ± 0.0009	0.0349 ± 0.0007
100	0.1011 ± 0.0024	0.0571 ± 0.0072	0.0072 ± 0.0012	0.0523 ± 0.0012

חוק ארניוס (משוואה 2.6) משמש ליצירת חלקות של לוגריתם טבעי של

קבועי קצב התגובה המדווחים בטבלה 6.7 לעומת היפוך הטמפרטורה המוחלטת.

משוואה 2.6 נכתבת כאן מטעמי נוחות. עלילות ליניאריות אלו יאפשרו את

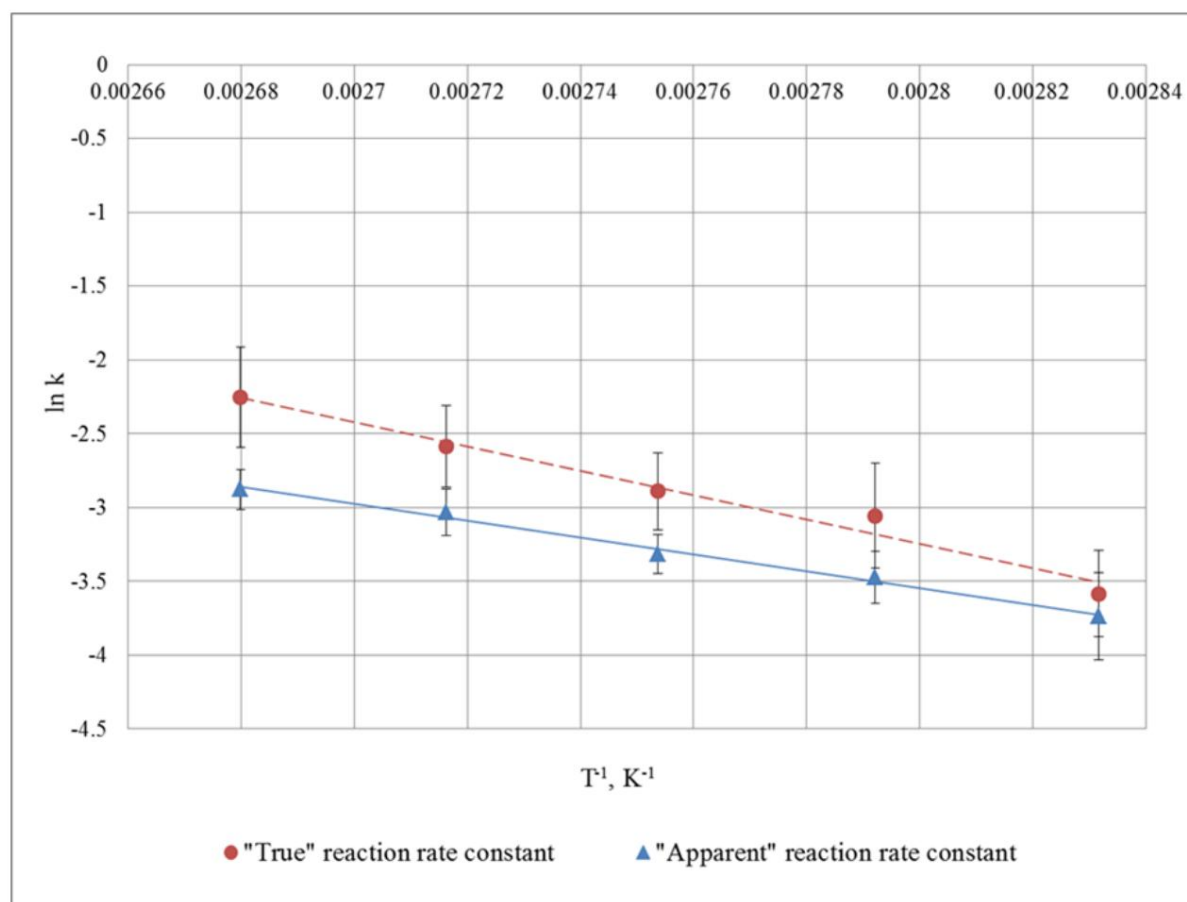
קביעת אנרגיית הפעלה (E_a) וקבוע Arrhenius (k_0) באמצעות גרפי

שיטות. איורים 8.6 ו-8.7 מציגים את חלקות Arrhenius עבור טרנספיקציה של גז-נוזל

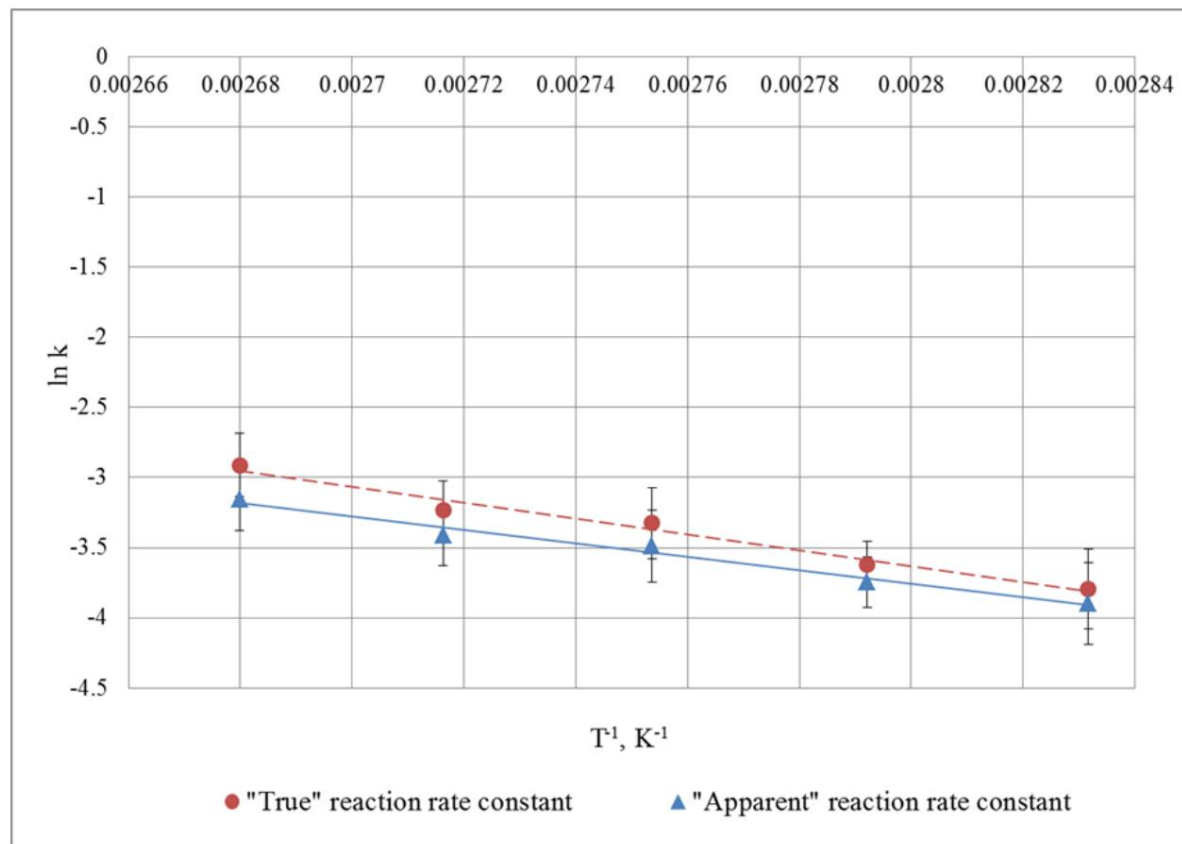
תגובות שבוצעו בעבודה זו.

ix

(משוואה 2.6)

איור 6.7: חלקות Arrhenius לתגובות טרנסיפיקציה בין גז-נוזל בין שמן סויה ומתנול תוך שימוש ב-0.5 גרם/ליטר נתון מתאוקסיד כוזר.

איור 6.8: חלקות Arrhenius לתגובות טרנספיקציה בין גז-נוזל בין שמן סויה ומתנול תוך שימוש ב-5.2 גרם/ליטר נתון מתאוקסיד כרום.

על פי טבלה 6.7, ישנם הבדלים בולטים בין הערכים של ה- k_1 קבועי קצב תגובה "אמיתיים" ו"נראים לעין". התצפיות העיקריות מהתוצאות מוצגים בטבלה 6.7, ובאיורים 8.6-8.7 מפורטים ברשימה הבאה:

i. קבועי קצב התגובה "האמיתיים" (k_1) גדולים יותר מקצב התגובה "הנראה לעין". קבועים (k_1).

ii. k_1 אולם k_1 המתקבלים באמצעות טעינת זרז של 2.5 גרם/ליטר נמוכים מאלה שהתקבלו באמצעות טעינת זרז של 5.0 גרם/ליטר.

iii. ההבדל בין k_1 ל- k_1 המתקבל באמצעות טעינת זרז של 2.5 גרם/ליטר קטן יותר מאשר כאשר נעשה שימוש בהעמסת זרז של 5.0 גרם/ליטר.

הדיון הבא מסביר את העקרונות הבסיסיים מאחורי האמור לעיל תצפיות

השוואה מתמטית פשוטה בין משוואות 8.4-10 ו-8.7 נותנת את משוואה 6.7 מה שמראה ש- k_1 אגדול בעצם מ-1. אזה תואם את התוצאות שהתקבלו ב טבלה 6.7.

(משוואה 6.7)

מבחינה איכותית, $k_1 < 1$ אמצין שכאשר משולבת העברת מסה, ה- קבוע קצב התגובה "לכאורה" הופך קטן יותר. זה מצביע על כך שלהעברת המונים יש a_n השפעה שלילית על קצב התגובה הכולל. ההשפעה השלילית של העברת מסה על הנוזל- קצב תגובה של טרנספורמציה נוזלית עקב אי-התערבות בין המתנול לשמן שלבים נצפים על ידי חוקרים רבים בעבר [25, 40]. עם זאת, השפעה שלילית זו של מסה ההעברה לא בודדה או הוכמה.

בעומס זרז נמוך יותר של 2.5 גרם/ליטר, יש כמויות קטנות יותר של מתאוקסיד אניונים (אלקוקסיד) זמינים להתקפה נוקלאופילית של אטום הפחמן הקרבונילי של מולקולת טריגליצרידים לייצור מולקולת מתיל אסטר (ביודילז) כפי שמוצג באיור 2.5 [14]. לכן, טעינת זרז נמוכה יותר מובילה לתגובה איטית יותר. ככזה, תגובה קטנה יותר מתקבל קבוע קצב. זה תואם את הממצאים המדווחים בטבלה 2 לפיו א טעינת זרז נמוכה יותר הובילה לקבועי קצב תגובה נמוכים יותר.

בנוסף, שיעורי תגובה איטיים יותר התקבלו עבור טעינת זרז של 2.5 גרם/ליטר בהשוואה טעינת זרז ל-0.5 גרם/ליטר מתאימה גם לערכי MH נמוכים יותר כפי שמוצג בטבלה 6.6 (עם החריג ב 80°C). זה מצביע על כך שתהליך הגז-נוזל מתקרב ל- תיאור מקרה $(MH < 0.02)$ כלומר התנגדות העברת המסה הולכת ונעשית קטנה יותר. לפי משוואה 6.7, אזה אומר שהערכים של k_1 ו- k_2 יתאימו טוב יותר עם כל אחד מהם אחר זה עולה בקנה אחד עם איורים 6.7 ו-8.6 שבהם ההבדל בין k_1 ל- k_2 הוא קטן יותר כאשר נעשה שימוש בהעמסת זרז של 2.5 גרם/ליטר בהשוואה להעמסת זרז של 5.0 גרם/ליטר

נעשה שימוש

ותגובה ————— טבלה 6.8 מציגה את התרומה של מונח העברה המונית

מיתושה 6.5 לקראת המתנול לזרז הכוללת של גז-נוזל — — תהליך. התרומה של מונחים אלה מתבטאת בצורות חסרות הממדים שלה (אחוזים) (משוואות 6.8 ו-9.6).

$$MT\% = \frac{\text{---}}{\text{---}} \quad (6.8) \text{משוואה}$$

$$RXN\% = \frac{\text{---}}{\text{---}} \quad (6.9) \text{משוואה}$$

טבלה 6.8: התרומות של מונחי קינטיקה של העברת מסה ותגובה (%) לכיוון תהליך טרנספירציית גז-נוזל באמצעות מתנול.

	תנאים		תוצאות		MT%
	תנאי	תנאי	תוצאה	תוצאה	
80					80.2%
85					82.5%
90					89.9%
95					88.8%
100					88.6%

כפי שצוין קודם לכן, תגובות ההאסטרופיקציה של גז-נוזל מתבצעות בכך התזה היא של מקרה $G < 2.0$ כאשר $0.02 \text{ MH} < 0.02$ בו הן העברת המסה והן התגובה מונחי הקינטיקה של משוואה 6.5 תורמים לתהליך. כאשר $0.02 < \text{MH}$ -הגז- ניתן לתאר טרנספיקציה נוזלית על ידי מקרה H ומונח העברת המסה של המשוואה ניתן להניח ש-5.6 הוא זניח (ולכן לובש למעשה את הצורה של משוואה 6.6). טבלה 6.8 מציג את המידה שבה קינטיקה של העברת מסה ותגובה תורמת ל-טרנספורציית גז-נוזל כוללת בתנאים שונים.

בהליכי עיצוב והגדלה, חשוב לקחת בחשבון את הנפרד תרומות של $MT\%$ ו- $RXN\%$ לתהליך הכולל של גז-נוזל. בעבר, אלה תרומות צורפו באופן שגוי כמונח קינטיקה כימית יחידה, כפי שמוצג ב משוואה 4.8. שגיאות מוצגות אם מניחים שרק קינטיקה כימית תורמת לקראת התהליך הכולל (כמו במשוואה 4.8) כי כפי שמוצג בטבלה 6.8, התרומות שלהם בהתאמה של $MT\%$ ו- $RXN\%$ משתנות עם תנאי התגובה. בתוך ה בהקשר של עבודה זו, מאמינים שהשינוי ב- $TM\%$ $RXN\%$ ונובע מ- MH בגלל $E = 1.0$ וקבוע כפי שמוצג בטבלה 6.6. עם זאת, יש לציין כי עבור $0.02 < \text{MH}$ (לוח 6.6), התרומות של העברת מסה הן בסדר גודל של 10% או פחות (טבלה 6.8).

במילים אחרות, כאשר $MH < 0.02$, הלוקח את הגז-נוזל הכולל תהליך שיתרם כולו על ידי קינטיקה כימית בלבד (משוואה 6.6) בלבד להציג שגיאות בסדר גודל של 10% או פחות. אבל עבור $0.02 < MH < 2.0$ (טבלה 6.6), עושים זאת יציג שגיאות גדולות (33% - 15%) כפי שמוצג בטבלה 6.8.

טבלה 6.8 מראה גם כי תגובות ההסתרה בין גז-נוזל שבוצעו בכך העבודה תורמת לפחות 67.0% על ידי קינטיקה של תגובה. התרומה של העברה המונית (MT%) קטן יחסית מהתרומה של קינטיקה תגובה (RXN%). מילים, מגבלת העברת המסה כפי שדווחה עבור טרנספיקציה של נוזל-נוזל (סעיף 2.5.1) מתגבר על ידי שימוש בסיסור גז-נוזל. עם זאת, התרומה של העברה המונית עדיין קיימת כפי שמוצג בטבלה 6.8. יתרה על כן, MT% מעלה עם התגובה טמפרטורה וטעינת זרז. ניתן לייחס עלייה זו גם על ידי העלייה של MH כי $E = 1.0$ קבוע כפי שמוצג בטבלה 6.6 להלן דיון בנושא תצפית.

ככל שטמפרטורת התגובה עולה, קבוע קצב התגובה עולה לאורך מרחק מרחק את מובד ההתנגדות לקינטיקה של התגובה RXN% ומעלה MT% ביחס. ניתן להבחין באותה מגמה כאשר היא גבוהה יותר נעשה שימוש בטעינת זרז מכיוון שקבוע קצב התגובה גם גדל עם הזרז ריכוז כפי שנדון קודם לכן. זה מדגים את ההשפעה של טמפרטורת התגובה וטעינת זרז על תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל. למעשה, התרומה של MT% עולה עם ירידה ב-MH.

יש לציין שוב כי התוצאות המדווחות בטבלאות 5.6-6.4 מתקבלות עבור זמני החזקת הכור קצרים מאוד בגלל הגודל הקטן של עמודת הכור הטיפות (0.455 מ' אורך) בשימוש בעבודה זו. לכן, הערכים המדווחים של XB קטנים מאוד למרות שה קבועי קצב התגובה המתקבלים כאן גבוהים בהרבה מאלה המדווחים בספרות. בהתייחס למשוואה 6.5, ניתן לשפר משמעותית את ההמרה של שמן (XB) ללא הארכת זמן שימור התגובה על ידי הגדלת כמות המגיב הגזי המומס בטיפות השמן (CAi). ניתן להשיג זאת באמצעות שימוש בלחצים גבוהים יותר. אולם, עבור המערכת של שמן מתנול-סויה בעבודה זו, CAi נקבע מראש על ידי המחיצה של מתנול בין אוויר לשמן נוזלי בלחץ הסביבה. זה בגלל

מערכת כור הטיפות כפי שמוצג באיור 5.1 אינה מיועדת לפעול בלחצים

גבוה מהסביבה מקדם החלוקה האוויר-שמן של אדי מתנול היה משוער ל להיות 0.15 כפי שנדון בסעיף 4.3.2. לחלופין, מסיסות המגיב הגזי יכולה להיות גדל על ידי שימוש באדי אלכוהול מסיסים יותר כפי שנדון בהמשך.

סעיף 6.3.3 מציג את התוצאות מתגובות transesterification-גז-נוזל מתבצע באמצעות 1-פרופנול במקום מתנול כמגיב הגזי. השימוש ב-1-פרופנול במקום מתנול הוא ניסיון לבחון את ההשערה ש- XB ישתפר אם המסיסות של המגיב הגזי גדלה, מה שמוביל לאחר מכן לערכים גבוהים יותר של CAi. המסיסות של אלכוהול בממס שמן (לא קוטבי) עולה ככל שהקוטביות של אלכוהול יורד עם עלייה באורך שרשרת הפחמן. לפיכך, מתנול, אתנול ו-1-פרופנול יש מסיסות עולה בשמן סויה, כאשר 1-פרופנול הוא המסיס ביותר מבין שלושה. האלכוהול 1-פרופנול נבחר בעבודה זו מכיוון שהטרנספיפקציה שלו עם א מקור טריגליצרידים (שמן) לייצור פרופיל אסטרים מעולם לא נחקר בפירוט קודם לכן. יתר על כן, למוצר פרופיל אסטר יש תכונות זרימה קרה טובות יותר מאשר מתיל אסטר בתור א ביודיזל. [130]

6.3.3 ניסויי טרנספיפקציה של גז-נוזל באמצעות 1-פרופנול

תגובת גז-נוזל טרנספיפקציה באמצעות 1-פרופנול מתבצעת על פי שיטות המפורטות בסעיף 5.5. הזרז הבסיסי המשמש הוא 5.0 גרם נתרן פרופוקסיד לליטר 1-פרופנול. לחץ ההנעה של שמן סויה נשמר קבוע על 55.19 kPa בגלל ה להשפעה של הטווח המצומצם של לחצי הנהיגה המשמשים בעבודה זו השפעה מינימלית על המרה של נפט כפי שמוצג בטבלאות 5.6-6.4 עבור טרנספיפקציה של גז-נוזל תגובות באמצעות מתנול. טמפרטורות התגובה המשמשות להאסטרופיקציה של גז-נוזל תגובות המשתמשות ב-1-propanol גבוהות יותר ב 110°C, 100°C ו-100°C מכיוון שנקודת הרתיחה של 1-propanol היא ב 97°C. ערכי XB- CB המחושבים מוצגים בטבלה 6.9.

טבלה 6.9: סיכום של XB שנמדד ו- CB מחושב לתגובות גז-נוזל באמצעות 1-

העמסת פרופנול ו-0.5 גרם/ליטר זרז

			XB (גרם/ליטר זרז) (kPa)	CAi
	#41	61.00 ± 3.61	422.12 ± 39.00	9.00
	#42	72.67 ± 1.53	295.84 ± 16.50	5.50
	#43	89.33 ± 3.06	115.45 ± 3.00	3.00

טבלה 6.9 מראה שההמרה של שמן סויה השתפרה מאוד ל-16% 90 - כאשר משתמשים במגיב גז מסיס יותר כמו -1 פרופנול. ריכוז שיווי המשקל של אלקוהול על פני השטח של טיפות שמן סויה (CAi) ניתן להעריך באמצעות הנרי חוק. למרבה הצער, קבוע חוק הנרי (HA) עבור אדי אלקוהול בשמן נוזלי אינו זמין בקלות כפי שהוזכר בסעיף 4.3.2 מקדמי החלוקה (משוואה 6.10) של אלקוהולים שונים בין אוויר לשמן זית כפי שנמדדו על ידי Kaneko et al. [131] הם הקרובים ביותר מידע עזר שניתן למצוא. עם זאת, המדידות שלהם מבוצעות ב -37°C רק.

עם זאת, Kaneko et al. [131] דיווח כי מקדם החלוקה של מתנול בין שמן זית לאוויר גדול פי 3 עד 4 בערך מ-1 פרופנול. זה מדגים את המסיסות הגבוהה יותר של -1 פרופנול בשמן זית מאשר מתנול. סעיף 4.3.2 דנו שמקדם החלוקה של מתנול בין אוויר לשמן סויה ב-Co001 הוא נחשב 0.15. לפיכך מקדם החלוקה של -1 פרופנול בין שמן סויה לאוויר הוא נחשב פי 3.5 קטן מ-51.0 בעבודה זו.

(משוואה 6.10) — מקדם החלוקה =

טבלה 6.10 מציגה את הערכת ה-E ו-MH עבור טרנסיפיקציה של גז-נוזל תגובות באמצעות 1-propanol באותו אופן כפי שתואר עבור טרנספורמציה גז-נוזל תגובה באמצעות מתנול בסעיף 6.3.2 (כלומר באמצעות משוואה 4.14 "חיפוש יעד" ב Microsoft Excel).

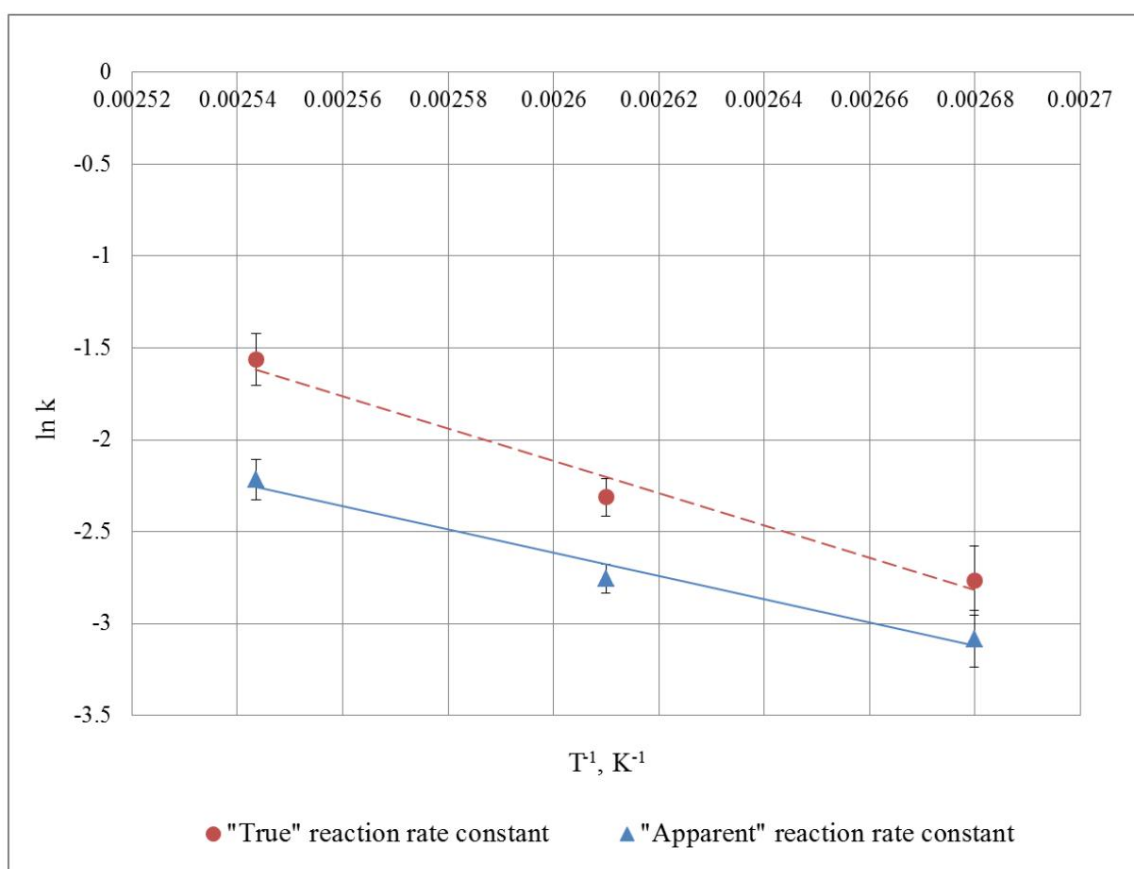
טבלה 6.10: מודול הטה (MH) ומקדם ההשבחה (E) עבור גז-נוזל

טרנספורמציה באמצעות -1 פרופנול

T (°C)	5.0 גרם נתרן פרופוקסיד לליטר -1 פרופנול	
		MH
100		0.0498
110		0.0806
120		0.1509

לפי טבלה 6.10, ערכי מודול הטה נופלים בטווח: $0.02 < MH <$
 2.0 , ומקדם ההשבחה, $E = 1.0$ וקבוע. לכן, זה מתאים ל
 מקרה ביניים G באיור 4.3. תגובת ההאסטרופיקציה בתוך השמן
 הטיפות איטיות מספיק כדי שהמגיב הגזי יתפזר לתוך גוף הטיפה, אבל בכל זאת
 עמידות הסרט הנוזל עדיין קיימת. [44] זהו זהה להאסטרופיקציה של גז-נוזל
 תגובה באמצעות מתנול כפי שנדון בסעיף 6.3.2. לפיכך, גם העברה המונית וגם תגובה
 הקינטיקה חשובה לתהליך ומשוואה 6.5 חלה על הגז-נוזל
 תגובת טרנספיקציה באמצעות 1-פרופנול.

איור 6.9 מציג את מזימות Arrhenius עבור תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל
 באמצעות 1-פרופנול והעמסת זרז של 5.0 גרם/ליטר. טבלה 6.11 היא סיכום של k_1 ו- k_1'
 מתקבל עבור טרנספיקציה של גז-נוזל באמצעות 1-propanol.

איור 6.9: חלקות Arrhenius לתגובות טרנספיקציה של גז-נוזל באמצעות 1-propanol
 5.0 גרם/ליטר נתרן פרופוקסיד זרז.

טבלה 6.11: קבועי קצב תגובה עבור תגובות טרנספיזציה של גז-נוזל באמצעות 1-העמסת פרופנול ו-0.5 גרם/ליטר זרז

T (°C)	קבוע קצב תגובה; (m ³ /mol.s)	
	טעינת זרז של 5.0 גרם/ליטר	
		k ₁
100		0.0547 ± 0.0020
110		0.0687 ± 0.0060
120		0.1980 ± 0.0222

איור 6.9 דומה לתרשים 6.7 ו-6.8. טבלה 6.10 מראה כי ערכי k₁ הם גם גדול בעקביות מערכי k₁ אמה שמצביע על כך שהתנגדות העברת מסה עדיין תורם לתהליך הכולל (משוואה 6.7). השוואה בין קצב התגובה יידונו קבועים שהתקבלו בטבלה 6.11 (עבור 1-פרופנול) ו-7.6 (עבור מתנול).

מאוחר יותר.

טבלה 6.12 מציגה את התרומה של מונחי העברת המסה והקינטיקה של התגובה לקראת תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל באמצעות 1-propanol תרומות אלו הן באים לידי ביטוי בצורות חסרות הממד שהוגדרו קודם לכן במשוואות 6.8 ו-6.9. לפי טבלה 6.12, תגובת ההאסטרופיקציה בין גז-נוזל באמצעות 1-פרופנול היא תורם הן על ידי קינטיקה של תגובה והן על ידי העברת מסה, עם מונח העברת המסה תורם 27.3% - 47.9 עם זאת, בהשוואה לטבלה 6.8 עבור זרז של 5.0 גרם/ליטר טעינה, MT% עבור פרופנוליזה גבוה יותר מאשר מתנוליזה. הסיבה לכך היא שה-MH נמצא עבור פרופנוליזה (טבלה 6.10) גבוהה יותר מהמתנוליזה (טבלה 6.6).

טבלה 6.12: התרומות של מונחי קינטיקה של העברת מסה ותגובה (%) כלפי תהליך ההסתרה הכולל של גז-נוזל באמצעות 1-propanol

	נתון פרופוקסיד לליטר 1-פרופנול	
		RM ₁ %
100		22.3%
110		55.8%
120		52.9%

בהסתכלות על ההמרות הגבוהות של שמן סויה (XB) כפי שדווח בטבלה 6.9, זה ברור שתגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל באמצעות 1-פרופנול מהירה יותר השוואה למתינוול משמש כמגיב הגזי. עם זאת, השוואה הוגנת בין השימוש של שני אלכוהול שונים אלה עבור טרנספיפקציה יכול להיעשות רק על ידי השוואה בין קבועי קצב התגובה ה"אמיתיים" כפי שיפורט להלן.

אנרגיית ההפעלה (Ea) וקבוע Arrhenius (Ar) המתקבלים מאיורים 6.7 ו-6.9 משמשים כדי להשיג קבועי קצב תגובה "אמיתיים" להשוואת הקינטיקה של תגובת טרנספיפקציה באמצעות מתנול ו-1-פרופנול. משוואות 6.11 ו-21.6 הן ביטוי Arrhenius המייצג את קינטיקה התגובה של טרנספיפקציה גז-נוזל שימוש ב-0.5 גרם/ליטר של טעינת זרז עם מתנול ו-1-פרופנול כאלכוהול בהתאמה. דיון מפורט יותר על כך מובא בהמשך סעיף 6.3.4.

עבור מתנול:

(משוואה 6.11)

עבור 1-פרופנול:

(משוואה 6.12)

באמצעות משוואות 6.11 ו-21.6, קבועי קצב התגובה "האמיתיים" של ניתן לחשב תגובת טרנספיפקציה באמצעות מתנול ו-1-פרופנול עבור אותו הדבר טווחי טמפרטורות כפי שמוצג בטבלה 6.13.

טבלה 6.13: קבועי קצב תגובה "אמיתיים" עבור מתנול ופרופנול

	k ₁ (m ³ /mol.s)	
	מתנול	1-פרופנול
80	0.0289	0.0157
90	0.0550	0.0312
100	0.1011	0.0597
110	0.1800	0.1104
120	0.3111	0.1980
130	0.5234	0.3448

טבלה 6.13 מראה כי קבועי קצב התגובה "האמיתיים" עבור ההאסטרופיקציה של שמן סויה המשתמש ב-1-propanol קטן מזה של מתנול בטווח הטמפרטורות מוצג. זה מצביע על כך שהטרנספיפקציה של טריגליצרידים על ידי מתנול היא מהירה יותר

מאשר -1 פרופנול אם ריכוז המגיבים הנמצאים באזור התגובה בשני המקרים הוא שווה במקרה של תגובת טרנספיקציה של גז-נוזל, אזור התגובה נמצא על פני השטח של טיפת השמן (סרט נוזלי) שבו האלכוהול והזרז מתמוססים לפי מקדם החלוקה (משוואה 6.10).

התוצאות שהתקבלו בטבלה 6.13 מוצדקות בעובדה שמתנול הוא יותר קוטבי מאשר -1 פרופנול. ככזה, מתנול מגיב יותר כאשר לוקחים חלק בתגובת טרנספיקציה הכוללת התקפות נוקלאופיליות של אטומי קרבונל (איור 2.5). עם זאת, מכיוון שכמות המתנול הקיימת באזור התגובה נמוכה (נמוכה מסיסות), גם קצב התגובה האפקטיבי שלו הופך נמוך מדי. מצד שני, למרות שהקבוע קצב התגובה "אמיתי" עבור תגובת ההאסטרופיקציה באמצעות -1 פרופנול קטן יותר בשל הקוטביות המופחתת שלו, כמות ה-1 פרופנול (והזרז) הקיימת בתגובה האזור גבוה בגלל מסיסותו הטובה יותר בשמן. זה הביא לקצב התגובה הגבוה שלו בשוואה למתנול, כפי שמוצג על ידי המרות שמן גבוהות יותר כפי שדווח בטבלה 6.9 אינץ' השוואה לטבלה 6.4.

סעיף 6.3.4 להלן דן כיצד יכולה להיות ההשפעה של העברה המונית על אנרגיית הפעלה של תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל.

6.3.4 אנרגיית הפעלה, E_a

אנרגיית הפעלה מוגדרת ככמות האנרגיה הדרושה להפעלת א תגובה מסוימת. זה יכול לשמש גם כדי "טביעת אצבע" נתיב תגובה מסוים או מנגנון. לדוגמה, ה- E_a של תגובה מסוימת מצטמצם כאשר יש זרז מתאים הוסיף כי הזרז מאפשר לתגובה להתקדם במסלול חלופי או מנגנון עם E_a תחתון. [44] עם זאת, יש לציין כי הגודל של E_a לא מציין אם תגובה תתקדם בקצב מהיר או איטי.

על פי חוק Arrhenius (משוואה 2.6), ניתן לקבוע את ערכו של E_a מהשיפוע של חלקת Arrhenius הליניארית של $\ln k_1$ אלעומת $(K-1)$ בשל הגרפיקה שיטה לקביעת E_a מערכים שנמדדו בניסוי של קבועי קצב תגובה, ערך E_a ההמתקבל כפוף לשגיאות, במיוחד כאשר נקבע באמצעות ה"מראית עין" קבוע קצב התגובה (k_1) במקום קבוע התגובה "האמיתי". (1) השימוש בערכי k_1 "k"

במקום ערכי E_a עשויים להיות הסיבה למגוון הרחב של ערכי E_a המדווחים עבור הנוזל-תגובת טרנספורמציה נוזלית בספרות הקיימת כפי שמוצג בטבלה 2.1. זה בגלל ייתכנו וריאציות של תנאי ערבוב (הגבלת העברת מסה) בתוך הכורים בשימוש על ידי חוקרים שונים. זה נדון בעבר בסעיף 2.5.2.

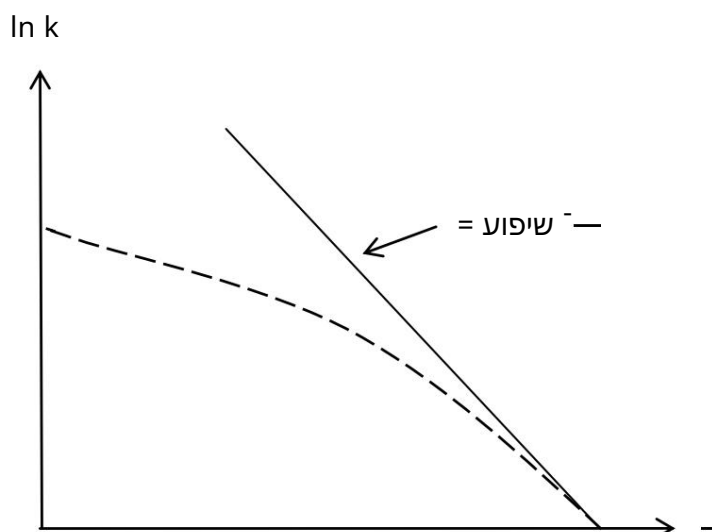
בהתייחס לחלקות Arrhenius של איורים 6.7, 6.8 ו-9.6, ההפעלה שהתקבלה אנרגיות וקבועי Arrhenius של תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל מסוכמים בטבלה 6.14.

טבלה 6.14: אנרגיית הפעלה (E_a) וקבוע Arrhenius (Ar) עבור הגז-נוזל תגובת טרנספיקציה

גזי מגיב	זרימה טעינה	ערכים אמיתיים "לכאורה".			
		E_a (kJ/mol)	Ar	E_a (kJ/mol)	Ar
מתנול	5.0 גרם/ליטר	68.6	4.00×10^8	47.4	2.43×10^5
מתנול	2.5 גרם/ליטר	47.3	2.19×10^5	40.0	1.63×10^4
1-פרופנול	5.0 גרם/ליטר	73.1	1.03×10^9	52.8	1.08×10^6

על פי טבלה 6.14, אנרגיות ההפעלה "האמיתיות" (E_a) גבוהות באופן עקבי מאשר אנרגיות ההפעלה "לכאורה". זה מצביע על כך כאשר העברת המסה לרעה אפקטים משולבים, תוצאות E_a נמוכה יותר. נורדיני וגו' [40] דיווחו גם הם על קלות ירידה באנרגיית ההפעלה כאשר מגבלת העברת המסה בתוך הכור שלהם היא מוגברת על ידי הפחתת מהירות הערבול (מספר ריינולדס) בתוך כור הטנק המעורבל (טבלה 2.1).

בדוגמה אחרת, במהלך תגובות קטליטיות נוזל-מוצק, סמית [132] קובע כי התנגדויות דיפוזיה חיצוניות משפיעות על המדידות הניסיוניות של אנרגיית ההפעלה באופן משמעותי. הוכח שהתנגדויות דיפוזיה גבוהות יותר בממשק נוזל מוצק מובילות ל אנרגיות הפעלה שנמדדו קטנות יותר כפי שמוצג באיור [132]. 6.9 השיפוע של המוצק קו מייצג את אנרגיית ההפעלה "האמיתית", בעוד השיפוע של הקו המקווקו הוא אנרגיית הפעלה "לכאורה" נמדדת בניסוי כאשר התנגדות דיפוזיה חיצונית הם משמעותיים.

איור 6.10: השפעת התנגדות הדיפוזיה החיצונית על אנרגיית הפעלה הנמדדת [132].

יש לציין כי איור 6.10 ממחיש את השפעת ההתנגדות החיצונית על אנרגיית הפעלה על פני מגוון רחב של טמפרטורות תגובה. עבור היקף עבודת הגמר, ה טווח טמפרטורות התגובה שנחקר קטן בהרבה, כלומר $80 - 130^{\circ}\text{C}$ ולכן עלילות Arrhenius של איורים 6.9 - 6.7 (הן עלילות אמיתיות והן לכאורה) מופיעות כקווים ישרים. זה צפוי כי אם טווח טמפרטורות התגובה שנחקר יורחב; לכאורה העלילה הקבועה של קצב התגובה תהיה לא ליניארית כמו הקו המקווקו באיור 6.10.

לסיכום, השיטה הגרפית המשמשת לקביעת אנרגיית הפעלה (E_a) של a התגובה כפופה לטעויות. זה במיוחד כך כאשר קצב התגובה "לכאורה" קבוע עם שילוב אפקטים של העברת המונים משמש להשגת ערכים של E_a כאשר תגובה היא מושפע מהעברת מסה, ערך E_a הופך נמוך יותר אם נקבע באמצעות ה"לכאורה" קצב תגובה קבוע במקום קצב התגובה "האמיתי". זה מודגם בטבלה 6.12 ואיור 6.10. במילים אחרות, יש להשתמש במודל הנוכחי של משוואה 4.14 לקבוע את קבועי קצב התגובה "האמיתיים". זה בתורו ייתן ערך E_a מדויק יותר לתגובה המושפעת מהעברת מסה, למשל תגובת ההאסטרופיקציה.

בסעיף 2.5.2 וכפי שהודגם בטבלה 2.1, מגבלות העברת המונים במהלך תגובות טרנספיפקציה נוזל-נוזל מתפרסמת כאחת הסיבות מאחורי ערכים נמוכים בעקביות של E_a בהשוואה לאלו שדווחו עבור המתנול העל-קריטי

תהליך שבו מגבלות העברת המונים הן מינימליות. בעוד ההעברה המונית המינימלית התנגדות במהלך תהליך המתנול העל-קריטי הייתה יכולה לתרום ל- E_a גבוה יותר ערכים, עלייה כה משמעותית ב- E_a עבור התהליך העל-קריטי כמו בטבלה 2.1 יכולה גם כן נובע ממנגנון התגובה השונה לחלוטין שלו (סעיף 2.3.4) מהקטליטי הבסיסי מנגנון (סעיף 2.3.1) בתהליך נזל-נוזל.

מטבלה 6.14, ערכי E_a "האמיתיים" (למעט טעינת זרז של 2.5 גרם/ליטר באמצעות מתנול) גבוהים מאלה שדווחו עבור תהליך נזל-נוזל בטבלה 2.1. זה מצביע על מגבלת העברת המסה במהלך תגובת ההאסטרופיקציה של נזל-נוזל מצטמצם כאשר נעשה שימוש בסיידור גז-נוזל. שימוש בחוק ארניוס (משוואה 2.6) קבועי קצב התגובה המתקבלים עבור טרנספיפקציה של גז-נוזל באמצעות הפרמטרים של טבלה 6.14 הוא גם גבוה בהרבה מאלה שדווחו עבור טרנספיפקציה של נזל-נוזל דווח בספרות בכל הטמפרטורות (טבלה 2.1) עם זאת, גם "נכון" וגם ערכים "לכאורה" של E_a המתקבלים עבור טעינת זרז של 2.5 גרם/ליטר נמוכים מאלה שהתקבלו להעמסת זרז של 5.0 גרם/ליטר.

לסיכום, השיטה הגרפית המשמשת לקביעת אנרגיית ההפעלה של a (של E_a) התגובה כפופה לטעויות. זה במיוחד כך כאשר קצב התגובה "לכאורה" קבוע עם שילוב אפקטים של העברת המונים משמש להשגת ערכים של E_a . כאשר תגובה היא מושפע מהעברת מסה, ערך E_a הופך נמוך יותר אם נקבע באמצעות ה"לכאורה" קצב תגובה קבוע במקום קצב התגובה "האמיתי". זה מודגם בטבלה 6.14. במילים אחרות, יש להשתמש במודל הנוכחי של משוואה 6.5 כדי לקבוע תגובה "אמיתית". קבועי קצב. זה בתורו ייתן ערך E_a מדויק יותר לתגובה המושפעת על ידי העברה המונית, למשל תגובת ההאסטרופיקציה.

6.4 הדמיית דגם

סעיף 6.3 דן בשימוש במודל הנוכחי (משוואה 4.14 ואילך משוואה 6.5) כדי לקבוע פרמטרים קינטיים חשובים של תגובה כמו קצב התגובה אנרגיית הפעלה קבועה של תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל. ההווה המודל מסוגל גם לבדד את התרומה של העברת מסה וקינטיקה של תגובה ל- גז-נוזל הכולל בתנאי הניסוי. סעיפים 6.4.2, 6.4.1 ו-3.4.6 הם הסימולציה של תגובת ההסתרה בין גז-נוזל באמצעות המודל הנוכחי של המשוואה

4.14 כדי להדגים את השפעת הטמפרטורה, גודל טיפות השמן והעמסת זרז על תהליך טרנספורציית גז-נוזל הכולל באמצעות מתנול כמגיב הגזי. סעיף 6.4.3 מציג את ההשפעה של שימוש ב-1, -propanol, שהוא מסיס יותר מהמתנול בפולי סויה שמן, כמגיב הגזי בהשוואה למתנול.

6.4.1 השפעת הטמפרטורה

השפעת טמפרטורת התגובה על תהליך ההאסטרופיקציה של גז-נוזל באמצעות מתנול כמגיב הגזי מתבצע על ידי סימולציה באמצעות המודל הקינטי הנוכחי של משוואה 6.5. קוטר טיפת שמן סויה נשמר קבוע ב-004 מיקרומטר. סימולציה היא מתבצע באמצעות ערכי קבוע קצב התגובה "האמיתיים" (k_1) המחושבים באמצעות משוואה 6.12.

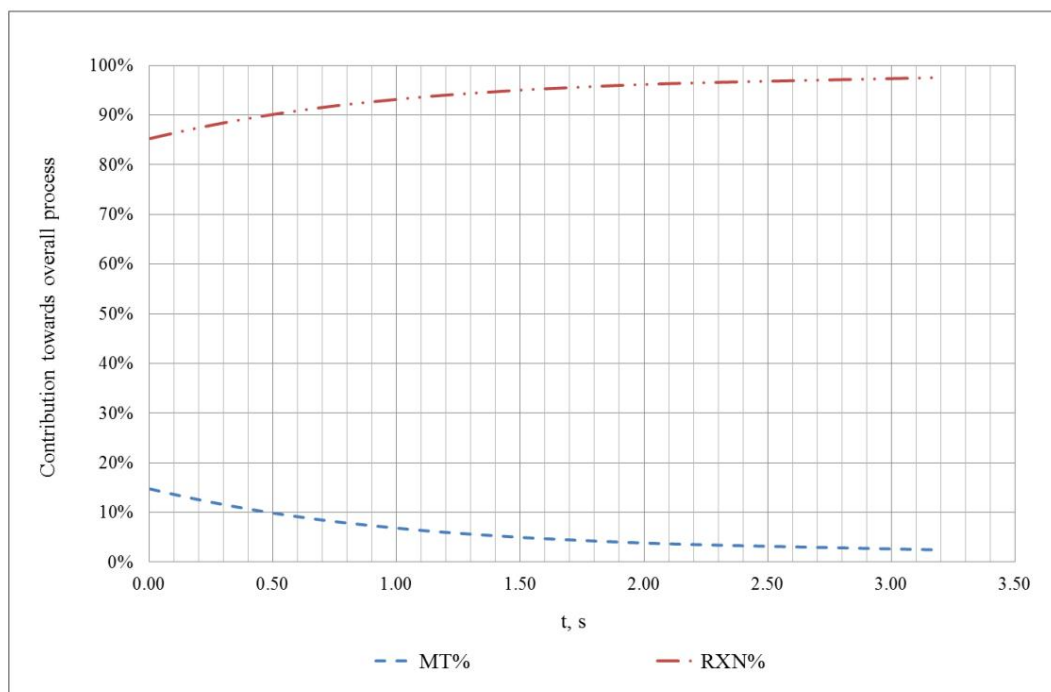
התרומה של ההתנגדות לקינטיקה של העברת מסה ותגובה כלפי ה-

טרנספורציית גז-נוזל הכוללת מוצגת כחלקים של הפרמטרים חסרי הממדים: $MT\%$ ו- $RXN\%$ (משוואות 6.8-9.6) לעומת זמן תגובה. ככזה, המסה בפועל

פולי סויה נלקח לתהליך העברת המסה ותגובה:

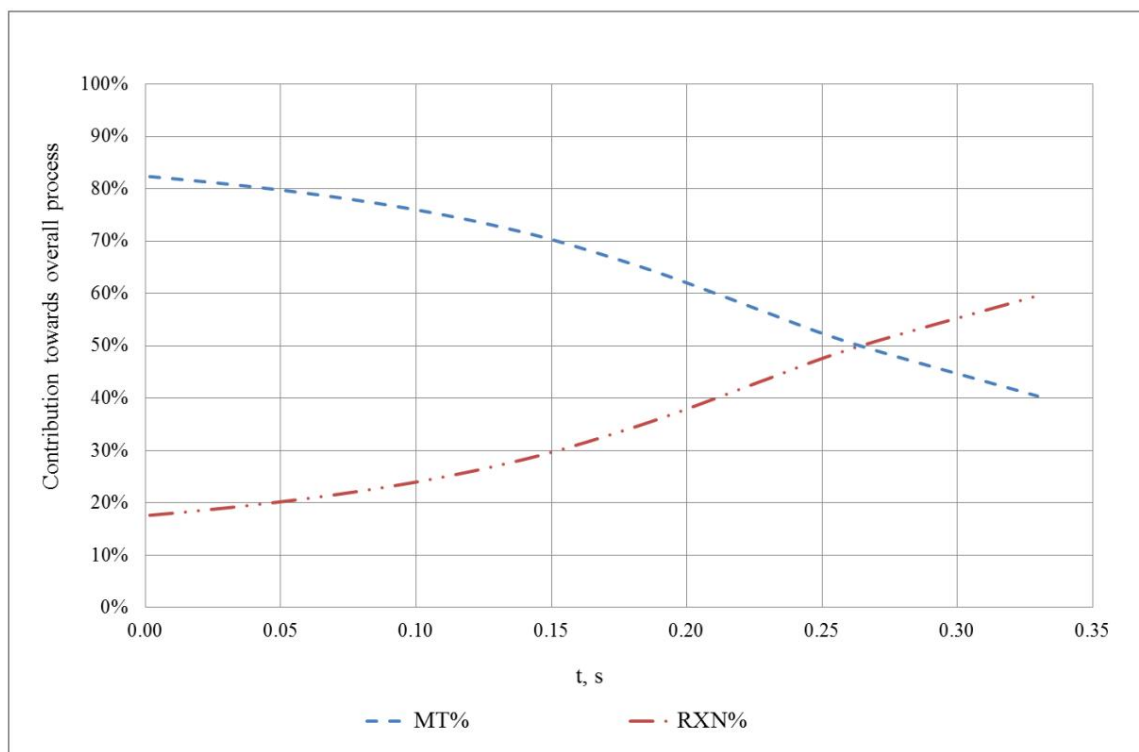
מקדם תגובה $IMT\%$ -

$RXN\%$ תורם לתהליך הכולל של גז-נוזל במהלך כל התהליך תגובה עד סיום. ($XB = 99.9\%$)

איור 6.11: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לכיוון טרנספורציית גז-נוזל באמצעות מתנול; $T = 80^{\circ}\text{C}$, $dd = 400$ מיקרומטר.

איור 6.11 מראה שב 80°C -ועם טיפות של 400 מיקרומטר, התהליך הכולל התנגדות מינימלית להעברת מסה כפי שמוצג ב-TM% נמוך של פחות מ-51%. איור 6.12 מציג העלילה של MT%-ו RXN% בטמפרטורת תגובה של 130°C .

איור 6.12: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לכיוון טרנספורציית גז-נוזל באמצעות מתנול; $T = 130^{\circ}\text{C}$, $dd = 400$ מיקרומטר.

לפי איור 6.11, תהליך גז-נוזל הכולל הוא 98% - 85% תרומה על ידי קינטיקה של תגובה במהלך התגובה ב 0.031 s - 80°C (איור 6.12), המסה מונח העברה-בקרה הופך להיות דומיננטי עם $MT\% = 82.4\%$ ב- $t = 0$. הסיבה לכך היא שב- 120°C , k_1 יותר גבוה וזה מפחית $RXN\%$ תוך הגדלת $MT\%$ באופן יחסי כתוצאה מכך. זה יצוין כי העלייה של $MT\%$ במקרה זה נובעת לחלוטין מירידה של $RXN\%$ המונח $MT\%$ הוא פונקציה חזקה של " kLa " (משוואה 6.8) שהיא קבועה עבור מערכת כור גז-נוזל מוגדרת. לפיכך $MT\%$ צפוי שלא ישתנה הרבה אם הגז-מערכת תגובה נוזלית קבועה. זה יוצג ונדון בהמשך באמצעות איורים 6.13 ו-4.16.

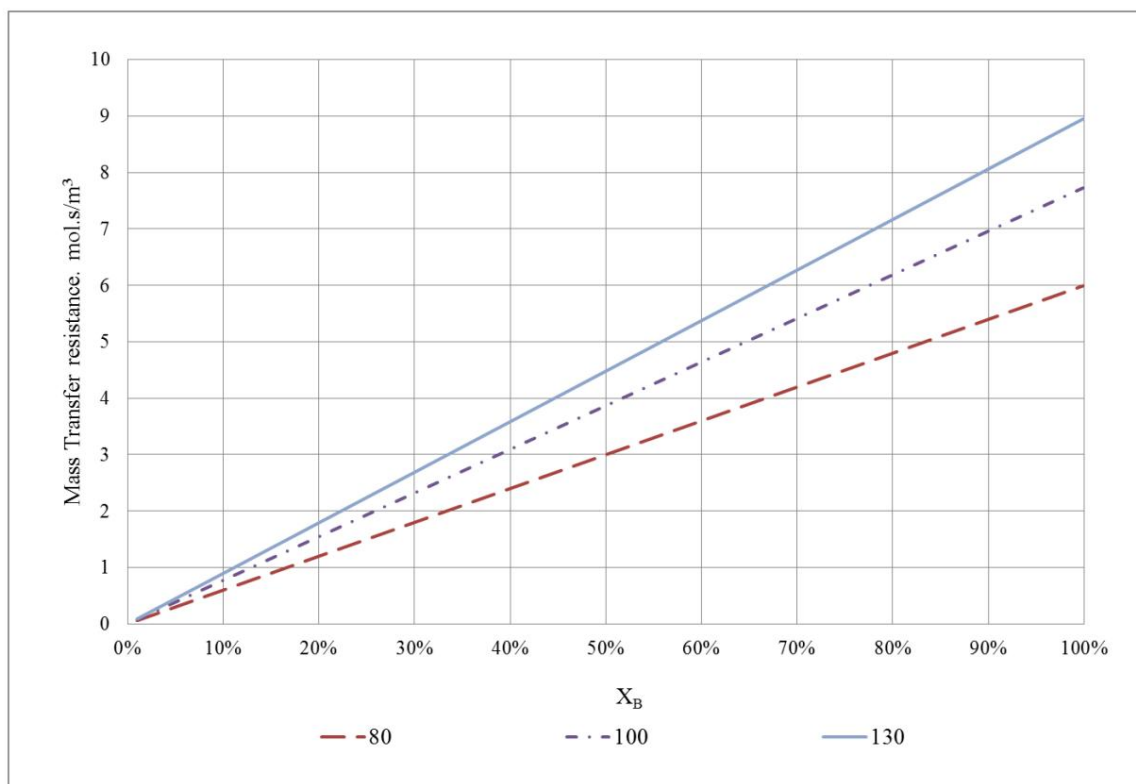
כמו כן לפי איור 6.12, כאשר קצב התגובה של שלב הנוזל מאט עקב ה דלדול מגיב 'B' בטיפות (כלומר מתקרב להמרה מלאה), המונח $RXN\%$ עולה והתהליך נשלט על ידי קינטיקה של תגובה לקראת הסוף. עם זאת, תהליך הגז-נוזל הכולל מהיר יותר ב- 0.031 s בהשוואה ל- 80°C כשהראשון מגיע להמרה מלאה ב- 33.0 שניות והשני, 3.19 שניות.

איורים 16.13-41.6 ממחישים את השפעת הטמפרטורה על העברת המסה תנאי התנגדות וקינטיקה של תגובה במהלך ההאסטרפיקציה של גז-נוזל תגובה באמצעות מתנול. שני הגרפים מוצגים כפונקציה של המרת שמן סויה (XB) כדי לאפשר ציור על אותן רשתות לצורך השוואה. ההשוואה הייתה אחרת קשה בגלל זמני השלמת תגובה שונים בטמפרטורות תגובה שונות. איור 16.15 להלן הוא העלילה של המרת שמן סויה מול זמן בתגובה שונה טמפרטורות. איור 6.15 ממחיש את השפעת הטמפרטורה על זמן ההגעה להשלמתו המרה של שמן סויה. ($XB = 99.9\%$)

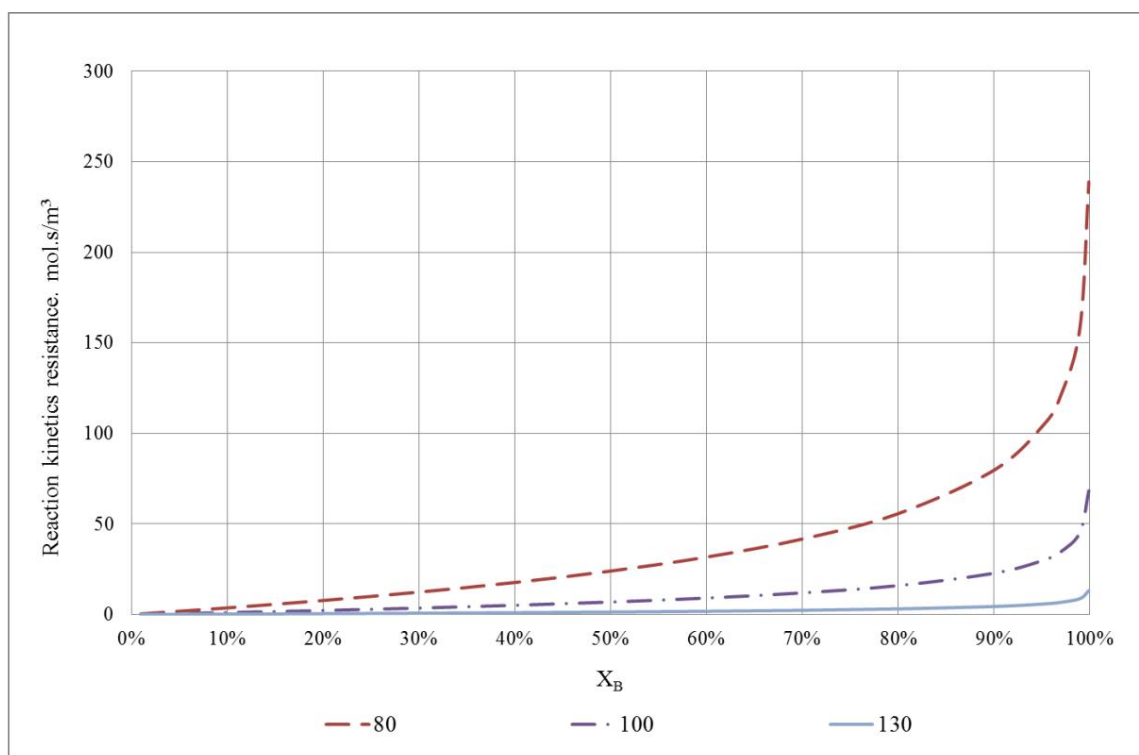
גם קינטיקה של התגובה וגם תנאי ההתנגדות להעברת מסה גדלים ככל שהתגובה מתקדם הסיבה לכך היא, ככל שהתגובה מתקרבת להשלמת וכמות מגיב שמן סויה (CB) מתרוקן, זה מקטין את דחף הריכוז להעברת מסה ($CB_0 - CB$) כתוצאה מכך, התנגדות העברת המסה עולה כפי שמוצג באיור 6.13. בינתיים, דלדול של מגיב (CB) מוביל גם לתגובה איטית יותר שמובילה לתגובה גבוהה יותר התנגדות קינטית תגובה כפי שמוצג באיור 6.13.

כאשר משווים בין איורים 16.13-41.6, לטמפרטורת התגובה אין א השפעה משמעותית על מונח ההתנגדות להעברת מסה:

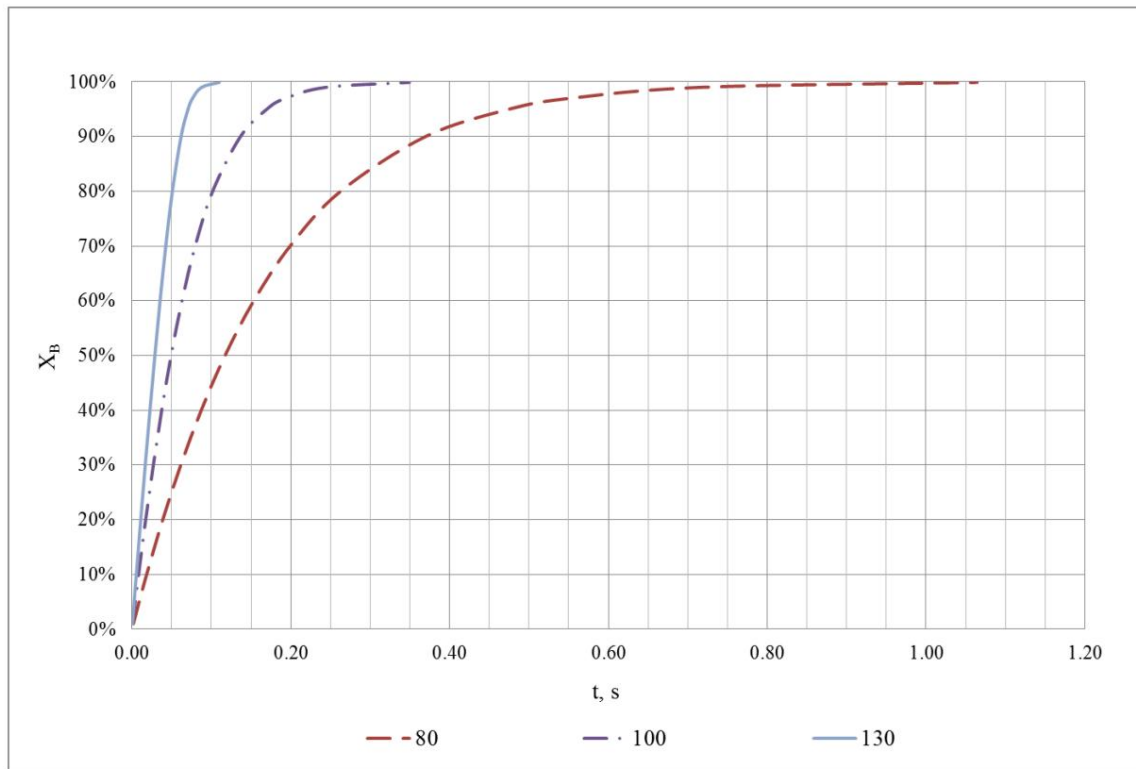
נראה מאוד תלוי בתגובה — — מונח התנגדות קינטיקה: טמפרטורה לדוגמה, ב-, $XB = 50\%$ טווח ההתנגדות להעברת מסה עלה מ-00.3 ל-84.4 מול.מול/מ"ק (עלייה של 49.3%) כאשר הטמפרטורה עלתה מ-80°C ל-130°C בינתיים, טווח ההתנגדות קינטית התגובה ירד מ-79.32 ל-23.1 מול.ש/מ"ק (ירידה של 94.5%). לפיכך, זה מראה שלטמפרטורת התגובה יש השפעה משמעותית על הפחתת ההתנגדות לקינטית התגובה. זה נתמך על ידי איור 6.15 מאוחר יותר.

איור 6.13: השוואה של התנגדות העברת המסה במהלך הגז-נוזל
טרנספיקציה באמצעות מתנול בטמפרטורות שונות; $dd = 400$ מיקרומטר.

איור 6.14: השוואה של התנגדות הקינטיקה של התגובה במהלך הגז-נוזל
טרנספיקציה באמצעות מתנול בטמפרטורות שונות; $dd = 400$ מיקרומטר.

איור 6.15: המרת שמן סויה (XB) כפונקציה של זמן (t) במהלך גז-נוזל טרנספיקציה באמצעות מתנול; $dd = 400$ מיקרומטר.

לפי איור 6.15, שיעור ההמרה של שמן סויה הוא פונקציה חזקה של טמפרטורת תגובה. זה תומך באמירה הקודמת שבה עלייה בתגובה הטמפרטורה מורידה את מונח ההתנגדות קינטית התגובה באופן משמעותי. במילים אחרות, ה תהליך הגז-נוזל הכולל צפוי להתקדם מהר יותר בתגובה גבוהה יותר טמפרטורה זה כפי שמוצג באיור 6.15. זמן השלמת התגובה הופחת מ 3.19 שניות ב-08°C עד 1.05 שניות ב-001°C ו 0.33 שניות ב-031°C.

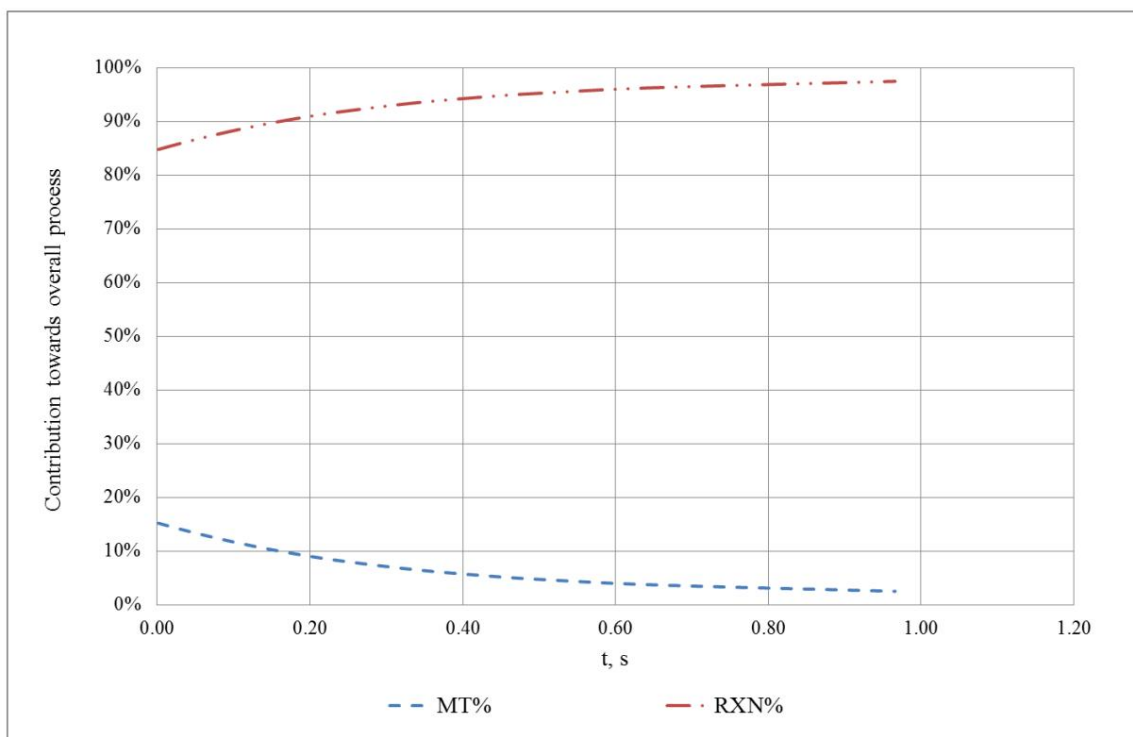
לאחר מכן, סעיף 6.4.2 דן בהשפעת גודל הטיפות על הגז-נוזל הכולל תגובת טרנספיקציה.

6.4.2 השפעת גודל הטיפות

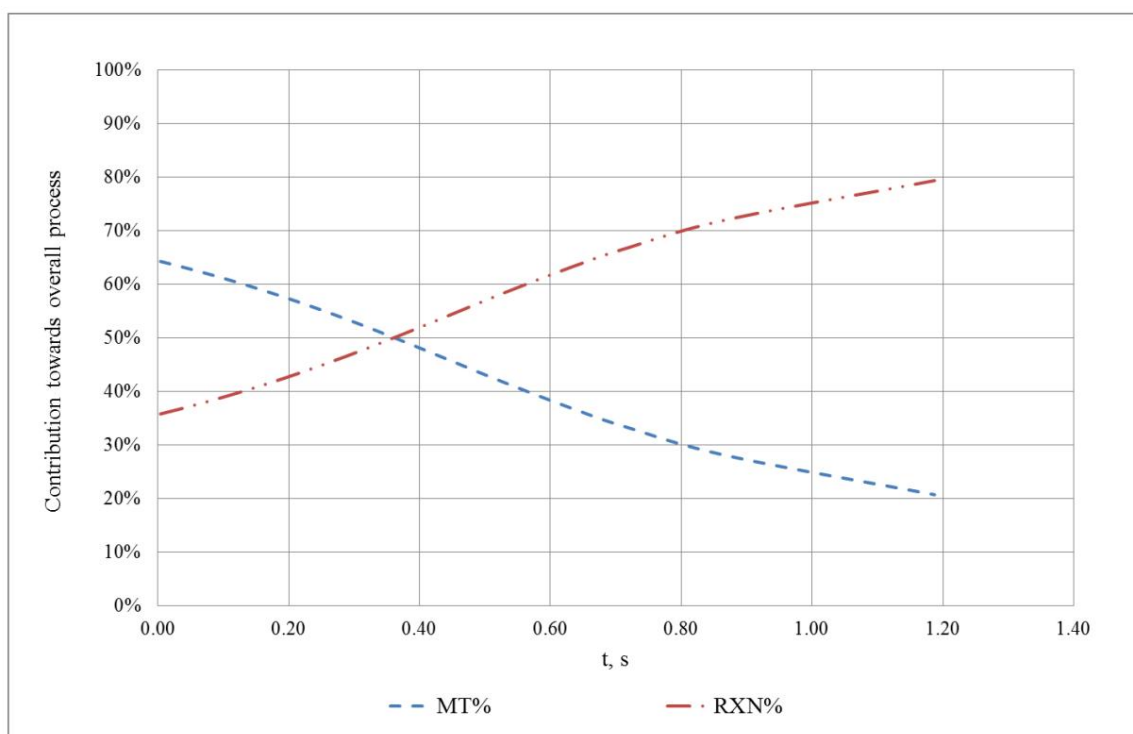
השפעת גודל הטיפות על תהליך ההאסטרופיקציה של גז-נוזל באמצעות מתנול שכן המגיב הגזי מתבצע על ידי סימולציה באמצעות המודל הקינטי של משוואה 6.5. טמפרטורת התגובה והעמסת הזרז נשמרים קבועים ב-0.5 גרם/ליטר Co001 ו-0.5 גרם/ליטר בהתאמה קוטר הטיפות ישפיע ישירות על אזור הממשק (א) עבור גז-נוזל העברת מסה דרך משוואה 6.4, אשר בתורה משפיעה על המונח "kLa" בהעברת המסה מונח התנגדות: (משוואה 6.8) —

איורים 16.16 ו-71.6 ממחישים את התרומה של העברת מסה וקינטיקה של תגובה MT% ו-RXN% (בהתאמה) לקראת תהליך ההסתרה הכולל של גז-נוזל שימוש במתנול במהלך התגובה ב 100°C-איור 6.16 מראה שהגז הכולל-תהליך נוזל הוא 98% - 84 תורם על ידי קינטיקה תגובה במהלך התגובה עבור $dd = 100$ מיקרומטר. עבור $dd = 1000$ מיקרומטר, תהליך הגז-נוזל נשלט על ידי העברת מסה במקום זאת התרומה של העברת מסה לתהליך הכולל כאשר $dd = 1000$ מיקרומטר הוא 64.2% וזה ירד ל-7.02% בסוף התגובה.

בזאת יש לציין כי הירידה של MT% לקראת סוף התהליך היא עקב דלדול מגיב 'B' (מתקרב להמרה מלאה) ובכך מאט קצב התגובה והעלאה מונח התנגדות קינטי התגובה: גורם ל-TM% להפחית באופן יחסי כפי שמוצג באיור 6.17 מעבר ל- $t = 0.35$ שניות.

איור 6.16: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לכיוון טרנספורציית גז-נוזל באמצעות מתנול; $T = 100^{\circ}\text{C}$, $dd = 100$ מיקרומטר.

איור 6.17: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לכיוון טרנספורציית גז-נוזל באמצעות מתנול; $T = 100^{\circ}\text{C}$, $dd = 1000$ מיקרומטר.

איור 6.18 מציג את ההשפעה של קוטר הטיפות על מונח ההתנגדות להעברת מסה:

ב- $T = 100^{\circ}\text{C}$ במהלך תגובת ההאסטרפיקציה של גז-נוזל באמצעות

מתנול. איור 6.18 משורטט כנגד המרת השמן X_B כדי לאפשר את השוואה

בין קוטרי טיפות שונים במהלך התגובה. השוואה תהיה

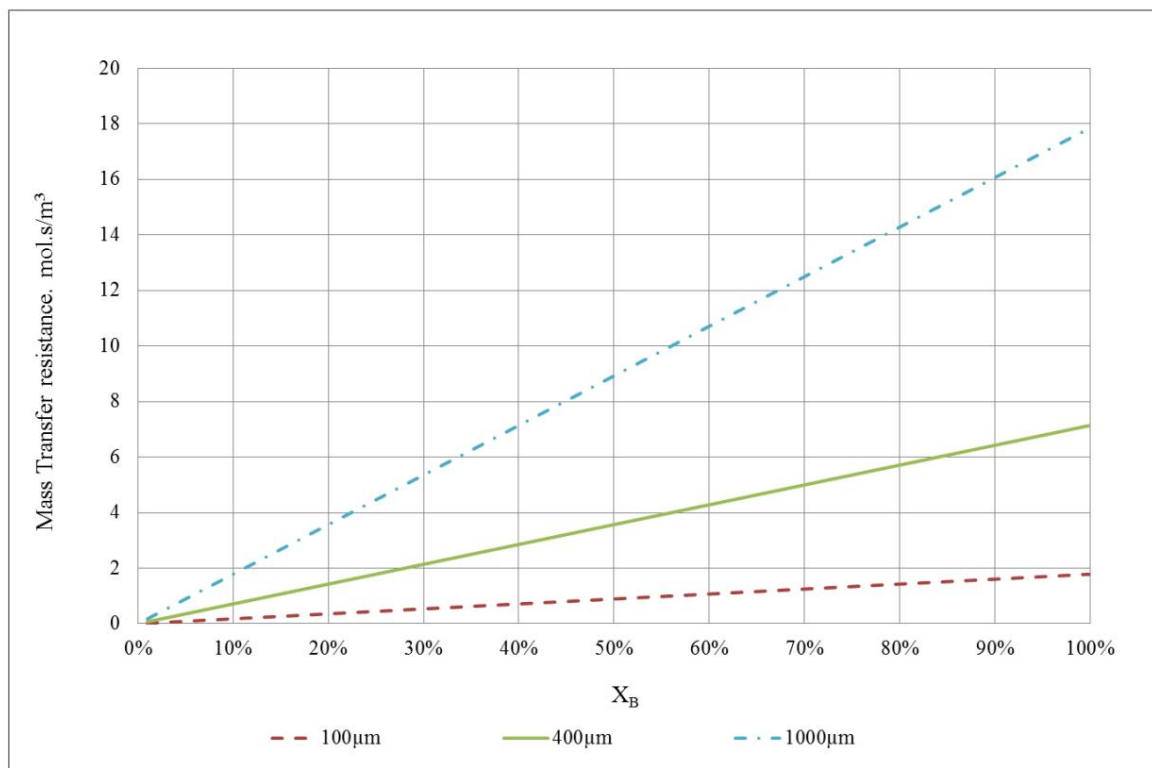
אחרת קשה בגלל זמני השלמת תגובה שונים בטיפות משתנה

קטרים יצוין כי עבודת הסימולציה של סעיף 6.4.2 (סעיף הנוכחי) היא

מתבצע בטמפרטורת תגובה קבועה של 100°C לכן קינטיקה של התגובה

צפוי להישאר קבוע עבור קוטרי טיפות שונים. ב

במילים אחרות, לקוטר הטיפות המשתנה אין השפעה על קינטיקה של התגובה מונח התנגדות.

איור 6.18: השוואה של התנגדות העברת המסה במהלך הגז-נוזל

טרנסיפיקציה באמצעות מתנול עבור קטרים שונים של טיפות שמן; $T = 100^{\circ}\text{C}$.

לפי איור 6.17, טווח ההתנגדות להעברת מסה גדל עם הטיפה

קוטר. זה צפוי מכיוון שגודל הטיפות משפיע ישירות על אזור הממשק של גז-נוזל

אשר בתורו משפיע על המונח "kLa" של משוואה 6.8, כפי שהוזכר קודם לכן. למשל ב- X_B

40%, טווח ההתנגדות להעברת מסה גדל מ-17.0 מול.שניות/מ"ק עבור $dd = 100$ מיקרומטר ל-

2.86 mol.s/m³ עבור $dd = 400$ מיקרומטר, ועד 7.14 mol.s/m³ עבור $dd = 1000$ מיקרומטר. קינטיקה של התגובה טווח ההתנגדות נשאר קבוע ב-50.5 mol.s/m³ עבור כל קוטרי הטיפות ב-40% XB .

כפי שמוצג באיורים 16.16-71.6, קוטר הטיפות משפיע על $MT\%$ - כתוצאה מכך $RXN\%$ ניכר. כאשר קוטר הטיפות גדל, המונח "kLa" עולה לנקודה שבה $MT\% > RXN\%$. ככזה, התהליך הכולל עובר להוויה נשלט על ידי העברה המונית. תהליך ההאסטרופיקציה הכולל של גז-נוזל ב-0001 Co הוא צפוי לעבור להיות נשלט על ידי העברת מסה בערך ב-800 dd מיקרומטר, ב שהתנגדות העברת המסה ($MT\% = 61.8$) מתחילה לשלוט על התגובה התנגדות קינטית ($RXN\% = 38.2$).

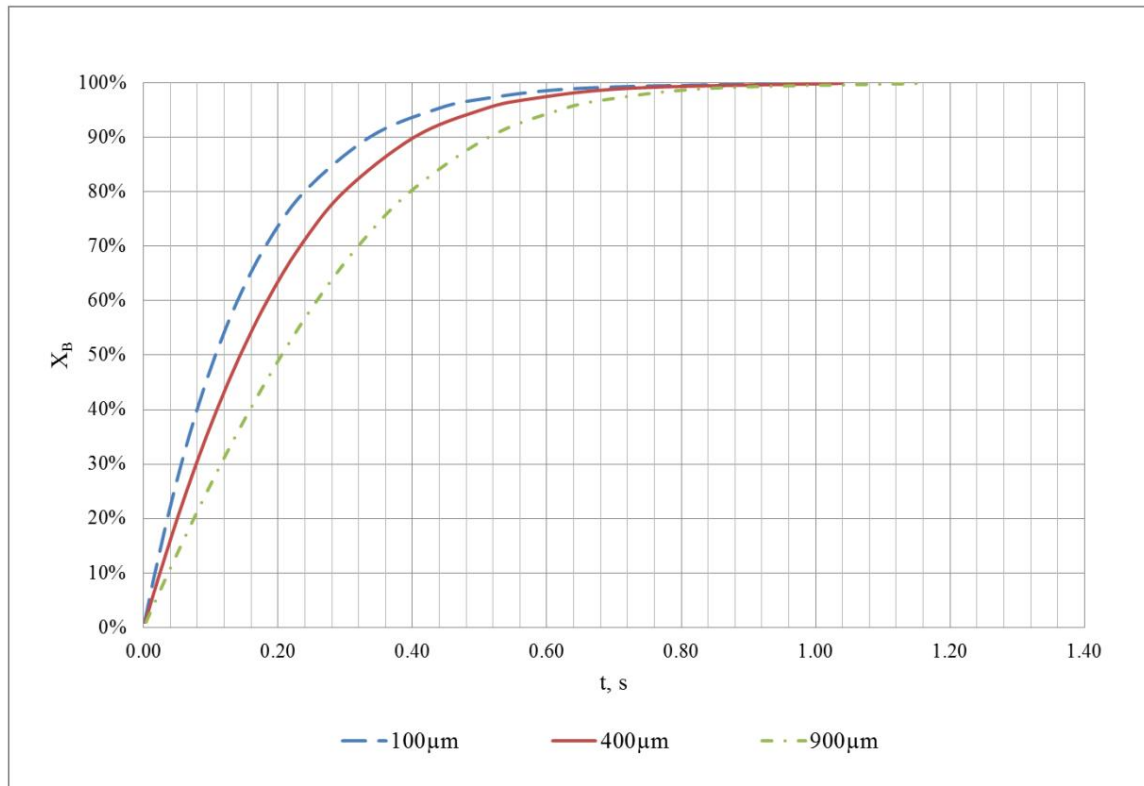
בטמפרטורות תגובה שאינן 100°C, המעבר הזה להיות נשלט על ידי מסה ההעברה מתרחשת בקטרים שונים של טיפות כמפורט בטבלה 6.15. במילים אחרות, טבלה 6.15 מספקת תנאים שבהם תגובת ההאסטרופיקציה בין גז-נוזל בין פולי סויה טיפות שמן במתנול אדים ישלטו על ידי התנגדות להעברת מסה.

טבלה 6.15: קריטריונים של טמפרטורה וקוטר טיפות עבור כלל הגז-נוזל תהליך ההאסטרופיקציה יהיה מבוקר העברה המונית

$T(°C)$ (קרומוטר)	
500	
300	
200	
100	
50	

איור 6.19 מציג את חלקת ההמרה של שמן סויה כפונקציה של זמן, מדומה עבור קטרים שונים של טיפות שמן. הוא מראה ששיעור ההמרה של שמן סויה אינו א תפקוד חזק של קוטר הטיפות. לפי איור 6.19, המרת שמן סויה מגיע ל-9.99% ב-79.0 שניות, 1.04 שניות ו-61.1 שניות עבור קוטר טיפות של 100 מיקרומטר, 400 מיקרומטר ו-009 מיקרומטר בהתאמה. הסיבה לכך היא שקוטר הטיפות משפיע רק על מונח התנגדות להעברת מסה אשר תורם כ-5% לתהליך הכולל של גז-נוזל ב-100°C $T = 900$ מיקרומטר ב-100°C T = בטמפרטורות נמוכות יותר, ($T < 100°C$) זה התרומה קטנה עוד יותר מכיוון שההתנגדות לקינטיקה של התגובה הופכת גדולה יותר עם

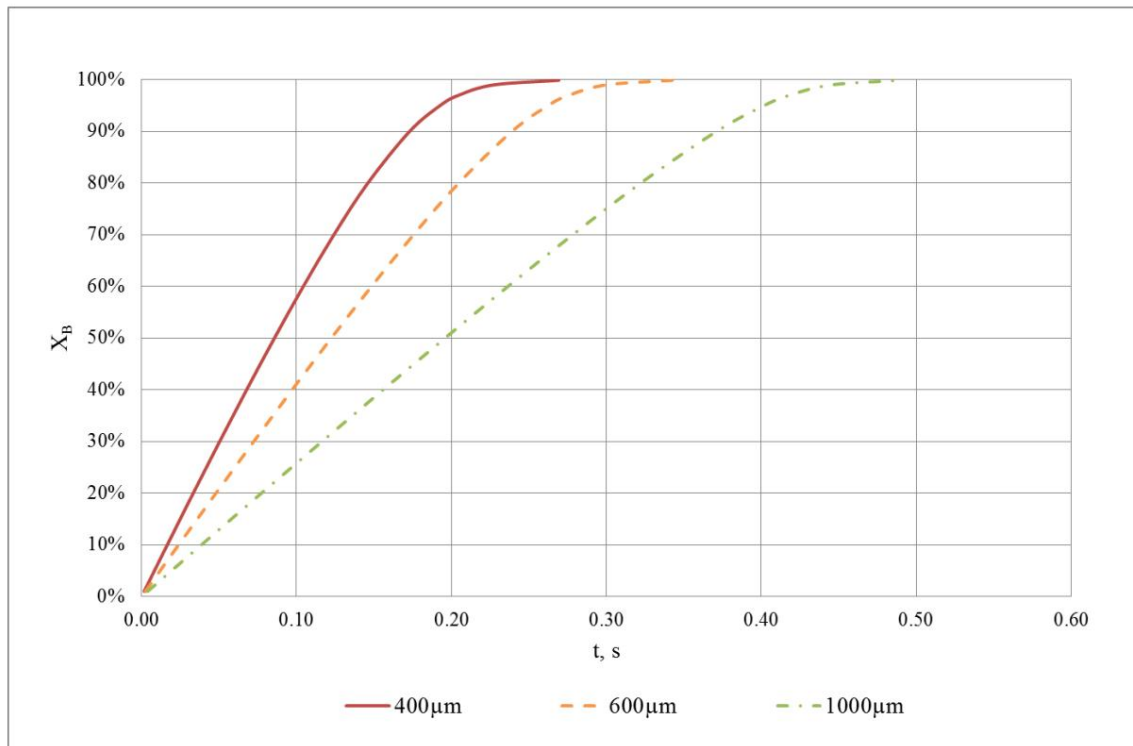
קטן יותר. 1. אהשפעה של קוטר הטיפות על זמן השלמת התגובה היא אפוא מינימלי

איור 6.19: המרת שמן סויה (XB) במהלך טרנספיקציה של גז-נוזל באמצעות מתנול כפונקציה של זמן (t) עבור קוטרי טיפות שונים; $T = 100^{\circ}\text{C}$.

בטמפרטורות גבוהות יותר ($T > 100^{\circ}\text{C}$), קוטר הטיפות צריך להיות גדול יותר השפעה משמעותית על המרת שמן סויה כאשר מתקיימים התנאים של טבלה 6.15, כלומר כאשר התהליך הכולל נשלט על העברה המונית. איור 6.20 הוא העלילה של XB מול זמן ב-Co041 עבור גדלי טיפות של $100 \mu\text{m} \leq d \leq 1000 \mu\text{m}$ להדגים זאת. בהשוואה לתרשים 6.19, ההשפעה של קוטר הטיפות על שיעור ההמרה של שמן סויה בולטת יותר.

סעיף 6.4.3 להלן דן בהשפעת העמסת הזרז על הגז הכולל-תגובת טרנספיקציה נוזלית.

איור 6.20: המרת שמן סויה (XB) במהלך טרנסיפיקציה של גז-נוזל באמצעות מתנול כפונקציה של זמן (t) עבור קוטרי טיפות שונים; $T = 140$ מעלות צלזיוס.

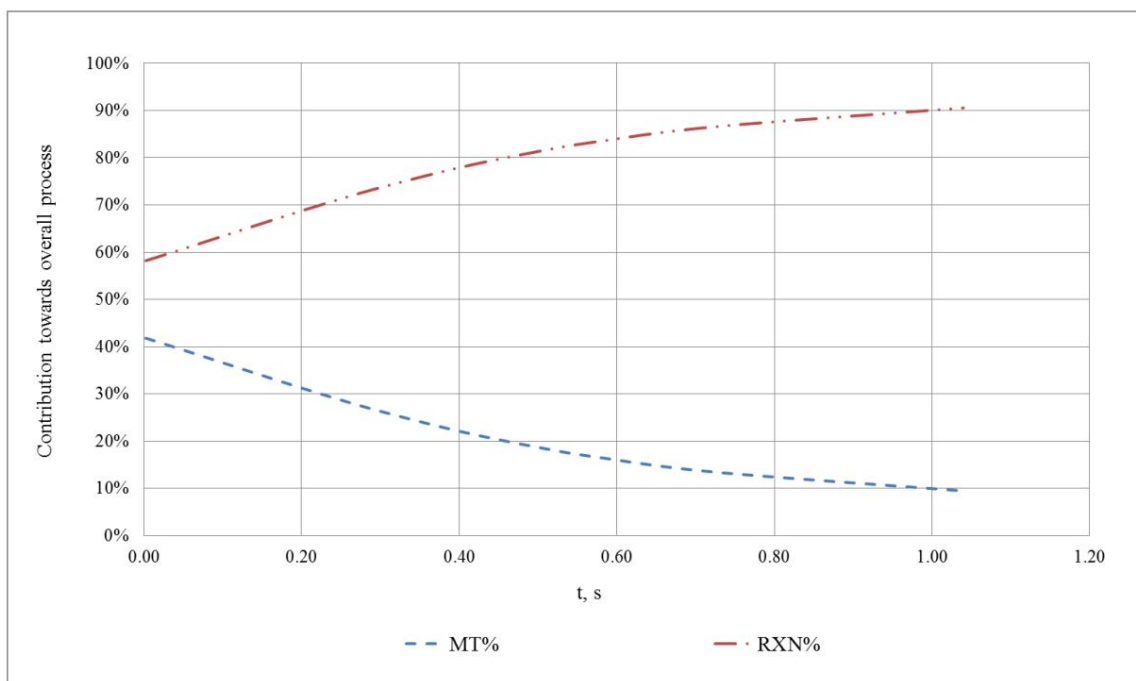
6.4.3 השפעת טעינת זרז

השפעת העמסת זרז 2.5 –גרם ו-0.5 גרם נתרן מתוקסיד לליטר של מתנול -נבדק. קוטר טיפה של 400 מיקרומטר וטמפרטורת תגובה של 100°C היא נשמר קבוע במהלך הדמיית המודל. אם טמפרטורת התגובה נשמרת קבועה, ה טעינת זרז משפיעה רק על 1. אבמילים אחרות, טעינת זרז משפיעה רק על התגובה

מסתחית קינטיקה של העברת המונית

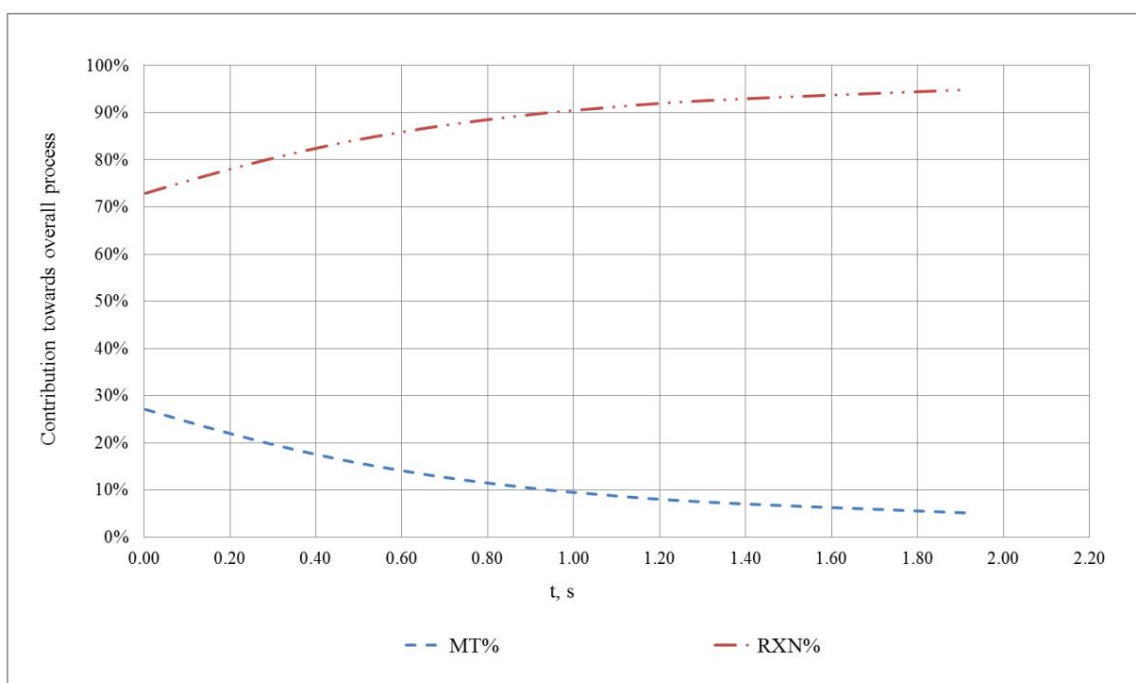
ללא שינוי

איורים 6.21 ו-22.6 ממחישים את התרומות של %RXN ו-%MT לקראת טרנספורמציה של גז-נוזל באמצעות מתנול יחד עם טעינות זרז של 0.5-2.5 גרם/ליטר בהתאמה

איור 6.21: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לכיוון

טרנספורמציה של גז-נוזל באמצעות מתנול יחד עם טעינת זרח נתרן מתאוקסיד של 5.0 גרם/ליטר; $T = 100\text{ }^{\circ}\text{C}$, $dd = 400$ מיקרומטר.

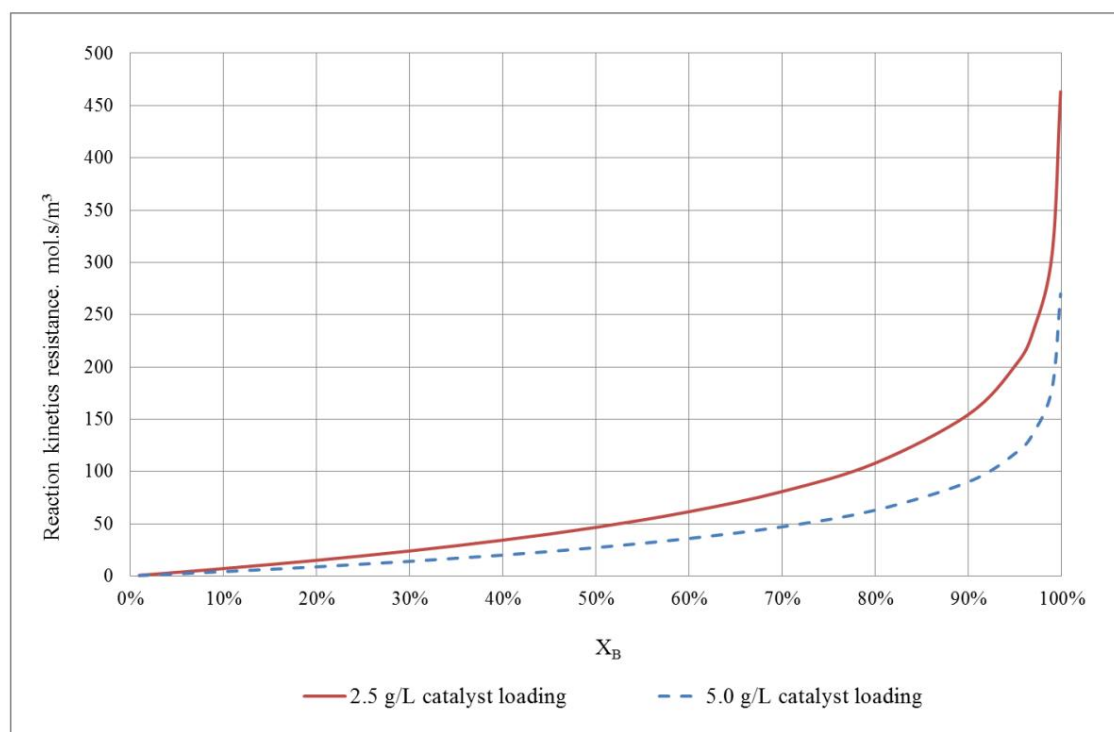
איור 6.22: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לכיוון

טרנספורציית גז-נוזל באמצעות מתנול יחד עם זרח נתרן מתאוקסיד בנפח 2.5 גרם/ליטר $T = 100\text{ }^{\circ}\text{C}$, $dd = 400$ מיקרומטר.

בהשוואה לתרשים 16.21-22.6, R_{XN} ירד מעט כאשר זרז גבוה יותר נעשה שימוש בטעינה. טעינת זרז גבוהה יותר נותנת ערך K_1 גדול יותר ובכך מפחיתה את התגובה התנגדות קינטית ישירות. איור 6.23 מדגים את ההשפעה של טעינת זרז על מונח התנגדות קינטית של תגובה ישירות.

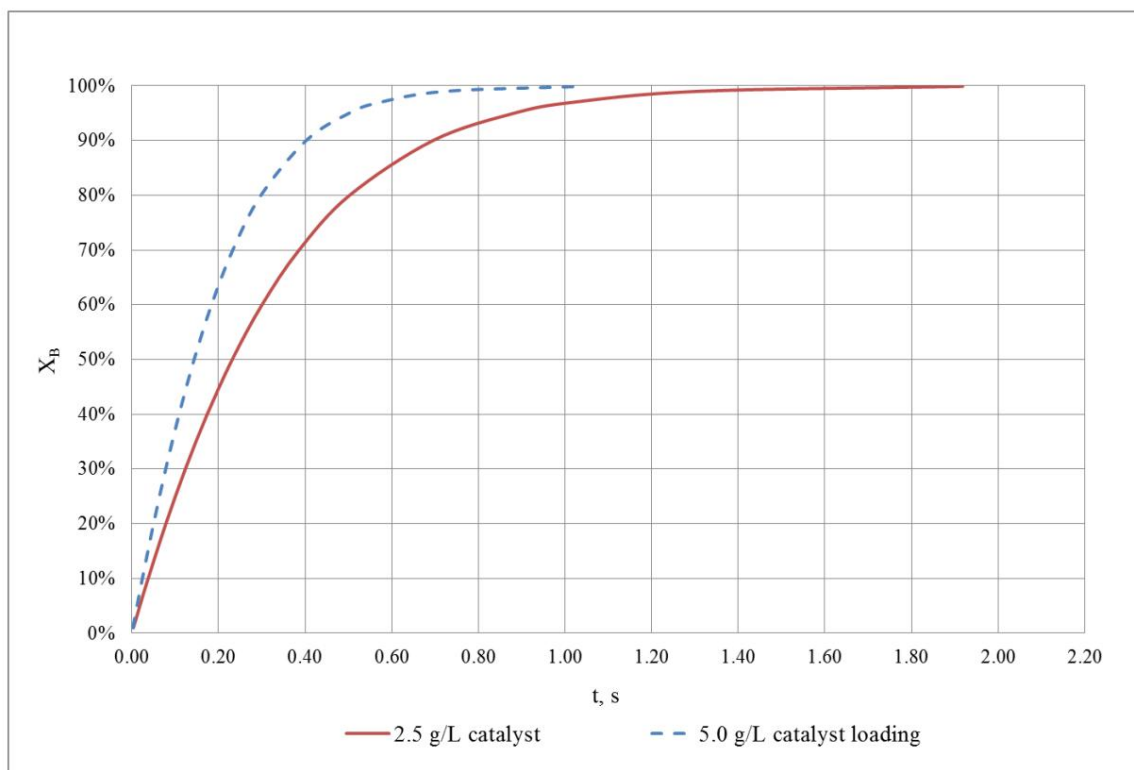
איור 6.23: מונח התנגדות קינטית של תגובה:

ירידה של 50% מ-28.61 מול/מ"ק ל-68.6 מול/מ"ק שמ"ק כאשר עומס הזרז גדל מ-5.2 עד 5.0 גרם/ליטר. זה דומה מאוד להשפעה של טמפרטורת התגובה לגז-נוזל תהליך טרנספיקציה כפי שנדון בסעיף 6.4.1. הסיבה לכך היא גם טעינת זרז K_1 משפיע ישירות כמו טמפרטורת התגובה. עם זאת, כפי שעולה מהשוואה בין איורים 16.21-22.6, לבין איורים 16.11-21.6, השפעת טעינת הזרז על תרומת המונח קינטית של התגובה אינה חזקה כמו טמפרטורת התגובה.

איור 6.23: השוואה של התנגדות הקינטית של התגובה במהלך הגז-נוזל טרנספיקציה באמצעות מתנול יחד עם עומסי זרז שונים; $T = 100$ מעלות צלזיוס, $dd =$

400 מיקרומטר.

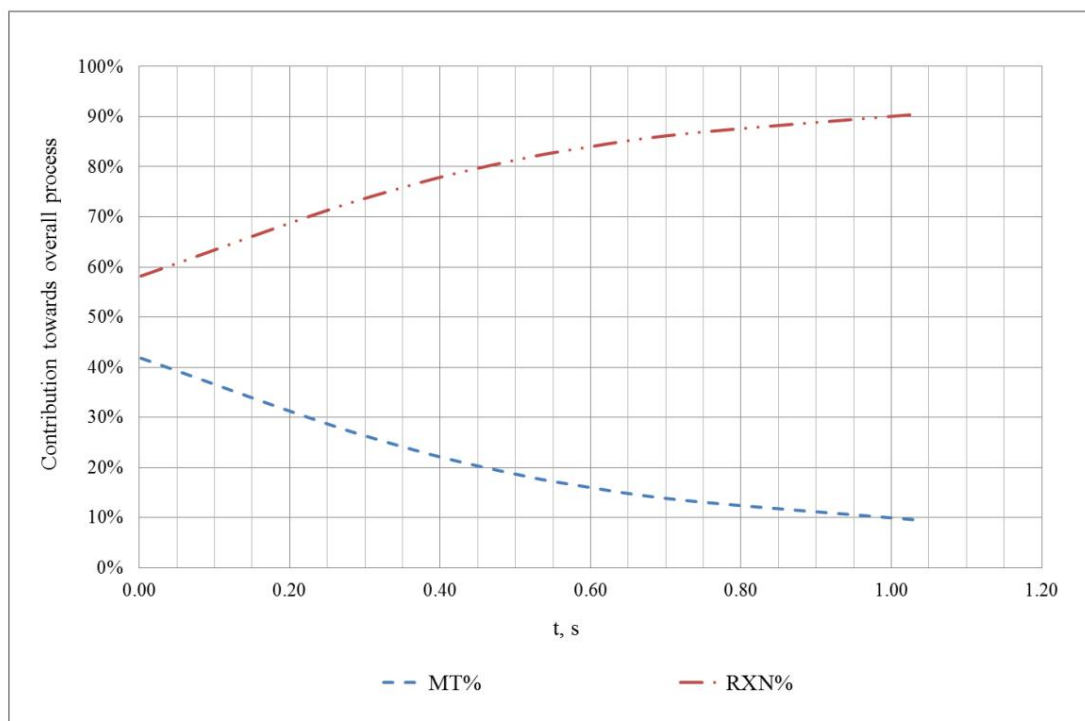
איור 6.24: המרת שמן סויה (XB) במהלך אסטרופיקציה של גז-נוזל באמצעות מתנול יחד עם עומסי זרז שונים כפונקציה של זמן $T = 100$; t (מעלות צלזיוס), $dd = 400$ מיקרומטר.

איור 6.24 מראה כי הפחתת העמסת הזרז מ-0.5 גרם/ליטר ל-5.2 גרם/ליטר השפעה ניכרת על שיעור ההמרה של שמן סויה. זמן השלמת התגובה גדל מ-40.1 שניות ל-29.1 שניות כאשר העמסת הזרז מצטמצמת בחצי.

סעיף 6.4.4 להלן דן בהשפעת מסיסותו של האלכוהול הגזי שלב על תגובת ההאסטרופיקציה הכוללת של גז-נוזל.

6.4.4 השפעת מסיסות אלכוהול

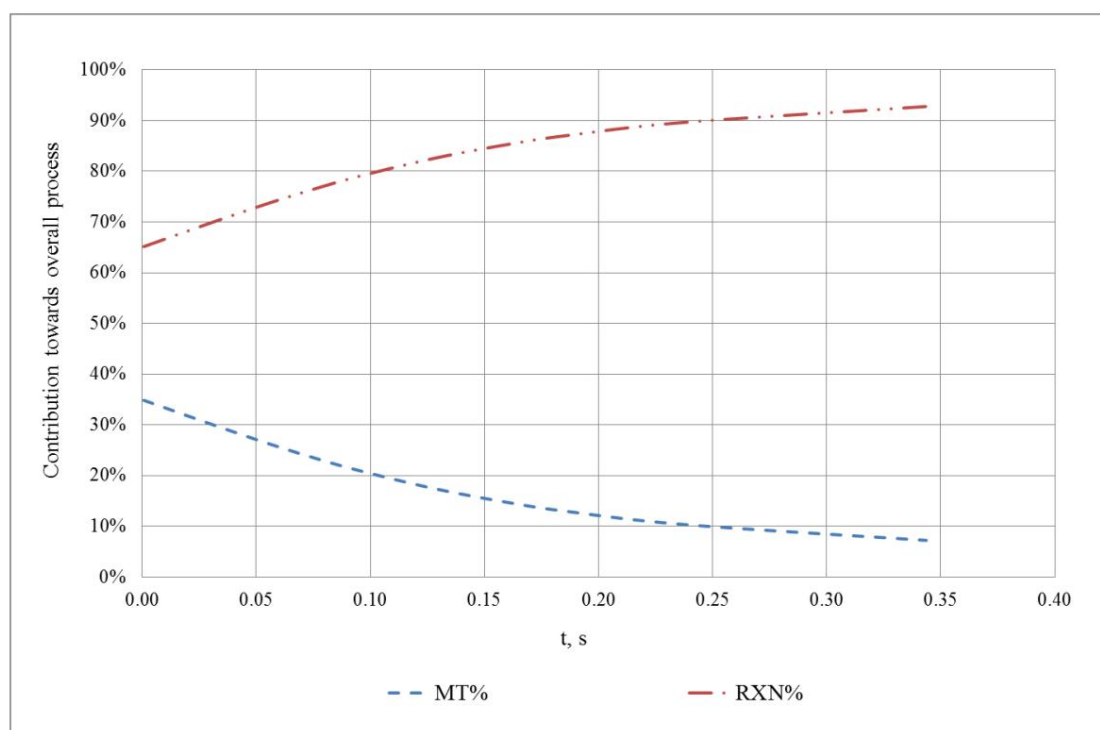
ההשפעה של מסיסות אלכוהול על תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל היא נבדק על ידי השוואת המודלים של מתנול ו-1-פרופנול כגז מגיב 1-פרופנול מסיס יותר מתנול ולכן על ידי השוואת השימוש בהם שני אלכוהול שונים; ניתן ללמוד את השפעת מסיסות המגיב הגזי. דמויות 6.25 ו-6.26 ממחישים את התרומה של $\%RXN$ ו- $MT\%$ לגז-נוזל הכולל טרנסיפיקציה ב $100^{\circ}C$ -קוטר טיפות שמן של 400 מיקרומטר והעמסת זרז של 5.0 גרם/ליטר באמצעות מתנול ו-1-פרופנול כמגיב הגזי בהתאמה.

איור 6.25: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לכיוון

טרנספורציית גז-נוזל באמצעות מתנול; 5.0 גרם/ליטר נתרן מתאוקסיד טעינת זרז $T =$

100 °C, dd = 400 מיקרומטר.

איור 6.26: תרומה של העברת מסה (MT%) וקינטיקה של תגובה (RXN%) לכיוון

טרנספורציית גז-נוזל באמצעות 1-פרופנול; 5.0 גרם/ליטר נתרן פרופוקסיד טעינת זרז $T =$

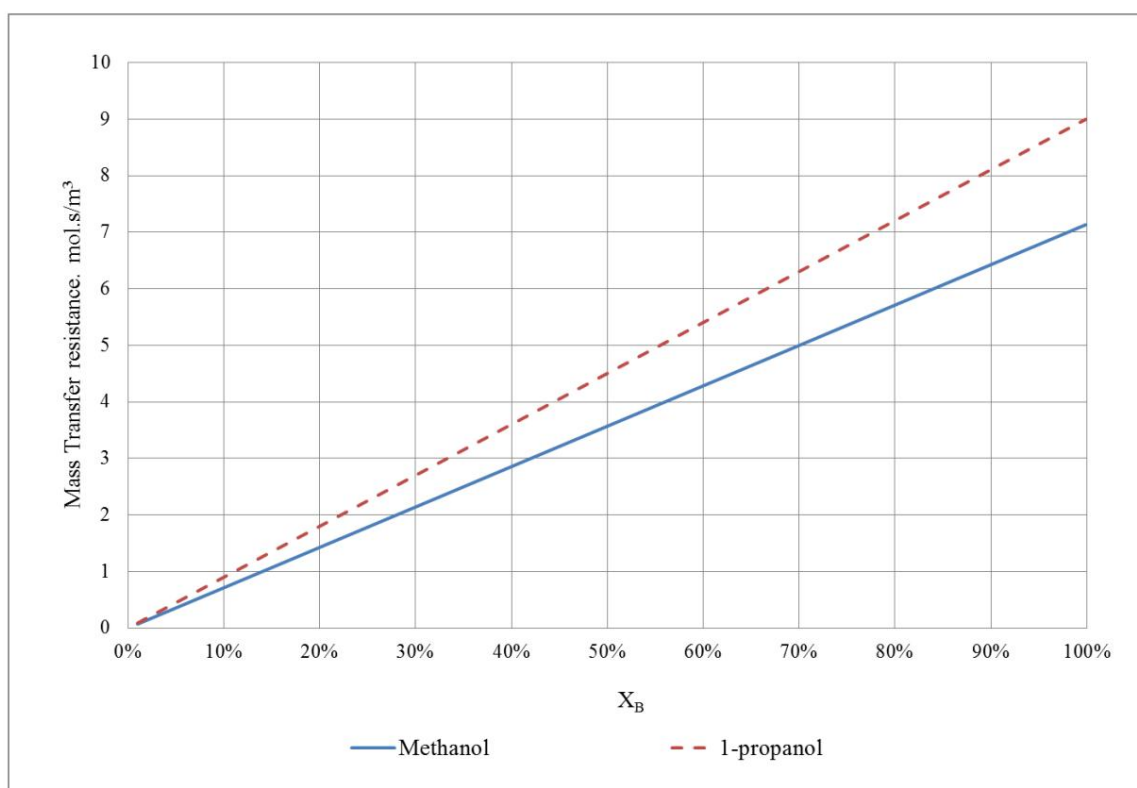
100 °C, dd = 400 מיקרומטר.

מאיור 6.25, תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל היא 91% - 58% תרומה על ידי קינטיקה של תגובה כאשר משתמשים במתנול. זה קרוב מאוד כאשר משתמשים ב-1-פרופנול, של שתהליך הגז-נוזל הוא 93% - 65% תורם על ידי קינטיקה של תגובה (איור 6.26). ניתן להסיק מאיורים 6.27 ו-82.6 שמיסוסות גבוהה יותר של המגיב הגזי מגדיל את תנאי ההתנגדות הקינטית של העברת המסה והתגובה. למשל ב-, $X_B = 40\%$

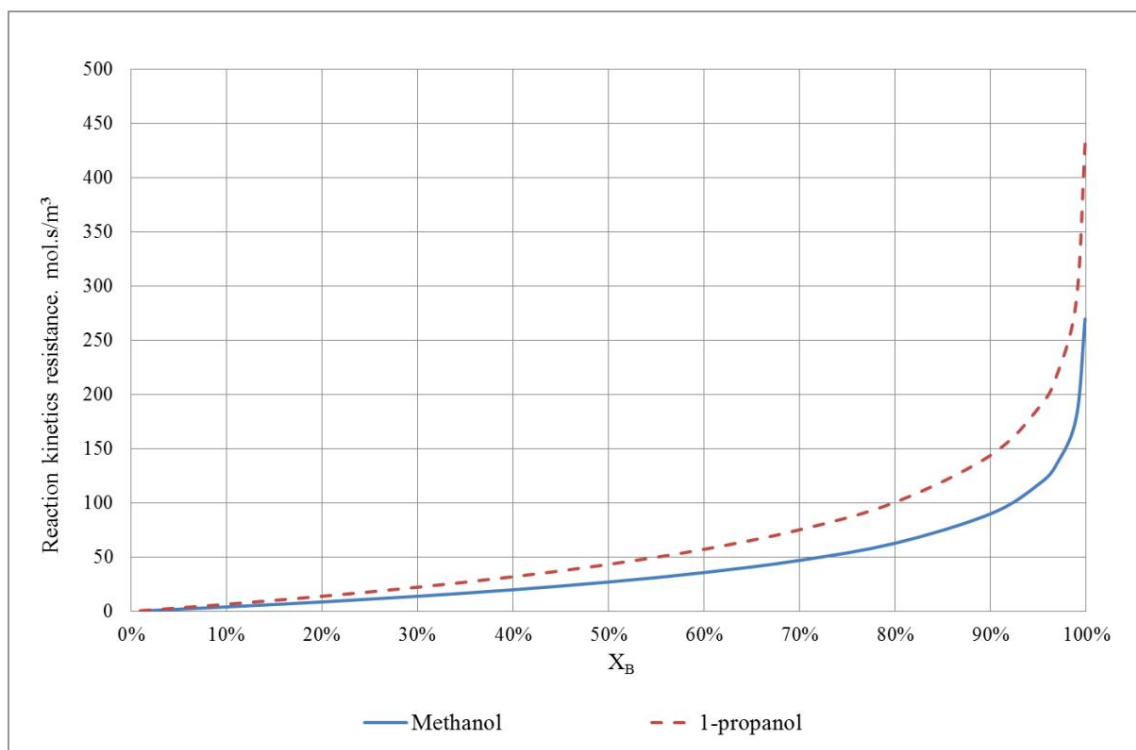
מאור 6.25: תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל. — שימוש במתנול — שימוש ב-1-פרופנול

וזה עלה ל-65.8 mol.s/m^3 כאשר נעשה שימוש ב-1- propanol במקביל, המסה טולה מתגובה 6.27: השוואה של טווח ההתנגדות להעברת מסה במהלך הגז-נוזל.

לפי משוואה 4.14, זה אומר שעם מיסוסות אלוהול גבוהה יותר (CA_i) גבוהה יותר, קצב התגובה (RB-) צפוי להיות גבוה יותר. זה נתמך על ידי איור 6.29 להלן.

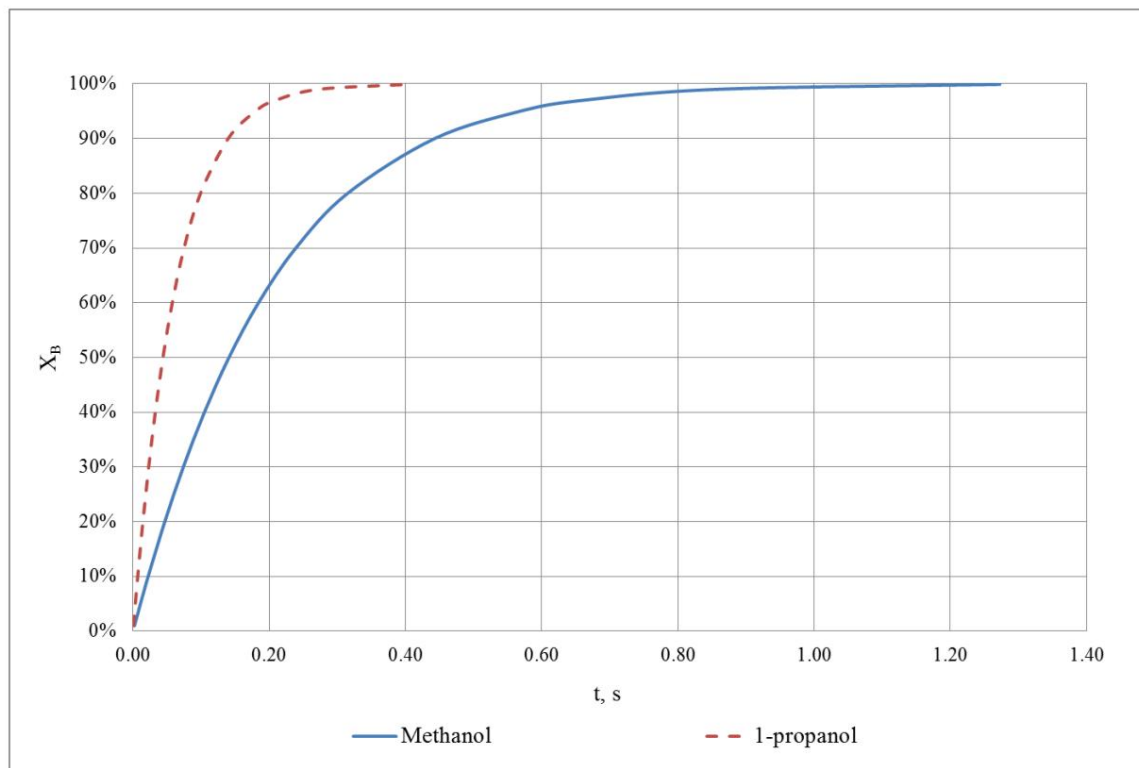

איור 6.27: השוואה של טווח ההתנגדות להעברת מסה במהלך הגז-נוזל
טרנספורמציה באמצעות מתנול ו-1-פרופנול יחד עם טעינת זרז של 5.0 גרם/ליטר; $dd = 400$
מיקרומטר, $T = 100^\circ\text{C}$.

איור 6.28: השוואה של התנגדות הקינטיקה של התגובה במהלך הגז-נוזל
 טרנספורמציה באמצעות מתנול ו-1-פרופנול יחד עם טעינת זרז של 5.0 גרם/ליטר; $dd =$
 $T = 100^\circ\text{C}$, 400 מיקרומטר.

איור 6.29: הוא העלילה של המרת שמן סויה כפונקציה של הזמן עבור מתנול
 ו-1-פרופנול. על ידי שימוש ב-1-propanol שהוא מגיב גזי מסיס יותר בשמן סויה,
 שיעור ההמרה השתפר משמעותית. ההמרה המלאה של שמן סויה היא
 מושגת תוך 0.34 שניות כאשר נעשה שימוש ב-1-propanol. כאשר נעשה שימוש במתנול, השלימו
 המרה מתרחשת תוך 1.04 שניות במקום זאת.

איור 6.29: המרת שמן סויה (XB) לתגובת טרנספיפקציה של גז-נוזל באמצעות אלכוהולים שונים והעמסת זרז של 5.0 גרם/ליטר כפונקציה של זמן $dd = 400$ מיקרומטר, $T = 100^{\circ}\text{C}$

לסיכום, סעיף 6.4 דן בתוצאות מהשימוש במודל (משוואה 6.5) ועד מדמה ומדגים את ההשפעות של טמפרטורה, גודל טיפות, טעינת זרז ו מסיסות המגיב הגזי בתגובת ההאסטרופיקציה הכוללת של גז-נוזל. סעיף 6.5 מרחיב את המודל הנוכחי כדי לדמות את תנאי הניסוי המשמשים חוקרים אחרים בתהליכי גז-נוזל דומים בספרות. זה מאפשר השוואה בין התוצאות נמדד ודווח בספרות והתוצאות המדומות בתזה זו.

6.5 אימות מודל

המודל הנוכחי (משוואה 4.14) מורחב כדי לדמות את התנאים של כמה מקרים רלוונטיים שנמצאו בספרות. תוצאות הדמיית המודל מושוות לאחר מכן ל- תוצאות ניסוי שדווחו ונדונו.

אני. תגובת טרנספורציית גז-נוזל בין חלב בקר מותך ומתנול ב-a כור ריסוס. [1, 2]

ii. ספיגת פחמן דו חמצני על ידי תמיסה מימית של נתרן הידרוקסיד במגדל ריסוס כור לולאה. [117]

iii. ספיגת פחמן דו חמצני על ידי תמיסת אמין מימית בעמוד קיר רטוב

[133].

6.5.1 השוואה לתגובת טרנספיציית גז-נוזל בכור ריסוס, [1

2]

כור הריסוס של בהזדי ופאריד [1, 2] להאסטרופיקציה של גז-נוזל התגובה בין חלב בקר מותך ומתנול אדים רלוונטית ביותר להווה עבודת דוגמנות בנושא זה. יתר על כן, דוגמנות התהליך של בהזדי ופריד [1, 2] הוא גם אחת המטרות העיקריות של עבודה זו.

תקפות המודל הנוכחי (משוואה 4.14) נחקרת על ידי שימוש בו כדי לחזות המרת שמן (XB) אם מיושמים התנאים בתוך כור הריסוס של בהזדי. [2] לאחר מכן משווים המרה חזויה מול המדידות הניסיוניות המדווחות. זה יש לציין כי בהזדי [2] השתמשו ב-0.5 גרם נתרן מתאוקסיד לליטר מתנול כמגיב הגזי. בשל וריאציות של טמפרטורה ומהירויות טיפות לאורך של כור הריסוס המשמש את, [2] Behzadi וריאציות של טמפרטורה וגם העברת מסה יש לשקול התנגדויות בו זמנית. לוח 6.16 הוא סיכום התנאים בתוך כור הריסוס של בהזדי. [2] יש לציין כי הטמפרטורה T של טבלה 6.16 היא הטמפרטורה של האדים כפי שנמדדה ביציאת הטמפרטורה המתאימה.

טבלה 6.16: תנאים בתוך כור הריסוס של בהזדי [2].

	מרחק מ נקודת טיפה (m)				הזרקת טיפוס, $U_{dd} = 220$ מיקרומטר		
					t (s)	T (°C)	Ud (m/s)
נקודת הזרקה	0.0						120
יציאה לדוגמא 2	0.816						0.900
יציאה לדוגמא 3	1.149						2.025
יציאה לדוגמא 4	1.482						5.021
יציאה לדוגמא 5	1.815						6.023

מטבלה 6.16, נראה כי טיפות שמן שנוצרו בהזרקת Co021-90°C הגיע למהירות הקצה של 0.25 מ'/'שניה כשהיא מגיעה ליציאת מדגם 3, שנמצאת בטווח כ-2 שניות או פחות זמן טיסה. המהירות הסופית של טיפות שמן של 200 מיקרומטר ו-021 מיקרון ניתן להעריך נפילה בתווך גזי על ידי הנחה של כדור נפילה חופשית, באמצעות ה שיטה שהוצגה על ידי Karamanev [134]:

(משוואה 6.13) ————— מהירות קצה,

(משוואה 6.14) ————— איפה מקדם הגר,

(משוואה 6.15) ————— ומספר ארכימדס,

המהירויות הסופיות מחושבות עבור טיפות שמן בקוטר של 200 מיקרומטר ו-021 מיקרון היו 0.25 m/s ו-70.0 m/s בהתאמה. נראה שה-002 מיקרומטר הגיע לסוף שלו מהירות של 0.25 מטר לשנייה בעוד לטיפות 120 מיקרומטר לא. עם זאת, על פי ה מדידות של [2], Behzadi טיפות 120 מיקרומטר הגיעו למהירות ירידה קבועה על ידי הזמן שבו הגיע ליציאה 3 לדוגמה (טבלה 6.16).

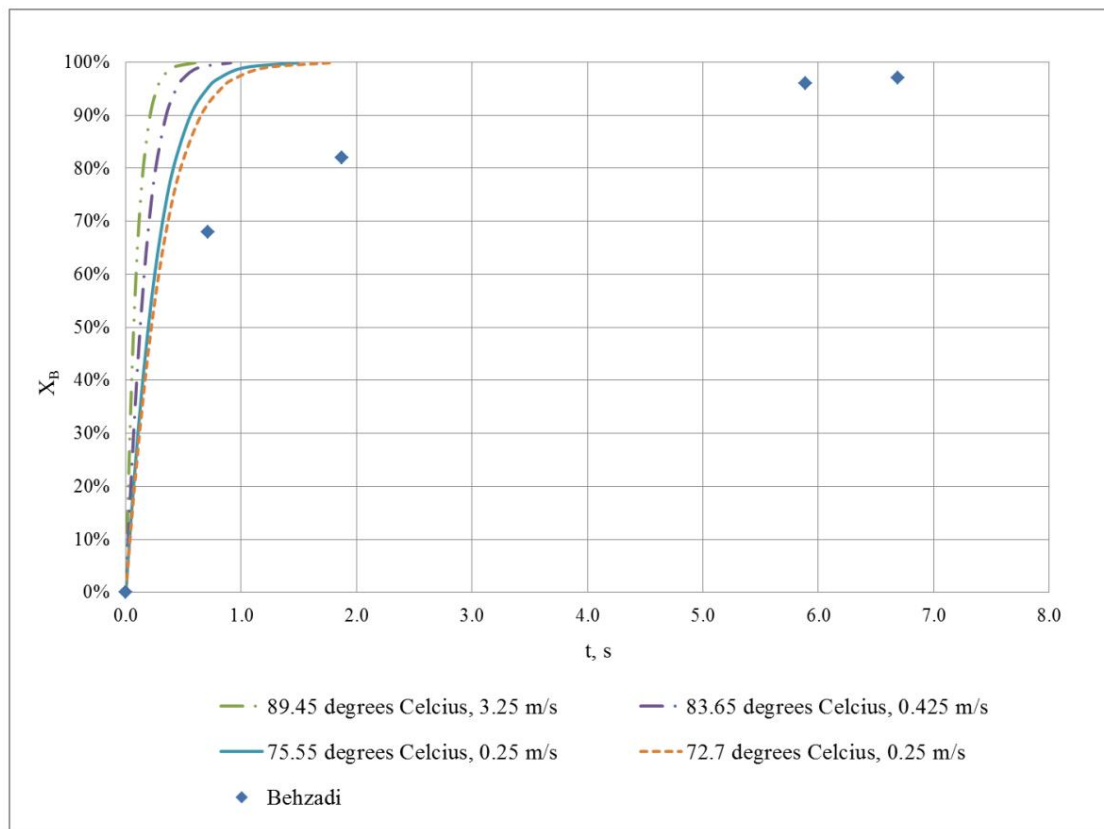
על מנת לקחת בחשבון את הווריאציות של טמפרטורה וגם מהירויות טיפות (כלומר מספר טיפת ריינולדס ובכך התנגדות העברת המסה) בהדמיית המודל, ה הטמפרטורה הממוצעת ומהירויות הטיפות חושבו לאורך 2.3 מ' של ה- כור לדוגמה, טמפרטורה ממוצעת ומהירות טיפות מחושבת בין ה

נקודת הזרקה ונקודת סיום חרוט ריסוס, ואחריה בין נקודת סיום חרוט ריסוס ו יציאה לדוגמה 2 וכן הלאה. התנאים "הממוצעים" המתקבלים מוצגים בטבלה 6.17.

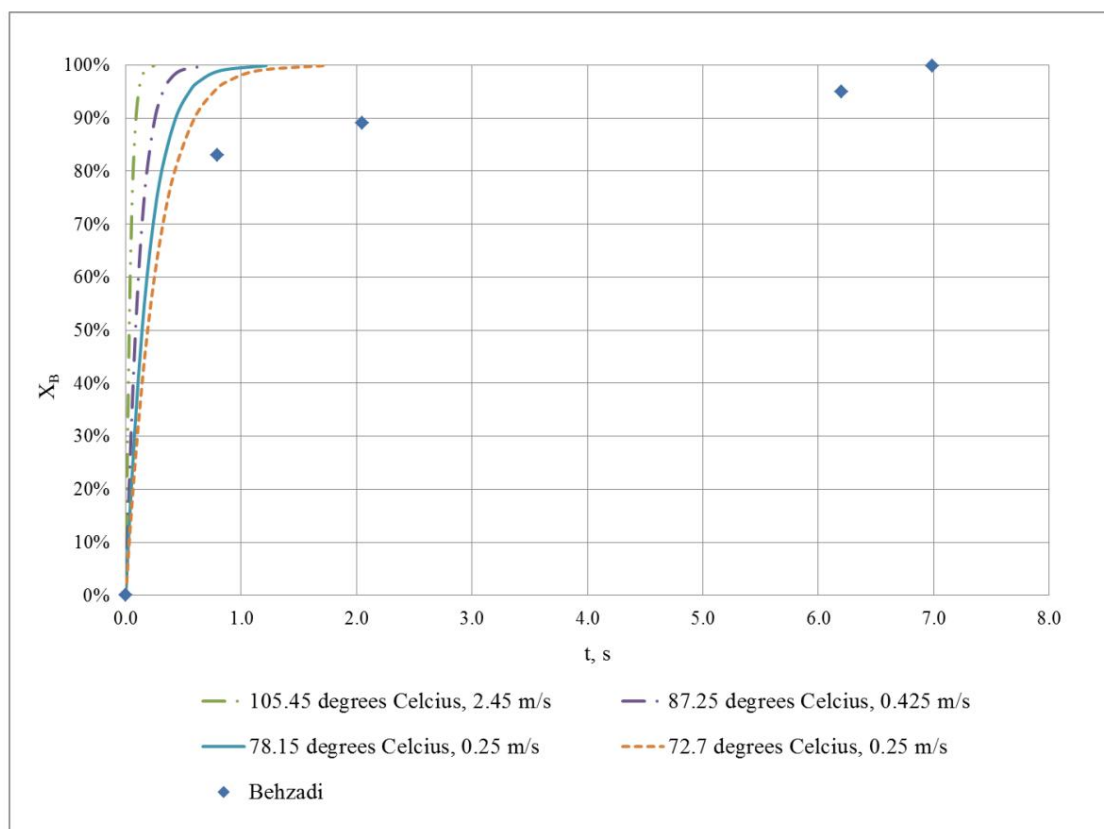
טבלה 6.17: תנאים ממוצעים בתוך כור הריסוס של בהזדי [2].

מיקום טיפה	הזרקת ספריי , 90oC הזרקת ספריי , 120oC		טיפות של 200 מיקרומטר	
	T (oC)	U (m/s)	T (oC)	U (m/s)
נקודת הזרקה/יציאת דגימה 2				189.25
יציאה לדוגמה 2/יציאה לדוגמה 3				87.05
יציאה לדוגמה 3/יציאה לדוגמה 4				76.25
יציאה לדוגמה 4/יציאה לדוגמה 5				72.25

כל תנאי מהירות-טמפרטורה "ממוצעים" בטבלה 6.17 מחוברים משוואה 4.14 כדי לדמות עלילה של χB מול זמן תגובה. העלילות המדומות הללו הן אז בהשוואה לנתוני הניסוי שהתקבלו התואמים לכל יציאה לדוגמה. איורים 6.30 ו-13.6 מציג את תוצאות הסימולציה בהשוואה למדידות הניסוי של Behzadi [2] עבור טמפרטורות הזרקת שמן של 90oC ו-21oC בהתאמה.

איור 6.30: הדמיית מודל להזרקת שמן ב-200°C (מיקרומטר טיפות)

איור 6.31: הדמיית מודל להזרקת שמן 120°C (120 מיקרומטר טיפות)

לפי איורים 13.6-16.30, המודל הנוכחי (משוואה 4.14) מעריך יתר על המידה שיעור ההמרה לכל התנאים. בגלל טרנסיפיקציה של גז-נוזל של טיפות שמן באדי מתנול נשלט במידה רבה על ידי קינטיקה של תגובה כפי שהודגם בסעיף 6.4, הפערים הללו בנתונים המדווחים ובתחזיות המודל נובעים ככל הנראה מכך חוסר עקביות בטמפרטורת התגובה. זה אומר שטמפרטורת התגובה המשמשת בסימולציית מודל עשויה שלא להתאים למה שהתרחש בפועל בתוך כור הריסוס של בהזדי [2]. בשל גודל עמודת הריסוס בקנה מידה טייס (קוטר 0.38 מ' אורך 2.3 מ') ודיווח על חימום מעיל קיטור לא יעיל, תנאים לא איזותרמיים עלולים להתרחש לאורך רדיוס העמוד בנוסף לאורכו. בנוסף, עיבוי של האלכוהול אדים עשויים גם להתרחש ובכך להפחית את הזמינות של המגיב הגז והזרז עבור שיתרחש טרנס-אסטרופיקציה.

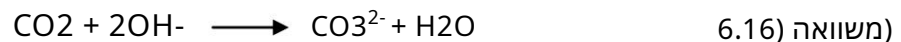
בישום משוואה 4.14 בעבודת הדוגמנות, העברת מסת הסרט הנוזלי מקדם (kL) המחושב באמצעות משוואה 4.41 נחשב קבוע. במציאות, כמו ה טריגליצרידים הופכים לאסטרים מתיל, הצפיפות והצמיגות של טיפות הנוזל משתנות. השינוי בתכונות הפיזיקליות של טיפת הנוזל משפיע בתורו על Re, WeL, Oh בסופו של דבר. kL יכלול להיות אחת הסיבות לפערים בין התחזיות של משוואה 4.14 והתוצאות של בהזדי [2]. בנוסף, קבוע קצב התגובה "האמיתי". (k1) שנגזר מעבודת הניסוי של סעיף 6.3 (כלומר משוואה 6.11) מאומת באמצעות נתונים ניסויים עבור זמני תגובה קצרים מאוד (0.0567 - 0.0274 שניות). במילים אחרות, ה תוקף משוואה 4.14 מוגבל רק לשלבים הראשונים של התגובה. יישום זה לאורך כל מהלך התגובה היו מציגים שגיאות. לפי איורים 13.6-16.30, התחזיות של משוואה 4.14 נראות טובות אך מתחילות לסטות מעבר בערך 0.3 שניות.

6.5.2 השוואה לתהליך של ספיגה כימית של פחמן דו חמצני באמצעות כור לולאת מגדל ספריי [117]

דימיקולי. et al. [117] חקר את ההתנהגות הקינטית וההעברה המונית של מגדל ריסוס בולמי לולאות וכורים. ספיגת פחמן דו חמצני (CO₂) על ידי תמיסה מימית של נתרן הידרוקסיד (NaOH) מתבצע איזותרמית ב 46°C ולחץ אטמוספרי. הביצועים של כור לולאת הריסוס בקנה מידה מעבדתי נמדדים בקצב של היעלמות יוני הידרוקסיד (OH⁻) בשלב הנוזלי (טיפות). גישה זו היא מאוד

בדומה לעבודה הניסיונית של סעיף 6.3 שבו שיעור ההיעלמות של טריגליצרידים בשלב הנוזל (RB-) הוא הפרמטר הנמדד.

לצורך הדמיית מודל, מגיב השלב הנוזלי: התמיסה OH- יוני (NaOH) מימי) מוגדר כמגיב, 'B' בעוד CO₂ הוא המגיב הגזי. 'A' תגובת שלב נוזלי בין NaOH ל-CO₂ מימי מיוצגת על ידי משוואה 6.16.

התגובה המתוארת במשוואה 6.16 היא מסדר ראשון ל-CO₂ ו-HO- כלומר מסדר שני בסך הכל. [135] קבוע קצב התגובה מסדר שני הוא פונקציה של טמפרטורה וחוזק יוני (I) של תמיסת NaOH [117, 136]

(משוואה 6.17)

החוזק היוני של תמיסה ניתן על ידי:

—

(משוואה 6.18)

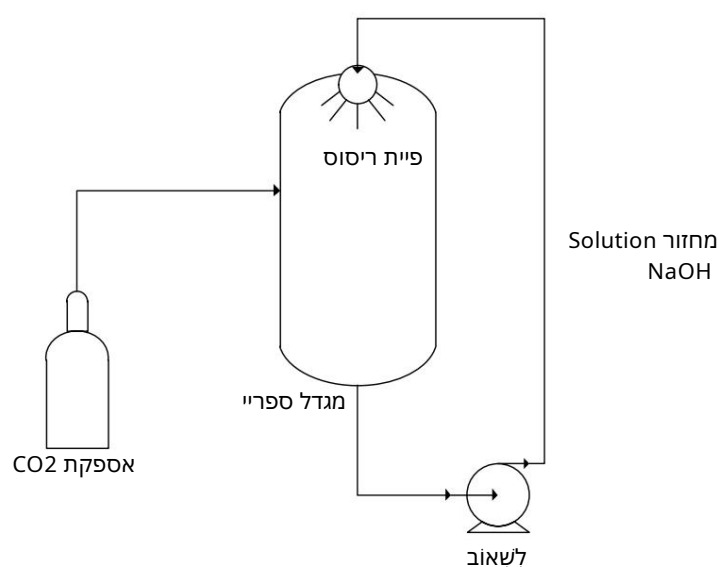
עבור תמיסה מימית של NaOH, המינים היוניים הקיימים הם HO- ו-Na⁺ בשווה ריכוזים, לכן, חוזק היוני (I) של תמיסת NaOH מחושב באמצעות משוואה 6.18 ונמצא זהה לריכוז המולרי שלה. (mol/m³)

ההתנגדות להעברת מסה נוזלית בצד הגז בכור הלולאה של מגדל הריסוס מוערכת להיות קטן ב-2 סדרי גודל ממקבילו בצד הנוזלי. ככזה, ההנחה היא זניח. [95, 117] דימיקולי et al. [117] השתמש במודל הטיפות המעורבב היטב של Srinivasan and Aiken [76] כדי לחשב את מקדם העברת מסת הסרט הנוזלי (kL) בתוך טיפות מעופפות. עם זאת, כפי שנדון בסעיף 4.4, הגזירה של מתאם זה היא פגום. [100] לפיכך, המתאם המשונה הנגזר כמשוואה 4.41 משמש להווה זה הדמיית מודל במקום זאת.

בהתחשב בסטוכיומטריית התגובה במשוואה 6.16, משוואה 4.14 היא שונה מעט כך שניתן ליישם אותו כדי לדמות את התהליך של Dimiccoli et al. [117]:

(משוואה 6.19)

דימיקולי et al. [117] ביצע במקום ניתוח על כל מערכת לולאת הריסוס של טיפה אחת בודדת. הלחץ החלקי של פחמן דו חמצני בתוך כור הריסוס נשמר קבוע בעוד כמות קבועה (נפח) של תמיסת NaOH נשמרת בלולאה סגורה עבור ספיגת תרסיס מתמשכת של CO_2 . מומחש על ידי הסכמה באיור 6.32. לכן, המודל של התהליך צריך להיות על בסיס הנפח הכולל של מחזור נוזל (VL).

איור 6.32: איור של מערכת לולאת הריסוס. [117]

נתון שטח הפנים הכולל (כפי) הזמין להעברת מסה בתוך מגדל הריסוס

על ידי:

(משוואה 6.20)

קוטר הטיפות הממוצע של Sauter (d_{32}) זמן טיסה ממוצע של הטיפות (t_{flight}) וקצב הזרימה הנפחי של הנוזל במחזור () נמדד על ידי Dimiccoli et al. [117] להיות 136×10^{-6} מ³/ש. במרחב הטיפות 10^{-5} מ³ ו- 690.1 מ³/ש. ניתן לחשב שטח פנים ליחידת נפח של נוזל:

(משוואה 6.21)

עצירת הנפח (β) היא הנפח הכולל של טיפות מעופפות בתוך מגדל הריסוס ב
 בכל זמן ליחידת נפח של מגדל ההתזה. נפח מגדל הריסוס בשימוש Dimiccoli et al. [117] הוא
 0.0014 מ"ק. לחשב את עיכוב הנוזל:

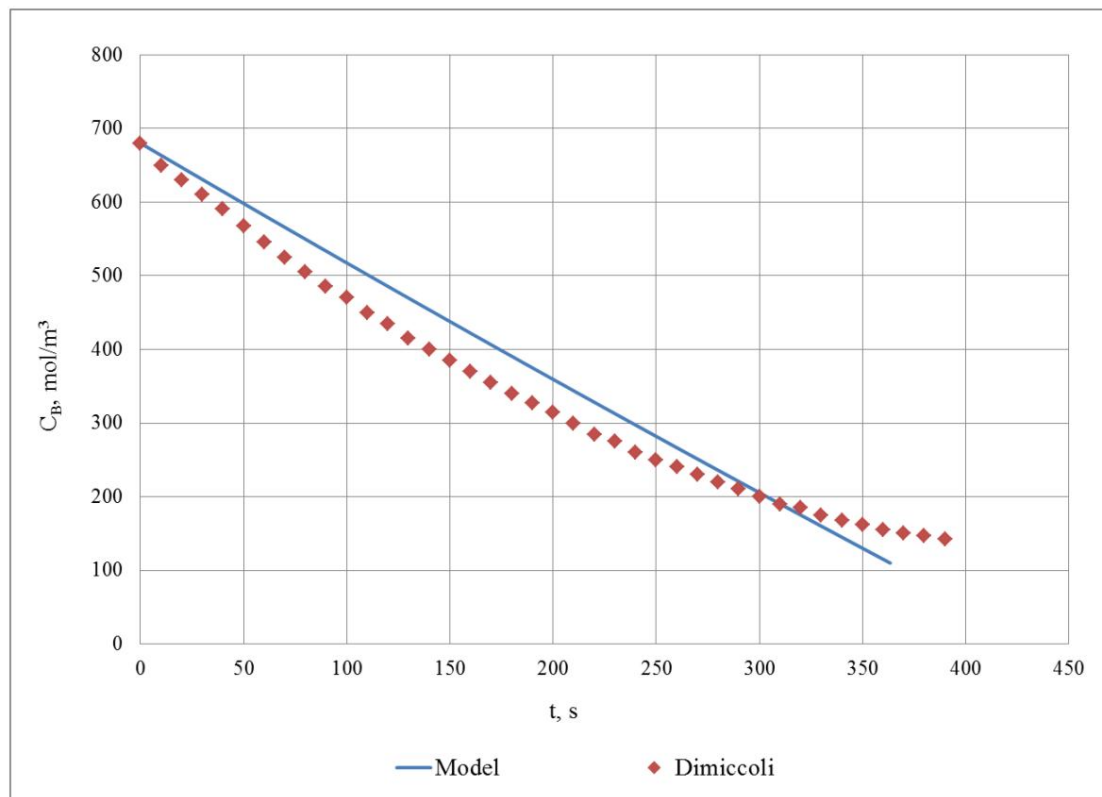
(משוואה 6.22)

ריכוז שיווי המשקל של CO_2 בתמיסת NaOH קשור למסיסות של
 CO_2 במים טהורים. המסיסות של CO_2 במים ב 46°C ולחץ אטמוספרי היא 15.9 מול/מ"ק. [137]
 קשר זה ניתן על ידי: [135, 138]

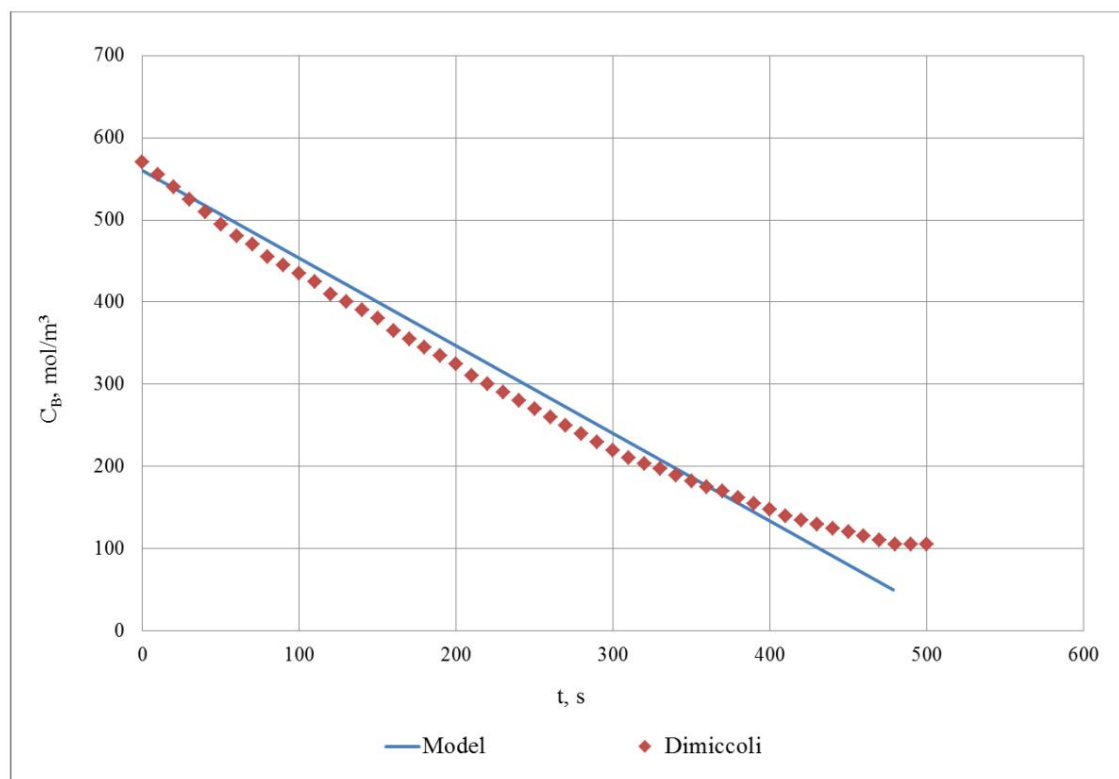
(משוואה 6.23)

דימיקולי et al. [117] ביצע מספר ריצות של ספיגת CO_2 עם תמיסות NaOH
 במגדל הריסוס, אך רק תוצאות של שלושה מהם דווחו. התנאים של שלושת אלה
 ריצות מוצגות בטבלה C1 (נספח ג'). טבלה C2 מסכמת את הערכים המחושבים של
 פרמטרים חשובים (משוואות 6.18, 6.17 ומשוואות 6.20 עד 6.23) כדי לאפשר את
 דוגמנות של Dimiccoli et al. [117] של אל. באמצעות משוואה 6.19.

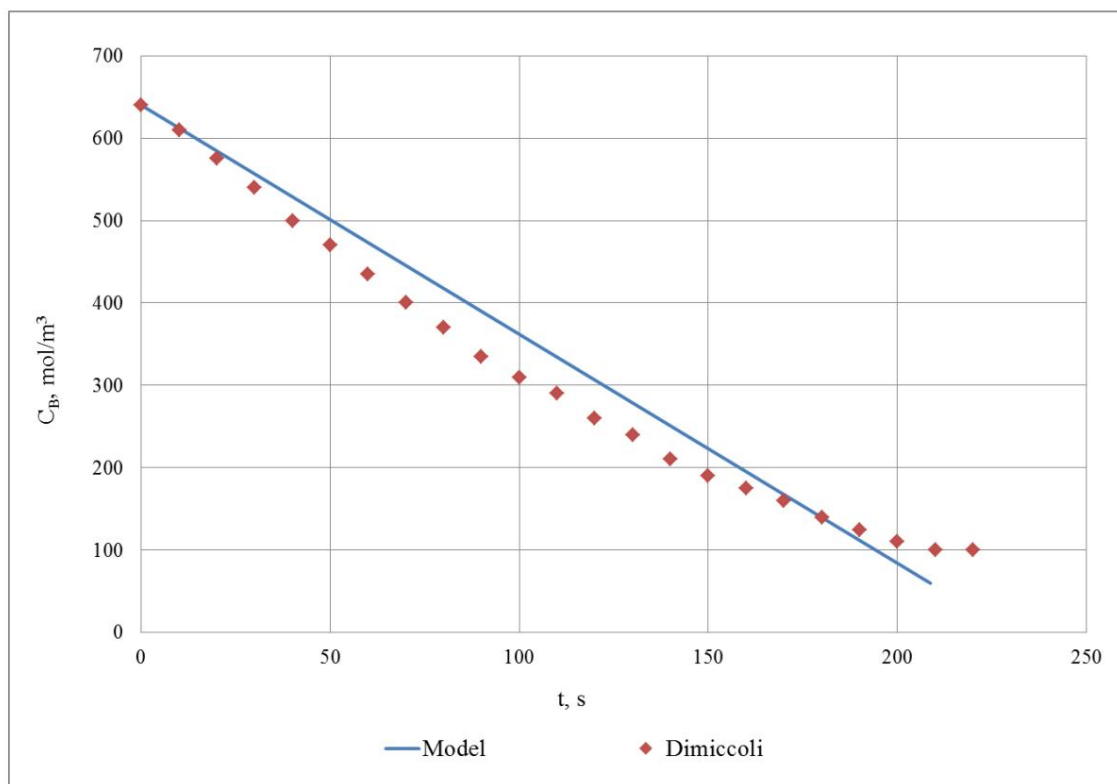
איורים 6.33 עד 6.35 מציגים את עלילות הריכוז של מינים OH^- בשלב הנוזלי
 (CB) לעומת זמן כפי שנמדד על ידי Dimiccoli et al. [117], וכפי שחושב באמצעות המודל של
 משוואה 6.19.

איור 6.33: סימולציה של ספיגת CO_2 עם NaOH מימי; $\text{PA} = 24318$ Pa, $\text{CB}_0 = 713$ mol/m³

איור 6.34: סימולציה של ספיגת CO_2 עם NaOH מימי; $\text{PA} = 28371$ Pa, $\text{CB}_0 = 588$ mol/m³

איור 6.35: סימולציה של ספיגת CO₂ עם NaOH מימי; PA = 27358 Pa, CB0 = 719 מול/מ"ק

איורים 6.33 עד 6.35 מראים התאמה טובה בין משוואה 6.19 עם מדידות ניסיוניות. הסטייה הקלה מהדמיית מודל מניסוי המדידות נובעות מכך שזמן טיסה ממוצע של טיפות משמש להדמיית מודל. כמו לטיפות נוזל כאלה מניחים שיש להם מהירות שטחית קבועה לאורך של המגדל (נתיב טיסה יחיד ואנכי). במציאות, טיפות נוזליות יוצאות מתוך פיית ריסוס הוא מאיץ ומאט לאורך מגדל הריסוס וייתכן שלא לנוע אנכית. זה משפיע על חישוב מספר ריינולדס וכתוצאה מכך על k_L על ידי נטילת חשבו על נתיב הטיפות השונות ושינוי מהירות הירידה כפונקציה של זמן הטיסה באמצעות שילוב של משוואות דיפרנציאליות, Dimiccoli et al. [117] מסוגל לדגמן את שלהם תוצאות ניסוי טוב. עם זאת, משוואה 6.19 סיפקה הערכה מספקת של תהליך הספיגה הכימית כפי שמוצג באיורים 6.33 עד 6.35.

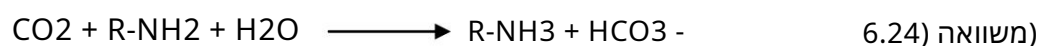
בזאת, מוצג שמשוואה 6.19 (שהיא גרסה שונה של ההווה דגם משוואה 4.14) לשמש עבור כל תהליך ספיגה כימי אחר באמצעות תרסיס מלבד תגובת ההסתרה בין גז-נוזל של Behzadi ו-Farid [1, 2].

6.5.3 השוואה לתהליך של ספיגה כימית של פחמן דו חמצני באמצעות עמוד קיר רטוב. [19]

Yoon et al. [133] השתמש בעמוד קיר רטוב כדי לקבוע את קבוע קצב התגובה של פחמן דו חמצני (CO_2) עם תמיסת אמין מימית (2-אמינו-2-מתיל-3-פרופאנדיול או AMPD) על ידי מדידת קצב הספיגה הכימית של CO_2 לעמוד הקיר הרטוב יש שטח פנים מחושב של 70.3 m^2 ועובי שכבת נוזל של כ- 0.1 m . העבודה הזו היא נבחר לאמת את המודל הנוכחי בגלל הספיגה הכימית של CO_2 למימי AMPD כרוכה גם בתגובת שלב נוזלי מסדר שני כמו השלב הנוזלי תגובת טרנספיקציה בין טריגליצרידים (שמן) ומתנול. בנוסף, הדמיה הספיגה הכימית של CO_2 לתוך AMPD מימית בעמודת קיר רטוב מאמתת גם היא התחולה של הדגם הנוכחי למגעי גז-נוזל אחרים מלבד התרסיס

כור

לצורך הדמיית מודל, מגיב השלב הנוזלי: AMPD מימי הוא מוגדר כמגיב 'B' בעוד CO_2 הוא מגיב גזי 'A'. השלב הנוזלי מסדר שני התגובה בין CO_2 לבין אמין מימי (AMPD) מיוצגת על ידי משוואה 6.24.

תנאי הניסוי, מדידת פרמטרי מערכת חשובים וקינטיקה תוצאות חישוב נתונים של Yoon et al. [133] מסוכם בטבלה ג3. הדיווח קבועי קצב התגובה בטבלה C3 הם פסאודו-מסדר ראשון. ($k_{\text{pseudo}} = k_1 \text{CB}_0$) הערך של k_{pseudo} מוערך בהנחה של תגובת שלב נוזלי פסאודו-ראשון מהירה של משוואה 6.24 עקב הריכוז הגדול מאוד של CB_0 (AMPD) ביחס ל- CO_2 שנספג. ב- בהקשר של איור 4.3 הם שוקלים מקרה D שבו התהליך הכולל נשלט בהעברה המונית בלבד. כדי לקבל את קבוע קצב התגובה מסדר שני, (k_1) מגרש של k_{pseudo} מול CB_0 נוצר. שיפוע העלילה נותן את קבוע קצב התגובה של הסדר השני - (k_1) הפרמטר לעניין.

טבלה 6.18 היא סיכום של קבוע קצב התגובה מסדר שני (k_1) המתקבל על ידי Yoon et al. [133] לתגובה בין CO_2 -ל- DPMA בטמפרטורות שונות. נמצא כי אנרגיית ההפעלה היא 38.3 kJ/mol וקבוע Arrhenius הוא 1.54×10^6 [133].

טבלה 6.18: קבועי קצב תגובה מסדר שני (k_1) לתגובה של CO_2 עם AMPD
דווח על ידי Yoon et al. [133]

k_1 (מול/מ ³ ·ס)	
0.382	
0.665	
0.923	

יש לשנות את המודל הנוכחי של משוואה 4.14 ליישום מתאים ל-
המקרה של Yoon et al. [133] הסיבה לכך היא שמשוואה 4.14 נגזרת על ידי אינטגרציה של משוואה
4.9 בהתבסס על ההנחות המפורטות בסעיף 4.3.1, הספציפיות למקרה של
תגובת טרנספיקציה של גז-נוזל. לכן, להדמיית עבודתו של Yoon et al.
אל [133], נעשה שימוש בביטוי הקצב הכללי המקורי של משוואה 4.9 (ששוכתב להלן).
במקום זאת

(משוואה 4.9)

השטף של ספיגת CO_2 (NA) כפי שנמדד על ידי Yoon et al. [133] מתמצה ב
טבלה ג3. יש לציין כי הונחה תגובה מהירה של שלב נוזלי, ובכך
ניתן לבטא שטף אפקטיבי של ספיגה בצורות המוצגות במשוואה 6.25. באחר
מילים, משוואה 4.9 לא תיכיל את המונח —

מכיוון ש-1 אנתפס כגדול לאין ערוך (תגובה פסאודו-מהירה מסדר ראשון, מקרה D
איור 4.3). עם זאת, טבלה 6.18 מראה כי 1 אהוא מספר סופי.

(משוואה 6.25)

לפיכך, משוואה 4.9 משמשת למודל של התהליך במקום זאת. זה מסודר מחדש עבור
חישוב של 1 אבאמצעות שטף ספיגת CO_2 (NA) כפי שנמדד על ידי Yoon et al. [133]:

(משוואה 6.26)

טבלה C3 מדווחת על הערכים עבור CB_0 , HA , PA , INA ו- $Yoon et al.$ [133].

[133] יש לקבוע את שטח הממשק לנפח של נוזל (a) ו- kL אלפני ש- k יכול יחושב באמצעות משוואה 6.26. מניחים את ההתנגדות להעברת מסה בצד הגז זניח. [133]

מקדם העברת המסה של הסרט הנוזלי (kL) בתוך נוזל למינרי דק ונע ניתן לחשב סרט באמצעות תיאוריית החדירה של Higbie [139]:

$$\text{---} \quad \text{---} \quad (6.27) \text{ משוואה}$$

מקדם הדיפוזיה של CO_2 -ב- $DPMA$ מימי (DA) מדווח בטבלה C3. המונח "ז" הוא זמן מגע גז-נוזל וניתן על ידי:

$$\text{---} \quad (6.28) \text{ משוואה}$$

מהירות הסרט הנוזל (U) אינה מדווחת על ידי $Yoon et al.$ [133]. אולם זאת ניתן להסיק מקצב הזרימה הנפחי () ועובי ($h = 1.0$ מ"מ) של הסרט הנוזל והקוטר החיצוני של הקיר הרטוב ($dw = 2.54$ ס"מ):

$$\text{---} \quad (6.29) \text{ משוואה}$$

כעת ניתן לקבוע את שטח הממשק ליחידת נפח של נוזל (א). החלפת משוואות 6.28 ו-92.6 כדי להשיג:

$$\text{---} \quad \text{---} \quad (6.30) \text{ משוואה}$$

טבלה C4 בנספח ג' היא סיכום עבור הערכים המחושבים של kL , U , t , a לבסוף RA ו- $kpseudo$ לפי משוואות 6.27 עד 6.30. יש לציין כי שטח הממשק המחושב עבור עמוד קיר רטוב נמצא קטן בהרבה מאשר עבור כור ריסוס או כור הטיפות של עבודה זו, אשר צפוי.

למטרות אימות, הערכים של k לשנקבעו על ידי משוואה 6.27 מושוים
לא לה שהושגו על ידי Yoon et al. [133] באמצעות משוואה 6.25. ממשוואה k , 6.25 יכול להיות
מחושב כפי שמוצג במשוואה 6.31.

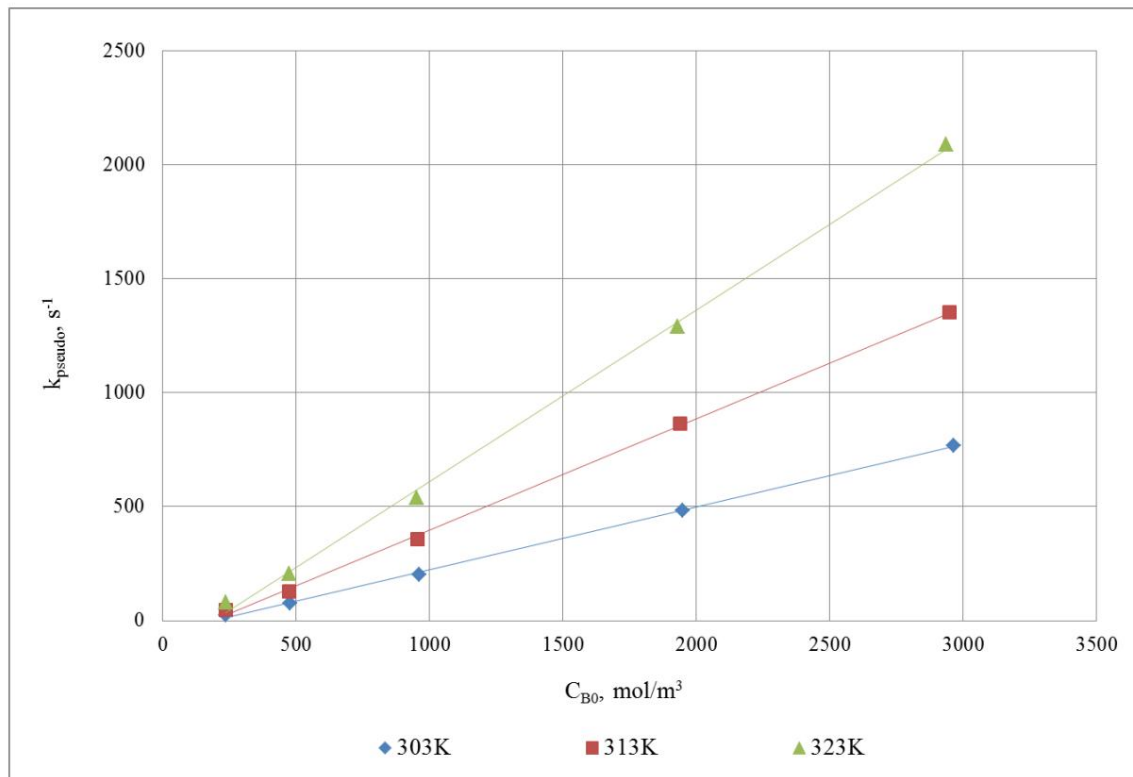
(משוואה 6.31)

טבלה 6.19 היא רשימת הערכים של k לכפי שחושבה באמצעות משוואה 6.27-13.6
בהתאמה לשם השוואה. על פי טבלה 6.19, ערכי k אחוזיים על ידי
תורת החדירה של Higbie [139] תואמת היטב את אלה שהתקבלו מהנתונים של יון
et al. [133]. לכן, השימוש בתיאוריית החדירה של Higbie (משוואה 6.27) לנוזל
העברת מסה שלב בעמוד קיר רטוב מוצדקת.

טבלה 6.19: ערכי k לכפי שנמדדו על ידי Yoon et al. [133] בהשוואה ל
חיזוי של תיאוריית החדירה של Higbie [139].

T (°C)					k (m ² /s) Higbie [139] et al.
29.85	96200				1.09×10^{-4}
29.85	96200			1.14×10^{-4}	1.07×10^{-4}
29.85	96200			1.09×10^{-4}	1.00×10^{-4}
29.85	96200			9.96×10^{-5}	8.50×10^{-5}
29.85	96200			8.67×10^{-5}	7.08×10^{-5}
39.85	93650			1.23×10^{-4}	1.20×10^{-4}
39.85	93650			1.20×10^{-4}	1.17×10^{-4}
39.85	93650			1.16×10^{-4}	1.09×10^{-4}
39.85	93650			1.05×10^{-4}	9.43×10^{-5}
39.85	93650			9.51×10^{-5}	7.95×10^{-5}
49.85	90,000			1.26×10^{-4}	1.30×10^{-4}
49.85	90,000			1.24×10^{-4}	1.26×10^{-4}
49.85	90,000			1.23×10^{-4}	1.19×10^{-4}
49.85	90,000			1.13×10^{-4}	1.03×10^{-4}
49.85	90,000			1.03×10^{-4}	8.83×10^{-5}

איור 6.36 הוא העלילה של k_{pseudo} מתקבלת באמצעות משוואה 6.26 לעומת CB_0 המדרונות מהחלקות הליניאריות תואמות לקבוע קצב התגובה מסדר שני 1^א בשונה טמפרטורות.

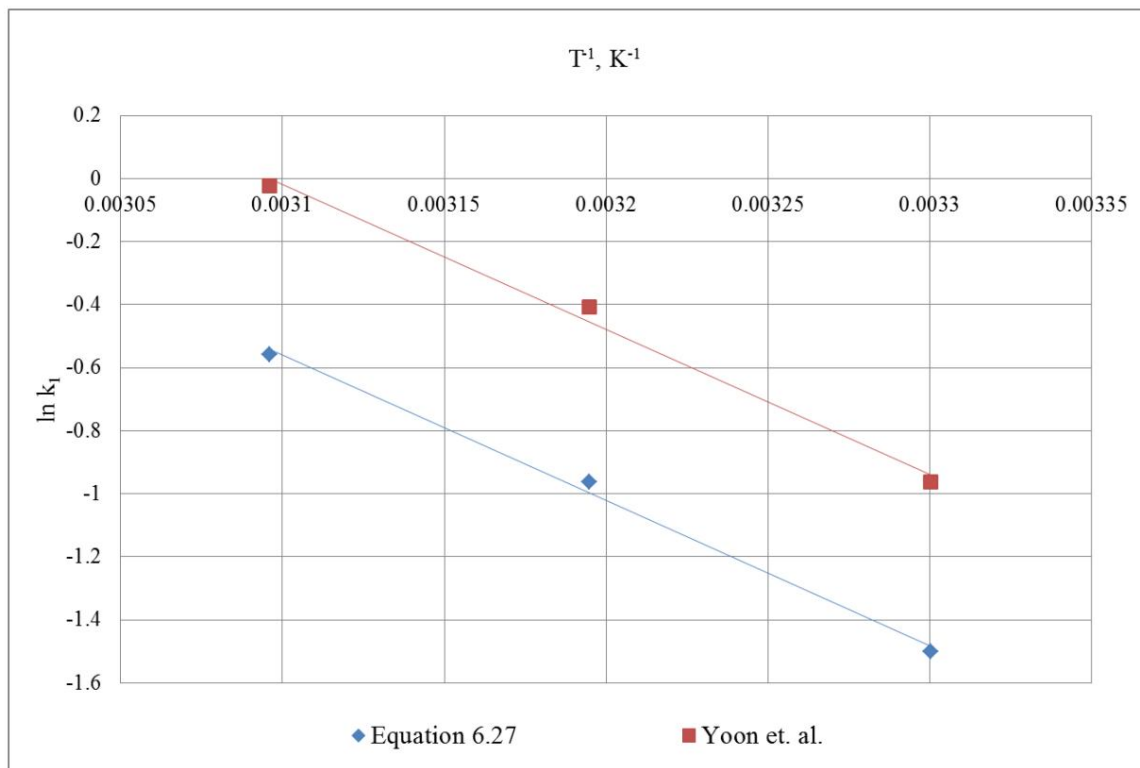

איור 6.36: עלילה של k_{pseudo} לעומת CB_0 בטמפרטורות שונות כפי שחושבו באמצעות משוואה 6.26

טבלה 6.20 מסכמת את הערכים המחושבים של 1^א באמצעות משוואה 6.26. אלו הם משמש ליצירת חלקת Arrhenius (איור 6.37) כדי להשיג את אנרגיית הפעלה וקבוע Arrhenius.

טבלה 6.20: קבועי קצב תגובה מסדר שני (k_1) לתגובה של CO_2 עם AMPD מחושב לפי משוואה 6.26.

k_1 (mol ⁻¹ s)	
0.223	303
0.382	313
0.572	323

איור 6.37: עלילת Arrhenius עבור ערכי k_t שהתקבלו ממשוואה 6.26. Yoon et. al. [133]

הערכים של k_t החזויים באמצעות משוואה 6.26 (טבלה 6.20) נמוכים מאלה דווח על ידי Yoon et. al. [133] (לוח 6.18). עם זאת, אנרגיית הפעלה (E_a) מחושבת ב-4.83 kJ/mol (אשזה קרוב מאוד ל-4.83 kJ/mol של Yoon et. al. [133]) קילו ג'ול/מול. קבוע Arrhenius מחושב למאד 1.05×10^4 s $^{-1}$ (לוח 6.20) ו-9.41 s $^{-1}$ (לוח 6.20) עבור k_t הנמוכים יותר של k_t שהתקבלו בטבלה 6.20 צפויים כמו כעת הקליטה התהליך נחשב כתורם הן על ידי העברת מסה והן על ידי קינטיקה של תגובה לעומת זאת להעברה המונית בלבד על ידי Yoon et. al. [133]. קשר זה או השוואה בין ה ניתן להמחיש את הערכים שהושגו בטבלאות 6.18 ו-6.20 באמצעות משוואה 6.32:

$$\text{משוואה (6.32)} \quad \text{---} \quad \text{---} \quad \text{---}$$

6.6 הגבלת הדגם

היישום של משוואה 4.14 עבור עבודת הדוגמנות של סעיף 6.5 מניח זאת התכונות הפיזיקליות של טיפת הנוזל, כלומר צפיפות וצמיגות נשארות קבועות. במציאות עם זאת, התכונות הפיזיקליות של הטיפות עשויות להשתנות ככל שהמגיבים הופכים ל

מוצרים בעלי תכונות פיזיקליות שונות. שונות כזו בתכונות פיזיקליות יש השפעה ישירה על $hO-iRe$, WeL ובסופו של דבר על מקדם העברת מסת הסרט הנוזלי kL . במקרה של טרנספיקציה של גז-נוזל, שינוי הצפיפות והצמיגות של טריגליצרידים כפי שהוא הופך לאסטרים מתיל אינו זניח.

בנוסף, מספר הנחות ניתוח ומקורות לטעויות ניסוי שהן בלתי נמנע במהלך גזירת ותיקוף המודל אולי תרם אי ודאויות בביצועי המודל. דוגמאות למקורות שגיאה אלה החלים על העבודה בתזה זו כוללת את ההנחה של התנהגות גז אידיאלית של אדי מתנול, הנחה של צפיפות קבועה של שמן סויה, דגימת טיפות ישירות מ תמונות צילומיות למדידות קוטר, והתאמה גרועה יחסית של המונו-עקומות כיוול כרומטוגרפיות גז טריגליצרידים (איורים 4.1-A2 ו-4.1-A4).

לבסוף, בשל המגבלה של כור הטיפות המשמש בעבודה זו, המודל של ניתן לאמת משוואה 4.14 רק בניסוי עבור זמני תגובה של 0.0567 - 0.0274 שניות, כלומר שלבים ראשוניים של תגובות ההסתרה בין גז-נוזל. לכן, ה יישום המודל תקף רק לזמן שהייה קצר מאוד של טיפות.

6.7 סיכום

סעיף 6.2 הראה כיצד המדידות של קצב הזרימה הנפחי של סילון הנוזל ניתן לתאם את המהירות עם טמפרטורת שמן הסויה ולחץ הנסיעה. המהירות של סילון הסויה ולאחר מכן גדלי הטיפות תלויים רק בשמן הסויה לחץ נהיגה. לאחר מכן, מספרי ריינולדס, ובר ואוהנסורגה של המטוסים הם נחוש פרמטרים חסרי מימד אלה שימושיים מאוד בסיווג המשטר של התפרקות סילון בעבודה זו. סילוני שמן הסויה מסווגים כלמינריים ומתפרקים ב המשטר הראשון המושרה ברוח לפי טבלה 6.1 ומשוואות 3.10 עד 3.13. לפיכך, ה מתאם שפותח עבור העברת מסה נוזלית לטיפות נופלות בסעיף 4.4 (משוואה 4.41) ישים לעבודה זו.

נצפה גם ההתפרקות בפועל של סילון שמן הסויה בתנאים שונים באמצעות צילום במהירות גבוהה (איורים 12-A1 - 12-A1 בנספח א'). מאלה צילומים, טיפות שמן הסויה המיוצרות אינן מפוזרות חד. זה מסכים עם

ממצאי ספרות קודמים כפי שהומחשו באיור 6.6. נעשה שימוש בצילומים המהירים כדי למדוד את קוטר הטיפות ישירות. מדידות אלה משמשות לקביעת קוטר ממוצע של Sauter (d32) של הטיפות (משוואה 6.3) ומדווח בטבלה 6.2. הגז-לאחר מכן נקבע אזור ממשק נוזלי (א) הזמין להעברת המונים בכור הטיפות באמצעות משוואה 6.4 ומסוכמת בטבלה 6.3. "d32" ו-"a" מתקבלים ישירות ישנים לניתוח בסעיף 6.3.

סעיף 6.3 מציג תוצאות מתגובות transesterification-הגז-נוזל שבוצעו לצאת עם ההגדרה של איור 5.1. תגובות גז-נוזל טרנספיפקציה מתבצעות עם מתנול (סעיף 6.3.1 ו-2.3.6) ו-1-פרופנול (סעיף 6.3.3) כמגיב הגזי. עם מתנול כמגיב הגזי, החישובים של המרות שמן סויה (XB) ב-0.5 עומסי זרזים של גרם/ליטר ו-5.2 גרם/ליטר מדווחים בטבלאות 5.6 ו-6.4 בהתאמה. ה-XB הערכים נמוכים מאוד בגלל זמן השהייה הקצר מאוד של הטיפות בתוך כור הטיפות (0.02 - 0.06 שניות).

מחקר הקינטיקה בסעיף 6.3.2 חשף כי ההעברה של גז-נוזל תגובה בין טיפות שמן (500 - 400) מיקרומטר בקוטר) ומתנול שייכת לגז-נוזל סכימה של מקרה G כאשר $0.02 < MH < 2.0$ ומקרה H כאשר $MH < 0.02$ (איור 4.3). מקדם השיפור הוא 1.0 וקבוע (טבלה 6.6). כתוצאה מכך, המודל של המשוואה ניתן לצמצם עוד יותר את 4.14 למשוואה 6.5. לפי [44] Levenspiel פירוש הדבר תגובת ההאסטרופיקציה איטית מספיק כדי שמתנול גז יתפזר לכל האזור טיפת שמן תוך כדי תגובה, אך עמידות הסרט הנוזל עדיין קיימת (מקרה G). (ככזה, הגז-תגובת טרנספורמציה נוזלית בין טיפות שמן סויה ואדי מתנול היא מושפע הן ממנוחי העברת המסה והן ממנוחי קינטיקה של התגובה של משוואה 6.5. זה כמו מדווח בטבלה 6.8. טבלה 6.8 מראה גם כי תרומות ההעברה ההמונית ומונוחי קינטיקה של תגובה משתנים עם MH. למעשה, MT% עולה עם עליית MH. כאשר נלקח בחשבון מקרה H, מונח ההתנגדות להעברת מסה של משוואה 6.5 מוזנח, ובכך להשתמש ביעילות במשוואה 6.6. על ידי כך, שגיאות בסדר גודל של 10% צריכות להיות צפוי, כפי שמוצג בטבלה 6.8.

בנוסף, קבועי קצב התגובה אם "נכון" או "נראה לעין", מתקבלים בכך העבודה גבוהה מאלה שדווחו בספרות בכל הטמפרטורות. זה מוכיח כי על ידי באמצעות סידור גז-נוזל, מתגברים על התנגדות העברת המסה ותגובה גבוהה יותר ניתן להשיג שיעורים. בנוסף, קבועי קצב התגובה "האמיתיים" גבוהים יותר במהותם

מאשר קבועי קצב תגובה "לכאורה" (k_1) הכוללים השפעות העברת מסה. זאת מראה שהעברת מסה מביאה השפעות שליליות לקצב התגובה הכולל כפי שנמצא על ידי חוקרים קודמים על תגובת ההאסטרופיקציה של נוזל-נוזל.

תגובות גז-נוזל טרנספיקציה מבוצעות גם באמצעות 1-propanol בתור מגיב גזי, בטעינת זרז של 5.0 גרם/ליטר. נמצא כי גז-נוזל טרנספיקציה תגובות באמצעות 1-propanol כפי שבוצעו בתזה זו מתאימות לתיאור של מקרה G (איור 4.3) גם כן. לכן, משוואה 6.5 ישימה וגם העברת מסה ותגובה הקינטיקה תורמת לתהליך הגז-נוזל הכולל, כפי שקורה למתנול. המרת הטריגליצרידים (XB) שדווחה עבור המגיב 1-פרופנול (טבלה 6.9) גבוה משמעותית מאלה שדווחו בטבלה 6.4 עבור מתנול (באמצעות זרז של 5.0 גרם/ליטר טעינה). עם זאת, טבלה 6.13 מראה כי 1-אבור פרופנול יתר מאשר מתנול ב-טווח הטמפרטורות המוצג. זה תואם את העובדה ש-1-פרופנול הוא פחות קוטבי ותגובתי בהשוואה למתנול במהלך ההתקפה הנוקלאופילית של אטומי קרבונל כדי להתרחש טרנס-אסטרופיקציה. עם זאת, הכמות הגדולה יותר של 1-פרופנול הקיימת ב-אזור התגובה בגלל מסיסותו הגבוהה יותר בשמן הביא לקצב תגובה אפקטיבי גבוה יותר מאשר מתנול. תצפית זו מצביעה על ההשפעה החזקה של מסיסות המגיב הגזי ב-המגיב הנוזלי (CAI) (שיווי משקל גז-נוזל) על הטרנספיקציה הכוללת של גז-נוזל תהליך.

סעיף 6.4 מציג את תוצאות הסימולציה של משוואה 4.14 כדי להדגים את השפעת טמפרטורה, גודל טיפות שמן, טעינת זרז ואלכוהול (מגיב גזי) מסיסות בתהליך ההאסטרופיקציה הכולל של גז-נוזל. בשל העובדה שהגז-תגובות טרנסאסטרופיקציה נוזלית נשלטת בעיקר על ידי קינטיקה של תגובה, התגובה לטמפרטורה יש השפעה משמעותית על התהליך הכולל. גודל טיפת השמן מראה חלק השפעות ניכרות על התהליך הכולל רק כאשר התהליך עובר להיות העברה המונית נשלט במקום. טבלה 6.15 מסכמת את גודל הטיפות הקריטי בתגובה מסיימת טמפרטורות כאשר התהליך הכולל עובר מלהיות מבוקרת קינטיקה של תגובה להוויה העברת המונים נשלטת. מסיסות האלכוהול משפיעה ישירות על קצב התגובה הכולל טמפרטורת התגובה כן, אם כי מתונה יותר.

סעיף 6.5 משתמש בנתוני ספרות קיימים כדי לאמת את הביצועים של ההווה מודל של משוואה 4.14. המודל הנוכחי מורחב לתנאי כור הריסוס של בהצדי [2] בסעיף 6.5.1 במילים אחרות, רגילים לערכי 1-אשהתקבלו בעבודה זו

חזה את הנתונים של בהזדי ופאריד [1]. תוצאות הסימולציה מושוות לאחר מכן ל-
 דווחו מדידות ניסוי של המרת שמן (XB) כפונקציה של זמן t .
 המודל הנוכחי חזה שיעורי המרת נפט גבוהים מאלה שדווחו על ידי בהזדי
 [2]. ככל הנראה הדבר נובע מגודלו של כור הריסוס בקנה מידה פיילוט המשמש את בהזדי [2].
 מה שאולי הוביל לשינויים בטמפרטורה לאורך רדיוס העמוד בנוסף ל
 אורכו. קשה לקחת את ההשפעה הזו בחשבון בהדמיית המודל.

לאחר מכן, סעיף 6.5.2 דן בשימוש במשוואה 6.19 (שונה מהמודל
 של משוואה 4.14) למודל הספיגה הכימית של CO_2 לתוך NaOH מימי בתרסיס
 כור לולאת מגדל [117]. משוואה 6.19 מציגה תחזיות מספקות של ניסוי
 למרות שמהירות שטחית ממוצעת וקבועה של טיפות נוזלים היא
 הניח. במציאות, לטיפות הנוזל היוצאות מתוך פיית ריסוס יש מהירויות שונות ו
 נתיבי טיסה. הסכמה בין תוצאות סימולציה ומדידות ניסיוניות ב
 סעיף 6.5.2 מראה שניתן להשתמש במשוואה 6.19 למודל של ספיגה כימית אחרת
 תהליכים באמצעות תרסיס אחר מאשר תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל.

הצורה הכללית של המודל הנוכחי (משוואה 4.9) משמשת גם למודל של
 נתוני ספיגה כימיים מאת Yoon et al. [133] בעמוד קיר רטוב וחזו את
 קבוע קצב תגובה מסדר שני לתגובה של DPMA-ICO_2 . המודל הנוכחי הוא
 שונה כדי להתאים לתנאים של Yoon et al. [133] וקצב התגובה מסדר שני
 קבוע מחושב בהתאם. הערכים המתקבלים נמוכים מאלה שהתקבלו
 Yoon et al. [133]. זה מובן כמו Yoon et al. שקל את מקרה D (איור 4.3)
 שבו המונח קינטיקה של התגובה מוזנח, בעוד שמשוואה 4.9 לא. ההבדל
 מודגם על ידי משוואה 6.32. עם זאת, מתקבלת הסכמה טובה לתגובה
 אנרגיות הפעלה וקבוע Arrhenius. מראה של מודל הנוכחי יש את
 פוטנציאל ליישום על כל תגובות גז-נוזל ומגעים מלבד
 תגובת טרנספיקציה וכור ריסוס.

7. מסקנות.

תזה זו מונעת על ידי הצורך לשפר את הטכנולוגיה של ביו-דיזל
 ייצור במאמץ להגדיל את הפוטנציאל של שימוש ביו-דיזל כחלופה מציאותית
 לדלקי נפט. הבסיס למחקר של תזה זו הוא הגז-נוזל החדש
 תגובת טרנספינקציה שבוצעה בכור ריסוס על ידי [1] Behzadi i-Farid אשר
 הפגין שיעורי תגובה מהירים במיוחד. תגובת גז-נוזל זו בולטת בקרב
 טכנולוגיות חדשניות אחרות לייצור ביו-דיזל כי זה נותן מענה למגבלות
 קשור להעברה המונית ולהחלמה של מגיב האלכוהול בו זמנית. בתור
 כתוצאה מכך, הוא מראה פוטנציאל בהפחתת העלות של ייצור ביו-דיזל באמצעות שיפור
 שיעורי תגובה וחסלו הוצאות שחזור אלכוהול.

לכן, המטרה העיקרית של מחקר זה היא לנתח ולדגמן את הקינטיקה של
 תגובת גז-נוזל זו בין טיפות שמן ואלכוהול אדים כדי לספק יותר יסוד
 הבנה לתהליך המהיר הזה. סעיפים 7.3 – 7.1 מסכמים את ההישגים של זה
 עבודה, ואחריה הממצאים העיקריים הנוגעים למחקר הקינטיקה בסעיפים 7.4-7.5.
 לבסוף, סעיף 7.6 מציג כמה המלצות לעבודה עתידית.

7.1 המודל המתמטי

המודל המתמטי מתקבל מביטוי הקצב המתאר את התהליך
 של ספיגת גז ואחריה תגובה כימית שהוצגה על ידי [44] Levenspiel מאז ה
 מטרת עבודת הגמר היא לנתח את הקינטיקה של תגובת ההסתרה בין גז-נוזל
 בכור ריסוס, הדגם מותאם אישית לתיאור ספיגת אדי האלכוהול לתוך
 טיפות בודדות של שמן ולאחריהן תגובת טרנספינקציה מסדר שני בין אלכוהול
 ושמן סויה בשלב הנוזלי.

המודל כפי שהוצג במשוואה 4.14 מכיל העברת מסה ותגובה נפרדות
 מונחי קינטיקה. זה מאפשר לחקור את התרומה של העברת המונים ותגובה
 קינטיקה לקראת התהליך הכולל, הכרחי לתכנון והליכי הרחבה.
 בנוסף, זה גם מאפשר בידוד וכימות של ההשפעה השלילית של מסה
 העברה לתגובת ההאסטרופיקציה. כפי שנדון בסעיף 2.5, השפעה שלילית כזו של

העברה המונית לתגובת ההאסטרופיקציה מוערכת בספרות אך לא בודדו או כומתו על ידי חוקרי ביו-דיזל קודמים.

7.2 העברה המונית לטיפות מעורבות היטב

טיפות השמן המעניינות בתזה זו הן אלו בקוטר של 200 - 100 מיקרומטר שנוצרו על ידי אטומיזציה בכור הריסוס של בהזאדי ופאריד [1] ואלה בקוטר 500 - 400 מיקרומטר הופקו על ידי התפרקות מטוס ריילי בעבודה זו. ההתנגדות להעברת מסה בצד הגז במהלך תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל היא זניחה מכיוון שאדי אלכוהול טהורים הוא משמש כמגיב הגזי. מקדם העברת המסה של הסרט הנוזלי בתוך השמן הנופל הטיפה ניתנת על ידי מתאם הנגזר בתזה זו.

סקירת הספרות בסעיף 3.3 גילתה שהטיפות מעוררות עניין בתזה זו מעורבבים היטב מבפנים. המתאם של [3] Srinivasan ו-Aiken נמצא הכי הרבה ישים עבור העברה המונית לטיפות הנחשבות בתזה זו. עם זאת, זה גם כן נמצא פגום. [4] מתאם שונה נגזר בסעיף 4.4 בהתבסס על Levitch-ה [71] תורת שכבות הגבול ומוצגת כמשוואה 4.41. משוואה 4.41 משמשת ב משוואה 4.14 למודל של תגובת ההאסטרופיקציה בין גז-נוזל.

7.3 עיצוב ניסוי

מערכת הכור הטיפות בתזה זו נועדה להשיג: (i) היווצרות נפט טיפות דומות בתכונות הידרודינמיות לטיפות [1] של בהזדי ופאריד, ו-(ii) תנאים איזותרמיים להתרחשות תגובות גז-נוזל. הפרידה של ריילי (הטבעית) של סילון נוזלי נבחר כשיטה ליצירת טיפות מכיוון שקל יותר להגיע אליו השוואה למנגנוני פירוק מבוקרים. טיפות שמן סויה של 500 - 400 מיקרומטר קוטר מיוצר על ידי העברת שמן סויה בלחץ בקוטר של 0.34 מ"מ פיית פתח. גם תנאים איזותרמיים מושגים ונשמרים בהצלחה במהלך ניסויים בשימוש בתנור חשמלי יעיל ובגודל כור מתאים. הטיפה מערכת הכור כפי שמוצג באיור 5.1 בבנויה ומשמשת בהצלחה לביצוע גז-נוזל תגובות טרנספיקציה.

7.4 קינטיקה של תגובת גז-נוזל טרנספיזיקציה

ההערכה של מודול הטה (MH) וגורם השיפור (E) גילתה כי תגובות טרנספיזיקציה של גז-נוזל שבוצעו בתזה זו (הן מתנוליה והן propanolysis) לסכימת התגובה גז-נוזל של מקרה G כאשר $10.02 < MH < 2.0$ מקרה H כאשר $MH < 0.02$ (איור 4.3). עבור מקרה G, זה מצביע על כך שתגובת השלב הנוזלי הוא איטי מספיק כדי שהמגיב הגזי 'A' יתפזר דרך כל טיפת השמן בזמן שהוא מגיבים, אבל ההתנגדות להעברת המונים עדיין קיימת. במקרה H, ההתנגדות העברת המסה זה יכול להיחשב זניח וזה נראה כגורם לשגיאות בסדר גודל של 10% או פחות (טבלה 6.8).

למרות ש-MH משתנה עם תנאי התגובה, גורם ההשבחה הוא כפי שחושב שימוש במשוואה 4.4 נמצא $E = 1.0$ וקבוע עבור כל התנאים המיושמים בתזה זו. לפיכך, ניתן לצמצם עוד יותר את משוואה 4.14 למשוואה 6.5; וגם ההעברה ההמונית וגם מונחי קינטיקה של תגובה חשובים ויש להתייחס אליהם בזמנית. זה מעיד שהתגובה הכימית בשלב הנוזל לא משפרת את קצב העברת המסה מכיוון על פי הערכים, MH קצב העברת המסה גבוה מקצב התגובה בתוך טיפות. במילים אחרות, על ידי שימוש בסידור גז-נוזל, תגובת ההאסטרופיקציה היא כבר לא מפריע במידה רבה על ידי העברה המונית כפי שדווח על ידי חוקרים קודמים (סעיף 2.5).

הקינטיקה של תגובת ההסתרה בין גז-נוזל נחקרת על ידי חישוב קבועי קצב התגובה "האמיתיים" וה"נראה לעין" באמצעות המודל של משוואות 6.5-6.6 בהתאמה, אנרגיית ההפעלה וקבוע Arrhenius נקבעים על ידי אמצעים גרפיים. השוואה בין הערכים "האמיתיים" וה"לכאורה" מוכיחה כיצד ההשפעה השלילית של העברת מסה יכולה להכניס שגיאות למחקר הקינטיקה של תגובת טרנספיזיקציה. השוואה כזו אפשרה גם את כימות המסה הזו אפקט העברה שלא בוצע בספרות לחקר ביו-דיזל. ה קבועי קצב התגובה מדווחים בטבלה 6.7-11.6 עבור מתנול ו-1-פרופנול בתור מגיב גזי בהתאמה, בעוד אנרגיית ההפעלה וקבועי Arrhenius הם מדווח בטבלה 6.14.

טבלה 6.8-21.6 גם מראים שבעוד שהתנגדות העברת המסה אינה דומיננטית, אי אפשר להזניח את זה. לפיכך, טמפרטורת התגובה צפויה להיות משמעותית יותר

השפעה על הקינטיקה הכוללת של תגובת ההאסטרופיקציה בין גז-נוזל במקום טיפה קוֹטֶר. לאחר מכן נעשה שימוש בסימולציה של המודל כדי להדגים את השפעות הטמפרטורה, גודל טיפות, טעינת זרז ומסיסות מגיב גז על הגז-נוזל הכולל תגובת טרנספיקציה. עבודת הדמיית המודל אישרה את ההשפעה הדומיננטית של טמפרטורת התגובה, והגדיר את התנאים שבהם התהליך הכולל עובר להוויה נשלט יותר על ידי העברת מסה מאשר קינטיקה של תגובה (טבלה 6.15).

7.5 אימות מודל

אימות המודל מתבצע על ידי הרחבת משוואה 4.14 כדי לדמות את תנאי כור הריסוס של בהזדי ופריד [1, 2]. נמצא כי המודל מעריך יתר על המידה את המרת שמן נמדדה על ידי בהזדי ופאריד [1, 2]. הסיבה לכך היא שהמודל הנוכחי הוא מכויל על סמך תנאים איזותרמיים בעוד שלכור הריסוס יש וריאציות של טמפרטורה בשל גודלה הגדול יותר וחימום לא יעיל. מכיוון שטמפרטורת התגובה היא א השפעה דומיננטית על טרנספיקציה של גז-נוזל, פערים כאלה בין צפויות מדידות ניסוי וחיזוי מודל. בנוסף, הדגם של משוואה 4.14 הניחה שה- k_L שחושב באמצעות משוואה 4.41 הוא קבוע על פני כל מהלך תגובת ההאסטרופיקציה. שינוי בצפיפות הטיפות והצמיגות במהלך המרה של טריגליצרידים לאסטרים מתיל עשויים לתרום לשינוי ב- k_L אשר משוואה 4.41 לא נלקחה בחשבון. יתר על כן, המודל של משוואה 4.14 הוא כייל באמצעות נתוני תגובה במהלך 0.0567 - 0.0274 השניות הראשונות של זמן התגובה. כך החיזוי של המודל ישים רק בשלבים הראשוניים של ההאסטרופיקציה תגובה, כפי שניתן לראות באיורים 13.6-16.30.

המודל מורחב גם כדי לדמות את התנאים של שני נוזלי גז אחרים תגובות שנמצאו בספרות. קיימת הסכמה סבירה בין התחזיות של ה הצג מודל לתוצאות הניסוי שהתקבלו עבור: (i) ספיגת פחמן דו חמצני על ידי א תמיסת נתרן הידרוקסיד בכור לולאה של מגדל ריסוס (מקרה A של איור 4.3-ii) ספיגת פחמן דו חמצני עם תמיסת אמין בעמוד קיר רטוב (מקרה D באיור 4.3).

7.6 המלצות

לסיכום, תזה זו התייחסה למטרותיה העיקריות: לנתח את הקינטיקה של תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל באמצעות מודל המתקבל מהיסודות של ספיגת גזים ואחריה תגובה כימית. עבודת הדוגמנות בתזה זו סופקה תובנות לגבי קינטיקה של תגובת טרנספיפקציה גז-נוזל. חלק זה מציג כמה המלצות לעבודה עתידית בהתבסס על הממצאים העיקריים של עבודת גמר זו.

המודל המתמטי המשמש בעבודה זו אינו לוקח בחשבון ישירות את השפעת סוג הזרז המשמש בתגובת גז-נוזל. לכן, מחקר עתידי ל חקירת ההשפעה של סוגים שונים של זרזים כמו זרזים חומציים (H_2SO_4) תעזור שפר את הרבגוניות של הדגם. בנוסף, חקירת השפעת השימוש גדלי טיפות שונים על תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל יהיו גם מועילים. ב תזה זו, טיפות השמן מיוצרות על ידי התפרקות ריילי (טבעית) של סילון נוזלי עם אין שליטה על גדלי הטיפות המתקבלות. השימוש והביצועים של אלוהול אחרים כמו אתנול ובוטנול במהלך תגובת ההאסטרופיקציה של גז-נוזל ראוי למחקר כמו ובכן אימות נוסף של המודל יכול להתבצע גם על ידי עבודה ניסיונית על אחרים סוגי תגובות גז-נוזל ומגעים.

לכור הטיפות הפשוט שתוכנן בתזה זו יש זמן שהייה נמוך מאוד טיפות. ככזה, לא ניתן לבחון את התהליך ככל שהוא מתקדם עם הזמן. לכן, מומלץ לבצע מחקר בנושא דומה אך באמצעות א כור טנק מעורבב. לכור המיכל המעורבל הזה יהיה נפח מוגדר (i) של נוזל ו-(ii) אזור מגע גז-נוזל. יש לחשוף את פני הנוזל לאספקה רציפה של אדי אלוהול טהורים כדי לחסל את ההתנגדות בצד הגז. העברה מסה בצד הנוזלי ניתן לגוון את המקדם לפי מהירות הערבול של המערבל במהלך זמן החשיפה של הנוזל ניתן לתפעל אותו בקלות על ידי שליטה באספקת אדי האלוהול למערכת. כך החקירה צפויה לספק מידע נוסף שיחדד עוד יותר את מודל מתמטי.

כפי שהודגש בסעיף 7.5, יישום המודל של משוואה 4.14 מניח כי התכונות הפיזיקליות של טיפת הנוזל נשארות קבועות במהלך התגובה, וכן לפיכך ההנחה של קבוע k_L עבודה עתידית לקביעת השינוי של k_L בתור

שינוי ההרכב של טיפות הנוזל ישפר מאוד את הרבגוניות של ההווה
דגם.

הפניות

1. Behzadi, S. and M. M. Farid, ייצור ביודיזל באמצעות נוזל גז רציף reactor Bioresource Technology, 2009. 100(2): p. 683-689.
2. Behzadi, S., ייצור ביו-דיזל באמצעות כור ריסוס גז-נוזל רציף. 2009, הנדסת כימיה וחומרים)--אוניברסיטת אוקלנד, עמ' xiv, 214 עלים.
3. Demirbas, A., Biodiesel: חלופת דלק מציאותית למנועי דיזל. 2008, לונדון: ספרינגר. 208, עמ'.
4. Pahl, G., ביודיזל: גידול משק אנרגיה חדש. מהדורה, 2008. 2. ווייט ריבר צומת, Vt.: Chelsea Green Pub. Co. xxx, 368 p.
5. רויסטון, א', התחממות כדור הארץ. הגן על הפלנטה שלנו. 2008, אוקספורד: ספריית היינמן. 32 עמ'.
6. סקירה סטטיסטית של BP על אנרגיה עולמית יוני 2012. 2012 (יוני): עמ' 38 - 40.
7. Mittelbach, M. and C. Remschmidt, Biodiesel: the Comprehensive Manual. 2006, אוסטריה: M. Mittelbach. 332 עמ'.
8. Knothe, G., J. H. Van Gerpen, and J. Krahl, The biodiesel handbook. 2005, Champaign, Il.: AOCS Press. ix, 302 עמ'.
9. מכון לחקר מזון ומדיניות חקלאית (FAPRI) 2008 ארה"ב והעולם תחזית חקלאית. 2012; זמין בכתובת: www.fapri.iastate.edu.
10. Gomez, MEG, et al., Winterization of Waste Oil Cooking Methyl Ester to Improve FUEL81, 2002: p. 33-39. תכונות דלק בטמפרטורה קרה.
11. Haas, MJ, שיפור הכלכלה של ייצור ביודיזל באמצעות שימוש נמוך ערך ליפידים כחומר הזנה: סבון שמן צמחי. טכנולוגיית עיבוד דלק, 2005. 86(10): 1087-1096 עמ'.

12. Behzadi, S. and M. M. Farid, סקירה: בחינת השימוש בחומרי הזנה שונים עבור ייצור ביודיזל. אסיה-פסיפיק כתב עת להנדסה כימית, 2(5): 2007. עמ'. 480-486.
13. Dias, JM, MCM Alvim-Ferraz, I-MF Almeida, השוואת ביצועים של זרזים אלקליים הומוגניים שונים במהלך אסטרופיקציה של פסולת ושמן בתוליים והערכת איכות ביו-דיזל. דלק, 87(17-18): 2008. עמ'. 3572-3578.
14. Adholeya, A. and PK Dadhich, ייצור וטכנולוגיה של ביו-דיזל: זריעה א שינוי, 2008. ניו דלהי, הודו: מכון האנרגיה והמשאבים. 256, xvii עמ'.
15. Ganesan, D., A. Rajendran, and V. Thangavelu, סקירה כללית על ההתקדמות האחרונה transesterification בשל שמנים צמחיים לייצור ביודיזל באמצעות כימיקלים ו ביו-זרזים. דעות חוזרות במדעי הסביבה וביוטכנולוגיה, 2009. עמ'. 1-28.
16. Demirbas, A., התקדמות ומגמות אחרונות בדלקים ביו-דיזל. המרת אנרגיה ו הנהלה, 50(1): 2009. עמ'. 14-34.
17. Luxem, FJ, et al., הכנת אלקיל אסטר וביודיזל כרוכה במגע מקור גליצרול ומקור שמן כולל חומצות שומן חופשיות או גליצרידים. מס' פטנט US2005075509-A1; US7087771-B2. ע. 10.
18. ארצות הברית. מחלקת אנרגיה. וניהול פרוגרסיבי (פירמה), ביודיזל. ה-12 סדרת אנרגיה מתחדשת של המאה. 2005, הר לורל, ניו ג'רזי: ניהול מתקדם. 17, 197 עמ'.
19. Kemp, W. H., ביודיזל: יסודות ומעבר לכך: מדריך מקיף לייצור ושימוש לבית ולחווה. 2006, Tamworth, Ont.: Aztext Press. xii, 588 p.
20. da Silva, C., et al., ייצור מתמשך של ביו-דיזל סויה עם דחוס אתנול בכור מיקרו-צינורות. טכנולוגיית עיבוד דלק.

21. Freedman, B., R. O. Butterfield, and E. H. Pryde, Transesterification kinetics of
שמן סויה-1375 p. 1375-1380.
1. Journal of the American Oil Chemists' Society, 1986. 63(10): p. 1375-1380.
22. Feldman, D., D. Banu, and D. Hawes,
לשנות חומרים לאחסון אנרגיה תרמית בבניינים. חומרי אנרגיה סולארית ו
תאים שמשיים, 36(3): 311-322. 1995. עמ'.
23. Bambase Jr, ME, et al., Kinetics of hydroxide-catalyzed metanolysis of crude
שמן חמניות לייצור אסטרים מתיל בדרגת דלק. כתב עת לכימיה
טכנולוגיה וביוטכנולוגיה, 82(3): 273-280. 2007. עמ'.
24. Dorado, MP, et al., פרמטרים קינטיים המשפיעים על הזרזים אלקליים
תהליך טרנספיפקציה של שמן זית משומש. אנרגיה ודלקים, 18(5): 1457-1462.
25. Mittelbach, M. and B. Trathnigg, Kinetics of Alkaline Catalyzed Metanolysis of
שמן חמניות. 92(4): 145-148. 1990. Fett Wissenschaft Technologie/Fat Science Technology,
26. Taravus, S., H. Temur, and A. Yartasi,
תערובות של שמן חמניות ושומן בקר. אנרגיה ודלקים, 23(8): 4112-4115.
27. מ.א. חלבה, פ.ל.ד. קלמנטס, M.A. Hanna, והשפעת הערבוב על טרנספיפקציה של
חלב בקר. 69(3): p. 289-293. 1999. Bioresource Technology,
28. מ.א. חלבה, פ.ל.ד. קלמנטס, M.A. Hanna, וההשפעות של זרז, חומצות שומן חופשיות, ו
מים על טרנספיפקציה של חלב בקר. עסקאות של האגודה האמריקאית של
מהנדסי חקלאות, 41(5): 1261-1264. 1998. עמ'.

29. Bikou, E., A. Louloudi, and N. Papayannakos, The effect of water on the
קינטיקה טרנספיפקציה של שמן זרעי כותנה עם אתנול. הנדסה כימית ו
טכנולוגיה, 22(1): 70-75. 1999. עמ'.
30. Freedman, B., E. H. Pride, and T. L. Mounts, 30 משתנים המשפיעים על התשואות של שומני
אסטרים משמנים צמחיים טרנספורציוניים. כתב העת של כימאי הנפט האמריקאיים
חברה, 61(10): 1638-1643. 1984. עמ'.
31. Lotero, E., et al., סינתזה של ביו-דיזל באמצעות קטליזה חומצית. תעשייה והנדסה
מחקר כימיה, 44(14): 5353-5363. 2005. עמ'.
32. Canakci, M. and J. Van Gerpen, ייצור ביו-דיזל באמצעות קטליזה חומצית. עסקאות
של האגודה האמריקאית להנדסה חקלאות, 42(5): 1203-1210. 1999. עמ'.
33. Fjerbaek, L., K. V. Christensen, and B. Norddahl, סקירה של המצב הנוכחי של
ייצור ביו-דיזל באמצעות טרנסאסטרופיקציה אנזימטית. ביוטכנולוגיה ו
ביו-הנדסה, 102(5): 1298-1315. 2009. עמ'.
34. Leung, H.K.M.-I, Leung, D.Y.C., X. Wu, סקירה על ייצור ביו-דיזל באמצעות
טרנסאסטרופיקציה מזרחית. אנרגיה יישומית, 2009.
35. Ippolito, S.A., et al., דניתוח של ביו-דיזל דו-שלבי, לא קטליטי, סופר-קריטי
תהליך ייצור עם התאוששות חום. אנרגיה ודלקים, 21(1): 339-346. 2007. עמ'.
36. Kusdiana, D. and S. Saka, קינטיקה של טרנספיפקציה בשמן לפתית לביו-דיזל
דלק כפי שטופל במתנול סופר קריטי. דלק, 80(5): 693-698. 2001. עמ'.
37. Sun, PY, et al., סקירה על היישום של כורים ותהליך חדשניים
טכנולוגיות העצמה לייצור ביו-דיזל. Shiyu Xuebao, Shiyu
Jiagong/Acta Petrolei Sinica (מדור עיבוד נפט), 24(1): 1-8. 2008. עמ'.
38. Darnoko, D. and M. Cheryan, Kinetics of Transesterification
שמן דקלים באצווה
JAOCs, Journal of the American Oil Chemists' Society, 2000. 77(12): p.
1263-1267.

39. Wang, Y., et al., השוואה של שני תהליכים שונים לסינתזה ביודיזל על ידי
 Journal of Molecular Catalysis A: Chemical, 2006. 252(1-2): p. בזבז שמן בישול. 107-112.
40. Nouredini, H. and D. Zhu, Kinetics of transesterification
 Journal of the American Oil Chemists' Society, 1997. 74(11): p. 1457-1463.
 41. Boocock, DGB, et al.,
 שמנים-1167. JAOCS, Journal of the American Oil Chemists' Society, 1998. 75(9): p. 1172.
42. Stamenković, OS, et al., Kinetics of metanolysis
 Bioresource Technology, 2008. 99(5): 1131-1140. עמ'.
43. Laidler, K. J., התפתחות משוואת Arrhenius. כתב עת לכימיה
 חינוך, 1984. 61(6): 494. עמ'.
44. Levenspiel, O., הנדסת תגובה כימית. מהדורה שלישית. 1999, ניו יורק: וילי, xvi,
 668 עמ'.
45. Tang, Z., L. Wang, and J. Yang, Transesterification of the crude *Jatropha curcas* L.
 שמן מזרז על ידי מיקרו- HOaN במתנול סופר-קריטי ותת-קריטי. אירופי
 Journal of Lipid Science and Technology, 2007. 109(6): p. 585-590.
46. Diasakou, M., A. Louloudi, and N. Papayannakos, Kinetics of the non-catalytic
 טרנספיקציה של שמן סויה. דלק, 1998. 77(12): 1297-1302. עמ'.
47. Wang, L. and J. Yang, Transesterification
 של שמן סויה עם ננו- OgM או לא ב
 מתנול סופר-קריטי ותת-קריטי. דלק, 2007. 86(3): 328-333. עמ'.
48. Wang, L., et al., Transesterification
 של השמן הגולמי של לפתית עם NaOH
 מתנול סופר-קריטי ותת-קריטי. טכנולוגיית עיבוד דלק, 2007. 88(5): 477-481. עמ'.

49. Song, E.-S., et al., Transesterification of RBD
The Journal of Supercritical Fluids, 2008. 44(3): p. 356-363.
50. Santacesaria, E., et al., שימוש בכור מחליף חום צלחות גלי עבור
השגת ביו דיזל עם פרודוקטיביות גבוהה מאוד. אנרגיה ודלקים, 2009. 23(10): עמ' 5206-5212.
51. Narváez, PC, F. J. SÁnchez, and R. D. Godoy-Silva, Continuous metanolysis of
שמן דקלים באמצעות כור סרט נוזלי. JAOCS, Journal of the American Oil
אגודת הכימאים, 2009. 86(4): עמ' 343-352.
52. Barnard, T.M., et al., הכנת זרימה רציפה של ביו-דיזל באמצעות מיקרוגל
חימום אנרגיה ודלקים, 2007. 21(3): עמ' 1777-1781.
53. Harvey, A.P., M.R. Mackley, and T. Seliger, Process intensification of biodiesel
ייצור באמצעות כור זרימה מתמשכת. כתב עת לכימיה
טכנולוגיה וביוטכנולוגיה, 2003. 78(2-3): עמ' 338-341.
54. Chen, YH, et al., תהליך ייצור ביו-דיזל בזרימה מתמשכת באמצעות סיבוב
מיטה ארוזה. Bioresource Technology, 2000. 101(2): p. 668-673.
55. Jachuck, R., G. Pherwani, and S. M. Gorton, Green Engineering: Continuous
ייצור ביודיזל באמצעות זרז אלקליין בתעלה צרה מועצמת
Reactor Journal of Environmental Monitoring, 2009. 11(3): p. 642-647.
56. הוא, CJ-IBB, AP Singh תומפסון, כור חדשני בזרימה רציפה באמצעות
זיקוק תגובתי לייצור ביודיזל. עסקאות של ASABE, 2006.
107-112. עמ' 49(1):
57. Stavarache, C., et al., תהליך רציף מונע על-קולית לשמן צמחי
transesterification Ultrasonics Sonochemistry, 2007. 14(4): p. 413-417.
58. ריילי, W.S., נתורת הצליל. מהדורה, 1894. 2. לונדון: מקמילן.

59. Ohnesorge, W., *Angew. Math. Phys.* 16(4): 355-358, 1936. עמ'. 355-358.
ההתפרקות של סילוני נוזלים. ז.
60. Haenlein, A., *TN*, 1932(659). נאס"א.
61. Miesse, C., *Chem. Ber.* 47(9): 1690-1701, 1955. עמ'. 1690-1701.
כימיה תעשייתית והנדסית, (9): 47. 1955. עמ'. 1690-1701.
62. Reitz, RD, *Atomization* 1978.
ומשטרי פירוק אחרים של סילון נוזלי. 1978.
63. Tanasawa, Y. and S. Toyoda, *Jpn. Soc. Mech. Eng.*, 1954. 20: p. 299. עבר.
מחקר על אטומיזציה של סילוני נוזל במהירות גבוהה.
64. Molloy, J. and A. Molloy, *MSJ* סקירה של יציבות סילוני נוזל והשפעה
של עיצוב זרבובית. כתב העת להנדסה כימית, (1): 7. 1974. עמ'. 1-20.
65. Lefebvre, A.H., *Atomization and Sprays*. 1989: קורפ.
66. Schweitzer, P., *Atomization and Sprays* 1937(8): עמ'. 513-521.
מנגנון התפוררות של סילוני נוזלים. כתב עת לפיזיקה יישומית,
67. E., *Atomization and Sprays* 1933(105): עמ'. 504-518.
טיילר, E., *Atomization and Sprays* 1933(105): עמ'. 504-518.
68. Weber, C., *Angew. Math. Phys.* 1931(2): עמ'. 136-159.
פירוק סילוני נוזלים. *Angew. Math. Phys.* 1931(2): עמ'. 136-159.
69. Lin, SP and RD Reitz, *Journal of Fluid Mechanics*, 1998. 30(1): עמ'. 85-105.
ההתפרקות של נוזל. סקירה שנתית
70. Erriguible, A., S. Vincent, and P. Subra-Paternault, *The Journal of Supercritical Fluids*, 2012. 63(0): p. 16-24.
התפרקות סילון בפחמן דו-חמצני בלחץ: תנאים של זרימה דו-פאזית פנימה
תהליך סופר-קריטי נגד ממס. *The Journal of Supercritical Fluids*, 2012. 63(0): p. 16-24.
71. Levich, V.G., *Physicochemical Hydrodynamics*. Prentice-Hall, 1962, Englewood Cliffs, NJ.
מדעי ההנדסה הפיזיקלית והכימית. 1962, Englewood Cliffs, NJ.
פרנטיס-הול. עמודים. 29 - 34, 147 - 150, 689 - 697.

72. Clift, R., J. R. Grace, and M. E. Weber, Bubbles, טיפות וחלקיקים. 1978, ניו יורק: עיתונות אקדמית. 380.
73. גארנר, F.H. ו-J.J. נתיב, העברה המונית לטיפות נוזלים תלויות בגז זרם חלק ב': עבודה ניסיונית ותוצאות. עסקאות של המכון של מהנדסים כימיים, כתב עת למחקר ועיצוב הנדסה כימית, 1959. 73א: עמ'. 162-172.
74. Gunn, R. and G.D. Kinzer, The Terminal of Load for Drop For Drops Water In אוויר עומד. כתב עת למטאורולוגיה, 6(4): 1949. עמ'. 243-248.
75. Johnson, A. E. and A. E. Hamielec, העברה המונית בתוך טיפות. AICHE Journal, 1960. 6(1): עמ'. 145-149.
76. C. Aiken, R.-Srinivasan, V. העברה המונית לטיפות שנוצרו על ידי הנשלט התפרקות של סילון גלילי -ספיגה פיזית. מדע הנדסה כימית, 43(12): 1988. עמ'. 3141-3150.
77. Cussler, E. L., דיפוזיה: העברת מסה במערכות נוזלים. מהדורה, 1997. 2. ניו יורק: הוצאת אוניברסיטת קיימברידג'. 580, xviii, עמ'.
78. Altwick, ER I-CE Lindhjem, ספיגת גזים לטיפות. AICHE Journal, 34(2): 1988. עמ'. 329-332.
79. Danckwerts, P. V., Significance of Liquid-Film Coefficients in Absorption Gas. כימיה תעשייתית והנדסית, 43(6): 1951. עמ'. 1460-1467.
80. C. Sharer, P.-Burkhart, L., P. W. Weathers, העברה המונית ומחזור פנימי ביצירת טיפות. AICHE Journal, 1976. 22(6): p. 1090-1096.
81. Beard, VK-I Pruppacher, HR חקירת מנהרת רוח של הפנים מחזור וצורת טיפות מים הנופלות במהירות סופנית באוויר. רבעון Journal of the Royal Meteorological Society, 1970. 96(408): עמ'. 247-256.

82. Dixon, BE ו-AAWראסל, הספיגה של פחמן דו חמצני על ידי טיפות נוזל.
כתב העת של האגודה לתעשייה הכימית, (9)69. 1950. עמ'. 284-288.
83. Dixon, BE ו-JEL Swallow, שימוש בסרטים נוזליים בחקר הספיגה של
gases by drops Journal of Applied Chemistry, 1954. 4(2): p. 86-93.
Rochelle, TG ו-84. Yeh, NK העברת מסה בפאזה נוזלית במגעי תרסיס. AIChE
כתב עת, (9)49. 2003. עמ'. 2363-2373.
85. Groothuis, H. and H. Kramers, ספיגת גז על ידי טיפות בודדות במהלך היווצרות.
מדע הנדסה כימית, (1)4. 1955. עמ'. 17-25.
86. Rajan, S. M. ו-Heideger, W. העברת מסה בצורת טיפה. AIChE Journal, 1971.
(1)17. עמ'. 202-206.
87. Coulson, J. and S. Skinner, המנגנון של מיצוי נוזל-נוזל על פני
ממשקים נייחים ונעים: חלק I. העברה המונית לטיפות בודדות מפוזרות.
מדע הנדסה כימית, (5)1. 1952. עמ'. 197-211.
88. Kronig, R. and J. Brink, על התיאוריה של מיצוי מטיפות נופלות. הוחל
מחקר מדעי, (1)2. 1951. עמ'. 142-154.
89. Danckwerts, PV, ספיגה על ידי דיפוזיה סימולטנית ותגובה כימית לתוך
חלקיקים בצורות שונות ולטיפות נופלות. עסקאות של פאראדיי
החברה, 47: 1951. עמ'. 1014-1023.
90. Handlos, A. E. and T. Baron, מסה והעברת חום מטיפות בנוזל-נוזל
extraction AIChE Journal, 1957. 3(1): p. 127-136.
91. Pritchard, C. and S. Biswas, העברה המונית מטיפות בהסעה כפויה. ברית.
Chem. Eng., 1967. 12: p. 879.
92. Ruckenstein, E., העברה המונית בין טיפה בודדת לשלב מתמשך.
International Journal of Heat and Mass Transfer, 1967. 10(12):
1785-1792. עמ'.

93. אנג'לו, J.B., E.N. Lightfoot, ו-D.W. Howard, הכללה של החדירה
תיאוריה למתיחה של פני השטח: יישום ליצירת טיפות מתנודדות. AIChE
כתב עת, 12(4): 1966. עמ'. 751-760.
94. Meyer, M., M. Hendou, and M. Prevost, Simultaneous heat and mass transfer model
לעיצוב מגדל ריסוס: יישום על הסרת VOCs. מחשבים וכימיקלים
הנדסה, 19(SUPPL. 1): 1995. עמ'. 277-282.
95. Ranz, W. E. and W. R. Marshall, אידוי מטיפות. Chem. Eng. פרוגר., 1952.
48(3).
96. Kaji, R., Y. Hishinuma, and H. Kuroda, ספיגת SO₂ על ידי טיפות מים. כתב עת של
הנדסה כימית של יפן, 18(2): 1985. עמ'. 169-172.
97. Chapman, E.-I. Altwicker, E.R. העברה המונית של גופרית דו חמצנית לטיפות נופלות: A
השוואה של נתוני ניסוי עם מודלים של ספיגה. סביבה אטמוספירית
15(3): 1981, (1967). עמ'. 297-300.
98. הסו, סי-ת"א וש-מ. שי, משוואה חצי אמפירית להעברת מסה בשלב נוזלי
מקדם לטיפות. AIChE Journal, 1993. 39(6): p. 1090-1092.
99. Santacesaria, E., M. Di Serio, and R. Tesser, גז-נוזל וגז-נוזל-מוצק
תגובות המבוצעות בכורי לולאה של מגדל ריסוס. תעשייה והנדסה
מחקר כימיה, 44(25): 2005. עמ'. 9461-9472.
- Hoh, ST, MM Farid, and JJ Chen, 100. העברה המונית לטיפות שנוצרו על ידי
פירוק מבוקר של סילון גלילי -ספיגה פיזית. הנדסה כימית
מדע, 73(0): 2012. עמ'. 329-333.
- Charpentier, J.-C., 101. שיעורי העברת המונים בבולמי גז-נוזל וכורים, ב
התקדמות בהנדסה כימית. 1981, עיתונות אקדמית. ע. 1-133.
- Gilliland, ER, RF Baddour ו-PLT Brian, 102. ספיגת גז בליווי
תגובה כימית בשלב נוזלי. AIChE Journal, 1958. 4(2): עמ'. 223-230.

103. van Swaaij, WPM ו-GF Versteeg, העברה המונית מלווה במתחם תגובות כימיות הפיכות במערכות גז-נוזל: סקירה כללית. כימי מדע ההנדסה, 47(13-14): 3181-3195. 1992 עמ'.
104. Wellek, RM, RJ Brunson, and FH Law, Enhancement Factors for Slipping Gas עם תגובה כימית בלתי הפיכה מסדר שני. כתב העת הקנדי לכימיה הנדסה, 56(2): 181-186. 1978 עמ'.
105. Onda, K., et al., ספיגת גזים מלווה בתגובות כימיות מורכבות II - תגובות כימיות רצופות. מדע הנדסה כימית, 25(5): 761-768. 1970 עמ'.
768. 106. Huang, DTJ, JJ Carberry, A. Varma, ספיגת גזים עם שניים רצופים סדר תגובות. AICHE Journal, 26(5): p. 832-839. 1980.
107. Danckwerts, PV, ספיגה על ידי דיפוזיה סימולטנית ותגובה כימית. עסקאות של אגודת פאראדיי, 46: 300-304. 1950 עמ'.
108. Watada, H., A. E. Hamielec, and A. I. Johnson, A.A.I. עם תגובה כימית בטיפות. כתב העת הקנדי להנדסה כימית, 48(3): 255-261. 1970 עמ'.
109. DeCoursey, WJ, ספיגה עם תגובה כימית: פיתוח מערכת יחסים חדשה עבור דגם. Danckwerts. מדע הנדסה כימית, 29(9): 1867-1872. 1974 עמ'.
110. Doraiswamy, LK ו-MM Sharma, תגובות הטרוגניות: ניתוח, דוגמאות, ותכנון הכור. 1984 ניו יורק: ווילי.
111. Wilke, C.R. P-111. Chang, Correlation of Diffusion coefficients in diluted solutions. AICHE Journal, 1(2): 264-270. 1955 עמ'.
112. Scheibel, E. G., התכתבות. דיפוזיות נוזלים. צמיגות של גזים. תעשייתי & כימיה הנדסית, 46(9): 2007-2008. 1954 עמ'.

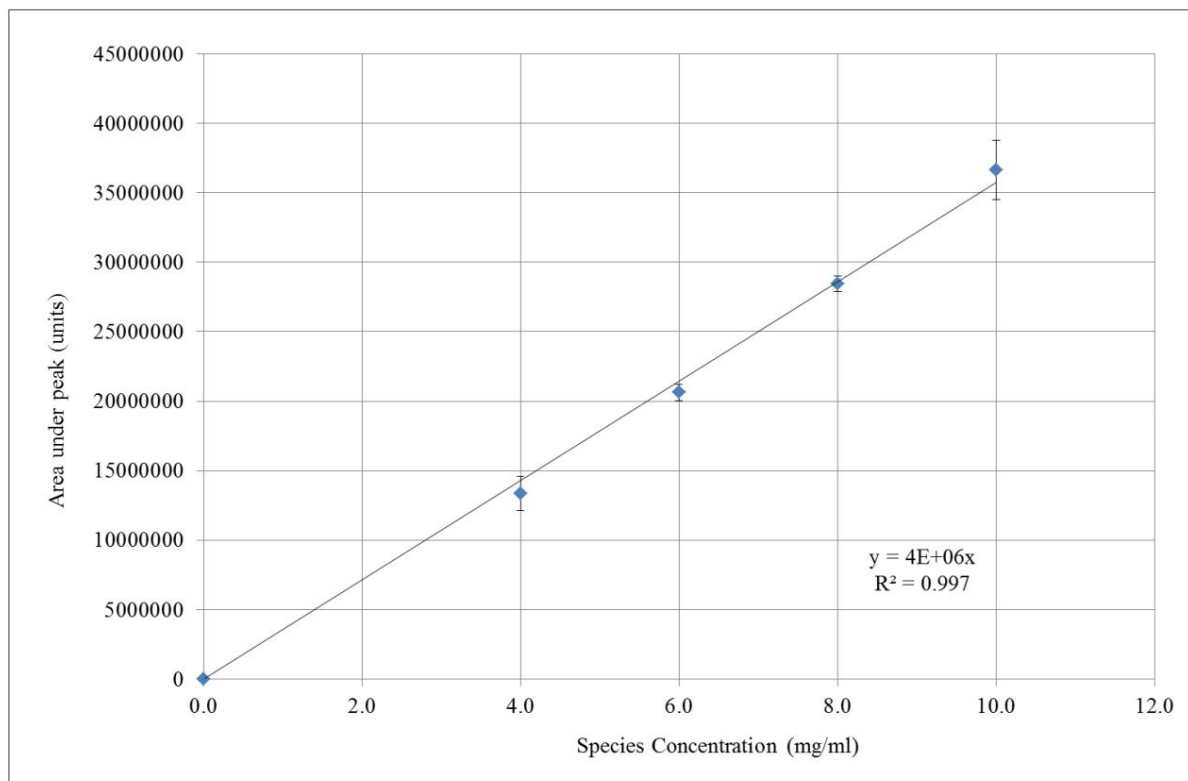
113. Dullien, FAL, משוואות חזויות עבור דיפוזיה עצמית בנוזלים: שונה גישה: 18(1): 62-70. AICHE Journal, 1972. עמ'.
114. Avison, J., 114 עולם הפיזיקה, 1984 וולטון און תמז: נלסון. 504 עמ'.
115. Anand, K., A. Ranjan, and P. S. Mehta, Estimating the דלקים ביודיזל: 24(1): 664-672. Energy & Fuels, 2009. עמ'.
116. Poddar, TK ו-KK Sirkar, 116 קבוע חוק הנרי עבור אורגניות נדיפות נבחרות תרכובות בשמנים רותחים גבוהים. 1996. Journal of Chemical & Engineering Data, עמ'.
- 1329-1332. 41(6): עמ'.
117. Dimiccoli, A., M. Di Serio, and E. Santacesaria, Transfer Mass and Kinetics in Spray- בולמי מגדל-לולאה וכורים. מחקר כימיה תעשייתית והנדסית, 4082-4093. 2000. 39(11): עמ'.
118. דייוויס, J-ST Ting והעברה המונית למטוסים סוערים. הנדסה כימית מדע, 1539-1548. 1967. 22(12): עמ'.
119. Davies, JT, The Effects of Surface Films in Damping Eddies at a Free Surface of a נוזל סוער. הליכים של החברה המלכותית של לונדון. סדרה א'. מדעי המתמטיקה והפיזיקה, 515-526. 1966. 290(1423): עמ'.
120. Geankoplis, CJ, תהליכי תחבורה ועקרונות תהליך ההפרדה (כולל פעולות היחידה). מהדורה רביעית. 1026, PTR. xiii, 2003, Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
121. Bird, R.B., W.E. E.E. Lightfoot, ותופעות תחבורה. 1960 חדש יורק; ווילי. 780 עמ'.
122. Berthier, J. and P. Silberzan, Microfluidics for biotechnology. 2006, בוסטון: ארטק. 345, xvii עמ'.
123. Nouredдини, H., B. Teoh, and L. Davis Clements, Densities of oils and fatty חומצות. 1992. 69(12): p. 1184-1188. Journal of the American Oil Chemists' Society.

124. Debler, W. and D. Yu, The Break-Up of Laminar Liquid Jets. ההליכים של החברה המלכותית של לונדון. סדרה א', מדעי המתמטיקה והפיזיקה, 1988. 415(1848): עמ'. 107-119.
125. Rutland, D. F. and G. J. Jameson, חיזוי תיאורטי של גדלים של טיפות שנוצרו בתפרקות סילוני נימים. מדע הנדסה כימית, 1970. 25(11): עמ'. 1689-1698.
126. Goedde, E. F. and M. C. Yuen, ניסויים על יציבות סילון נוזל. Journal of Fluid מכניקה, 1970. 40(03): עמ'. 495-511.
127. Lee, E.R., generation Microdrop. ננו ומיקרו מדע, הנדסה, טכנולוגיה, וסדרות רפואה. 2003, Boca Raton: CRC Press. 252 עמ'.
128. Donnelly, R. J. and W. Glaberson, ניסויים על יציבות נימי של נוזל הליכים סילון של החברה המלכותית של לונדון. סדרה א', מתמטית ופיזית מדעים, 1966: עמ'. 547-556.
129. Lindblad, NR ו-JM Schneider, ייצור טיפות נוזל בגודל אחיד. Journal of Scientific Instruments, 1965. 42(8): עמ'. 635-638.
130. Foglia, T. A., et al., מאפיינים בטמפרטורה נמוכה של אלקיל אסטרים של חלב ושומן. AOCS, Journal of the American Oil Chemists' Society, 1997. 74(8): עמ'. 951-955.
131. Kaneko, T., P. Wang, and A. Sato, מקדמי החלוקה של כמה אסטרים אצטט אלכוהול במים, בדם, בשמן זית וברקמות חולדות. תעסוקתי וסביבתי רפואה, 1994. 51(1): עמ'. 68-72.
132. Smith, J.M., קינטיקה של הנדסה כימית. עורך תלת מימדי. כימיקל מקגרו-היל סדרת הנדסה. 1981, ניו יורק: מקגרו-היל. 676 עמ'.
133. Yoon, JH, et al., קינטיקה של הסרת פחמן דו חמצני על ידי 2-אמינו-2-מימי מתיל-3,1-פרופאנדיול. מדע הנדסה כימית, 2003. 58(23): עמ'. 5229-5237.

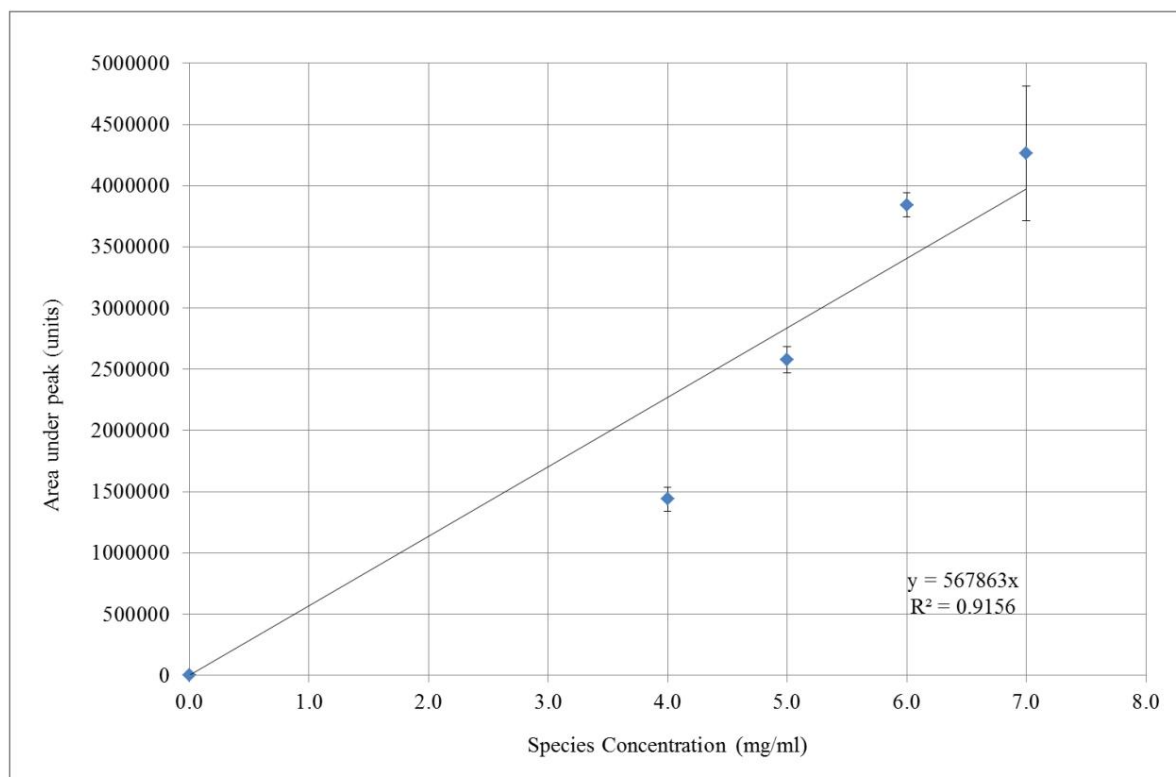
134. Karamanev, D. G., משוואות לחישוב מהירות הקצה והגרירה
Coefficient של כדורים מוצקים ובועות גז. הנדסה כימית
תקשורת, 147(1): 1996. עמ'. 75-84.
135. Astarita, G., 1967: Elsevier. תגובה כימית. המונית עם תגובה כימית.
136. Danckwerts, PV, 1970: McGraw-Hill Book Co. תגובות גז-נוזל.
137. פרי, H, נמדריך מהנדסים כימיים. כתב עת לחינוך כימי, 1950.
27(9): עמ'. 533.
138. Nijsing, R., R. Hendriksz, and H. Kramers, ספיגת CO₂ בסילונים ובסרטים נופלים
של תמיסות אלקטרוליטים, עם ובלי תגובה כימית. הנדסה כימית
מדע, 10(1): 1959. עמ'. 88-104.
139. Higbie, R., קצב הספיגה של גז טהור לנוזל דומם במהלך תקופות קצרות
של חשיפה. 1935: אוניברסיטת משיגן.

נספחים

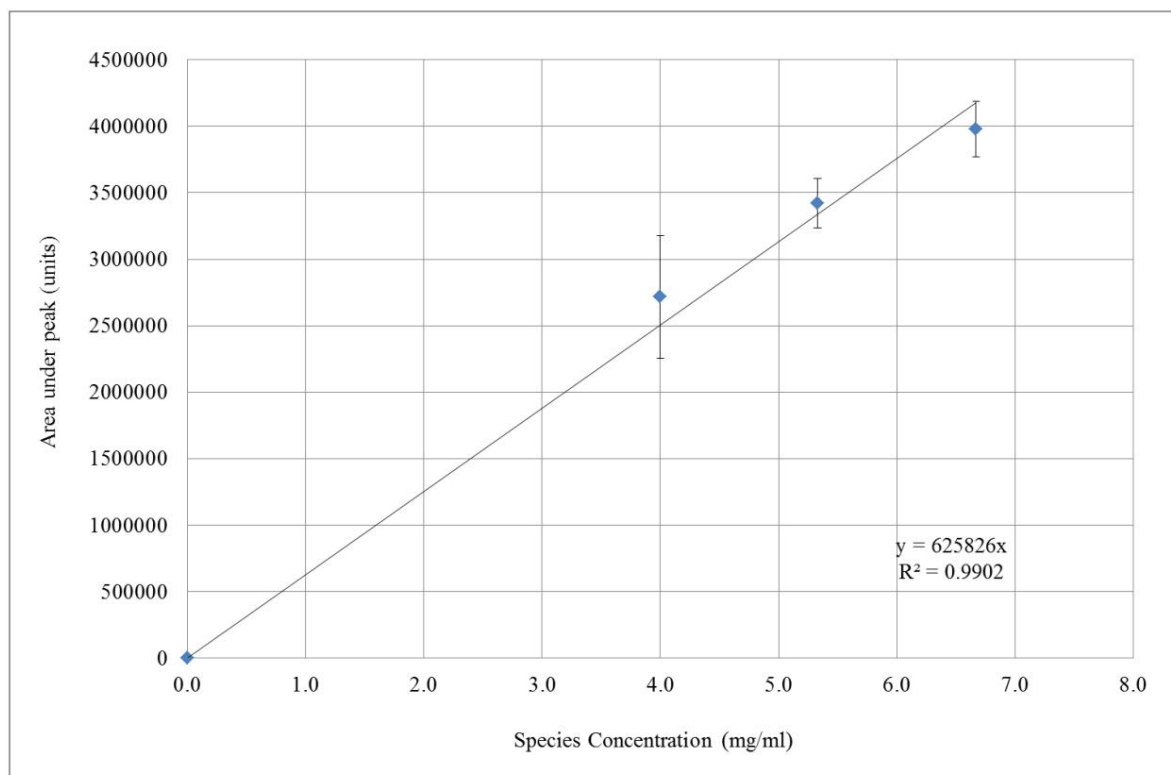
נספח א': עקומות כיול GC-FID

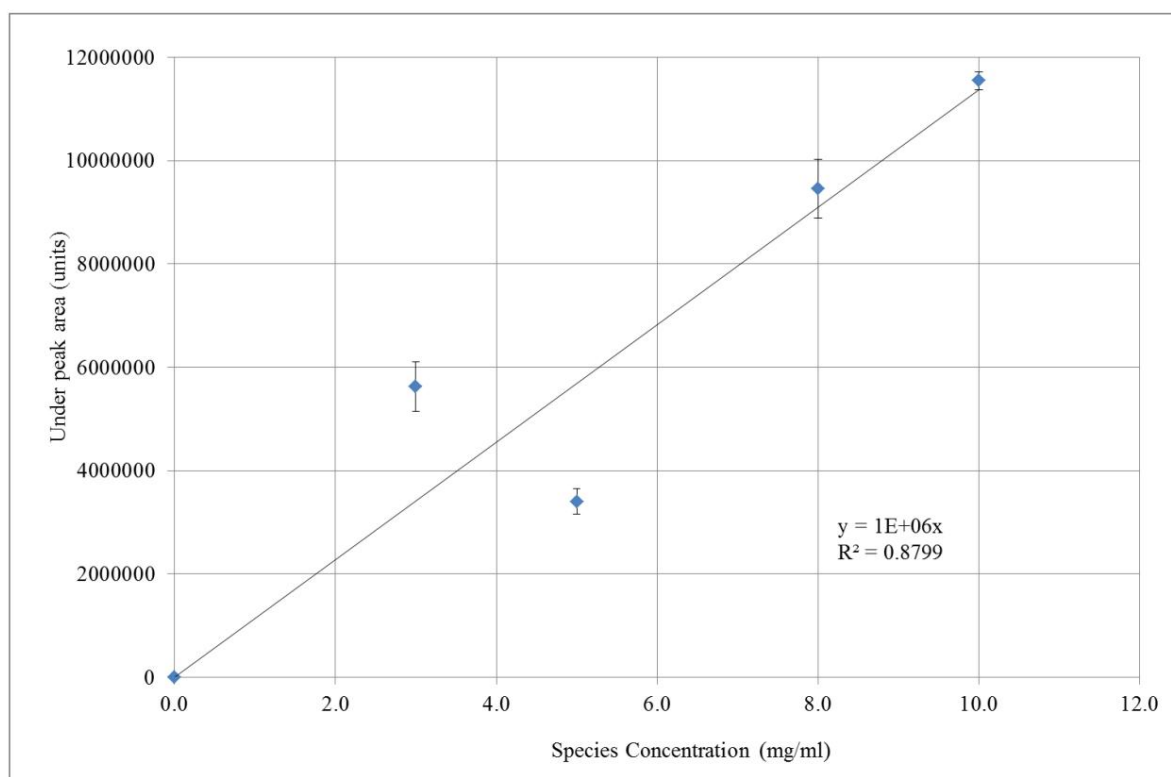
איור A1: עקומת כיול של ריכוז שטח עבור מתיל אולאט (מתיל אסטרים, ביודיל)

איור A2: עקומת כיול שטח ריכוז עבור מונו-אולאט (מונוגליצריד)

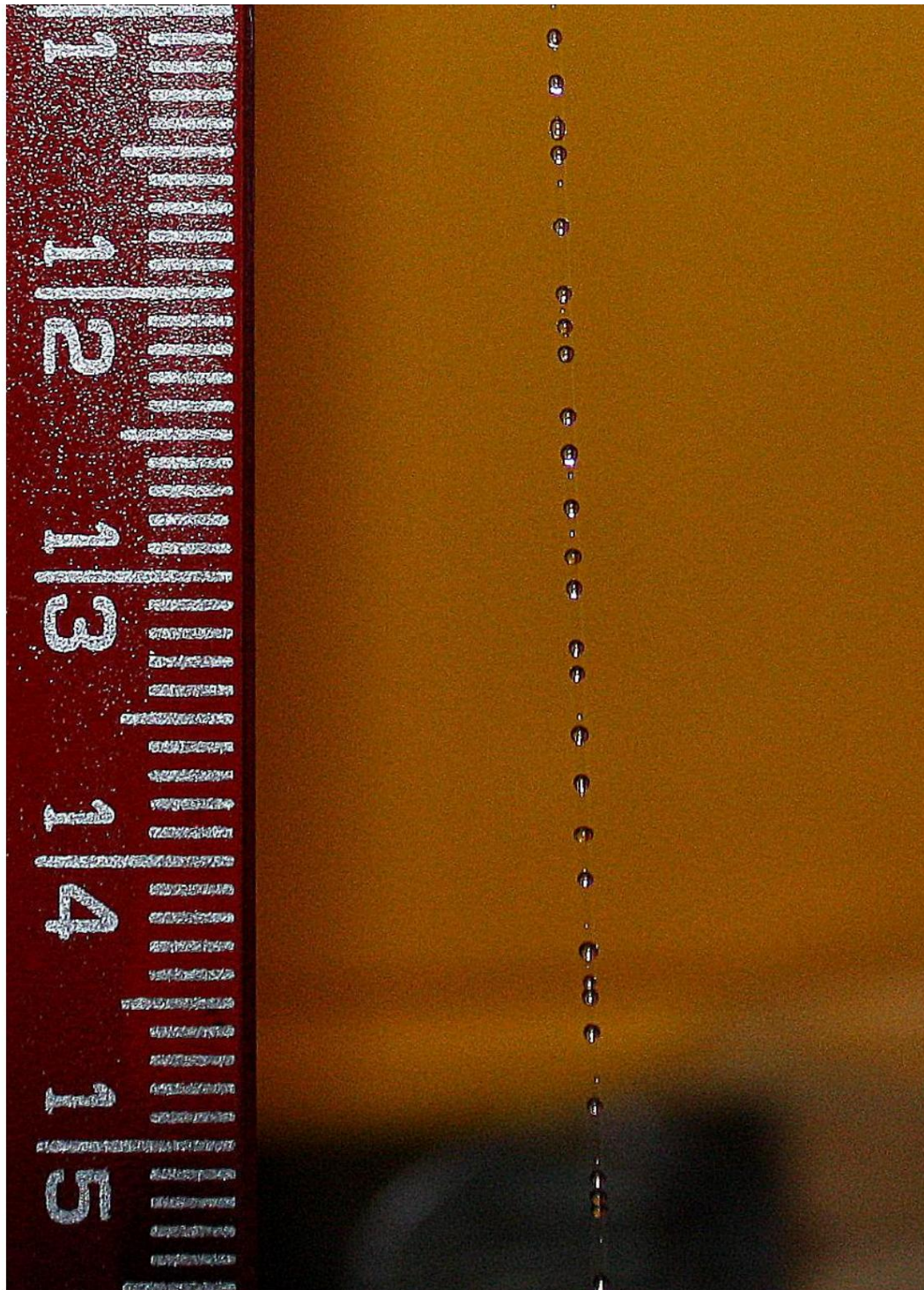

איור A3: עקומת כיוול שטח ריכוז עבור די-אולין (דיגליצריד)

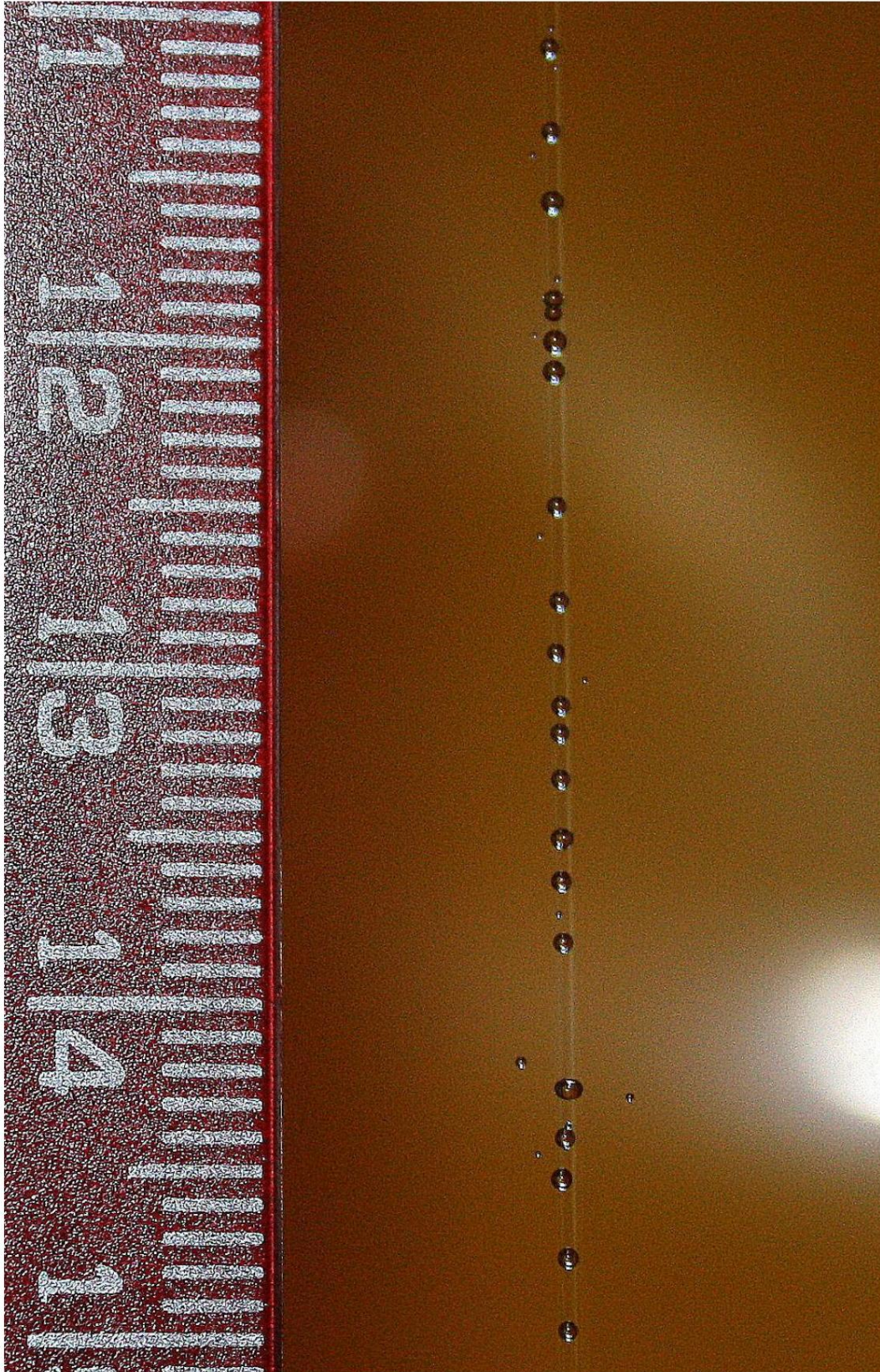

איור A4: עקומת כיוול שטח ריכוז עבור טרי-אולאין (טריגליצריד)

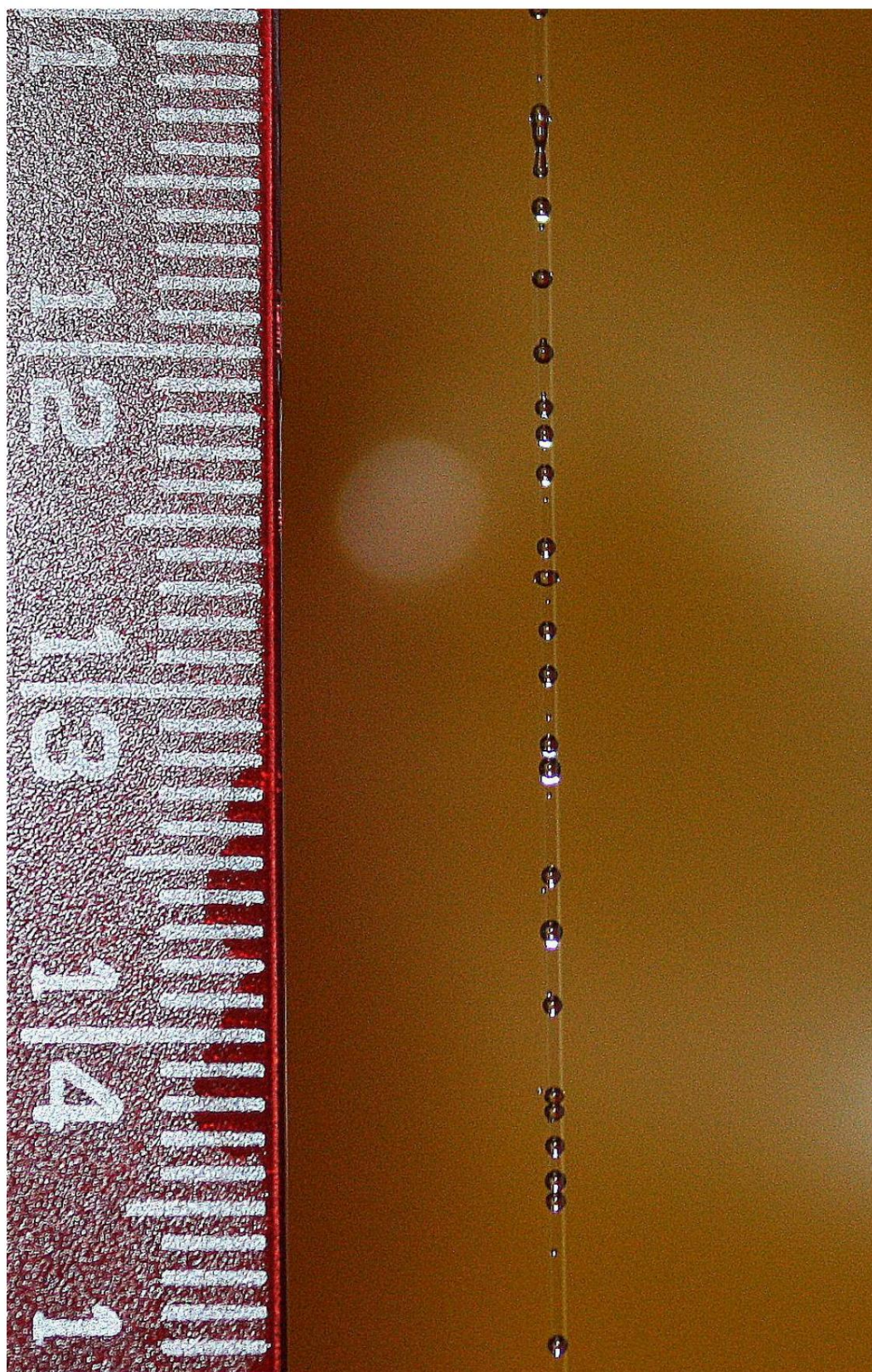
נספח ב': צילומים של סילון נוזלי

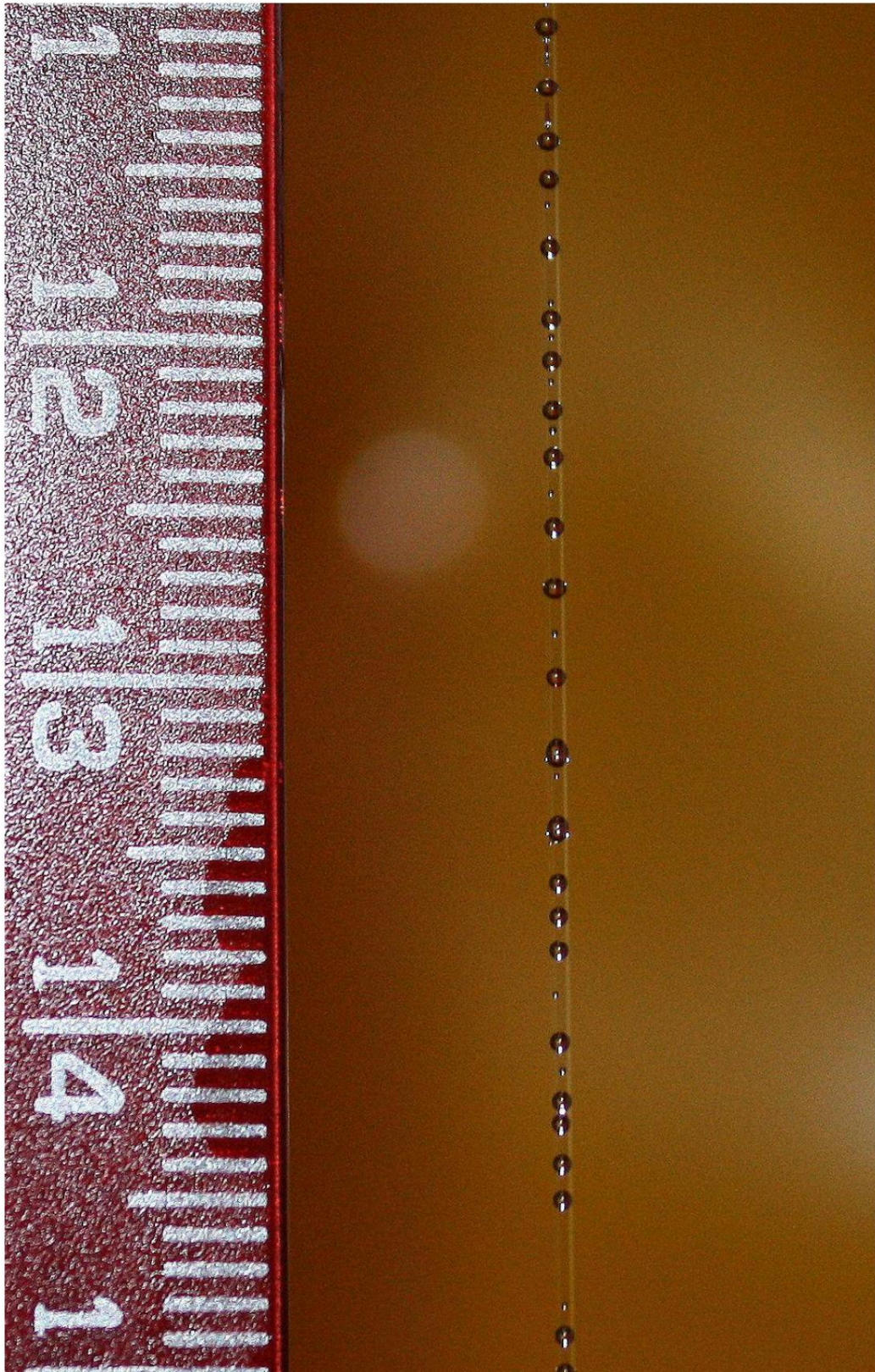
איור: B1: טיפות שמן סויה נוצרו ב-T $T = 80^{\circ}\text{C}$, $P_{\text{drive}} = 55.2 \text{ kPa}$

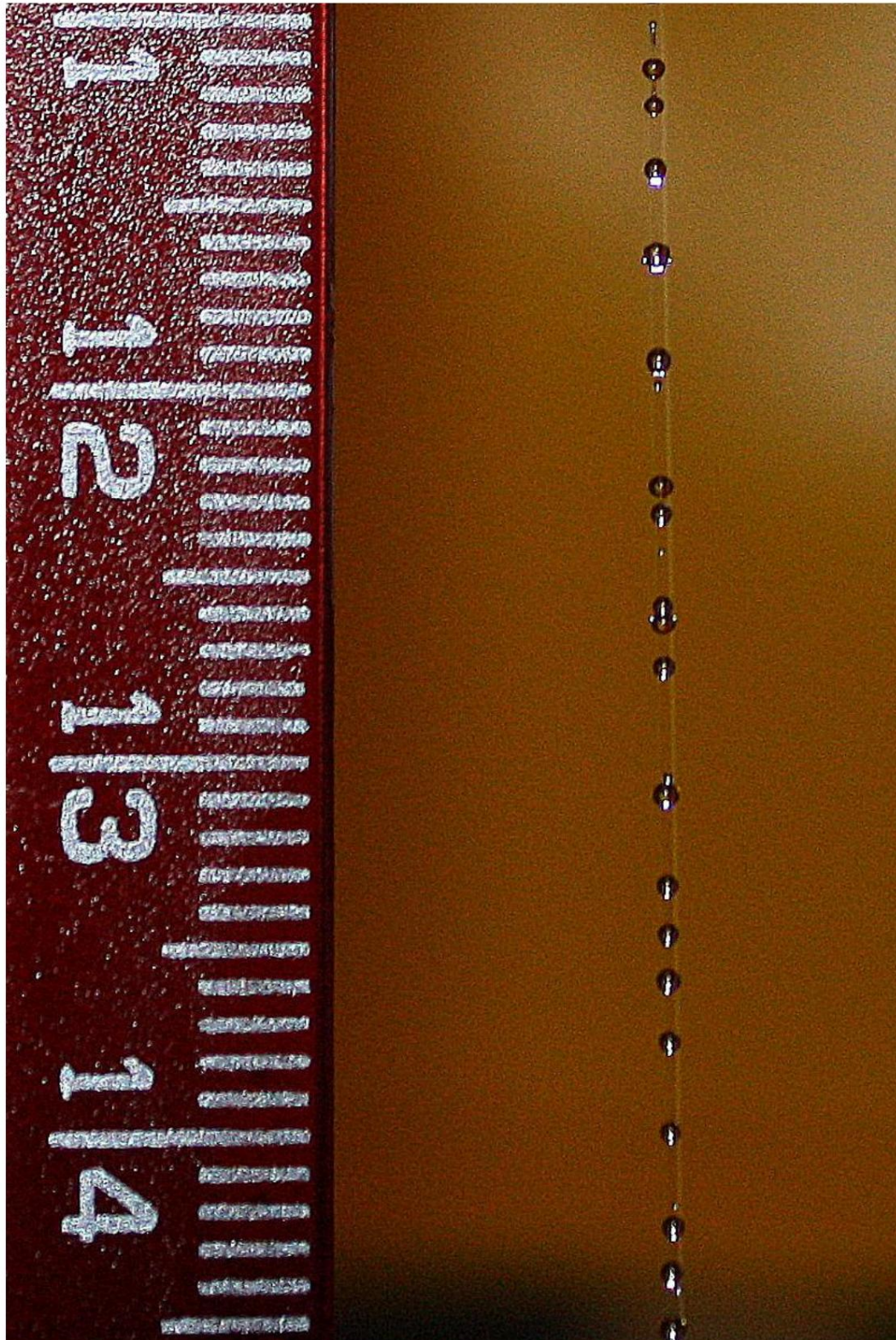
איור: B2 טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 80°C, $P_{\text{drive}} = 82.7 \text{ kPa}$

איור: B3 טיפות שמן סויה נוצרו ב- $T = 80^{\circ}\text{C}$, $P_{\text{drive}} = 110.3 \text{ kPa}$

איור: B4: טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 80°C, Pdrive = 137.9 kPa

איור: B5 טיפות שמן סויה נוצרו ב- $T = 90^{\circ}\text{C}$, $P_{\text{drive}} = 55.2 \text{ kPa}$

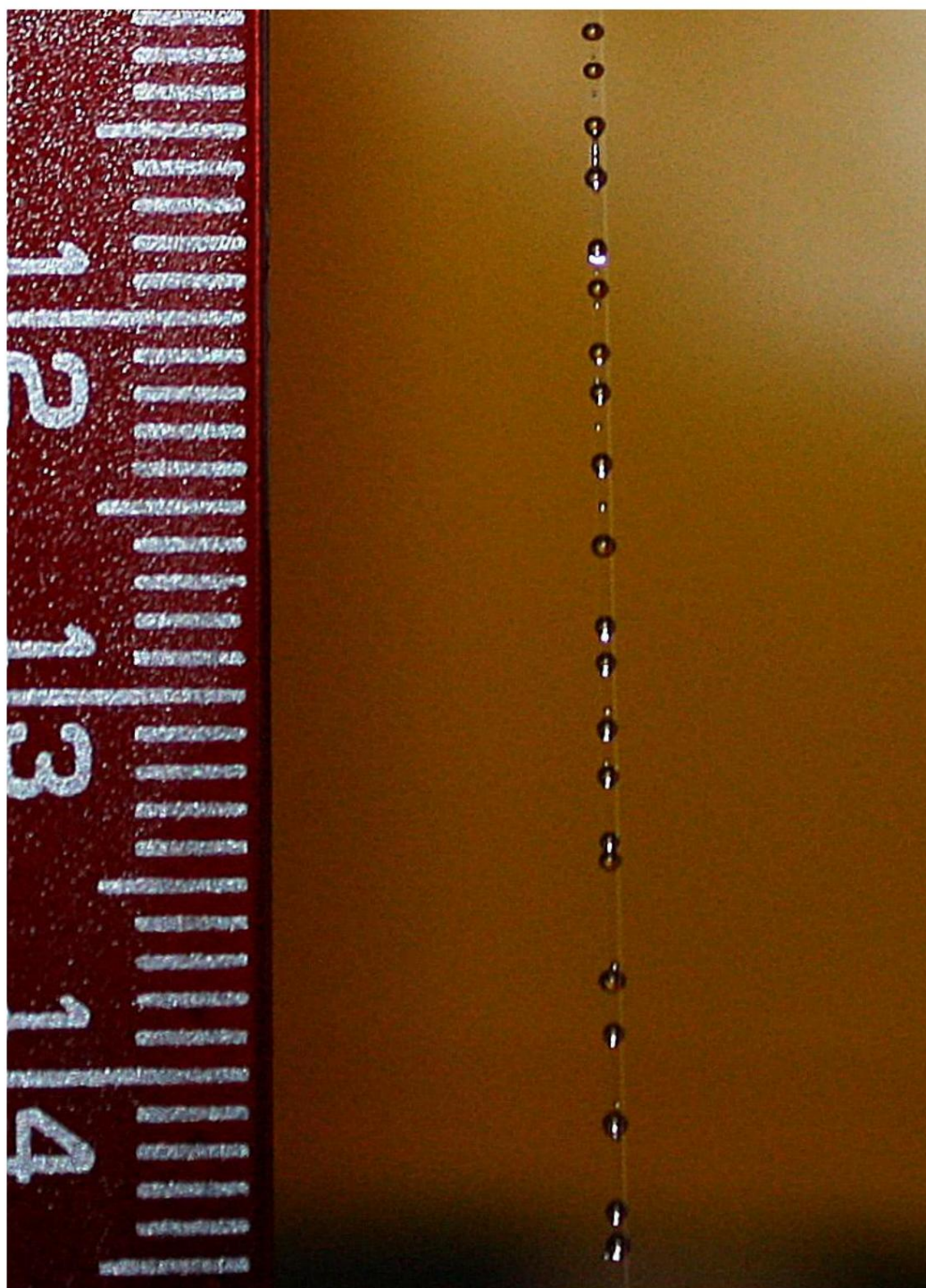
איור: B6 טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 90°C, $P_{\text{drive}} = 82.7 \text{ kPa}$

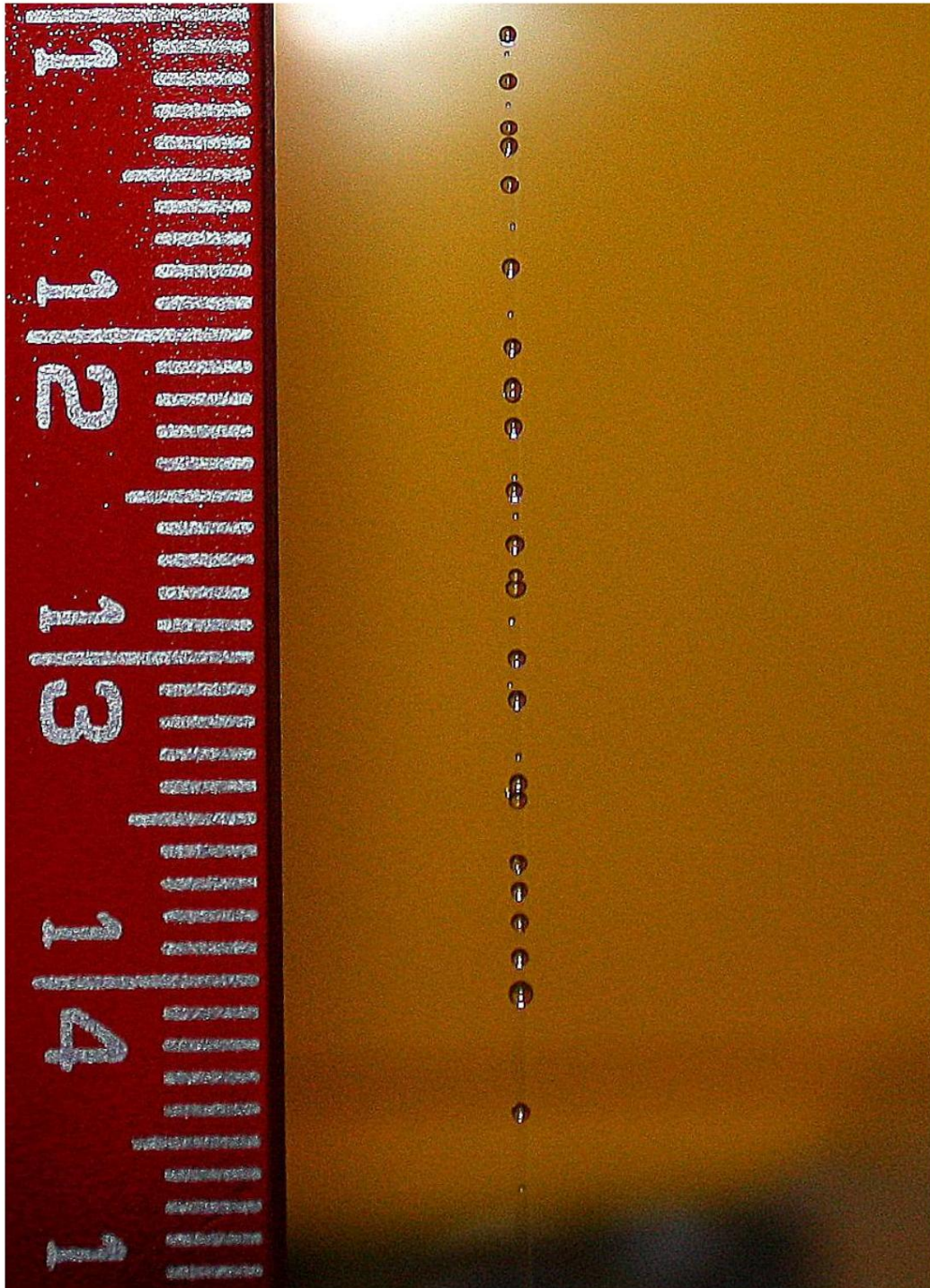
איור: B7: טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 90°C, $P_{\text{drive}} = 110.3 \text{ kPa}$

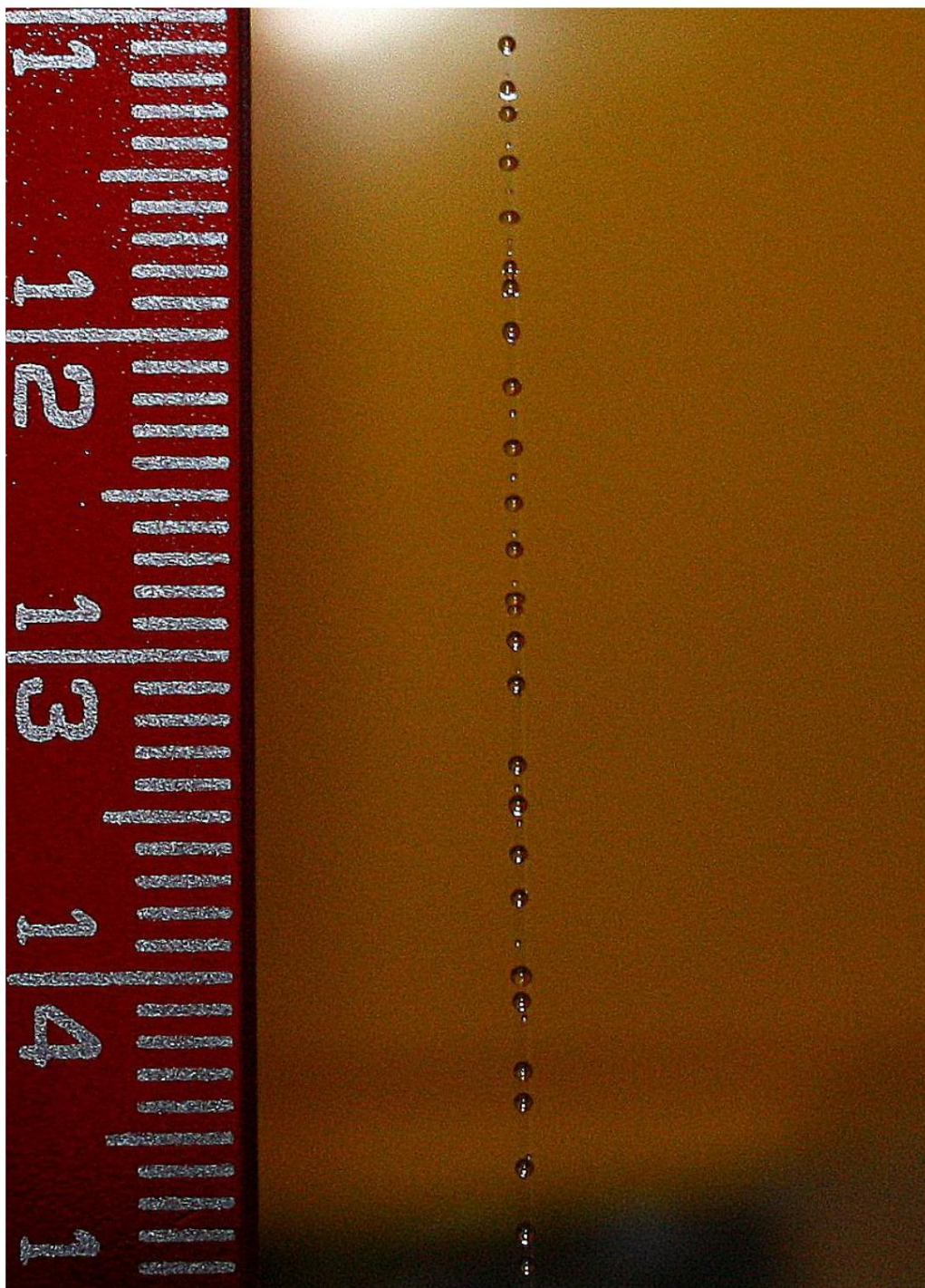
איור: B8 טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 90°C, $P_{\text{drive}} = 137.9 \text{ kPa}$

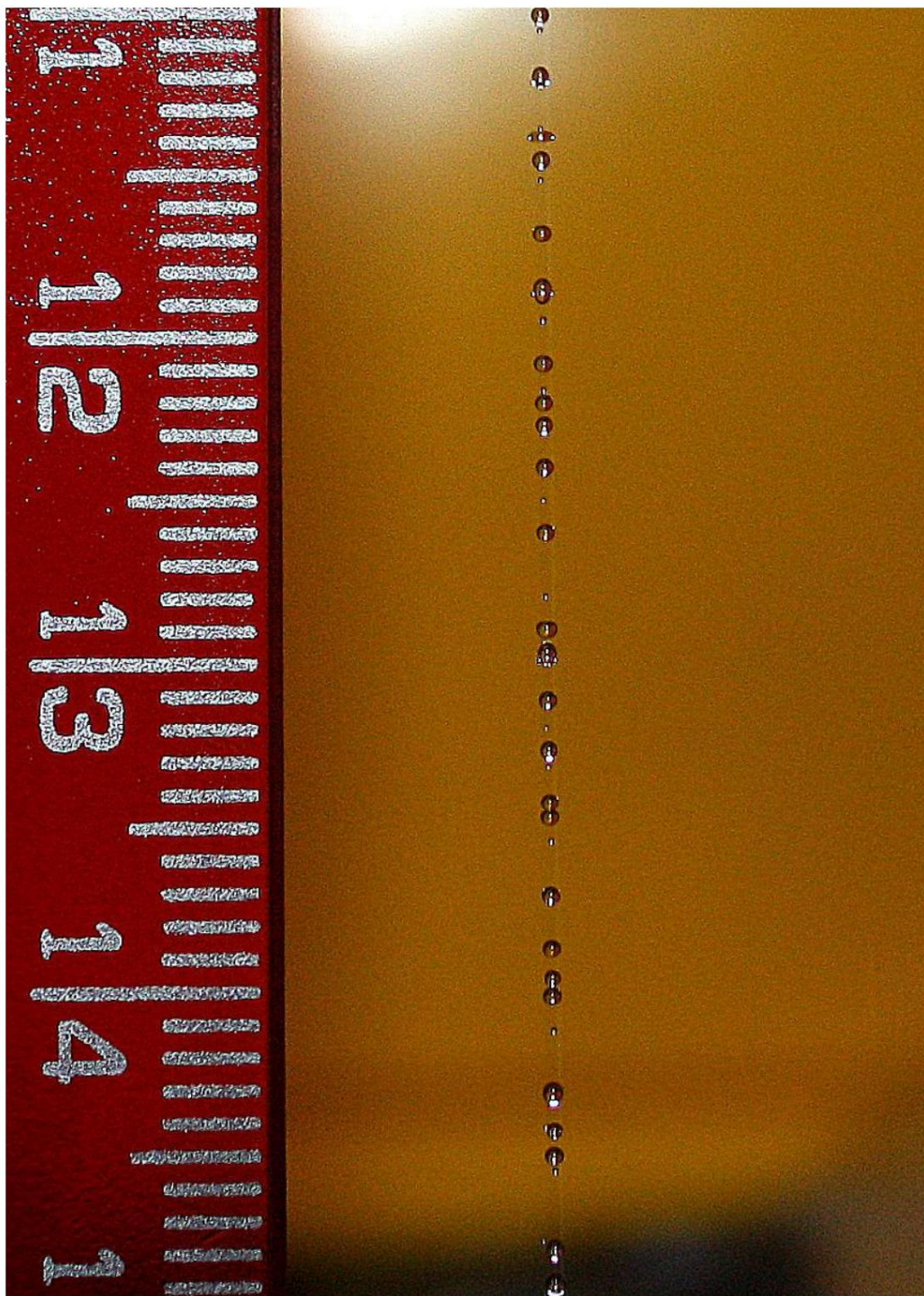
איור: B9 טיפות שמן סויה נוצרו ב- $T = 100^{\circ}\text{C}$, $P_{\text{drive}} = 55.2 \text{ kPa}$

איור: B10: טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 100°C, $P_{\text{drive}} = 82.7 \text{ kPa}$

איור: B11 טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 100°C, $P_{\text{drive}} = 110.3 \text{ kPa}$

איור: B12 טיפות שמן סויה נוצרו ב-T = 100°C, $P_{\text{drive}} = 137.9 \text{ kPa}$

נספח ג': נתוני מודלים

טבלה C1: תנאי הניסויים של Dimiccoli et. אל. [117]

	T (K)	CB0			PA (Pa)	Q (m ³ /s)	V (m ³ /s)	טיסה (ים)					u (m/s)	Q (m ³ /s)
	319.15	713				103.24300	1.96E-05	4.83E-03	2.77	0.147	30.43			8.50000
	319.15	588				103.24300	1.96E-05	4.83E-03	2.13	0.109	22.57			7.90000
	319.15	719				103.24300	1.96E-05	4.83E-03	4.12	0.189	39.13			8.50000

טבלה C2: חישובים של פרמטרים חשובים למידול הנתונים של Dimiccoli et. אל. [117]

מסדש	אנו	Sc	אה ח	אלפא	ש	kL (m/s)		k (1/m ³ /m ³ /s)		10.45	10.33	10.38	ה
3987.02		1355.2096077	0.00834	0.08	431.24	6.96E-03	19.45	5.60				15.11	1.05
5026.72			0.00834	0.08	569.31	9.19E-03	20.31	5.82				1 17.56	1.07
6462.92	2904.90	375.11	0.00834	0.08	687.40	1.11E-02	20.35	5.83	0.27	18.67		17.67	1.04

טבלה ג3: תנאים ומדידות של Yoon et al. [133]

	T (K) HA	(Pa.m3/mol) 3567	96200	DA (m2 /s) CB0 (mol/m3)	NA (mol/m3) T (°C)	VL (m3 /s)	MH 2.37	kpseudo (s- 1)
	303		PA (Pa)	2.36E-09	237	6.95E-02	E =	27.3
	303	3609	96200	2.27E-09	477	1.07E-02	3.74	70.6
	303	3699	96200	2.08E-09	960	1.62E-02	6.21	187
29.85	303	4117	96200	1.3E-09	2963	2.47E-02	2.93E-06	14.93
29.85	303	3895	96200	1.72E-09	1947	2.28E-02	2.92E-06	10.84
39.85	313	4402	93650	2.61E-09	237	7.08E-03	2.93E-06	2.78
39.85	313	4443	93650	2.52E-09	475	1.11E-02	2.91E-06	4.5
39.85	313	4533	93650	2.33E-09	956	1.74E-02	2.93E-06	7.67
39.85	313	4744	93650	1.95E-09	1939	2.44E-02	2.89E-06	13.09
39.85	313	4999	93650	1.59E-09	2950	2.78E-02	2.88E-06	18.63
49.85	323	5175	90000	2.77E-09	473	30-n13.7	2.82E-06	5.17
49.85	323	5167	90000	2.87E-09	236	20-n41.1	2.79E-06	3.23
49.85	323	5218	90,000	2.57E-09	952	1.81E-02	3.00E-06	8.84
49.85	323	5423	90,000	2.18E-09	1930	2.55E-02	2.95E-06	14.86
49.85	323	5801	90,000	1.8E-09	2936	2.92E-02	2.96E-06	21.34

טבלה ג4: סיכום פרמטרים מחושבים למידול הנתונים של Yoon et al. [133]

T (oC)		m3) NA (mol/	m2.s) 237 (א0000	(ψ/n)U	2.36	VL (m3)	a (m2 /m3)		n (s/1000) HighRe	kpseudo	(s- 1) MH	η	
29.85			CB0 (mol/	0.0373	t(s)	7.03E-06	1000		1.18E-04	22.64	2.13	2.21	
29.85	303	477	0.0107	0.0363	2.42	7.03E-06	1000	10.69	1.14E-04	0.143	68.04	3.67	3.54
29.85	303	960	0.0162	0.0360	2.45	7.03E-06	1000	16.15	1.09E-04	0.184	176.31	6.06	5.74
29.85	303	1947	0.0228	0.0366	2.41	7.03E-06	1000	22.77	9.96E-05	0.205	400.11	9.75	9.28
29.85	303	2963	0.0247	0.0367	2.40	7.03E-06	1000	24.69	8.67E-05	0.211	625.64	12.74	12.21
39.85	313	237	0.0071	0.0367	2.40	7.03E-06	1000	7.08	1.23E-04	0.177	41.97	2.76	2.73
39.85	313	956	0.0174	0.0365	2.40	60-η30.7	1000	17.35	1.16E-04	0.321	307.20	7.73	4.39
39.85	313	475	0.0111	0.0367	2.42	60-η30.7	1000	11.09	1.20E-04	0.246	116.88	4.64	7.25
39.85	313	1939	0.0244	0.0362	2.43	7.03E-06	1000	24.38	1.05E-04	0.361	700.18	12.38	11.73
39.85	313	2950	0.0278	0.0361	2.44	7.03E-06	1000	27.76	9.51E-05	0.361	1064.22	16.35	15.61
49.85	323	236	0.0073	0.0350	2.52	7.03E-06	1000	7.31	1.26E-04	0.310	73.17	3.53	3.36
49.85	323	473	0.0114	0.0353	2.49	7.03E-06	1000	11.37	1.24E-04	0.390	184.49	5.65	5.28
49.85	323	1930	0.0255	0.0376	2.38	60-η30.7	1000	25.51	40-η32.1	0.530	1022.97	14.44	8.54
49.85	323	952	0.0181	0.0370	2.34	60-η30.7	1000	18.12	40-η31.1	0.480	457.40	9.12	13.66
49.85	323	2936	0.0292	0.0371	2.38	7.03E-06	1000	29.22	1.03E-04	0.547	1606.52	19.27	18.39

נספח ד': מידע על זכויות יוצרים

נספח 1: הרשאה בכתב לשכפול איור 1.1

RE: Permission to reproduce material in a PhD thesis

1 message

Permissions Europe/NL <Permissions.Dordrecht@springer.com>
 To: "shoh005@aucklanduni.ac.nz" <shoh005@aucklanduni.ac.nz>

18 December 2012 00:13

Dear Sir/Madam,

With reference to your request to reprint material in which Springer Science and Business Media control the copyright, our permission is granted free of charge and at the following conditions:

Springer material

- * represents original material which does not carry references to other sources (if material in question refers with a credit to another source, authorization from that source is required as well);
- * requires full credit [Springer and the original publisher/journal title, volume, year of publication, page, chapter/article title, name(s) of author(s), figure number(s), original copyright notice] to the publication in which the material was originally published, by adding; with kind permission from Springer Science+Business Media B.V.;
- * may not be altered in any manner. Abbreviations, additions, deletions and/or any other alterations shall be made only with prior written authorization of the author and/or Springer Science + Business Media.
- * may not be republished in Electronic Open Access.

This permission

- a. is non-exclusive.
- b. includes use in an electronic form: provided it's password protected, or on intranet or university's repository, including UMI (according to the definition at the Sherpa website: <http://www.sherpa.ac.uk/romeo/>), or CD-Rom/E-book,
- c. is subject to a courtesy information to the author (address is given with the article/chapter).
- d. is personal to you and may not be sublicensed, assigned, or transferred by you to any other person without Springer's written permission.
- e. is valid only when the conditions noted above are met.

Permission free of charge on this occasion does not prejudice any rights we might have to charge for reproduction of our copyrighted material in the future.

Best regards,

Kind regards,

Nel van der Werf (Ms)
 Rights and Permissions/Springer

Van Godewijckstraat 30 | P.O. Box 17
 3300 AA Dordrecht | The Netherlands
 tel +31 (0) 78 6576 298
 fax +31 (0) 78 65 76-377

Nel.vanderwerf@springer.com
www.springer.com

נספח 2: הרשאה בכתב לשכפול איור 2.14

**ELSEVIER LICENSE
TERMS AND CONDITIONS**

Feb 10, 2013

This is a License Agreement between Shin Tien Hoh ("You") and Elsevier ("Elsevier") provided by Copyright Clearance Center ("CCC"). The license consists of your order details, the terms and conditions provided by Elsevier, and the payment terms and conditions.

All payments must be made in full to CCC. For payment instructions, please see information listed at the bottom of this form.

Supplier	Elsevier Limited The Boulevard, Langford Lane Kidlington, Oxford, OX5 1GB, UK
Registered Company Number	1982084
Customer name	Shin Tien Hoh
Customer address	20 Symonds Street Auckland, None 1010
License number	3085500516069
License date	Feb 10, 2013
Licensed content publisher	Elsevier
Licensed content publication	Bioresource Technology
Licensed content title	Production of biodiesel using a continuous gas-liquid reactor
Licensed content author	Sam Behzadi, Mohammed M. Farid
Licensed content date	January 2009
Licensed content volume number	100
Licensed content issue number	2
Number of pages	7
Start Page	683
End Page	689
Type of Use	reuse in a thesis/dissertation
Portion	figures/tables/illustrations
Number of figures/tables/illustrations	1
Format	both print and electronic
Are you the author of this Elsevier article?	No
Will you be translating?	No
Order reference number	None
Title of your thesis/dissertation	Modelling of the Gas-Liquid Transesterification Reaction to Produce Biodiesel
Expected completion date	Mar 2013
Estimated size (number of pages)	180
Elsevier VAT number	GB 494 6272 12

נספח 3: Dהרשאה בכתב לשכפול איור 3.3

**ELSEVIER LICENSE
TERMS AND CONDITIONS**

Feb 10, 2013

This is a License Agreement between Shin Tien Hoh ("You") and Elsevier ("Elsevier") provided by Copyright Clearance Center ("CCC"). The license consists of your order details, the terms and conditions provided by Elsevier, and the payment terms and conditions.

All payments must be made in full to CCC. For payment instructions, please see information listed at the bottom of this form.

Supplier	Elsevier Limited The Boulevard, Langford Lane Kidlington, Oxford, OX5 1GB, UK
Registered Company Number	1982084
Customer name	Shin Tien Hoh
Customer address	20 Symonds Street Auckland, None 1010
License number	3045000111975
License date	Dec 09, 2012
Licensed content publisher	Elsevier
Licensed content publication	The Journal of Supercritical Fluids
Licensed content title	Numerical investigations of liquid jet breakup in pressurized carbon dioxide: Conditions of two-phase flow in Supercritical Antisolvent Process
Licensed content author	Arnaud Eriguible, Stéphane Vincent, Pascale Subra-Paternault
Licensed content date	March 2012
Licensed content volume number	63
Licensed content issue number	None
Number of pages	9
Start Page	16
End Page	24
Type of Use	reuse in a thesis/dissertation
Intended publisher of new work	other
Portion	figures/tables/illustrations
Number of figures/tables/illustrations	1
Format	both print and electronic
Are you the author of this Elsevier article?	No
Will you be translating?	No
Order reference number	None
Title of your thesis/dissertation	Modelling of the Gas-Liquid Transesterification Reaction to Produce Biodiesel
Expected completion date	Mar 2013

נספח D: הרשאה בכתב לשכפול איור 3.4

JOHN WILEY AND SONS LICENSE
TERMS AND CONDITIONS

Feb 10, 2013

This is a License Agreement between Shin Tien Hoh ("You") and John Wiley and Sons ("John Wiley and Sons") provided by Copyright Clearance Center ("CCC"). The license consists of your order details, the terms and conditions provided by John Wiley and Sons, and the payment terms and conditions.

All payments must be made in full to CCC. For payment instructions, please see information listed at the bottom of this form.

License Number	3044991399130
License date	Dec 09, 2012
Licensed content publisher	John Wiley and Sons
Licensed content publication	Quarterly Journal of Royal Meteorological Society
Licensed content title	A wind tunnel investigation of the internal circulation and shape of water drops falling at terminal velocity in air
Licensed copyright line	Copyright © 1970 Royal Meteorological Society
Licensed content author	H. R. Pruppacher, K. V. Beard
Licensed content date	Dec 19, 2006
Start page	247
End page	256
Type of use	Dissertation/Thesis
Requestor type	University/Academic
Format	Print and electronic
Portion	Figure/table
Number of figures/tables	1
Original Wiley figure/table number(s)	Figure 7
Will you be translating?	No

נספח D5: הרשאה בכתב לשכפל איורים 6.3-13.5

JOHN WILEY AND SONS LICENSE
TERMS AND CONDITIONS

Feb 10, 2013

This is a License Agreement between Shin Tien Hoh ("You") and John Wiley and Sons ("John Wiley and Sons") provided by Copyright Clearance Center ("CCC"). The license consists of your order details, the terms and conditions provided by John Wiley and Sons, and the payment terms and conditions.

All payments must be made in full to CCC. For payment instructions, please see information listed at the bottom of this form.

License Number	3044990917218
License date	Dec 09, 2012
Licensed content publisher	John Wiley and Sons
Licensed content publication	AIChE Journal
Licensed content title	Mass transfer and internal circulation in forming drops
Licensed copyright line	Copyright © 1976 American Institute of Chemical Engineers
Licensed content author	Lawrence Burkhardt, P. W. Weathers, P. C. Sharer
Licensed content date	Jun 17, 2004
Start page	1090
End page	1096
Type of use	Dissertation/Thesis
Requestor type	University/Academic
Format	Print and electronic
Portion	Figure/table
Number of figures/tables	2
Original Wiley figure/table number(s)	Figure 2 and Figure 3
Will you be translating?	No

נספח 6: הרשאה בכתב לשכפל איורים 3.4-14.2

JOHN WILEY AND SONS LICENSE TERMS AND CONDITIONS

Feb 10, 2013

This is a License Agreement between Shin Tien Hoh ("You") and John Wiley and Sons ("John Wiley and Sons") provided by Copyright Clearance Center ("CCC"). The license consists of your order details, the terms and conditions provided by John Wiley and Sons, and the payment terms and conditions.

All payments must be made in full to CCC. For payment instructions, please see information listed at the bottom of this form.

License Number	3046140751952
License date	Dec 11, 2012
Licensed content publisher	John Wiley and Sons
Licensed content publication	Wiley Books
Licensed content title	Chemical Reaction Engineering, 3rd Edition
Book title	Chemical Reaction Engineering, 3rd Edition
Licensed copyright line	Copyright 1999
Licensed content author	Octave Levenspiel (Oregon State Univ.)
Licensed content date	Aug 1, 1998
Type of use	Dissertation/Thesis
Requestor type	University/Academic
Format	Print and electronic
Portion	Figure/table
Number of figures/tables	2
Original Wiley figure/table number(s)	Figure 23.3 and Figure 23.4
Will you be translating?	No

נספח 7: הרשאה בכתב לשכפל איורים 5.4-14.4

**ELSEVIER LICENSE
TERMS AND CONDITIONS**

Feb 10, 2013

This is a License Agreement between Shin Tien Hoh ("You") and Elsevier ("Elsevier") provided by Copyright Clearance Center ("CCC"). The license consists of your order details, the terms and conditions provided by Elsevier, and the payment terms and conditions.

All payments must be made in full to CCC. For payment instructions, please see information listed at the bottom of this form.

Supplier	Elsevier Limited The Boulevard, Langford Lane Kidlington, Oxford, OX5 1GB, UK
Registered Company Number	1982084
Customer name	Shin Tien Hoh
Customer address	20 Symonds Street Auckland, None 1010
License number	3045000308922
License date	Dec 09, 2012
Licensed content publisher	Elsevier
Licensed content publication	Chemical Engineering Science
Licensed content title	Mass transfer to droplets formed by the controlled breakup of a cylindrical jet – physical absorption
Licensed content author	S.T. Hoh, M.M. Farid, J.J.J. Chen
Licensed content date	7 May 2012
Licensed content volume number	73
Licensed content issue number	None
Number of pages	5
Start Page	329
End Page	333
Type of Use	reuse in a thesis/dissertation
Intended publisher of new work	other
Portion	full article
Format	both print and electronic
Are you the author of this Elsevier article?	Yes
Will you be translating?	No
Order reference number	None
Title of your thesis/dissertation	Modelling of the Gas-Liquid Transesterification Reaction to Produce Biodiesel
Expected completion date	Mar 2013